

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

خِلافتِ تَمِیْیَیْ یَمَانْدَارَات

عَبْدُ اللَّهِ الْكُرْدِي زَوَّيْرُ رَضِيَ عَنْهَا

نُوسَتِیْ

دکٲور عَلَیْ مُحَمَّدُ الصَّلَاحِی

وہ رگِ یَافِ

نہ بوبہ کر پہ سولِ مُحَمَّد

نارین

دارُالمعرفة
به یرووت

خیلافہ قے نر میری ئیما نداران
عبداللہ مک لوریؑ زویرؒ رضو عنہما

نوسینئ
دکٲور علی محمد الصلابئ

وہ رگپراف
ٹہ بوبہ کر پہ سول محمد

نارین

دارالمعرفة
به بیروت

ماڻ لکچاپڊاني پائيندراوه بڻ ڪٽيڻخاني

نارين

خلافه عبدالله بن الزبير رحمته	ناوي ڪٽيڻ به عربي:
ڊڪٽور علي محمد الصلابي	نوسين:
خلافه تي ٽيميري ٽيمانداران عبدالله ڪوري زويير	ناوي ڪٽيڻ به ڪوردي:
ابوبڪر رسول محمد	وهر گيراني:
شنو ڄمڊامين	نه خشه سازي نساوهوه:
به ڪم/۲۰۱۰ز	نوره و سالي ڇاپ:
(۱۵۹۴) سالي (۲۰۰۹) اي پڌراوه.	ژماره سڀاردن:

نارين

ڪٽيڻخاني نارين

هوليئر - چوارپاني شيخ محمودي حفيد
 بازاري زانست بڻ ڪٽيڻ و چا په مهن
 ژ. ت/ (۰۰۹۶۴) ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶

E- mail: nareen_۱@yahoo.com
 www. nareenco.com

ئەم كىتپە ديارىيە بۇ؛

– زانايانى ئىشكەر.

– بانگخوازانى دىسۆز.

– زانستخوازانى تىكۆشەر.

– پۆلە بويزەكانى ئۆممەت.

لە پەرەردىگارى بالا دەست ومەزن

دە پارىمەو بە ناوہ جوانەكانى و

سيفەتە بەرزەكانى ئەم كارەم

لە بەر خاترى زاتى بەرزى بىت.

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ الكهف: ۱۱۰.

پیشه کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَالَ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲.
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ۱.
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ۷۰، ۷۱.

ئه‌ی په‌روه‌ردگارم؛ سوپاسێک بۆ تۆ شایه‌نی گه‌وره‌یی ذات و ده‌سه‌لاتت بێ، سوپاس بۆ تۆ تا پازی ده‌بی، سوپاس بۆ تۆ کاتێک پازی بویت، سوپاس بۆ تۆ دوا‌ی په‌زاهمه‌ندیت.

ئهم کتێبه‌: به‌شیکه‌ له‌ کتێبی ((الدولة الأموية. عوامل الأذهار وتداعیات الأنهار))، له‌ باره‌ی ئه‌میری ئیمانداران عبدالله‌ی کوری زوبیر ده‌دۆ.

له‌ نیویدا قسه‌م کردوه‌ له‌ سه‌ر:

ناوی، بنه‌چه‌که‌ی، ناسناوی، پێگه‌یشتنتی، سیفه‌ته‌کانی، له‌ دایکه‌بوونی، به‌یعه‌تدانی به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، زوبیری باوکی ﷺ، ئه‌سمانه‌ی دایکی ﷺ چه‌ند هه‌لۆیستیکی زیندووی دایکی، پۆله‌کانی، هاوسه‌ره‌کانی، ئاستی شاره‌زایی، زانستی، په‌رستنی، پارێزگاریه‌که‌ی، بویری و نازایه‌تی‌ه‌که‌ی، زمانپاراوی و تار بێژی‌ه‌که‌ی، سه‌خاوه‌ت و دل‌فراوانیه‌که‌ی، پوچه‌لکردنه‌وه‌ی تۆمه‌ت و بوختانیك، که‌ ده‌لێ چروک و ده‌ستقوچاو بووه‌، پۆلی له‌ سه‌رده‌می خیلافه‌تی (ئه‌بوه‌ کروه‌ عومه‌رو

عوسمان وعەلى ومعاوية) دا ﷺ پۇلى لە جەنگى (يەپموك) دا، لەنوسىنەوہى قورئانى پىرۆز لەسەردەمى عوسماندا، لەپاسەوانىكردن و بەرگىركردن لەعوسمان لەپۇژانى گەمارۆدرانيدا، لەپۇژى (جَمَل) دا، ھەرۈھە بەشدارى كاريگەرى لەپىزى سوپاى يەزىدى كۆپى معاوية بەرەو (قوسىتەنتىنىيە)، ئىنجا قىسەم كىردوۋە لەسەر: بزوتنەوہى عبدۇللاھى كۆپى زوبىر لەسەردەمى يەزىدى كۆپى معاوية، چۆنىەتى بەيەتدان بە (يەزىد)، سىياسەتى (يەزىد) بۆ پاكىشانى خەلگى شام بەلاى خۇيدا، بەيەتەتەدان بە (يەزىد) لەلايەن عبدۇللاھى كۆپى زوبىر، جىگىرەبىۋىنى (عبدۇللاھ) لە (مەككە)، ھۆيەكانى ھەلبىزاردىنى (مەككە)، ھۆيەكانى دەرچوۋىنى ئەو و ھاۋەلەكانى، ھەولە ئاشتىيەكانى (يەزىد) بۆ گىرپانەوہى (عبدۇللاھ)، شەپەكانى (يەزىد) لەگەل (عبدۇللاھ) كە خۇيان لە ھىرشى (عەمرى كۆپى زوبىر)، پاشان ھىرشى (حەسەن كۆپى نەمىر) و گەمارۆدانى (عبدۇللاھ) و سوتانى (كەعبە) دا دەنۋاند.

ئىنجا قىسەم كىردوۋە لەسەر: مردنى يەزىدى كۆپى معاوية، خىلافەتى معاويةى كۆپى يەزىد، ۋازەينانى معاوية لەھوكمپرانى و بەجىھىشتىنى بۆ شوپا، بەيەتەدانى خىلافەت بەعبدۇللاھى كۆپى زوبىر، دەرچوۋىنى مەپوانى ھەكەم لەدۇئى (عبدۇللاھ) و لەنىۋېردىنى پشتىۋان ۋلايەنگرانى لە (شام)، بايەخى كۆبۈنەوہى (جالبىيە)، جەنگى (مەرج پاھىت)، گىرپانەوہى (مىصىر) بۆ ژىر دەسەلاتى (ئومەوى)، ھەولەدان بۆ گىرپانەوہى عىراق و حىجاز بۆ ژىر دەسەلاتى ئومەوى.

ئىنجا قىسەم كىردوۋە لەسەر: (عبدۇللاھى كۆپى مەپوان) و كرانى بەوہلى عەھد، مردنى (مەپوانى كۆپى ھەكەم)، مەملانىى نىۋان عبدۇلملك و (ئىبىن زوبىر)، ئەو بزوتنەوانى لەو سەردەمەدا ھاتنە ئاراۋە ۋەك: بزوتنەوہى (تەۋۋابىن) و بزوتنەوہى موختارى ۋە ھى تىرىش.

لەكۆتايىدا قىسەم كىردوۋە لەسەر:

كۆتايى ھاتنى - خىلافەتى - ئەمىرى ئىمانداران (عبدۇللاھى كۆپى زوبىر) دۋاى گەمارۆدانى و كۆژزانى، ھۆيەكانى پۇخانى خىلافەتەكەى، ھەندىك ھۆنراۋە كە بۆ لاۋاندەنۋە پىيدا كوتراۋن. خىرو چاكە لەسەرەتاۋ لەكۆتادا ھەرھى خودايە، لەذاتى

پاکو به رزی ده پارپمه وه به تاوه جوانه کانی و سیفته به رزه کانی نه م کاره بۆ خاتری نه و بیّت و، مایه ی سودیش بۆ بۆ بهنده کانی، لی ی ده پارپمه وه له سه ره هر پیتیک نویسمه پاداشتم بداته وه بۆم بخاته نیو تاته رازوی کرده وه چاکه کانه وه، ههروه ها پاداشتی هه موو نه و برایانه م بداته وه یاریده یان کردووم له ته واو کردنی نه م هه لو تیکۆشانه که مه م، هومیده وارین هه ر موسلمانیک نه م کتیبه ده خوینیته وه منی بهنده ی هه ژار له ئاقاو لیبوردن ولیخۆشبون و به زه یی و په زامه ندی خودای له بیر نه چیت و نزام بۆ بکات، ﴿رَبِّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى الدِّيِّ، وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ، وَاَحْضَلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ﴾

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم.

هه ژاری به رقاپی خودا

علي محمد محمد الصلابي.

به شی یه کهم

ناوو بنه چه و ناسناوو پیگه یشتن و شیوهی و گرنگترین سیفه ته کانی عبداللهی کوری زوبیر:

یه کهم: ناوو بنه چه و ناسناوی.

نه: (عبداللهی کوری زوبیری کوری عهروامی کوری خووه یلیدی کوری نه سهدی کوری عبدالعزی ی کوری قوسه ی ی کوری کیلابی کوری موپره)یه، نه میری ئیمانداران، نه بو به کر و نه بو خوبه یب ی، قوپه یشی نه سهدی مه کی پاشان مه دهنی یه، یه که له ناوداران، کوری حه واری و کوری کوپه پوری پیغه مبهری خودا (زوبیری کوری عهروام)ه.^۱

دووهم: له دایکبوونی و به یعه تدانی به پیغه مبه ر^ﷺ.

له نه سمانه ی کچی نه بو به کر گتیردراوه ته وه: که نه و له مه که به عبداللهی کوری زوبیر دوو گیان بوو، ده لئ: - له مه که - ده رچووم، هاتمه (مدینه) و سگم بووه ۹ مانگ له (قوباء) دابه زیم، له وئ (عبدالله)م بوو، ئینجا هیئام بۆ - خزمهت - پیغه مبهری خودا ر^ﷺ، له نئو کۆشیدا دامنا، داوای ده نکه خورما یه کی کرد، خورما که ی جووی، تفی کرده نئو ده میی، یه کهم شتیک چووه نئو هه ناوی تفی پیغه مبهری خودا بوو ر^ﷺ، ئینجا خورما جوراوه که ی خسته بن مه لاشوی، بۆی پاراپیه وه، داوای به ره که تی بۆ کرد، یه کهم منداڵ بوو له ده وله تی مدینه ی ئیسلامدا له دایکبو، موسلمانان زۆر دلخۆش و شادومان بوون، چونکه پێیان گوترا بوو: جوو

جادويان ليكردون ومنالان نابين^۱. ناوي ليتا (عبدالله) دواي نه وه ته مه ني گه يشته ۷ يان ۸ سال، به فهرمانی (زويير) باوکی ﷺ هاته خزمهت پيغه مبهري ﷺ و به يعه تي پيدا، پيغه مبهري ﷺ كه بيني به ره و پوي - پيژوي - ديت زه رده خه نه ي هات، نه و دواي گه يشتنی پيغه مبهري خودا ﷺ بو مه دينه يه كه مين له دايكوبی ئيسلام بوو، جوو گوتبويان: به سستومانن و له (مدينه) دا نيره وه زيان لي ناكه ويته وه، كاتيك (عبدالله) له دايكبوو، هاوه لاني پيغه مبهري خودا ﷺ - به يه كده نگ - (الله اكبر) يان كرد^۲، بو زياتر ده نگدانه وه ي له دايكبونی و پوچهل كردنه وه ي ده نگوي جووه كان، نه بوبه كری صديق ﷺ به (مدينه) پيدا گيړا^۳، نه مه شيوه پاگه يان دنكي كرداري بوو بو بنپر كردنی هه موو نه و پرپاگه ندانه ي جوو له شاري مدينه دا ره واجيان پيدا بوو، ئين زويير به حوكمی خزميه تي به زوري له خزمهت پيغه مبهري خودا ﷺ بوو^۴، زور هاموشوي مالي عايشه ي پوري و هاوسهري پيغه مبهري خوداي ده كرد ﷺ^۵.

سيهه م: (زوييري كوري عه ووام) ي باوکی عبدالله ﷺ:

نه بو عبدالله، زوييري كوري عه ووامی كوري خووه يليدي كوري نه سه دي كوري عبدالعربي ي كوري قوسه ي ي كوري كيلابي قوپه يشي نه سه دي يه^۶، له (قوسه ي) دا له گه ل پيغه مبهري خودا ﷺ يه كده گرته وه، دلسوز (حواري) و پورزاي پيغه مبهري خودا بوو ﷺ، (صه فيه ي كچی عه بولموتته لیب) دايكه تي، يه كه له ده شايه تي بو دراوه كانی به هه شته، يه كيكه له هاوه لانی شوپا^۷، به تازه لاوی وله ته مه ني شازده ساليديا موسلمان بوو^۸، هه ر جه نگیك پيغه مبهري خودا ﷺ پايه پاندي لي ي دوانه كه وتووه^۹، دواي موسلمان بوو تووشي نازارو نه شكه نجه بووه، گيړدراوه ته وه:

۱- البخاري رقم ۵۶۶۹، اليهود في السنة المطهرة (۱/۲۶۵).

۲- الحاكم (۵۴۸/۳).

۳- البداية والنهاية (۱۱/۱۸۸).

۴- سير اعلام النبلاء (۳/۳۶۳).

۵- الأصابة (۱/۵۲۶-۵۲۸).

۶- الطبقات (۲/۱۰۰).

۷- سير اعلام النبلاء (۱/۴۱).

۸- سير السلف (۱/۲۲۶).

مامی پارچه‌ی هه‌سیریکی تێوه‌ ده‌پێچاوه‌ ناگری ده‌کرده‌وه‌و به‌دوکه‌له‌که‌ی قانگی ده‌داو ده‌یگوت: بگه‌ پێوه‌ بۆ سه‌ر کوفر، زوبییر ده‌یگوت: نا، هه‌رگیز کافر نابم.^۱

پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ باره‌یه‌وه‌ فهرمویه‌تی: ((إِنْ لِكُلِّ بَنِي حَوَارِيٍّ وَحَوَارِيٍّ الزَّيْرِ))^۲. واته‌: ئەو له‌ نێو هاوه‌لانمدا تاییه‌ت به‌خۆمه‌وه‌ سه‌رخه‌رمه‌، له‌م بابه‌ته‌ به‌هاوه‌لانی عیسی - علیه‌السلام - ده‌گوتی: (الحواریون) واته‌: دڵسۆزو پشتیوانانی، (حواری) پشتیوانی دڵسۆزه‌، فهرموده‌که‌ ئەم پله‌وپایه‌ به‌رزه‌ له‌خۆ ده‌گرت و زوبییری ﷺ بۆی له‌غه‌یری خۆی جواد ده‌کاته‌وه‌، له‌به‌ر ئەمه‌ عبدالله‌ی کوری عمر ﷺ، گوێ ی له‌یه‌کیک بوو ده‌یگوت: من کوپی (حواری) یه‌که‌م، گوتی: ئەگه‌ر کوپی زوبییری وایه‌، ده‌نا وانیه‌.^۳

زوبییری کوپی عه‌ووام: له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ پیاوی پاپه‌پاندنی کاره‌ گرنگ و گه‌رانه‌کان بوو، له‌سه‌رده‌می راشیدییدا یه‌ک له‌پایه‌ پاره‌یه‌کانی ده‌وله‌ت بوو و به‌شداری له‌فتوحاته‌ گه‌وره‌کاندا کردووه‌^۴، عومه‌ری کوپی خه‌تتاب ﷺ له‌سه‌رده‌می خۆیدا - بۆستی - ویلایه‌تی مصری بۆ پیشنیار ده‌کا، زوبییر ده‌لی: پێویستیم پێ ی نیه‌، به‌لام به‌ موجه‌یدی ده‌رده‌چم و هاریکارو ده‌ستباریش ده‌بم بۆ موسلمانان، ئەگه‌ر (عه‌مری کوپی عاص)م بینێ و فه‌تھی کرد، ده‌ست ناخه‌مه‌ کاریه‌وه‌و ده‌چمه‌ که‌نار ده‌ریایه‌ک و سه‌نگه‌رنشینێ تێدا ده‌که‌م، ئەگه‌ر بینیم له‌جیه‌اد دایه‌ له‌گه‌لیدا ده‌بم^۵، له‌کتییی (أمیر المؤمنین علي ابن أبي طالب) دا قسه‌م له‌سه‌ر ژياننامه‌ی کردووه‌، (کی زیاتری له‌م باره‌ ده‌وی) یا بۆ ئەوی بگه‌رێته‌وه‌.^۶

۱- الطبرانی في الكبير (۱/۱۲۲).

۲- مسلم رقم ۲۴۱۴.

۳- مصنف بن أبي شيبة رقم ۱۲۲۱۹ صحيح.

۴- سيرة أمير المؤمنين علي ابن أبي طالب ص ۵۴۱.

۵- فتوح البلدان ص ۲۹۹، نظام الحكم للقاسمي (۱/۵۴۴).

۶- سيرة أمير المؤمنين علي بن أبي طالب ص ۵۳۵-۵۵۰.

چوارهم: (نه سمانه ي كچي صديق) ي دا يكي عبدالله ي كوري زويير ﷺ :

نه سمانه ي كچي عبدالله ي كوري نه بي قوصافه ي كورې عوسمانې كورې عامري كورې عه مري كورې كه عبي كورې سه عدي كورې ته ميمي كورې موپړه يه^١، له موسلمانان يه كه مينه كانه و له گال عايشه ي خوشكي، كه نه و كاته عايشه منډال^٢ بوو موسلمان بوو.

چه ندين هه لويستې بهرچاوو پر ريزي پاك وستايشكراوي له ميژروي نيسلامي شكوداردا باسكراوه، له نيو نه و هه لويستانه دا:

١- له كوچي پيغه مبهردا ﷺ بومه دينه :

خاتو عايشه له فهرموده يه كي دريژي دا ده لئ: ده مي نيوه پو بوو له مالي نه بوبه كر دانيشتبويين، يه كيك به نه بو به كرى گوت: نه وه پيغه مبهري خو وايه و ده مامكي كردوه !، كاتيک بوو - پيغه مبهردا ﷺ - له و كاته دا نه ده هاته مالمان، نه بوبه كر گوتي: باب ودايكمي به قوريان بئ، به خوا كاريكي گرنه له م كاته دا هيناويه تي....

تانه وه ي - عايشه - ده لئ: به په له بارگه مان بؤ ساز كردن و خوراكمان ناماده كردو خستمانه توره گه وه، نه سمانه ي كچي نه بوبه كر ﷺ پارچه يه كي له پشتينه كي بپري وسهري توره گه كي پي گرېدا، به مه ناوي (خاوه ن دوو پشتين) ي ليترا.^٣

خاتو نه سماء هاريكاريه كي باشي پيغه مبهردا ﷺ و هاوه له كي كرد له بردني ناو و خوراك بويان له نيو نه شكه و ته كه دا، نازارو نه شكه نجه يه كي كه م وينه شي چه شت له ريگه ي خودادا، دهر باره ي نه مه - نه سماء - بؤ خوي ده لئ: كاتيک پيغه مبهري

١- الطبقات الكبرى (١١٩/٣) .

٢- السيرة النبوية (٢٧١/١)، عبدالله ي بن الزبير، للناطور ص ١٧ .

٣- البخاري رقم ٣٩٠٥، السيرة النبوية للصلاحي (٤٦٣/١) .

خودا ﷻ و ئەبوبەکر ﷺ دەرچوون، تاقمێکی قوپەیش - کەئەبو جەهلی کوری
هشامیان لە نیبو دابوو - هاتنە لامان، لەبەر دەرگای مائی ئەبوبەکر پاوەستان،
منیش لێیان چوومە دەرەو، گوتیان: هۆکیژی ئەبوبەکر، بابت کوا ؟
دەلی گوتم: بەخوا نازانم بابم لەکوێ یە.

ئەبو جەهل - کەرقی هەستاوو - دەستی بەرزکردەو و زللهیهکی لەپومەتم دا،
گوارەکم لەکوێ دەرپەپی! ئەسماء دەلی: ئینجا پۆشتن.^۱

ئەمە وانەی یەكەمە لەلایەن ئەسمائی دایکی عبداللهی کوری زویبەر ﷺ،
ئافرەتانی موسلمان نەو لەدوای نەو فیتری دەبن و پەوانی دەکن، فیتر دەبن چون
نەینی موسلمانان لەدوژمنەکانیان دەشارنەو و چون خۆپاگرانە و سەریرەزانە
لەبەرامبەر هیزی زۆلم و زۆردا دەوێستنەو.

وانەی دووهمی ئەسماء، کەزۆر کاریگەرە، ئەمە یە:

کاتیک ئەبو قوحافەیی باپیری دەچیتە مائیان، کە نابینایە دەلی: بەخوا پێم وایە
ئەبو بەکر ئێوەی لەخۆشی و لە مالەکەشی کردبن.

ئەسماء دەلی: نانەخێر بابە گەرە! باوکم مائیکی زۆری بۆ بەجێهێشتوین،
دەلی: هەندیک بەردوچکەم لەتورەکە یەك کردن و خستەمە نیو ئەو تاقەو، کە
ئەبوبەکر پارەیی خۆی تیدا دادەنا و پۆشاکیکم بەسەردادا و دەستی باپیرم گرت
و گوتم: دەستت بخەسەر ئەو پارەو سامانە.

دەلی: دەستی بەسەردا گێراو گوتی: قەیدی نیە، مادام ئەمە ی بۆ
بەجێهێشتوون، کاریکی باشی کردوو، ماوێهکی پێ بەپێ دەکن.

ئەسماء دەلی: نا، بەخوا بابم هیچی بۆ بەجێ نەهێشتوین، بەلام ویستم بەم
کارەم ئەم پیرە ئارام بکەمەو.^۲

ئەسماء: بەزیرەکی و لێزانی خۆی توانی نەینی باوکی پەردە پۆش بکات
و ئارامی و تۆخەیی ییش بخاتە نیو دلی باپیریو، هەلبەتە بەبێ ئەوێ درۆ بکات!!

۱- تاریخ الطبری (۳۷۹/۲، ۳۸۰). السيرة النبوية لابن هشام (۱۳۱/۲، ۱۳۲).

۲- السيرة النبوية لابن هشام (۱۰۲/۲)، اسناد صحیح.

چونكى باۋكى ھەقى بۆ بەجىيشتىبۇون، ئەو بەردانەش كۆى كىرىبۇونەو ھەمەبەستى دۇنيا كىردى پىرە پىاۋەكە بوو، ھەروھە باۋكى (ئىمان بەخۇدا)ى بۆ بەجىيشتىبۇون، كەبەچىياكان نالەرزىت وپەرەشەبا ناچولت وپەبوون ونەبوونى سامان كارى تىناكرىت.

ھەروھە باۋكى: باۋەپ بەخۇ بوون ھىممەتى بەرزى لە دلّ و دەرونى ئەواندا بەجىيشتىبوو، ئەمە وىكىرد لەوان بايەخ بەكارە بەرزو گرنگەكان بدەن و، ئاوپ لەشتە بىن نىخ و كاتىھەكان نەدەنەو.

ئەبوپەكر خىزانىكى مۇسلمانى نۇنەبىيى دروستكرد، كە زەحمەتە وىنەى دۇبارە بىتتەو ھاۋشپوھى پەيدا بىتتەو.

ئەسماء ؓ ھەم ھەلوستانەى نەخشەو پلاننىكى وى بۆ كچان وژنانى مۇسلمان كىشا، كە پىئويستە لەسەريان، شوپىن پىيى ھەلبىگىن و بىكەنە سەرمەشقى خۇيان.^١

٢- پەيوەندى (ئەسمائە) لەگەل دايكى بىتپەرسى:

ئەسماء كچى ئەبوپەكر ؓ دەلىت:

لەسەردەمى پىتپەمبەردا ﷺ دايكىم، كە بت پەرسىت بوو ھاتە لام، منىش پىرسىم بە پىتپەمبەرى خۇدا كىرد ﷺ گوتم: دايكىم بەترس و تەمەو (راغبە) ھاتۆتە لام،

ئايا پەيوەندى لەگەل بىكەم و پىوى خۇمى بدەمى؟

فەرمووى: بەلى پەيوەندى لەگەل دايكت دا بىكە.^٢

ئىبن ھەجەر دەلى: سەبارەت بە (وھى راغبە) چەند پايەك ھەيە، پاي جەماۋەرى زانايان ئەوھەيە: دايكى ھاتوۋە داۋاي خىرو چاكە لە كچەكەى دەكات و دەشتىسى بە ئاۋمىدى بىگەپىتتەو.

(خەتتابى) چەند سودىكى ئەم فەرموۋدەى باسكردوون: چۆن پەيوەندى خىزمەتەى لەگەل خىزمى مۇسلماندا دەبەستىرى، ئاۋەھاش لەپىي مالىبەخشىن و

١- الهجرة النبوية المباركة ص ١٢٨ .

٢- البخاري رقم: ٢٦٢٠ .

خیریو چاکه‌ی تروهه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خزمی کافردا ده‌به‌ستریټ^۱، خودای به‌رنو مه‌زن ده‌فرموی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹﴾ الممتحنة: ۹، ۸. ئەم دوو نایه‌ته پیرۆزه پوخسه‌ت و ږیگه پیدانیان تیدایه بۆ موسلمانان خیریو چاکه له‌گه‌ل ئەو جوړه خزمه کافرانه‌یان دا بکه‌ن که‌شه‌پیان له‌گه‌ل ئیسلام و نه‌واندا نه‌کردوه، نه‌گه‌ر چی دۆستایه‌تیش پچراپی.^۲

۲- نازیاه‌تی وجیهادی نه‌سماء له‌جه‌نگی (یه‌رموک).

نازیاه‌تی وجیهاد نه‌سماء جَنَّةُ له‌پ‌ی‌ی خودادا له‌سه‌روی خه‌یا له‌وه ده‌خوینریت‌وه، نمونه‌ی نه‌مه: ده‌رچوونی له‌گه‌ل سوپا بۆ جه‌نگی (یه‌رموک) و به‌شداریکردنی کاریگه‌رو به‌رچاوی له‌گه‌ل زویبیری هاوسه‌ری و عبدالله‌ی کوپی عليه السلام.^۳ له‌و جه‌نگه‌دا.

به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی به‌جه‌رگانه‌ی نه‌و له‌دژی نه‌و دزو جه‌ردانه‌ی پۆژانیك له‌نیو (مدینه) دا په‌یدابوون، فاطمه‌ی کچی موندیر ده‌لی: له‌پۆژگاری فه‌رمانپه‌وایی سه‌عیدی کوپی عاس به‌سه‌ر شاری (مدینه)، نه‌سمائی کچی نه‌بو به‌کر خه‌نجه‌ریکی له‌دژی دزه‌کان هه‌لده‌گرت، شه‌وانه له‌ژیر سه‌ری داده‌نا.^۴

۳- نه‌سماء و قورپانی پیرۆز:

نه‌سماء عليه السلام به‌ قورپان و ږینمایی په‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوی په‌روه‌ده‌ کرد، فرمو له‌گه‌ل نه‌و وینه‌ پرشن‌گداره‌ی ژیا‌نی نه‌و، که‌ چۆن له‌گه‌ل قورپانی پیرۆز ناوینته‌ بووه.

۱- فتح الباری (۲۷۷/۵).

۲- شرح منظومة الآداب (۲۹۷/۱)، برالوالدین، أم حفص عبیر بنت محمد ص ۳۶.

۳- طبقات ابن سعد (۲۵۳/۸)، أسماء بنت أبي بكر، للصباغ ص ۳۳.

۴- طبقات ابن سعد (۲۵۳/۸)، أسماء بنت أبي بكر، للصباغ ص ۳۳.

پۇڭلىك كورپكى سەردانى دەكات، تەماشى دەكات دايكى لەنۇيژدايەو، ئەم ئايەتە پىرۆزە دەخوئىنى: ﴿فَمَرْكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ الطور: ۲۷، ئەسماء دەگىراو پەنا بەخودا دەگىرت لەسزى دۆزەخ، لەسەر ئەم حالى بەردەوام دەبى، ناچار كورپەكەى دەچىتە بازىو ئىشەكانى جىبەجى دەكات وئىنجا دىتەو لى، دەبىنى ئەو ھەر لەھالەتى گىرەو ھەنسك دايەو پەنا بەخودا دەگىرت.^۱

كاتىك ژانە سەرى دەگرت، دەستى دەخستە سەر سەرى و دەيگوت: ئەمە بەھى تاوانمەو ھەو ئەو تاوانانەش خودا دەيانبۇرى زۆرتىن^۲، ئەمە تىگە يىشتىنىكى قوولە لەم ئايەتە پىرۆزە: ﴿وَمَا أَصْبَحْكُمْ مِنْ مُصِيبِكُمْ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ الشورى: ۳۰.

(دكتور محمد بن لطفي الصباغ) ژياننامەيەكى بەنرخى ئەسماء نوسىو، لەمەولا بەئىزنى خودا لەباسى گەمارۆدانى عبداللاھى كورپى لەلايەن (حجاج) ھەو ھەندىك لەوانەو بەندەكانى ئەسماء ~~بەشەش~~ دەخەينە پو.

پىنچەم: ھاوسەرەكانى و پۇلەكانى ئىبن زوبىر:

ھاوسەرى يەكەم: تومازەپى كچى مەنزورى فەزارى.

پۇلەكانى لەم ھاوسەرەى:

خوبەيب، ھەمزە، عوباد، سابىت.

ھاوسەرى دووھم: ئوم ھاشىم كچى حوللەى كورپى مەنزور.

پۇلەكانى لەم ھاوسەرەى:

ھاشم، قەيس، زوبىر، عوپوھ - كەلەگەل بابى كوزدا - .

ھاوسەرى سىئەم: جەسىمەى كچى عبدالرحمن ى كورپى حارسى كورپى ھىشام.

پۇلەكانى لەم ھاوسەرەى:

۱- الطية (۵۵/۲)، أسماء بنت أبي بكر ص ۹ .

۲- الطية (۵۵/۲)، أسماء بنت أبي بكر ص ۳۳ .

عامر، موسا، ئوم حه کیم، فاتیمه، فاخته.

هاوسه ری چواره م: عانیشه ی کچی عوسمانی کوری عه ففان.

پۆله کانی له م هاوسه ره ی:

به کر، پوقیا.

هاوسه ری پینچه م: ئوم وه له د.

پۆله کانی له م هاوسه ره ی:

عبدالله، موسعه ب.^۱

شه شه م: شیوه روخسارو گرتگترین سیفه ته کانی ئیبن زوبیر:

پهنگ نه سمه رو گهنمی وداله گوشت بوو، به لام زۆر درێژ نه بوو، مووی پیشی ته نک ومه یله و په نگزه رد بوو، په رستنی زۆر بوو وشوینه واری سوژده ی له ته ویلی دیاربوو، زاناو موجه هیدو زیره ک و په وانبیژ بوو، پۆژو گرو شه ونویژ که ر بوو، به جه رگ وتۆله شین بوو، سه ربێلندو نه فسبه رزو به هیممه ت بوو^۲، زاناو خودا په رست و به سام و سه نگ بوو، نویژو پۆژوی زۆر بوو، گه ردنکه چی خوداو سیاسه تمه دارێکی به توانا بوو.^۳

وه ک ده رده که وی: کاریگه ری یه کی گه وره له سه ر دروستبوونی که سایه تی ئیبن زوبیر هه بووه له لایه ن زوبیری بابی و نه سماء دایکی وعانیشه ی پوری و نه بوبه کری باپیری و سه فیه ی نه نکی پوری پیغه مبه ری خودا ﷺ - .

۱- البدایة والنهاية (۲/۱۱) .

۲- البدایة والنهاية (۱/۱۹۳) .

۳- البدایة والنهاية (۲/۴۰۴) .

گرنگرين سيفه ته ڪاني ٺين زويير:

۱- شاره زايي و زانياري:

عبدالله ڪوري زويير عليه السلام يه ڪ له چوار (عباديله) ڪاني شاري (مدينه) بوو، ڪه له بواره ڪاني ٺاين دا شاره زاي بوون، ٺه وانيش: (عبدالله ڪوري زويير، عبدالله ڪوري عه بباس، عبدالله ڪوري عه مري ڪوري عاس، عبدالله ڪوري عومر عليه السلام). له هه ردو صحيح (بوخاري وموسليم) چهند فهرموده يه ڪي ليوه گيڏراوه ته وه، هه ردو ڪيان له سهريه ڪ فهرموده ي پڙڪه وتن، بوخاري به ته نيا شهش فهرموده وموسليميش دوو فهرموده ي لي گيڏراوه ته وه^۱، به مندالي فهرموده ي له پيغه مبهري خوداوه عليه السلام ده گيڏراوه وه.

هه روه هه فهرموده ي گيڏراونه ته وه له:

زوييري باوڪي وٺه بوبه ڪري باپيري وعومرو عوسمان ودايڪي ٺيمانداران عايشه ي پوري وڪه ساني تريش.

تابيعي يه ناوداره ڪانيش فهرموده يان ليوه گيڏراوه ته وه: وه ڪ:

عوپوه ي براي وٽاوسي ڪوري ڪيسان وعه مري ڪوري دينارو ٺين ٺه بي مهليڪه وسابتي به ناني و زوري تريش^۲، تابلي ي شاره زاي بووه عبدالرحمن ي ڪوري زه يدي ڪوري ٺه سلم ده لي: ڪاتيڪ (عباديله) (عبدالله ڪوري عه بباس وعبدالله ڪوري زوييرو عبدالله ڪوري عومرو عبدالله ڪوري عه مري ڪوري عاس) وه فاتيان ڪرد، فيقهو زانياري ڪه وٽه به رده ستي غيره عه رب له هه موو ولاٽان^۳.

ٺين زويير واناسرابو ڪه زانياريه ڪي فراواني له قورٿان وسوننه ت دا هه يه، له زانا موجته هيده ڪان بوو، زاناو خودا په رست بوو، له م وه سفه دا زيده پڙيي نيهه! چونڪه

۱- سير اعلام النبلاء (۳۶۳/۲).

۲- سير اعلام النبلاء (۳۶۳/۳). عبدالله بن الزبير لمحمد عبدالرضا هادي ص ۹.

۳- معجم البلدان، نقلاً: عن عبدالله بن الزبير للناطور ص ۳۱.

نۆر سەردانى دايكى ئيمانداران عائىشەنى پۇرى ﷺ ى دەكرد، كە عائىشە بەھەمە زاناو شارەزابو و قسەنى بۆ دەكردو فەرمودەكانى بۆ دەگىپايەو، لەلایەكى تىرشەو دەوى پىغەمبەرى خودا ﷺ و صدیقی بابى ﷺ عبداللاھى خۆشەويستىرىن كەس بوو بەلایەو.

ماوھى خىلافەتى عبداللاھ نۆ سال بوو، لەو ماوھىدا ھەشت ھەجى کردو، لەسالى نۆ ھەمدا چونكە گەمارۆدرا بوو نەيتوانى ھەج بكات.

جاریك ئىبن زويىر وتارى بۆ حاجيان خویندەو گوتى: ئەى حاجىھەكان: پرسیارم لىيەك؟ قورئان بەسەر ئىمەدا دابەزىو و ئامادەى پونكردنەو ى بوین، يەكك لەخەلكى عىراق گوتى: دەمى ھەمبانەكەم شل ببۆو و مشكك چو بۆ ناوئەو، منیش لە ھالى ئىحرامدا كوشتم!، لەو ئەمىدا گوتى:

فاسقەكان بكۆژن، كابرا گوتى: دەربارەى ﴿وَلِيَالٍ عَشْرٍ ۝ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝﴾ زانىارىمان پى بدە.

لەو ئەمىدا گوتى:

(العشر=دەشەو كە): برىتىيە لە ھەشت پۆژو شەوى زلیحەججەو پۆژى عەپەفەو پۆژى قوربانى.

(الشفع=جوت): واتە كەسك لەكۆتايى دوو پۆژى (أيام التشریق)دا مینا بەجى بىلتىت گوناھى ناگاتى، كەسكیش دەوى بخت بۆ پۆژى سىئەم ھەر گوناھى ناگاتى.

الوتر: تاك: برىتىيە لە ئەم پۆژە - واتە عەپەفە - .

لەسەردەمى - خىلافەتى - خۆیدا دەربارەى مەناسىكى ھەج لە ھەموو كەس شارەزاتر بوو.^۱

عبداللاھى كۆپى عەبباس ﷺ دەلى: عبداللاھى كۆپى زويىر خوینەرى چاكى كۆتیبى خودا و شوینەلگى دروستى سوننەتى پىغەمبەرى خودا ﷺ بوو، گەردنكەچى خودا بوو و لەترسى خودا لەقرچەى گەرمادا بەپۆژو دەبوو، كۆپى (ھەوارى) پىغەمبەرى

خودا بۇرۇنكى دايكى كىزى صدیق بوو وپوریشى عانیشەى خۆشەویست وهاوسەرى پېغەمبەرى خودا بۇرۇنكى، ھەموو كەس ماف وئىمتىيازاتى دەناسى جگە لەكەسىك خودا چاۋەكانى وىنایى دلى كویر كوردېتتەۋە.^۱

خوتىندكار محمد عبدالرضا لەغىراق نامەيەكى لەسەر فىقھى عبدۇللاھى كورى زوبىر نوسىۋە.

۲- پەرستىن وپارىزگارى:

ئىبن زوبىر پىداگىر بوو لەسەر ئەنجامدانى نوپۇز پۇتۇى زۇرۇتەۋاى جۆرەكانى پەرستىن، بەلكو ئەمە بۇتە نىشانەيەكى درەوشاۋە بەكەسايەتى ئەۋەۋە، گىرپدراۋەكان لەمبارەۋە پلەى (تەۋاتور)يان ۋەرگرتۋە.^۲

موجاھىد دەرپارەى دەلى: ئەۋ پەرستىنەى ئىبن زوبىر ئەنجامى دەدا، كەس ھىزى پى ئەدەشكا، ھەر ئەۋ دەلى: جارى لافاۋ ھەستاۋ ئاۋ دىۋارى كەعبەى داپۇشى، لەم ھالەدا ئىبن زوبىر بەمە لەتەۋافى دەكرد.^۳

كاتى دەچۈۋى نوپۇزەۋە لەدنيا دادەبىراۋ تالى وشىرىنپەكانى لەبىر خۇى دەبردەۋە، دەگىرپنەۋە: پۇژىك لەمالى خۇيدا نوپۇزى دەكرد، ماریك لەبنمىچى خانۋەكەۋە بەرپۇۋە لەقەدى ھاشمى كوپى ھالا، ژنەكان قىژاندىان ۋەندامانى خىزان كۆبۈنەۋە مەرەكەيان كوشت ۋەندالەكەش پزگارى بوو، ھەموو ئەم شتەنە پوويانداۋ عبدۇللاھ لە نوپۇزەكەيدا ئاۋپى ئەدايەۋە، تاسەلامى ئەدايەۋە ئەيزانى چى پويداۋە.^۴

سابىتى بەنانى دەرپارەى دەلى: ئىبن زوبىر لەپشت مەقام - ى ئىبراھىم - ەۋە نوپۇزى دەكرد، بەلايدا پەتدەبووم ھەر دەتگوت تەختەيەكە بەرزت كوردۇتەۋە لەۋى داتكوتاۋە ۋ جۈلەى لىۋەنايە.^۵

۱- سىر اعلام النبلاء (۳/۳۶۷)، البدایة والنہایة (۱۱/۱۹۱).

۲- عبدۇللاھ بن الزبیر للخراسى ص ۳۲.

۳- البدایة والنہایة (۱۱/۱۹۲).

۴- البدایة والنہایة (۱۱/۱۹۳).

۵- البدایة والنہایة (۱۱/۱۹۳).

۶- سىر اعلام النبلاء (۳/۳۶۹).

يەزىدى كۆپى ئىبراھىم لەعەمرى كۆپى دىنارەو دەگىرپتەو: ئىبن زوبىر - كاتىك گەمارۆياندا بوو - لەحىجرى ئىسماعىل - دا نوپۇزى دەكرد، بەردو ئاگرى مەنجه نىقى بەردەكەوت وئاوپى نەدەدايەو.^۱

ئىبن ئەبى مەلىكە دەلى: عومەرى كۆپى عبدالعزىز پىتى گوتم: سەبارەت بەئىبن زوبىر شتىك لەدلى تۇدا ھەيە. گوتم: ئەگەر دەتدى نوپۇز خوین وناگۆيەكى وینەى ئەوت نەدەدى.^۲

دىسان دەلى: ئىبن زوبىر ھەوت پۇژ لەسەرىك وبى پسانەو بەپۇژو دەبوو، لەھەوتەم پۇژدا لەھەمومان بەھىزتر بوو.^۳ زەھەبى سەبارەت بەمە دەلى: لەوانەيە ھەوالى قەدەغەكرانى پۇژوى ويسال - بى پسانەو - لەلايەن پىغەمبەرى خوداۋە ﷺ بەئىبن زوبىر نەگەيشتى؛ چونكە پىغەمبەر ﷺ بەبەزەبى وبەپەرۋشە بۇ ئيمانداران، ھەركەسىك ئەمە بكات وزىدەپۇيى لەخۇ برسى كردن و تىنو كردنى خۇى بكات مەزاجى دەروونى تىك دەچىت ولاشەى بى ھىز دەبىت، كەواتە شوئىنكەوتنى سوننەت لەپىشتەرە، بەلام ئىبن زوبىر لەگەل دەستپۇيشتن و دەسەلاتىشىدا نمونە بوو لەخودا پەرسىتى دا.^۴

۳- بويۇرى وئازايەتى:

عبداللهى كۆپى زوبىر لەزەمەنى خۇيدا سوارچاكى قوپەيش بوو، لەتەمەنى ھەفتاسالىدا شىرى بەدەستى دەگرت دەتگوت ئىستا بەھارى تەمەنيەتى، عوسمانى كۆپى تەلحە دەلى: ئىبن زوبىر لەسى شتدا كىبەر كىلى لەگەل نەدەكرا: (ئازايەتى، بەندايەتى، پەوانبىزى).^۵

ھىشامى كۆپى عوپوۋە دەلى: عبداللهى مامم بەمندالى زمانى بەوشەى (سيف=شىر) پۇاۋەو لىكدا لىكدا گوتويەتيەو، كاتىك باۋكى گوى لى دەبى

۱- سىر اعلام النبلاء (۳۶۹/۲).

۲- ھەمان سەرچاۋە (۳۶۹/۲).

۳- ھەمان سەرچاۋە (۳۶۹/۲).

۴- ھەمان سەرچاۋە (۳۶۸/۲).

۵- ھەمان سەرچاۋە (۳۷۰/۲).

دەلى: بەخۇدا پۇرۇگارېك بەدەستىيەۋە دەگرى.^١

لەقۇناغى مىندالىيەۋە شاھىيەتى ئازايەتى بۇ دراۋە، لەشۋىنى خۇيدا دەيخەينە پوۋ، لەجەنگى يەپمۇك وگەمارۇق قۇستەنتىنيەۋە فەتەح كەردنى ئەفرىقىياۋ بەرگىر كەردنى لەعۇسمان لەپۇزى گەمارۇدرانىداۋ جەنگى جەمەل ۋە تاييەتەش ئەۋەمۇۋ ئازايەتى ۋە بەردىيەنى نواندى لەبەرامبەر (جىج) ۋە سۇپاكەنى لەكاتى دوۋەم گەمارۇدرانىدا لە (مەككە).

عبدالله دىگوت: بەخۇا: ئەگەر ۳۰۰ سىسەد كەسى ۋەك خۇم خۇپاگرم لەگەل يىت باكم نىيە ئەگەر ھەمۇۋ خەلگى سەر زەۋىم بەسەر بكن.^٢
خۇ لەئازايەتى دا بەۋىنە دەھىنرەتەۋە.^٣

لەم سىفەتەشىدا كاريگەرى باۋكى ۋە صدىقى باپىرى ۋەداكى ۋە خالەكانى لەسەر پوۋ، لەسەروى ھەمۇۋ شىيانەۋە ئازايەتى ۋە جەركى عبدۇلرحمەن ى كۆپى صدىق ۋەدى زىاتىرى بەبەر عبدۇللاھ دا كەردبوۋ.

۴- زمانپاراۋى ۋە تارىخى:

ئىبن زويىر لەم بۈرەشدا كىيەركى ى لەگەل نەدەكرا، ئەۋ لەپىزى ئەۋ ۋە تارىخى ئانەنى قۇرەيش بوۋكە لەژمارەنى پەنجەكان تىپەپىيان نەدەكرد، لەۋ تاردانىدا (لەجولەۋ ئامازەۋ نۆتەنى دەنگەكانىدا) بە ئەبۇبەكرى باپىرى ﷺ دەچوۋ، دەنگىكى دلىرى ھەبوۋ.

دەگىرنەۋە: كاتىك مۇسلمانەكان بەسەر (بەپەپ) دا سەركەۋەن ۋە خەلگىكى تۇرپان لى كۈشتەن ۋە سامانىكى تۇرپان بە غەنىمەت گرت، ئىبن زويىر بە ھاۋەلايەتى ئىبن ئەبى سەرح بە مۇژدەدەر بۇلاى عۇسمان ﷺ بە پىكرىيەۋە بۇ مەدىنە، عۇسمان پى ى گوت: ئەگەر دەتۋانى ئەم مۇژدە ھەۋالە لەسەر (مىنبەر) بە خەلگ پابگەيەنە، گوتى: بەلى ئىبن زويىر چوۋە سەر مىنبەر ۋە پۇداۋەكەنى بۇ باسكەردن، عبدۇللاھ

۱- عبدۇللاھ بن الزبىر فقىھاً ص ۱۴، البداية والنهاية (۲۰۸/۱۱).

۲- سىر أعلام النبلاء (۳۷۶/۲).

۳- سىر أعلام النبلاء (۳۷۷/۲).

دەلى: لام كىردەۋە و تەماشام كر زوپىرى بابم لەنىۋ ئامادە بواندايە، كەدە موچاۋى ئەوم دى سام ۋەھىيەت گىرتى ۋەخەرىك بوو زمانم لال بى، تىم گەشىت بەچاۋى ئاماژەى پىكرىم ۋەئىدىام بەردەۋام بم، منىش ئاسايى بوومەۋەو بەردەۋام بووم تاكۆتايى، كەدابەزىم گوتى: پۆلەگيان، كەگوپىيىستى وتارەكەت بووم ۋامدەزانى گويم لە ئەبۇبەكرى صدىق بوو وتارەدا.^۱

محمىدى كوپى عبدۇللاھى سەقەفى دەلى:

لە ۋەرزى حەجدا، پۆژىك پىش تەپويە. ئىبن زوپىرم بىنى بە بەرگى ئىحرامەۋە ھاتە لامان، بەدەنگىكى بەرزو خۇش تەلبىيەى كرد كەتا ئەۋدەمە بەمشىۋەيە لەكەسم نەبىستوو، ئىنجا دواى سوپاس ۋستايىشكردىنى خودا جل جلالە، گوتى: بەلام دواى ئەمە: ئىۋە لەئاسق دوورەكانەۋە بەمىۋانى ھاتوون بۆ لاي خوداي گەۋرە، خوداي گەۋرە مافى خۇيەتى پىز لەمىۋانەكانى بگىت، ھەركەسىك داۋاي شتىك بكات كەلاى خودايە ئەۋا سۋالگەرى بەر دەرگاي خودا ئائومىد نابت، راستى قسەو وتارتان بەكرەۋەو كىدارتان بسەلمىنن، بزانن دەستبىنى قسەكانتەن كىدارتەنە، ئاگاتان لەنپازو نەتتان بى، دلتان، دلتان، ئاگاتان لەدلتان بى، خودا، خودا، ئاگاتان لەخودا بى پارىزگارى خودا بكن لەم پۆژانەتەندا، ئەم پۆژانە پۆژاننىكن تاۋانەكانىان تىدا دەسپىنەۋە، لەئاسق دوورەكانەۋە بۆ ئىرە ھاتوون، بۆ بازىرگانى نەھاتوون، بۆ دەستخستنى مال ۋدنيا نەھاتوونەتە ئىرە، ئىنجا (تلبىيە)ى كىردو خەلك بۆيان ستاندهۋە، پۆژىكم نەبىنىۋە ۋەك ئەۋ پۆژە خەلك تىدا گىرابت.^۲

لە ئىسلامدا ئەمانە بوون: معاۋىيە ۋ كوپەكەى، سەيدو كوپەكەى، عبدۇللاھى كوپى زوپىر.^۳

۱- البداية والنهاية (۱۹۴/۱۱) .

۲- البداية والنهاية (۲۱۸/۱۱) .

۳- تاريخ ابن عساکر، نقلًا عن عبد الله بن الزبير، للخراسي ص ۳۴ .

لە وتارە بە ناويانگە كانى:

وتارىكى بە بۆنەى شەھىد بوونى حوسىن ﷺ بۇ دانىشتوانى مەككە.

وتارىكى بۇ خەۋارىج لەكانى ئاخاوتنىندا.

وتارىكى بە بۆنەى كۆژرانى موسەبىى براى لە عىراق.^۱

لە ئامۇڭگارىيە بە ناويانگە كانى:

ئەو ئامۇڭگارىيە كە ۋەھەبى كۆپى كىسان نوسىۋىيە تىيە ۋە، ۋەھەب دەلى: عبدۇللاھى كۆپى زوبىر بۆمنى نوسىۋە: خەلكى پارىژگار چەند نىشانە يە كىان ھەيە، بە ونىشانانە دە ناسرىن وخۇشيان لە خۇياندا ھەستى پى دەكەن: پاستى لە قسە كردندا، دانە ۋەى سپاردە، قوتدانە ۋەى پك وتوپەيى، خۇپاگرى لە بە رامبەر موسىيە تدا، پازى بوون بە قەزاۋ برپارى خۇدا، سوپاسگوزارى لە سەر نازو نىعمەت، گەردىنكە چى بۇ حوكمى قورئان، پۇژدە كان ۋەك بازاپن، ئە ۋەى لە پىيدا دادە نرى، ھاۋتاكەى لە بە رامبەر يىدا ھەلدە گىرى، بەخشىنى ھەق ھەلگىرى خۇى ھەيە ۋە ھەلەكەى بۇى دىن، بەخشىنى پوۋچىش بە رامبەرى خۇى ھەيە، ئە ھلى خۇى بۇى دىن.^۲

بىگومان سىفەتى وتارىيىتى وتواناى قەناعەت پىدان بۇ ھەموو سەر كىردە يەك پىۋىستە، ئىبن زوبىر لەم بۋارەدا پىشەنگ بوو، زمانپاراۋى وتارىيىتىكەى يەك لە ھۆكارە كارىگەرە كانى بللو كردنە ۋەى بانگە شەكەى ۋە ۋە پەۋشتانەى ئەو باۋەپى پىتھە بوو لە ژيانىدا.

— سەخاۋەت و دلاۋايى:

عبدۇللاھى كۆپى زوبىر بەخشىندە بوو ۋە مافى جە ماۋەرى بە تەۋاۋەتى دەدا، كەسىك مستەحق بۋايە زىياترى - لە مافى خۇى - پى دەدا، بە پىگاي مەشروع

۱- الكامل في التاريخ (۵۸/۳).

۲- البداية والنهاية (۲۱۹/۱۱).

نەبوا یە نەیدە بە خشی؛ خە لکانیک تۆمەتی چروکی وێژدی یان داوێتە پال؛ چونکە نەیداوێتە کەسانی نەشیاو و بە پاست و چە پێدا زێدە پۆیی تێدا نەکردووە، مالی موسلمانانی بە دیاری نەداوێتە شاعیر و زمان لوس و خۆپەرپێشکەر، کە بە زۆری لە پێی ئەم جۆرە کەسانە وە دەنگۆیەکان بڵاودەبنەو، بە لام ئێبن زوبیر بەرامبەر ئەم دەنگۆ درۆدە لەسانە بێ باک بوو و گوێ ی نەداوێ مادام ئەو لەسەر پاستە پێ یە.^۱

بە داخووە زۆر لێکۆلەر ئەم پێوا یەتە نادروستە یان لە دۆژمانی ئێبن زوبیر وە وەرگرتوو و نەهاتوون هەموو ئەو پێوا یەتە پاست و سەحیحانە ی دەریارە ی سەخاوەت و دلاوایی ئەو هەن بنوسنەو، بێگومان پەردە پۆشکردنی حەقیقەتی کە سایەتییەکی وەك ئێبن زوبیر کاریکی خراپ و بە بێ وێژدانی دادەنرێ.^۲

دیارە وەسف کردنی ئێبن زوبیر بە چروکی وێژدی خۆی لە خۆیدا وەسفییکی باشە بۆ ئەو نەك لە کەداری ناکات بە لکو یا بە زۆری دەکات؛ چونکە شوێنپێ ی خەلیفە پاشیدەکانی هەلگرتوو و سیاسەتی ئەوانیش دەربارە ی بەیتولمال سیاسەتییکی توندو تۆل بوو، لە لایەکی تر وە ئەو خۆی بە خاوەنی بەیتولمال نەزانیو و پێی وابوو هەموو موسلمانان خاوەننە؛ بۆیە ئەو تەنها لە توانایدابوو لە پرێگای مشروع دا بێبە خشی.^۳

پێ دەچێ ئەوانە هاتن سیاسەتی دارایی ئێبن زوبیر یان بەرامبەر کردبێ بە سیاسەتی دارایی ئومەویەکان، ئومەویەکان مال و پارە یان کردبوو هۆکاری پاکێشانی هەرچی لایەنگر و پشتیوانی شاعیری و زیاتر بۆ خۆیان، بە لام ئێبن زوبیر ئەم کارە ی نەکردو و بە پەرە وای نەزانیو بۆ حیسابی خۆی پارە و سامانی موسلمانان خەرج بکات؛ بۆیە دەبینین کە سیفەتی پێژدی دەدرێتە پال ئێبن زوبیر، لە پاستی دا بە لگە یە لەسەر پارێزگاری و بە خشندهیی ئەو و پێداگیری ئەو لەسەر پاراستنی مالی گشتی موسلمانان.

۱- عبدالله بن الزبیر، محمود شاکر ص ۲.

۲- هەمان سەرچاوە ص ۳۶.

۳- هەمان سەرچاوە ص ۳۷.

چەند شاھىدى يەك لەسەر سەخاۋەتى ئىبن زوبىير:

ا - شاھىدى عائىشە ر.ھ.:

عائىشە كچى تەلھە دەلى: لەگەل دايكى ئىمانداران عائىشە پورم چومە
دەرەۋە، بىنيمان (راجىن) دەلى:

أَنشَدَ مَنْ كَانَ يَعِدُ الْهَمَّ
يَدْلِي الْيَوْمَ عَلَى إِبْنِ أُمِّ
لَةَ أَبٍ فِي بَاذِخِ أَسْمِ
وَأَمَّةٍ كَالْبَدْرِ لَيْلِ تَمَّ
مُقَابِلَ الْحَنَالِ كَرِيمِ الْعَمِّ
حَرَّةٍ أَكْؤُسُهُ بِسَمِّ

دەلى: كەدايىكى ئىمانداران گوىى لەم ھۆنراۋەى بوو، بانگى كرەلە ژىر
بەچەكە يەۋە پىي گوت:

ھۇ بەندەى خودا، لەپىغەمبەرى خودا ﷺ بىستۈۋە دەيفەرموو: (الدال على
الخير كفاعله) پىنچىشاندەرى كارى چاك ۋەك بگەرەكە يەتى، بۇ جىبە جىكرەنى
پىۋىستىكەت بچۇلاى عبدۇللاھى كۆپى زوبىير، ئەۋىش پۇيشت تاگە يشتە لاي،
(عبدالله) ش ولاخىك و بارىكى خواردن پىدا.

ب - شاھىدى معاۋىە كۆپى ئەبو سۇفىيان ر.ھ.:

معاۋىە ر.ھ. گوىى لەپىاۋىك بوو دەيگوت:

إِبْنُ رِقَاشٍ مَاجِدٍ سَمِيدٍ
يَأْتِي فَيُعْطِي عَنْ يَدِ أُوَيْمَنْعٍ

گوتی: ئه‌و که سه عبدالله‌ی کوری زوبییره^۱.

ج — نابیفه‌ی کوری جه‌عه‌وه عبدالله‌ی کوری زوبییر:

عبدالله‌ی کوری عوپوه گوتی: گرانی و نه‌هاتی سه‌ری نابیفه‌ی کوری جه‌عه‌وه‌ی هه‌لگرت له‌ده‌شته‌وه بۆشار، هاته مه‌ککه‌و له‌مزگه‌وتی (حه‌پام) خۆی گه‌یانده عبدالله‌ی کوری زوبییرو پێی ی هه‌لگوت:

حکیت لنا الصدیق لما ولیتنا وعثمان والفاروق فارتاح معدم
وسویت بینی الناس فی الحق فعاد صباحاً حالك اللون مظلّم
أتاک أبو لیلی یجوب به الدجی دجی اللیل جواب الغلاة عثمّم
لتجبر منه جانباً دعدعت به صُروف الیالی والزمان

ئێبن زوبییر گوتی: ئه‌بو له‌یلا له‌سه‌ر خۆیه، شیعر سوک و ساده‌ترین ئامرازی تۆیه به‌لای ئێمه‌وه، به‌لام تۆ دوو مافت له‌مالی خودادا هه‌یه: مافیکیان به‌هۆی بینینی پێغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ، مافه‌که‌ی تریشت به‌هۆی به‌شداربوونت له‌گه‌ڵ موسلمانان له‌مالێندا واته مالێ گشتی، ئینجا ده‌ستی گرت و برديه نێو ته‌ویله و حه‌وت و شتری باره‌لگرو و شتریکی سواری پێدا، هه‌موو و شتره‌کانی بۆ بارکردن له‌دانه‌ویله و خورماو پۆشاک، نابیفه به‌هه‌له‌داوان چنگی له‌خواردن نابوو و ده‌یخوارد، ئێبن زوبییر گوتی: وه‌یش ئه‌بو له‌یلا چه‌نده‌ی تین بۆ هاتوه!^۲

ئهم هه‌واله هه‌موو ئه‌و گێژدراوانه پوچ ده‌کاته‌وه که باس له‌چروکی ئێبن زوبییر ده‌که‌ن، به‌پێی ئهم هه‌واله:

ئه‌و پێژدی و پاریزگاریکردنی مالێ موسلمانانی لێک جودا کردۆته‌وه، له‌لایه‌کی تره‌وه پاساوی پێدانی مالێ به‌نابیفه‌ی پوون کرده‌وه و هه‌یچ سه‌نگێکی بۆ شیعره ستایشنامه‌یزه‌که‌ی دانه‌نا.^۳

۱- هه‌مان سه‌رچاوه.

۲- تاریخ دمشق (۱۶/۳۰).

۳- موقف الشعر من الحركة الزبيرية ص ۴۷.

د ــ عبدالله كورې عوپوه برزاي ئين زوبير:

له سر گوزه شته يه كدا كه (زوبير كورې بكار) گيړاويه تيه وه هاتووه: عبدالله كورې زوبير (نوم حه كيمي) ي كچي له (عبدالله كورې عوپوه) ي برزاي ماره ده كا، (عوپوه) بيست هه زار درهم بڼ عبدالله ي براي ده نيرئ، نه ويش پړه تي ده كاته وه و ده لئ: نه گه ر مالم بويستايه لاي خه لكې تر ده ستم ده كه وت.^۱

ه ــ حه مزه كورې عبدالله كورې زوبير له زينداني باوكيدا:

حه مزه كورې عبدالله دواي له سر كار لابراني له عيراق دپته لاي باوكي، كاتيك باوكي پرسياړي مالتوپاره ي نه وئ ي لئ ده كا نه ويش ده لئ: به سر خزم وكه س خو ماندا دابه شم كردوه، ئين زوبير ده لئ: مالتكه نه هي تويه، نه هي باوكته، ئينجا زينداني كرد.^۲

به م شتوره يه ده ركه وت: ئين زوبير به خه م پاراستني ساماني گشتي يه وه بووه، به خشينيشي به ده ستي نه و له سنووري شهرعي خودا دهرنه چووه.

۱- جهرة نسب قریش ص ۲۶۵ .

۲- هه مان سه رچاوه ص ۴۰ .

بەشی دووهم

عبداللهی کۆری زوبێر لە سەرده‌می ئەبویه‌کر و عومەرو عوسمان و عەلی و معاویەدا

۱ - ئەیه‌پمۆک:

هەر چەندە لەگەڵ باوکیدا ئاماده‌ی جەنگی (ئەحزاب) و (فەتحی مەککە) بووه، بە‌لام کتێبه‌کانی (سیره) ناوی (عبداللهی کۆری زوبێر)یان کەم و‌زۆر نە‌هێناوه؛ چونکه ئەو منداڵکار بووه و کاتی‌ک پێغه‌مبەری خودا ﷺ وە‌فاتی کردووه تە‌مه‌نی لە‌یازده ساڵ تێپە‌ڕی نە‌کردووه، خۆ پێغه‌مبەر ﷺ پێگەی بە‌منداڵێک نە‌داوه بە‌شداری جە‌نگ بکات تە‌مه‌نی نە‌گە‌یشتبێتە‌ یازده ساڵ.

یه‌که‌مێن هە‌وڵ دەر‌ب‌ارە‌ی بە‌شداری عبدالله لە ئاماده‌بوونی جە‌نگدا: ئە‌مه‌یه‌!
ئە‌و بە‌هاوێی یە‌تی باوکی ئاماده‌ی فە‌تحی شام و جە‌نگی یە‌پمۆک بووه، عبدالله دە‌لی: من لە‌گە‌ڵ باوکم چووم بۆ جە‌نگی یە‌پمۆک، موس‌لمانە‌کان خۆیان ئاماده‌ باش کرد، (زوبێر) خۆی ز‌یی‌پۆش کردو ش‌ی‌رو تی‌رو کە‌وان و قە‌لغانی هە‌لگرت و سواری ئە‌سپە‌کە‌ی بوو، ئینجا بە‌دوو ئۆکەرە‌کە‌ی گوت: عبدالله بچووکە، لای خۆتان لە‌کن کە‌لوپە‌لە‌کە‌ بە‌ندی بکە‌ن.^۱

دوای تە‌واو بوونی جە‌نگ و سەر‌کە‌وتنی موس‌لمانان، عبدالله بە‌شداری دەر‌مان‌کردنی برین‌دارە‌کانی کرد.^۲

ئە‌گەر چی عبدالله بە‌هۆی مندالی بونی‌ه‌وه بە‌شداری جە‌نگی نە‌کرد، بە‌لام بە‌مه‌ لە‌سەر جە‌نگ و تیک‌چ‌ژان و بریقە‌ری ش‌ی‌رو - پ‌ژانی خوێن - پ‌امات و هەر لە‌مندالی پ‌ا ف‌یری ئازایە‌تی و شارە‌زایی ن‌ی‌و جە‌نگ بوو.^۳

۱- تاریخ الطبری، نقلاً عن عبدالله بن الزبير، ماجد لحام ص ۴۱ .

۲- تاریخ ابن عساکر عن عبدالله بن الزبير، ص ۴۱ .

۳- عبدالله بن الزبير ص ۴۱ .

٤ - جیهاد و تیکۆشانی له باکوری ئەفریقا له سهردهمی عوسماندا ﷺ :

عوسمانی کۆپی عه فغان ﷺ سه بارهت بهو سوپایه ی به رهو باکوری ئەفریقایی ناردبوو بئ هه وال بوو؛ بۆیه عبداللهی کۆپی زویڤری به تاقمیکه وه به رهو ئەوی نارد، عبدالله وتاقمه که ی به گورجی خۆیان گه یانده سوپاکه و لایان مانه وه، به گه یشتنیان دهنگی (الله اکبر) له نێو سوپاکه دا به رزبۆوه، (جه رجیر) ی سه رۆکی کافره کان، گوتی: ئەم دهنگه چی یه؟ گوتیان: هیزیان به فریا هاتوه، به مه دهستی شل بوو و نه ژنۆی شکا، عبدالله ته ماشای کرد پۆژانه جهنگ له به ره به یانیدا دهست پئ دهکات و له گه ل نیهوه پۆ سوپای ئیسلام و پۆم هه ردولایان ده چنه وه نێو خێوه ته کانیان، یه که م پۆژ به شداری جهنگی کرد، (عبداللهی کۆپی سه عد) ی سه رکرده ی سوپاکه ی نه هاته به رچاو، پرسیاریکرد له کۆی یه؟ گوتیان: له و کاته وه گۆی ی له جاپچی (جه رجیر) بووه، که ده یگوت: (هه رکه س عبداللهی کۆپی سه عد بکۆژی هه زار دیناری ده ده می و کچه که ی خۆمی لی ماره ده که م).

به لئ له و کاته وه له خۆی ده ترسئ و خۆی په نهان دهکات، ئەویش ئه یین سه عدی بانگ کردو پئ ی گوت: هه ر ئیستا فه رمان ده رده که ی یه کێک جاپ بدا بلئ:

هه رکه س سه ری (جه رجیر) م بق بیئئ سه د هه زاری ده ده می و کچه که ی -
جه رجیری - لی ماره ده که م و ده یکه مه والی به سه ر ولاته که ی خۆیه وه، ئەویش وایکرد، دوا ی ئەم بانگه وازه (جه رجیر) زۆر زیاتر له (عبداللهی کۆپی سه عد) ده ترساو مه ترسی زیاتری پئ نیشتبوو.

ئینجا ئه یین زویڤر به ئه یین سه عدی گوت: (به رنامه - ی شه پ - مان به م شیوازه بیئت کاتی زۆرمان ده وی، ئەوان له ولاتی خۆیان و کۆمه کیان به به رده وامی پئ دهکات، ئیمه ش له موسلمانان و ولاتمان دابراوین؛ بۆیه پێشنیار ده که م به یانی کۆمه لێکی چاک له جه نگاوه ره پاله وانه کان له نێو خێوه ته کانیا دا به ئاماده باشی به جئ بیلئ، ئیمه ش تا نیهوه پۆ شه پێکی باشیان له گه ل ده که یین وشپه رزه یان

دەكەين، كە نىوہ پۇگە پانىيە وە لای خىمەكان، با جەنگاۋەرى نىۋ خىمەكان سۋارىيەن و لەنكاۋ بەسەر ياندا دەدەين، بەلگو خودا سەرگە وتومان بىكات) كۆمەللىك لە ھاۋەلە ديارەكان ئامادە بوون و ئىيىن سەعد پاپوئىلى لەگەل كىردن، ھەموويان لەسەر ئەم پىشنىارەى ئىيىن زوبىر كۆك بوون.

دۋاى نوئىلى بەيانى عبدالله دەستىكرد بە جىبەجىكردنى پىلانەكە، كۆمەللىك جەنگاۋەرى بەجەرگ بە سازو بازى لە نىۋ خىمەكاندا مانەۋە، ئەسپەكانىشيان زىن كىردىبو، جەنگاۋەرەكانى تر چوونە مەيدانى جەنگەۋە، جەنگىكى گەرم و گوپىيانكرد، نىوہ پۇدا ھات، ۋەك پۇزانى تر پۇمەكان وىستىيان بىرۋەنەۋە نىۋ خىمەكانىيان، ئىيىن زوبىر پىلى لىگىرتن و تاتەۋاۋ شىپىزەى نەكردن يەخەى بەرنەدان، ئىنجا ھەردوك سوپا گە پانەۋە نىۋ سەربازگەكانىيان؛ چونكە زۆر ماندوو و مجرى بوون چەكەكانىيان دانا، لەم كاتەدا: عبداللهى كوپى زوبىر فەرمانى بە جەنگاۋەرەرانى نىۋ خىمەكان كىرد، پەلامارى پۇمەكان بدەن، تاتىكەللىان نەبوون ھەستىيان پىلى نەكردن، بەيەك ھەلمەت (الله اكبر) يان كىردو لىيىيان دان، پۇمەكان فرىاي جەكەلگىرتن نەكەۋتن، پاشا جەرچىر لەلايەن عبداللهى كوپى زوبىر كوژدا، كچەكەشى گىرا، پۇمەكان كوشتارىكى زۆريان لىكراۋ تىكشكان، سوپاكەى ئىيىن سەعد گە مارۋى شارى (سەبىتەلە) يداۋ فەتھى كىرد، ھىندەى مال گىرت كە لەجەنگى تردا ئەۋەندە دەستىنەكەۋتبوو، بەشى ھەر سۋارىك (۳۰۰۰) سى ھەزار دىنار بوو و بەشى ھەر پىيادە يەكش ھەزار دىنار بوو، دۋاى ئەمە سوپاكە لەۋلات دا بىلاۋ بۆۋە تاگەيشتە (قەفسە)، ئىنجا بەرەۋ قەللى (ئەجم) پۇششت، كە خەلگى ۋلات لەۋى خۇيان مەلاس دا بوو، دۋاى گە مارۋدان بەناشتى فەتھىكرا، خەلگى ئەفرىقىا لەگەل سوپاى مۇسلمان بەناشتى پىككەۋتن، كچى پاشا جەرچىر بەر عبداللهى كوپى زوبىر كەۋت، دۋاى ئەم سەرگەۋتنە مەزنە ئىيىن سەعد موزدەى سەرگەۋتنەكەى بە (عبداللهى كوپى زوبىر) دا بۇ عوسمان نارد.

ئین که سیر ده لی: نه مه به که مین هه لویست - وپوداوه - ناوو ناویانگی عبدالله ی کوپی زوبیر تیدا ده رکه وی^۱.

نه بو زونه بی هوزه لی شاعیر له که ل ئین زوبیر له سه رده می عوسماندا بو (مغرب) ده رده چیت، له وی ده مرئ، نه بو زونه یب له و جه نگه دا ناوا به ئین زوبیر هه لده لی :

وصاحب صدق کسید الضراء
ینهض فی الغزو نهضاً نجیحاً
وشیک الفصول بطی القفول
الا مشاحداً مشیحاً^۲.

ه - به رگریکردن له عوسمان کاتی که مارؤدرانی:

نه و پۆزانه ی ئازاوه چیه کان که مارؤی مالی عوسمانی کوپی عه فغانیاندای بوو، ئین زوبیریش به ک له پاسه وانه کانی عوسمان بوو، نه و زؤی داوا له عوسمان ده کرد پێگای بدا شه پریان له که ل بکات، به لام عوسمان پێگهی نه دا^۳.

کاتیکیش عوسمان فه رمانی به پاسه وان و به رگه ریکه ره کانی کرد بچه ده ره وه، ئین زوبیر و مه پوانی کوپی هه که م سوور بوون له سه رمانه وه پان له لای و به رگریکردنی^۴، ئین زوبیر تیرو شیر زؤ به رده کون و به خهستی بریندار ده بیته و خه ریک ده بی گیانی ده رچئ، مه دانینی ده گپێته وه: تۆکه ری خاتو سه فیه ی کچی حویه ی چوار برینداری به کۆلی خۆی له مالی عوسمان هتیاونه ده ره وه، ئین زوبیر به ک له و بریندارانه بووه^۵.

۱- البدایة والنهاية (۱۵۸/۷) .

۲- الشعر والشعراء لابن قتيبة (۶۵۳/۲) .

۳- الطبقات (۷۰/۳)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۴۱ .

۴- تاريخ خليفة ص ۱۷۴ .

۵- انساب الاشراف (۵۶۴/۱)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۴۲ .

ئيبين زوبير له مهككه وتارى ده داو ده يگوت: له و پۆژده دا سيزده برينم تيبوون، من ئيمړو ده ست له سر نه وجي برينانه داده نيم، نوميده وارم له باشتريني كرده وه كانم بن.

ليړه دا هه لويستى ئيبين زوبير له بهرام بهر عوسمان دا پوون ده بيتته وه، كه عوسمان به پيشه وای خوى داده نى، ده سترديژكارانى سهرى به تاوانبار ده زانى، پيى وايه شه پر كړدن له دثيان باشتريني كرده وه به لای خوداوه، ليړه وه تيده گهين: بهرگر كړدن له دوسته سالحه كانى خوداو پاريزگار كړدن گيان و مال و ناموسيان و پشستيو اني كړدن لاه كرده وه هره چا كه كان ده ژميړين پولاگيړانى ئيبين زوبير له بهرگر كړدن عوسمان بايه خى تايبه تي خوى هه بووه، كار به وه گه يشتووه عوسمان ده يكا ته نه ميري پاسه وانه كانى له پۆژي گه ماروډاندا، عوسمان گوتى: (كى له سهره تي فهرانه كانى من جيبه جى بكات، باگوپړايه ل و فهران به ردارى ئيبين زوبير بيت).^۲

له گيړانه وه يه كى تر دا هاتووه: عوسمان فهرانى به ئيبين زوبير كړد پيشنويزى بؤ دانيشتوانى نيو ماله كى بكات، نه ویش له و پۆژانه داو له نيو هولى خانوه كه دا پيشنويزى بؤ كړدن.^۲

۶ - له جهنگي (جهمل) ۱۸:

ئيبين زوبير له و پۆژده دا پياده بوو، نۆزده برينى تن كهوت، له گهل ماليكى كوپى حاريسى كوپى نه شتهر كهوته زورانبازي، ماليك ئيبين زوبيري له زه ويده، به لام نه يهيتشت له سهرى راست بيتته وه و توند ناميزى گرت، هاواري كړد ماليك بكوژن به منيشه وه^۱، دواى هينان وبردنيكى زورى به كتر ناچار به كتريان بهردا و ماليك به ئيبين زوبير نه ويرا.

۱- الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير للخراسي .

۲- الطبقات (۷۰/۳) .

۳- الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۴۲ .

۴- البداية والنهاية (۱۹۶/۱۱) .

گوتراوه: ئه‌و پۆژه چل و چه‌ند برینیکی تی ببوو و خه‌لتانی خوین ببوو و لاشه‌که‌ی له‌نیو کوژاواندا دۆزرایه‌وه، که بینیان خه‌ریکی گیانه‌لا بوو، به‌لام نه‌مرد، عائیشه ع ده‌هه‌زار دره‌می موژدانه‌دا به‌و که‌سه‌ی هه‌والی مانی عبدالله‌ی بۆ هێناو سوژده‌ی شوکری بردو سوپاسی خودای کرد، عائیشه عبدالله‌ی خوارزای زۆر خوش ده‌ویست و پێزو حورمه‌تی بۆ هه‌بوو، عوپوه‌ی کوری زوبیر ده‌لی: عائیشه ع دوا‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و نه‌بوه‌که‌ری بابی ﷺ که‌سی تری به‌نه‌ندازه‌ی عبدالله‌ی کوری زوبیر خوش نه‌ده‌ویست، هه‌روه‌ها باوکه‌م و عائیشه به‌نه‌ندازه‌یه‌ک نزایان بۆ عبدالله ده‌کرد که‌به‌و شیوه‌یه‌ بۆ که‌سیکی تر له‌به‌ر خودا نه‌ده‌پارانه‌وه.^۱

۷ — جیهاد و تیکۆشانی له‌سه‌رده‌می معاویه‌دا ع:

که (معاویه‌ی کوری هه‌دیج) کاروباری ئه‌فریقیای که‌وته به‌رده‌ست، عبدالله‌ی کوری زوبیر ده‌ستی به‌هێزی ئه‌و بوو له‌جیهاد و فه‌تح کردندا، معاویه‌ی کوری هه‌دیج سالی ۴۱ هه‌هه‌زاریه‌وه به‌پێکه‌وت و (بترت)ی فه‌تح کرد، سالی ۴۵ هه‌هه‌هه‌ (قه‌یره‌وان) ده‌وه‌و سه‌ریه‌ سه‌ربازه‌کانی له‌ولاتدا بلاوکردنه‌وه، عبدالله‌ی کوری زوبیری به‌ره‌و (سوسه‌) ناردو ئه‌ویش فه‌تحی کرد^۲، هه‌روه‌ها عبدالله‌ی کوری زوبیر له‌گه‌ڵ ژماره‌یه‌کی به‌رچاو له‌هاوه‌لان وه‌ک ئه‌بو ئه‌بیوبی ئه‌نساری و حوسینی کوری عه‌لی و عبدالله‌ی کوری عومه‌رو ئه‌یبن عه‌بباس و که‌سانی تریش له‌گه‌ڵ سوپایه‌ک به‌سه‌رکردایه‌تی یه‌زیدی کوری معاویه‌ به‌ره‌و قوسه‌نتینی به‌پێکه‌وت.^۳

۱ — البدايات والنهاية (۱/۱۹۷) .

۲ — للبيان المغرب (۱/۱۶، ۱۷)، عبدالله بن الزبير، محمود شاکر ص ۴۳ .

۳ — تاريخ الطبري (۶/۱۴۸)، عبدالله بن الزبير لمحمود شاکر ص ۴۳ .

بەشی سیهەم

بزووتنه وهی عبداللهی کوری زوییر له سهردهمی یهزیدی کوری معاویه.

یه کهم: بهیعه تی یهزید.

کاتیك معاویه مرد یهزید له وی نه بوو، که هاته وه نیژا بوو، به ره و نه و شوینه ی
باوکی لی نیژا بوو پویشت، نوێی جه نازه ی له سه ر کردو موسلمانانی له دوا بوو و
چوا (الله اکبر) ی کرد.

پاشان سوار بوو و چوو نه یو شار، جاپیدا خه لك كۆبیته وه ونوێ ده کریت، ئینجا
چوو نه یو كۆشکی (خه زپا) که باوکی دروستی کرد، خۆی شوش و به رگیکی
به نرخی پاراوه ی پۆشی، ئینجا هاته ده رو یه کهم و تازی بۆ جه ماوه ر خوینده وه
وه ك ئەمیری ئیمانداران، دوا ی سوپاس و ستایشی خودا، گوتی: ئە ی خه لكینه
معاویه به نده یه ك بوو له به نده بچوو كه كانی خودا، خودا نازو نیعمه تی خۆی
به سه ردا پشت و پاشان بۆ لای خۆی برده وه، نه و له وانه ی دوا ی خۆی دین باشت
بوو، له خوارتره له وانی پیش خۆی، پیش خودا ناکه وم و ستایشی معاویه ناکه م،
چونکه خۆی چاکتری ده ناسی، نه گه ر لی ی خۆش بیست له نه نجامی به زه یی
خۆیه تی، نه گه ر سزاشی بدات نه و به هۆی تاوانی معاویه خۆیه تی، من دوا ی نه و
کاروبارم که و ته ده ست، له سه ر هیچ داواکاریه ك قه لس نابم، هیچ زنده پۆیی یه کیش
له که س قبول ناکه م، خودا ویستی له سه ر شتیك بیی ده بی بیی، هه روه ها گوتی:
معاویه له نیو ده ریادا جهنگی پیی ده کردن، من که س نابمه ده ریاهه بۆ جهنگ،
معاویه ده یبرده نیو خاکی پۆمه وه، من ناتانبه م بۆ نه وی، معاویه مالی لی ده کردن

بەسى يەك، من دەلئىم با ھەمووى بۇ خۇتان بى) ئىنجا خەلك - ى ئەوى - بىلەن
لىكردو كەسيان لەئەو بە لەپىشتەر نەدەزانى.^۱

يەزىد لەم وتارەيدا: ئەو سىياسەتەى كە بىر يارىداو پىتىھەو پابەند بىت لەماوہى
ھۆكۈمرانى خۇيدا خىستىيە ھو، بەم سىياسەتەى توانى خەلگى شام بۇ لاي خۇى
پاڭىشى، زۆرىنەى ئۆممەتەش لەسەر بەيەتدان بەيەزىد كۆك بوون.

بەواتايەكى تر: دوا بەدواى مردنى باوكى بەيەت بۇ يەزىد نوڭرايەو، جگە
لەھوسىنى كوپى عەلى و عبداللىھى كوپى زوبىر ﷺ كەسى تر - لەھاوہ لان -
دزايەتى نەكرد.^۲

ھەريەك لەم دوو - ھاوہ لەگور - انە شتى خۇيان لەگەل يەزىد ھەبوو، بەئىزنى
خوداى بەرزو مەزن لەمەو دوا دەبىنين چبەو.

بەلام تەواى ھاوہ لان لەپىناوى يەكبونى وشەو بىر پاراستنى يەكىتى
ئۆممەت وبەرگرتن لەفەتنە وئازاوە بەيەتەيان بەيەزىددا، لەئىو ئەو ھاوہ لانەدا
عبداللىھى كوپى عەبباس و عبداللىھى كوپى عومەر و مەھمەدى كوپى ھەنەفىيە بەر
چاۋ دەكەون.^۳

خەلگى شام وعىراق و ولاتانى تەرىش بەيەتەياندا، بەلام ولاتى حىجاز
بەپىشەوايەتى ھوسىنى كوپى عەلى و عبداللىھى كوپى زوبىر لەدزى يەزىد پاۋەستا.
ھەندىك ھۆنراۋە سەبارەت بەيەتەى يەزىد:

ھۆنراۋەى عبداللىھى كوپى ھەممەم لەيەك كاتدا سەرەخۇشى بابى لى دەكاو
پىرۆزبايى لەخۇشى دەكات:

إصبر يزید فقد فارقت ذامقة واشکر حُبَاء الذی بالملک حاباکا
لأرزء أعظم فی الأقوام نعلمه کما رزئت ولأعقبى کعقباکا

۱- البدایة والنهاية (۱۱/۴۶۰).

۲- البدایة والنهاية (۱۱/۴۶۷)، العالم الاسلامي في العصر الأموي ص ۱۳۰.

۳- العالم الأسلامي في العصر الأموي ص ۱۳۰.

أصبحت راعي أهل الدين كلهم فأنت ترعاهم واللّه يرعاك
وفي معاوية الباقي لنا خلف إذا نعت ولانسمع بمنعاك.^١

یه‌زید دوا‌ی بابی له‌په‌جه‌بی ٦٠كه‌ده‌سه‌لاتی گرت‌ه‌ده‌ست و٦٨كه‌به‌مردنی کۆتایی به‌ده‌سه‌لاتی هات یه‌زید کاربه‌ده‌سته‌کانی سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌وايه‌تی باوکی له‌سه‌ر پۆسته‌کانی خۆیان هێشته‌وه، ئه‌میر (مدینه) وه‌لیدی کوپی عوتبه‌ی کوپی ئه‌بو سوفیان بوو، ئه‌میر (مکه) عه‌مری کوپی سه‌عیدی کوپی عاس بوو، ئه‌میر (کوفه) نوعمانی کوپی به‌شیر بوو، ئه‌میر (بصره) عبدالله‌ی کوپی زیاد بوو.^٢

یه‌زید کاری خۆی له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ چ‌رک‌ده‌وه‌ که‌ له‌ژیانی باوکیدا به‌یعه‌تیان پێ نه‌دابوو، گرنگ‌ترینیان حوسینی کوپی عه‌لی بوو له‌(مدینه)؛ بۆیه‌ نامه‌یه‌کی بۆ وه‌لیدی کوپی عوتبه‌ی ئه‌میری مه‌دینه نارده‌وه‌والی مردنی باوکی تیدا پاگه‌یاند بوو؛ ده‌قی نامه‌که‌ ئاوا بوو: بسم الله الرحمن الرحيم: له‌یه‌زیدی ئه‌میری ئیمانداران بۆ وه‌لیدی کوپی عوتبه‌، دوا‌ی ئه‌مه‌: معاویه به‌نده‌یه‌کی نێو به‌نده‌کانی خودا بوو، خودا پێزی لێناو کردی به‌خه‌لیفه‌، هه‌لی بۆ په‌خساندو ده‌سه‌لاتی پێدا، به‌قه‌ده‌ری خودا ژیاو به‌ئه‌جه‌ل مرد، خودا به‌زه‌یی له‌گه‌ڵ بنوینی، به‌ستایش‌کراوی ژیاو له‌سه‌ر چاکه‌و پارێزگاری مرد، والس‌لام.^٣

وه‌لیدی کوپی عوتبه‌ی کوپی ئه‌بوسوفیان: له‌به‌رامبه‌ر حوسینی کوپی عه‌لی وعبدالله‌ی کوپی زوبیر نه‌رمونیان وئاسانکار بوو وتۆبزی لێنه‌کردن به‌یعه‌ت به‌یه‌زید بده‌ن؛ چونکه‌ وه‌لید پیاویك بوو چه‌زی له‌ لێبوردن بوو، به‌به‌زه‌یی وخاوه‌ن شه‌هامه‌ت وبه‌خشنده‌ بوو^٤، ژۆر له‌سزاو تۆله‌ی خودا ده‌ترسا؛ له‌به‌ر ئه‌مه‌ په‌نای نه‌برده‌ به‌ر به‌ندکردن یان کوشتنی حوسین، ئه‌و ده‌یگوت: سویند به‌خودا: چه‌ز ناکه‌م حوسین بکوژم، ئه‌گه‌ر هه‌موو مائی دنیا خۆری به‌یانی له‌سه‌ری هه‌لاتبێ

١- الشعر والشعراء لابن قتيبة (٦٥٢/٢) .

٢- البداية والنهاية (٤٦٧/١١) .

٣- هه‌مان سه‌رچاوه‌ .

٤- الأخبار الطوال ص٢٢٨، یزید بن معاویه للعقيلي ص٢٨ .

٥- تاریخ خليفة ص٢٢٣، یزید بن معاویه ص٢٨ .

ويەسەرىدا ئاۋا بويى ھى من بى، سبحان الله! حوسىن بكوژم ھەر لەسەر ئەۋە دەلى: بەيەت نادەم! بەخودا باۋەر ئاكام كەسىك حىسابى خويىنى حوسىنى لەگەل بىرىت لەلەي خوداى گەۋرە لەقىامەت تاتەرازوۋ - ى خراپەكانى - سوك بىت. مەپوان گوتى: ئەگەر ئەمە پاي خۆت بى بەپاستى پىكاۋەتە وىكارت دروستە.^۱

يەكەم بلىسەى ئاگرى شەپو فىتنە - ى نىو خۆ - كە لەنىو موسلماناندا ھەلايسا، بەھۆى پۇد بوونى يەزىد بوو لەسەر ۋەرگرتنى بەيەت لەحوسىن وئىبن زويىر، ھەر يەكەيان بۆى دەرکەوت: ئەگەر بەيەت نەدا ئەۋا دەبىتتە قەربانى ھەۋا بىرە ھەلە شەكەى يەزىدو شىرى پشتىوانانى خەلىفەى تازەى لەبەرامبەردا لەدۆى پاست كراۋەتەۋە؛ بۆيە ھەردوكيان - مەدىنەيان بەجىھىشت و - پەنايان بەخودا گرت و تەمانيان لە مەككەى پىرۆزو بەيتولھەپام گرت.

يەزىد كاتىك كارىبە دەستەكانى باۋكى بەسەر وىلايەتەكانەۋە جىگىر كىرنەۋە ئەمە كارىكى باش بوو بۆ ئارامبوونى كاروبار تىياندا، بەلام زىرەكەكەى خىانەتى لەگەل كىردو توۋشى ھەلەى گەۋرەى كىرد، كاتىك سوور بوونى خۆى پاگەياندا بۆ بەزۆرى بەيەتدانى حوسىن وئىبن زويىر، ئەم شىۋازە داۋايەى ھەپشەى پىۋە بوو، ھەپشەى تۆقاندن و كوشتن، ھەردوكيان بۆيان دەرکەوت: مانەۋەيان لەزىر دەسەلاتى ھوكمرانى يەزىددا بەترس و تۆقاندن تۆق دراۋە، بۆيە بىريان لەجىگەى ئەمان وزەمان كىردەۋە، ئەم ئەمان زەمانەشيان نەدۆزىۋە تەنھا لەپى ى چەكداركىرنى لايەنگرەكانىانەۋە نەبى، خۆيان ۋەيزە سەربازىيەكەيان لە(مەككە) جىگىر كىرد كەبۆ يەزىد وىارىدەدارانى قوپس و گران دەكەۋى دەستى بيانگاتى، ئەۋان لەپەنا مالى خودا جىگىر بوون، كە خودا دەرپارەى فەرمانويەتى: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾ آل عمران: ۹۷.

ئەم خەپ بوونەۋەۋ خۆ پىچەككىرنە ھىچ بەرھەمىكى لى نەكەۋتەۋە جگە لە لەدەستدانى ژيان وگىيانى ھەزاران موسلمان، لەسەروى ھەمووشىيانەۋە حوسىنى

کوری عەلی عليه السلام کە لە کەریه‌ لا لە لایەن تاقمێکی سته‌مکاری نیۆ سوپای یه‌زید شه‌هید کرا.^١

ئەمە هه‌مووی لە نه‌نجامی هه‌له‌که‌ی یه‌زید بوو، ژیا‌نی - حوکمرانی - به‌مه‌ ده‌ستی پێکردو له‌گه‌ڵیدا مایه‌وه تا ئه‌و پۆژه‌ی تێیدا مرد، نه‌یتوانی لی‌ ی ده‌رباز بێت، گه‌وره‌ی زنجیره‌ی غه‌له‌ته‌کانی خه‌لیفه پۆژ به‌پۆژ درێژ ترده‌بوو، له‌گه‌ڵ زۆر بوونی کاروباره‌کان غه‌له‌ته‌کان گه‌وره‌تر ده‌بوون، گوریسی گرفته‌کان گرێیان زیاتر ده‌بوو، که‌خه‌ریکی چاره‌سه‌ری کێشه‌یه‌ک ده‌بوو، کێشه‌یه‌کی گه‌وره‌تره‌و سامناکتری بۆ ده‌هاته پێشه‌وه، سه‌ره‌تای کێشه‌کان به‌سوور بوونی یه‌زید له‌سه‌ر به‌تۆبزی به‌یعه‌تدانی حوسین وئین زویبەر ده‌ستی پێکرد، ئینجا سه‌ری کێشا بۆ دروستبوونی به‌ره‌یه‌کی به‌ره‌هه‌ستکارو ئاماده‌ بۆ کوشتار، له‌وێشه‌وه به‌ره‌و کاره‌ساتی که‌ریه‌لا، کاره‌ساتی کوژدانی کوری کچی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ، ئینجا توپه‌ بوونی موسلمانان وراگه‌یاندنی ئین زویبەر بۆ ده‌رچوونی له‌دژی خه‌لیفه، ئەم توپه‌ بوون و دوژمنکاریه‌ درێژه‌ی کێش‌او کاره‌ساتی (حه‌ره‌ی) لێکه‌وته‌وه، ده‌م وچاوو په‌نگوپووی خه‌لیفه له‌به‌ر چاوو دلی موسلمانان بێزار، پاش که‌مێک دوا‌ی ئەم پوداوانه‌ ده‌مری، خه‌ونی معاویه ده‌رباره‌ی وه‌لی عه‌ده‌که‌ی چی به‌سه‌ره‌ات؟.

به‌پێ‌ ی زۆرینه‌ی بۆ چوونه‌کان، یه‌زید له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک که‌وته نیۆ ته‌له‌ی ئه‌و هه‌له‌ زه‌قانه‌وه، وه‌ک: نه‌بوونی پراویژکاری داناو زانا له‌ده‌وره‌ی و که‌می ته‌مه‌نی و که‌می شاره‌زایی و به‌هه‌مان شیوه‌ یه‌زید عه‌قلی بابی نه‌بوو و ئه‌و ئیراده‌ به‌هێزه‌شی نه‌بوو بتوانی کێشه‌کان به‌ناشتی و بێ ئا‌واوه چاره‌سه‌ر بکات.

نه و كارساتانه ي له سرده مي يه زيدا پوياندا

كوژراني حوسين عليه السلام، پوداوي (حرة) له مدينه، كه مارژداني مه ككه به مبه ستي ليداني ئين زويپر.

يه زيد مؤريكي ره شي به سرده مي حوكمپاني خوځيه وه نوساند، به ممو ئاوي دهريكان لاناچيت، ئاوي زولالي پوباره كانيش ناتواني تالاييه كه ي بگړن.^۱
نه هلي سوننه و جه ماعه به يعه تي يه زيد به دروست داده نين، به لام دوو په خنه يان لي گرتووه:

۱ — معاويه بيدعه يه كي نو ي داهينا له خيلافه قدا:

نه ويش گواستنه وه ي نه و پړسته له بابا وه بڼ كوپو له كوپه وه بڼ نه وه و نه تيجه، دواي نه وه ي دياريكردني خليفه به ده ست نه هلي شورا بوو و حيساب بڼ نزيكايه تي و خزمایه تي نه ده كرا چ جاي بڼ كوپا، ليره دا نه هلي سوننه و جه ماعه نه م ياسا نو ي يه - ياساي ميراتگري له خيلافه دا - په ت ده كه نه وه به بڼ پوانين بڼ جوړي كه سه كه.

۲ — نه پوانگه ي نه هلي سوننه و جه ماعه وه:

نه و كاته ي معاويه (يزيد) ي كرده وه لي عهد، خه لكانی له پيشتره باشتر هه بوون له يه زيد وهك: ئين عومر وئين زويپر و حوسين و كه ساني تريش.^۲

به لام له پوانگه ي شيعه: ده بي ئيمامه ت يان خيلافه ت ته نها له عه لي وړله و نه وه كاني بي، نه و په خنه له خودي به يعه تي يه زيد ناگرن، به لكو په خنه يان پوي له هر به يعه تي كه بڼ غه يري عه لي وړله كاني ده به ستر، په خنه له به يعه تي نه بو به كرو عومرو عوسمان و معاويه ده گرن؛ چونكه پتيان وايه نه م مافه به (نص) بڼ

۱ — الامويون بين المشرق والمغرب (۱/۱۹۹)، بتصرف كبير .

۲ — حقه من التاريخ ص ۱۲۴ .

عەلى وپۇلەكانى چەسپاۋە، تاكۇتايى دىنيا ھەر ئاۋا دەمىنىتتەۋە.^۱
لەكتىبى (عن أمير المؤمنين علي بن أبي طالب) دا (بىرۋاھەپرى شىيە بۇ
ئىمامەت) م لىكداۋەتەۋە بىۋەيۋەككى ئەم دەۋاىەم دەرخستۋە.

دوۋەم: بزوتتەۋەى عبدۇللاھى كوپى زوبېر لەسەردەمى يەزىدا:
ئىبن زوبېر ﷺ بىپارىدا بەيەت بەيەزىد نەداۋ بچىت لەمەككە ئام بگىت.

۱ - ھۇكارەكانى ھەئىزاردىنى (مەككە):

ژمارەيەك ھۇكاراۋايان لەئىبن زوبېر كرد (مەككە) بەگونجاۋترىن شوپىن دابىنى
ۋىيكاتە پەناگاۋ ئارامگاى خۇى: گرنگىرىنى ئەۋ ھۇيانە:

۱ - لەقۇناغى ئىستادا ھەرىمى (مەككە) بەپىچەۋانەى ھەرىمەكانى تر لەبارترىن
ھەرىمە بگىتتە پەناگا: (عىراق) بە ھەردوك شارەكەيەۋە (كوفەۋ بەسپە)
دانىشتۋانەكەيان جىگەى پىشت پىۋ بەستىن نىن وپۇ داللدەدانى ھەرسەركردەيەكى
بەرھەلىستكارى دەسەللاتى بەنى ئومەييە، ئەۋەى بەسەر حوسىپنىان ھىنا باشترىن
بەلگەى ئەم قەسەيە مانە، ئىبن زوبېر بەباشى لەمە ھالى بىۋو، ئەم ھالى بوۋنەشى
لەكاتى ئامۇزگارەكانى دەردەكەۋىت بۇ حوسىپنى كوپى عەلى، كاتىك پىۋى گوت:
مەچۇ بۇ عىراق.^۲

پىۋى گوت: بۇ كۆى دەچى؟! بۇ لاي گەلىك باۋكتيان كۈشت وتانەۋ تەشەريان
لەبراكەت دەدا؟!.

(مىسرو يەمەن) يىش: لە گۇرەپانى پوۋداۋەكان دورىۋون، ئەمە لەلايەك، لەلايەكى
ترىشەۋە لەم دوۋ ھەرىمەدا پىشتىۋان ولايەنگىرى ئىبن زوبېر دەست نەدەكەۋتن.
(شام) يىش - ۋەك زانراۋە پايتەخت وقەلاى ئومەۋىيەكانە.

۲ - (مەككە) - بەھۇى بوۋنى مالى خودا لەۋىدا - ولاتىكى ھەرامەۋ دروست نىە
خوئىنپىۋى تىدا بگىت، ئەمە كەفيلە بۇ پاراستنى كەسانىك بىانەۋى بىكەنە

۱- مەمان سەرچاۋە.

۲- نسب قریش ص ۲۲۹ للزبیری .

پەناگەى خۇيان وخۇى پىٰ لەكۈشتن دەرياز بكن، مەگەر كەسك تاونىكى وای كىرىپىٰ واجب بىٰ بكوژىتەوۋە تىايدا، بىركىرنەوۋە لەبەكارهينانى هىز بەلانى كەمەوۋە دەبىٰ وەك دواچارەسەر بكرىت بۆ ئۇ ۋەكە تايىبەتە .

٣ - (مەككە) پىزو حورمەت وپىرۋى تايىبەتى خۇى ھەيە لەنىو دل ۋەدەروونى موسلماناندا؛ لەبەر ئەوۋە ھەركەسك بىەوۋى بىٰ پىزى بەرامبەر بنوۋىٰ وزيانىكى پىٰ بگەينى پووبەپووى بەر ھەركەستكاريەكى توند دەبىتەوۋە لەلەين تەواۋى موسلمانانەوۋە .

ئىبن زوبىر زۆرى سوود لەم خالە ۋەرگرت.

٤ - سالانە لەوۋەزى (حەج)دا ھەزاران موسلمان لەولاتە جۇراۋ جۇرەكاندا پوۋ لە(مەككە) دەكەن، كەدەتوانىٰ لەم ۋەرزەدا پاي گشتى كارى لەسەر بكرىت ۋ ئاراستە بكرىت، ئەمەش جگە لەھەرىمكى ۋەك (مەككە) لە ھىچ ھەرىمكى تر دەستەبەر ناكىت.

٥ - مەككە لەدۋاى كۆچى پىغەمبەرى خوادىؐ ۋاۋەلانى، سىياسەت ۋەكەمپانى تىدا نەگىپدرا بوۋ، ۋەكەمپانى ئومەۋىش لەمەككەدا بىٰ ھىز بوۋ.

٦ - لەكۆتايىدا: بزوتنەۋەكەى ئىبن زوبىر پەيۋەست بوۋ بەزۆرىنەى خەلكى مەدىنە، كەھاۋ ھەلوۋىستى ئىبن زوبىر بوۋن لەدۇايەتىكىردنى ۋەكەمەتى بەنى ئومەييە، كەۋاتە ۋاگونجاۋە ئىبن زوبىر لەمەدىنە نىك بىت ۋپشتىۋانى دانىشتۋانەكەشى بۆ خۇى مسۆگەر بكات ۋ زوۋ زوۋش پەيۋەندىان پىۋە بكات.^١

ب - ھۇكارەكانى دەرچوۋنى ئىبن زوبىر ۋاۋەلانى؛

ئامانچ لەدەرچوۋنى ئىبن زوبىرؐ ۋەۋانەى لەگەلىدا بوۋن - كە لەنىۋاندا ژمارەيەك ھاۋەل ۋتايىعى ھەبوۋن ۋەك (مىسۋەرى كوپى مەخپەمەۋ عبداللى كوپى سەفۋان ۋموسەبى كوپى عبدالرحمن ى كوپى عەۋف ۋژمارەيەكى تر

لەپێزدارانێ ئه‌و سه‌رده‌مه - گۆڕینی واقیع بوو به‌شیر، واقعیك كه‌خلافه‌ت وحوكمپانی تیدا چوو بووه قوناغی پاشایه‌تی ومیراتگری، هه‌والگه‌لیکی زۆریش ده‌رباره‌ی یه‌زید بلاو ببوونه‌وه كه‌ په‌نگوپوی خه‌لیفه‌ی ئومه‌ویانی له‌شام به‌ناشیرین نیشان ده‌دا.

لێره‌دا پتویسته‌ تۆ بگه‌ین: ئیبن زوبیر له‌به‌ر خودا پاپه‌ری، نه‌ك بۆ شتیکی تر، خه‌لكانیکی وه‌ك (مه‌حه‌مه‌د ماهر حماده) ده‌لێن گوایه: له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا بزووتنه‌وه‌كه‌ی ئیبن زوبیر له‌تیكه‌له‌یه‌کی چه‌ند په‌گه‌زی سه‌ر سوپه‌ینه‌ر پێكهاتبوو، ئه‌وا هه‌وای كه‌له‌و پق و كینه‌ی دل هه‌لی ده‌سوپاند، كه‌له‌كسایه‌تی وده‌روونی ئیبن زوبیردا خۆیان ده‌نواند.^١

بیگومان ئامانجی بزووتنه‌وه‌كه‌ی: گێڕانه‌وه‌ی ئۆمه‌ه‌ت بوو بۆ ژیا‌نی شوپا‌و پاوێژو، له‌لایه‌ن باشتیری ئه‌ندامه‌كانیه‌وه‌ حوكمپانی بكریت، ده‌ترسا جێنشینایه‌تی ببێته‌ پاشایه‌تی؛ بۆیه‌ به‌لایه‌وه‌ به‌كاره‌ینانی هێز له‌لایه‌نی خراپه‌دا له‌خودای نزیک ده‌كاته‌وه‌و سنوریکیش بۆ گواستنه‌وه‌ی سیسته‌می جێنشینایه‌تی به‌ره‌و سیسته‌می پاشایه‌تی داده‌نێت، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ بوو تا (یه‌زید) نه‌مرد بانگه‌شه‌ی به‌یه‌تی یۆ خۆی نه‌کرد.^٢

ئیبن زوبیر وتاری ده‌داو ده‌یگوت: سوێند به‌خودا، جگه‌ له‌ چاكسازی و هه‌ستاندنه‌وه‌ی هه‌ق چی ترم ناوی، من نامه‌وی مال كۆكه‌مه‌وه‌و به‌سه‌مه‌ن ده‌ی بكه‌م.^٣

ده‌یگوت: خودایه‌ گه‌یشتن به‌تۆم پێخۆشه‌، تۆش گه‌یشتن به‌منت لاخۆش بێ، شه‌پم له‌گه‌ڵ دوژمنی تۆ كردووه‌، تۆش پاداشتی موجاهیدانم پێ ببه‌خشه‌، عبدالله‌ی كورپی سه‌فوانی كورپی ئومه‌ییه‌ به‌ ئیبن زوبیری ده‌گوت: وه‌لله‌ی من به‌هاوشانی تۆ نه‌جه‌نگاوم ته‌نها له‌پێناوی دینه‌كه‌مدا نه‌بووی.^٤

١- الوثائق السياسية للجزيرة العربية ص ١٨ .

٢- الطبقات (١٤٧/٥) .

٣- أنساب الأشراف (٣١٥/١) .

٤- تاريخ ابن عساکر، نقلًا عن عبدالله بن الزبير والأمويون ص ٦٧ .

٥- أخبار مكة للفاکهي (٣٦٤/٢) .

لەمبارەۋە گىرپانەۋەى زۆرۈ پاست ھەن، دەكرى بىيانكەينە بەلگە بۆ ھەقانىيەتى
بىزۈتتەۋەكەى ئىبن زۆيىر، لەلايەكى ترەۋە دانىشتۈانى (مەدىنە) پىيان وابوۋ ئەم
بىزۈتتەۋەىيە جىھاد كىرنە لەپىناۋى خودادا.^۱

دەرچۈنى حوسىنى كۆپى عەلى و عبدۇللاھى كۆپى زۆيىر ئەھلى (حوپپە) ﷺ -
لە پىناۋى گىرپانەۋەى شوپادا بوۋە، بەپىى ئى ئەم بەلگە شەرىئەت:

- ۱ - بەرگىرىكىرن لەۋ مافەى خودا پىيداۋن:
- ۲ - زەۋىتىكىرنى حوكمرانى خراپەۋ سىتەمە ۋاچبە نەھىلىرى.
- ۳ - دەستگىرن بەسۈننەت ۋ پىيانى خەلىفە پاشىدەكان لەبۈارى خىلافەت ۋ
حوكمرانىدا.^۲

چەند شىتېك بوۋنە ھارىكار بۆ ھىنانەدى ئامانجەكانى ئىبن زۆيىر كۆبۈنەۋەى
خەلگ لەدەۋرەى، لەۋانە:

كاردانەۋەى كارەساتى كەربەلا، خراپنامەى مېژۈۋى ژيانى يەزىد، تالۆكە كىرنى
يەزىد لەلابىردنى والىيەكانى ۋلاتى حىجاز لەسەر پۆستەكانيان، حىجازىك كەمەلەندى
قورپاسى سىياسى بوۋ لە سەردەمى پىغەمبەرۋ خەلىفە پاشىدەكان.^۳

ج - ھەۋلە ئاشتى يەكانى يەزىد بۆگىرپانەۋەى ئىبن زۆيىر:

ئىبن زۆيىر زۆرى بەگۈىى حوسىن دا خويىند تا دەرەچى بۆ كوفە، پىىى
گوت: بۆ كۈى دەچى؟!، بۆ لاي گەلېك دەپۆى باۋكتيان كۈشت ۋىراكەتيان بەر
تانەۋە شەر دەدا؟!.^۴

ئەم ھۆشدارىيەى دا بەحوسىن؟ چونكە ھەستى پىكرىدبوۋ حوسىن دەكەۋىتە
ھالەتېكى ترسناكەۋە، دەشىزانى ئەگەر حوسىن لەغىراق توۋشى لەنىۋ چۈن بىى،

۱- عبدۇللاھ بن الزبىر ۋالامويون ص ۶۷ .

۲- الحرية أو الطوفان ص ۱۲۴، ۱۲۵ .

۳- عبدۇللاھ بن الزبىر .د.شهادة الناطور ص ۹۶- ۹۸ .

۴- مصنف بن أبى شيبه (۱۵- ۱۹) بسند حسن .

ئەوا ئەنجامەکان بەدژی ئەو دەشکێتەو و خۆی - واتە ئیبن زوبیر - لەمەیداندا تاک دەبێتەو و بەئاسانی کۆتایی بەئەویش دەهێنرێ؛ لەبەر ئەمە زۆری هەولدا: حوسێن هەست بەگرنگی جینگە و پێگە و پێزو پایەى خۆى بکات - لەحیجازداو - ئەگەر لەمەککە بمیڤیتەو هەموو دانیشتوان لەسەرۆکی هەموشیانەو ئیبن زوبیر قەدری تەواوی دەگرن و پشتیوانی دەکەن، بۆیە زۆر دلێرانە و بوێرانە پای خۆی بۆدەرپێ و گوتی:

ئەگەر دەتەوێ لێره‌بى لێره بمێنەو و مەپۆ، ببە براگەورەو ئەمیرمان، پشتگیری و هاریکاری تەواوت دەکەین، دڵسۆزیت بۆ دەنوین و بەیعتت پێ دەدەین.^١

دیاره ئیبن زوبیر لەپوانگەى ئەو: حوسێن خاوەن پلەو پایەو جینگای تایبەتە لای مۆسڵمانان و پێزو ستایشیکی بێ ئەندازەى هەیه و کەس لەم بوارەدا پێى ناگات؛ ئەوا دەیه‌وێت سەرکردایەتى گشتى بەدەست حوسێنەو بێت، لەلایەكى ترەو بەحوکمی ئەو‌ى خۆى خاوەن بەشیکى باشە لەبەشداریکردنى هێرشى سەربازى سەرکەوتوانەى گۆرەپانى جیهادو فەتحى ئیسلامى، پێى باشە نەخشەو پیلانى پووبەپوو بوونەو‌ى لەبەرامبەر یەزیدی کۆپى معاویە بەدەست خۆیه‌و بێت.

ئىبن زوبیر پێى چاک بوو و لاتى حىجاز بکاتە مەلەبەندى وەرچەرخان و پەلهاویشتنى بزوتنەو‌ى بەره‌لستکارى؛ چونکە دانیشتوانەکەى پاستگۆ - یەو خاوەن بەلێنەو خودا پەرست و چاکە خاوەن زانایانى هاو‌ەل و شوێنکەوتوو گەورەکانى لێن و، بوونى هەردوک حەرەمى (مەککەو مەدینە)ش پێزو پێگەى تایبەتى خۆیان لەنێو د‌لو دەروونى مۆسڵماناندا هەیه، کەواتە ئەگەر دەسەلاتى تەواویان بەسەر حىجازدا پەخشبوو، ئەوا بزوتنەو‌ەکیان چەندین هەنگاوى گەورە دەهاوێ بۆ هەریمەکانى تری جیهانى ئیسلامى، کاتیکیش مۆسڵمانان بۆ حەج و عومرە هاتنە حىجاز بێگومان هەوالى هەردوک بەره‌لستکار (حوسێن و عبدالله)و چینگەو پێگەى ئاینى و سیاسى و کۆمەلایەتى ئەوان دەگەیه‌نن بەخەلکى

ھەرىمەكانيان، ئەمەش سەردەكىشى بۇ سرنج پاكىشانى دانىشتوانى ھەرىمەكان و
 زۆر بوونى پىشتىوانانان.

كاتىك حوسىن ﷺ بەرەو كوفە پۇشت ولە پۇزى عاشوپاى ۶۱ك لەكەربەلا كوژرا،
 ئەم كارەساتە كارىگەرى گەورەى لەسەر ئىبن زوبىرو بزوتنەو ەكەى دروستكر،
 ئەو شتەى ئىبن زوبىر لى ى دەترسا - لەخۇ تەنھا كرنى ئومەو ەكان بەئەو ە -
 ھاتەدى، پاشان ئەو كەسەى پۇزو چىگەو پىگەى بۇ بزوتنەو ەكە زۆر كر دىبوو
 كوژرا، لەگەل ئەمەشدا كەس ورتەى لىتەھات وبۇ حوسىن نەجۇشاو لەدژى
 ئومەو ەكان پانەپەپى.^۱

لەوانەى ئەم تاكبوونەو ەى ئىبن زوبىر لە گۇرەپانى دژاىەتى دا وای لەئىبن
 خەلدون كر دىبى بلى: كەس لە دژاىەتىكر دى ئەم پەيمانە - ى جەماو ەرى موسلمانان
 لەسەرى يەكەنگ بوو- نەمايەو ە جگە لەئىبن زوبىر، شاز بوونى بەرەلستكارىش
 شتىكى زانراو ە.^۲

ئىبن زوبىر ەستى بەھەلۆستە مەترسىدارەكەى كر، بەلام ەولیدا سوود لە
 ەموو ئەو پق وكىنە وەربگىرت كە لەدل و دەروونى موسلمانان لەدژى ئومەو ەكان
 لەسوئى ى كوژرانى حوسىن پەنگى خواردۆتەو ە.^۳

۱ - يەكەمىن ەىرشى پاشكاوى ئىبن زوبىر لەدژى يەزىد: ئەو كاتە بوو ەوالى
 كوژرانى حوسىن ﷺ ى بىست، ەستايە سەر پى ولەنئو ئاپوپاى جەماو ەردا و
 تارىكى كارىگەرى خويندەو ە، پەرۇشى خۇى بۇ حوسىن دەربىرى، سەرزەنشتى
 بكۆژەكانى كر دى گوتى: بەخوا كەسكىيان كوشتو ە؛ شەونىژى زۆرى ەبوو،
 پۇرگارى ژيانى بەپۇژوو بوو، شايانتر بوو لەئەوانە بۇ حوكمپانى، لەپىش ئەو ەو ە -
 يەزىد - بوو لە دىندارى وچاكەدا، قەسەم بەخوا: قورئانخويندنى بەگورانىگوتن و
 گريان لەترسى خوداى بە بالۆرەو ەيران وبەپۇژوو بوونى بەخواردنەو ەى خەمر

۱- موافق المعارضة ص ۵۱۹ .

۲- مقدمة ابن خلدون (۱/ ۴۶۵) .

۳- موافق المعارضة ص ۵۲۰ .

نه گۆپیبۆوه، له جياتى دانىشتن له گۆپى زىكر نه ده چووه دهشت وده رو خۆى
مه لباوى بۆ نيچير فسوق يلقون غيا.^۱

هه‌ست و سۆزۆ پەرزەشبوونی نۆزی خەلکی حىجاز بە گەشتى بۆ حوسەين عليه السلام پالى پتۆه‌نان بە يىعت بە ئىبن زوبەير بەدەن^٢، ئىبن زوبەير تەيبىنى کرد دانىشتوانى حىجاز دلّ و دەرونيان پەربووه لە داخ و پەق و کينه - لە دژى ئومه و يەکان - بە هۆى کوژرانی حوسەين عليه السلام لە لایەن ئەوانەوه؛ بۆ يە بانگى خەلکی دە کرد بۆ حوکمەتى شورا، پەخنەى لە يەزید دە گرت و قەسەى پى دە گوت^٣، دە يگوت: (يەزید دە خواتە وه)، خەلکی لى سارد دە کردە وه، کۆبوونە وهى بە خەلکی دە کرد و بە دور و دريژى خراپەکانى (بەنى ئومه يیه)ى بۆ باس دە کردن. س^٤

۲ - هه‌وله ناشتی به‌کانی به‌زید: به‌زید له‌سه‌ره‌تادا نه‌یویست کارێک بکات کێشه له‌گه‌ڵ ئێبن زوبێر بکات؛ له‌و پێناوه‌دا نامه‌یه‌کی بۆ نارد، که له‌ نێویدا په‌ریزو شوێنه‌واری کرده‌وه چاکه‌کانی بۆ ده‌خاته‌ پوو، که له‌ئێسلامه‌تیدا نه‌نجامیداون، ئینجا ئاگاداری ده‌کات له‌هه‌لایساندنێ فێله‌ی فیتنه‌و ئاژاوه، به‌شیکی نامه‌که ئاوايه: خودات وه‌ بیر ده‌خه‌مه‌وه‌و، به‌خۆت دابچۆوه، تۆ به‌کێکی له‌پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌کانی قورپه‌یش، میژوو و پێشینه‌یه‌کی باشت هه‌یه له‌کرده‌وه‌ی جواندا، چه‌ندین هه‌نگاوی پاست و دروستت له‌بواری په‌رستن و فتوادا هه‌لێنان، له‌کرده‌وه جوانه‌کانی پێشدات زیاد بکه، کارێک مه‌که کاره‌کانی پێشداشت بباته‌وه هه‌یچه، وه‌ره نێو نه‌و بازنه‌ی خه‌لک هاتۆته نێویه‌وه، خه‌لک به‌ره‌و ئاژاوه مه‌به، هه‌رامی خودا هه‌لال مه‌که، نه‌ویش به‌یه‌تی بی نه‌دا.

۳ - یه زید له کوپی زوبیر توپه بوو؛ ئیبن زوبیر وه لآمی بانگه شه که ی یه زیدی نه دایه وه و به یعتی نه دایه، بۆیه یه زید سوپندی خوارد نابیی به یعتی ئیبن زوبیر

١- موافق المعارضة ص ٥٢٠ .

٢- أنساب الأشراف (٣٠٤/٤) .

۳۔ مہمان سے رچاؤ۔

۴۔ اخبار مکه (۱/۲۰۱)، بسند کل رجالہ ثقات .

٥- أنساب الأشراف (٣٠٤، ٣٠٣/٤).

قبول بىكەت تەبە كۆت وزنجىركراوى بۆلەي نەھىتن.^۱

مەۋىيە كۆپى يەزىد زۆرى ھەۋلدا بابى سۈيىندەكە بىشكىننى، چۈنكە ئىبن زوبىرى دەناسى، كەقبول ناكەت بەكۆت وپتۈەندەۋە بىتتە لاي يەزىد، مەۋىيە كۆپى يەزىد: پىۋايىكى باش و لەخواترس وخۆبە كەمزان و ئاشتىخواز تەبا بوو و دەترسا خويىنى موسلمانان بە دەستى يەكتر بېرى، (عبدۇللاھ كۆپى جەغفەر) لەم بارەۋە ھاۋكارى مەۋىيە كۆپى، بەلام يەزىد لەسەر پاىكەي خۆى سۈر بوو.

مەۋىيە كۆپى يەزىد لەپىنارۋى خاۋبونەۋەي يەزىدى بابى لەھەلۈيىستە تۈندەكەي، ھەستا دەكەسى لەپىۋا ماقولانى ۋلاتى شام بەۋەفە ناردە لاي ئىبن زوبىر بەكۆت وپتۈەندىكى زىۋو وپشاكىكى بالا پۆشى چىراۋ لەخورى وئاۋرىشم.^۲ لەگىرپانەۋىيەكى تردا: يەزىد زنجىركراوى زىۋو كەلەپچەيەكى زىۋو پىۋەندىكى زىۋو بۇ ئىبن زوبىر نارد.^۳

ۋەفەدەكە گەيشتە (مكة)، ئىبن عوزاتى ئەشعەرى دەستى بەقسە كىردو گوتى: ئەي ئەبو بەكر! ھەرچەند بەرىزى كىردەۋە جوانەكانت لەبەر چاۋە؛ لەكاتى پىشتىۋانىت لەخەلىفە سىتەملىكراۋ لەپۆژانى دەۋرە درانى داۋ ئەم ھەلۈيىستەت قابىلى ھەرامۇش كىردن نىيە، بەلام يەزىدى ئەمىرى ئىمانداران توۋرە بوۋە لەبەرەمبەر ۋەلام نەدانەۋەي نۇعمانى كۆپى بەشىرى نۆيىنەرى بۇ بەيەتدان، سۈيىندى خواردوۋە دەبىن بەكۆت وپتۈەندىكى سۈۋكەۋە بىتتە لاي و سۈيىندەكەي بەرەسەر، پۆشاكىكى بەسەر دابكەۋە كەس كۆت و پىۋەندەكە نابىنى، بزانە تۆ تاكە كەسكى بەرزو بەرىزى لەلايەن ئەمىرى ئىماندارانەۋە داۋاكرارۋى، كەبە ھىچ شىۋەيەك پىكەبەرى ئەۋ ناكىت نەلە سەردارى وپاىەدارى، نە لەمال و پارەدارى دا.^۴

۴ – ئىبن زوبىر بىردەكەتەۋەۋ پاپۇژ دەكەت: ئىبن زوبىر مۆلەتى چەند پۆژىكى لەۋەفەدەكە خواست تا بىرېكەتەۋەۋ پاپۇژ بىكەت، چۈۋە لاي ئەسمانى دايكى و

۱- أنساب الأشراف (۳۰۴/۴)، أخبار مكة (۳۵۱/۲) إسناده حسن .

۲- تاريخ خليفة ص ۲۵۱ إسناده حسن، موافق المعارضة ص ۵۲۱ .

۳- الأحاد والمثاني (۴۱۶/۱) بسند صحيح لبن أبي عاصم .

۴- أنساب الأشراف (۳۰۸/۴)، موافق المعارضة ص ۵۲۳ .

داۋاكەي يەزىدى بۇ خىستە پۈۋ، گوتى: پۇلەگيان بەپىزۇ حورمەتەۋە بىزى وبەپىزۇ حورمەتەۋە بىرە، خۇت مەخە دەست(بەنى ئومەييە)ۋ گالەت پى بىكەن، مردن لەم حالە باشتر.^۱

ھاۋكات لەگەل ئەمەدا، مەپۋانى كۆپى حەكەم عبدۇلەزىزى كۆپى بۇلاى ئىبىن زوبىر ناردو گوتى: پىى بىلى: بابم لەپىنناۋى گىرنگىدان بەتۋو پاراستنى پىزۇ حورمەت مەنى بۇلاى تۇ ناردوۋە، سۈيىندەكەي ئەمىرى ئيمانداران بەرەسەر، تەنھا كۆتۈ پىۋەندىكى سادەت تىۋە دەپىچىرەت ۋ پۇشاكىكى سەرتاپاى بەسەردا مەلگىشە، نابىرەت ۋكەمىك زىنگەي لىۋە دىت، ئىبىن زوبىر سوپاسنامەيەكى بۇ مەپۋان ناردەۋە.^۲

ئىنجا ۋەلامى ۋەفدەكەي بەنەرى دايەۋە.^۳

۵ — ھەپەشەي ۋەفد لەئىبىن زوبىر ۋەلامدانەۋەي: دۋاى ۋەلامدانەۋەي ۋەفدەكە بەنەخىر، ئىبىن زوبىر پۈۋەپۈۋى ئىبىن عوزاتى سەرۋكى ۋەفدەكە گوتى: ۋىنەي مەن ۋىنەي كۆتۈرىكى كۆتۈرەكانى حەپەمە، ئايا تۇ ئامادەي كۆتۈرىك لەكۆتۈرەكانى حەپەم بىكۆزى؟

گوتى: بەلى، پىزى كۆتۈرى حەپەم چەندە؟ ھاكۈپە: تىرو كەۋانەكەم بۇ بىنە، بۇ ھىنا، تىرىكى خىستە نىۋ چەقى كەۋانەۋە، ئىنجا بەرەۋ كۆتۈرىكى حەپەم پاستا، گوتى: ھۇ كۆتۈر: يەزىد شەپاب دەۋاتەۋە؟ بىلى(بەلى)، بەخۋا ئەگەر ۋابىلى ي تىرەكەت تى دەگرم، ھۇ كۆتۈر: يەزىدى كۆپى معاۋىيە لەخەلىفەيەتى دەخەي ۋ لەئوممەتى محمد ﷺ جودا دەبىتەۋەۋە لەحەپەم جىنشىن دەبى تاخوۋىنت حەلالەكى؟، بەخۋا ئەگەر ۋابىكى تىرت تىدەگرم.

ئىبىن زوبىر گوتى: ھاۋار بۇ تۇ! بالندە قىسە دەكا؟ گوتى: نا، بەلام خۇ تۇ قىسە دەكەي، سۈيىند بى بەخۋا بەخۇشى بى يان بەناخۇشى دەبى بەيەت بەدەي، دەنا

۱- أخبار مكة (۲۰۱/۱) بسند كل رجاله ثقات .

۲- نسب قریش ص ۴۴۹، موافق المعارضة ص ۵۲۴ .

۳- موافق المعارضة ص ۵۲۴ .

نالاي نه شعريه كان له م دۆل و دهشته به شكاهوي ده بيني، نه گهر برپارماندا شهرت له گهل بكهين، توش چويه نيو (كه عبه) وه يان به سه تيدا ده پوخينين يان دهيسوتينين ئين زويير گوتي: ئايا چه په مي به يتو له پام چه لال ده كه ي؟ گوتي: نه و كه سه چه لالي ده كات له نيويديايه و له هق لاده دات وستهم ده كات.^۱

ئين زويير گوتي: به يعه تي به زيدم له نه ستو دانيه ئين عوزات گوتي: هو هوزي قوردهيش، گويتان ليبوو چي گوت، خو ئيو به يعه تتان داوه، نه وه فه رمانتان پي ده كا پاشگه ز ببنه وه.^۲

ئين زويير باسي نه نكي و كه مو كوپيه كاني به زيدي كردو گوتي: به ياني هه لده ستى سه رخوشه، ئيواره ده بيني سه رخوشه، ئينجا گوتي: نه ي ئين عوزات: من قهت به ترسنوكي له خو هه لئه ستاوم، من به پوخشايي و پينمايي په روه ردگارم به پيگادا ده پوم، من بكوژديم باشتره له وه ي تو ده يلئ ي، نه گهر به مردني ئاسايش مردم: خودا چاك ده زاني چه ندهم پيناخوشه گوناو تاوان له سه ر زه وي نه ودا نه نجام ده درين خه لكه كه ي تريش وه كو ئين زويير وه لامي وه فده كه يان دايه وه.^۳

ئينجا ئين زويير گوتي: خودايه من په نابهرى ماله كه تم^۴؛ ناسناوي خوي به (عائذ الله) واته په نابهرى خودا ده ركرد^۵، بويه دواي نه مه به (عائذ) په نابهر به ناوبانگ بوو.^۶

د - هه وله جه نكيه كان له دزي ئين زويير:

۱ - هيرشي عه مري كوري زويير:

به زيد برپاريدا ده بي هيرشيكي سه ربازي بكرته سه ر ئين زوييرو به كيك له م دوو ئامانجه ي بپيكي: كوژدن وله نيو بردني، يان بگيريئ وبه كوت وزنجير كراوي

۱- انساف الاشراف (۳۰۹/۴) .

۲- عيون الاخبار (۱۹۶/۱) .

۳- انساف الاشراف (۳۰۹/۴) .

۴- موافق المعارضة من ۵۲۵، نقلًا عن ابن عساكر .

۵- الإصابة (۴۹/۴) سند صحيح .

۶- تاريخ الطبري، نقلًا عن موافق المعارضة من ۵۲۵ .

و ملبه سترای بهینریت و سوینده که ی بجیتته سر.

له م ساله دا - که راست وایه ۶۱ کۆچی بوویتی (عه مری کوپی سه عیدی کوپی عاص) ی والی مه دینه حه جی کرد، ئین زویتریش حه جی کرد، به لام نه نویتی له دوی (عه مره) وه و کرد، نه له (عه ربه) ش به دوی که وت.^۱

ئین زویتر به م هه لویتته ی نیشانیدا: که دان به م دهوله ته دا ناهینیت ولی ی جودایه و سر به خۆیه؛ چونکه راپه پاندنی مه ناسیکی (حه ج) وه ک راپه پاندنی کاروباری جیهاد ده بین دهوله تی شه رع ی راپه پیتی، که ئین زویتر مه ناسیکی حه ج به پیتشه وایه تی کار به دهستی خلیفه نه نجام نادات، واتایی نه وه یه دهوله ته که ناشه رع ی به.^۲

پاش نه مه ئین زویتر (حاریسی کوپی خالیدی مه خرومی) ی جیگری عه مری کوپی سه عیدی له مه که که قه ده غه کرد پیتشه نویتی بۆ خه لک بکات له حه ربه مدا.^۳

نه و سر به خۆیانه هه لسوکه وتی ده نواندو، بۆ ده رکردنی بریارو فه رمانیش پاویتی به (میسوهری کوپی مه خره مه) و (موسعه بی کوپی عبدالرحمن ی کوپی عه وف) و (حه بیر ی کوپی شه بیه) و (عبدالله ی کوپی سه فوانی ئومه بیه) ده کرد، وای پیتشه نده دات که کاروبار له نۆیاندایه پاویتته، سه ره رشتی و ئیمامه تی نویتته کانی و هه یه نیه کان و راپه پاندنی مه ناسیکی حه جی پی ده کردن.^۴

یه زید نامه یه کی بۆ عه مری کوپی سه عید نارد، فه رمانی پیتکه ربه و: هیتکی سه ربازی هیتشه ر ساز بکات، نه ویش فه رمانه که ی جیبه جیکه ربه و (عه مری کوپی زویتر) ی کرده فه رمانده ی سوپاکه، جیتی باسه (عه مری کوپی زویتر) سه رۆکی ده زگای نه منی مه دینه بوو، دژایه تی توندی (عبدالله) ی برای ده کرد، لایه نگران و هاوسۆزانی نه وی ده گرت و به رشه لاقی ده دان، له و که سانه ی عه مر شه للاق ی لیدوان:

۱- أنساب الأشراف (۴/۴۰۷).

۲- موافق المعارضة ص ۵۲۶.

۳- تاریخ ابن عساکر (۲۰/۳۰).

۴- التقریب ۵۲۳.

۵- تاریخ ابن عساکر (۲۰/۲۰)، موافق المعارضة ص ۵۲۷.

(مونزيري كوپي زويپر، محمدي كوپي مونزيري كوپي زويپر، عبدالرحمن ي كوپي نه سوهري كوپي عه بد يه غوس^۱، عوسمانى كوپي عبدالله ي كوپي حه كيمي كوپي حيزام^۲، خوبه يبي كوپي عبدالله ي كوپي زويپر.^۳

ژماره يه كيش له ترسي عه مر مه دينه يان به جېه پيشت و به ره و مه ككه پښشتن و خويان گه يانده ئين زويپر، له و په نابهرانه: عبدالرحمن ي كوپي عوسمان و عبدالرحمن ي كوپي عه مري كوپي سوه يل.^۴

ده ائين (عه مري كوپي زويپر) بو خوي داواي كردووه سه ركرديه تيكردني سوپا هيرشبه ره كه ي بخريته نه ستو^۵، سوپا كه پيڅخراو، له هه زار كه س پيڅهاتبوو و به ره و مه ككه ملي لينا، عه مر نه نيسي كوپي عه مري كوپي نه سله مي به حه و تسه د سه ربازه وه به ره و باري پيشه وه به پيكره^۶، نه نيس و هيزه كه ي له (ذي طوي) جيگر بوو، عه مري كوپي زويپر ياش له گه ل باقي سوپا كه پښشت تا گه يشته (الابطع).^۷

عه مر نوينه ري خوي نارده لاي ئين زويپر داواي ليكره سوينده كه ي يه زيد ببا ته سه رو كاريك نه كات شه پو ناژاوه له ولا تي حه په مدا دروست ببي.^۸ له ماوه ي گفتوگودا عه مري كوپي زويپر له سه ربازه كه ي ده هاته دهره وه و له مزگه وتي حه په مدا پيشنويزي بو خه لك ده كړو عبدالله ي براشي له دواي نه وه وه نويزي ده كړد! عبدالله پياسه ي له گه ل عه مر ده كړو به گفتوگوي نه رم وشيرين ده يدواندو پي ي ده گوت: من گوپرايه ل و فه رمانبه رداري خودام، به لام تو كار بو يه زيد ده كه ي!، نويزت به دوا ده كه م وناكوك نيم له گه لت، به لام: له وه دا (گه ردينه ندم له مل كه يت و به ره و شامم به پيكيه ي)، به قسه ت ناكه م، چونكه بيرم ليكره و ته وه و گه يشتومه

۱- نسب قريش ص ۲۱۵، ۲۱۶.

۲- هه مان سه رچاوه ص ۲۲۳.

۳- هه مان سه رچاوه ص ۲۴۰، ۲۳۹.

۴- الطبقات (۱۵۸/۵).

۵- انساب الاشراف (۳۱۲/۴)، موافق المعارضة ص ۵۲۸.

۶- تاريخ الطبري، نقلًا عن موافق المعارضة ص ۸۲۵.

۷- (الابطع):

۸- تاريخ الاسلام (حوادث ۶۱-۸۰) ص ۱۹۹.

ئەنجامێک، کە ئەحەلە و نەدرۆستە خۆم بە دەستەو دەم و خۆم تووشی داماوێ و سەرشۆپی بکەم، بۆلای سەرۆکە کەت بگەڕێو و پای منی بۆی بنووسە بەلام عەمر نەهاتە ژێریاری عبدالله و نامەی بۆ یەزید نەنووسی؛ بەبەهانی ئەوێ کە ئەهاتوووە فرمانێکی سنوردار کراوی ئەو جێبەجێ دەکات.

دوای کۆتاییهاتنی ماوێ گەتوگۆ: ئیبن زویێر، عبداللهی کوپی سەفوانی جەمەحی بە پۆلێک سەریازەووە ناردو، لای خوارەوێ (مەککە) یان گرت و، نەغافل گەمارۆی هیزەکە (ئەنیسی کوپی عەمری سەلەمی) یان داو ئەنیس کوژراو، هیزەکەشی تێکشکا.

لەهەمان کاتدا: (موسەبی کوپی عبدالرحمن ی کوپی عەوف) سەرکردایەتی هیزشێکی کرد بۆ سەر سەریازەگە (عەمری کوپی زویێر) لە (ئەبتەح) دەرەنجام هیزەکە (عەمرشکا، خودی عەمریش خۆی بەمالی (عەلقەمە) دا کرد، عوبێدە (کوپی زویێر) هاتە لای و لەگەڵ خۆی بردو پەنایدا، ئینجا بۆ لای (عبدالله) ی بردو گوتی: کە پەنامداو، عبدالله گوتی: بەئێ، سەبارەت بە مافی خۆم لە پەنادایە، بەلام تۆلە ئەو کەسانە لێ دەکەمەو کە لە (مەدینە) ئازاری داو.

عبدالله عەمری برای بە پێو پەرگرت، بانگی بەندکراو سزادراوانی کرد تۆلە لێ بسێننەو، هەرکە سێک بەتایبە دەبوا بە شێوێ سزاکە یاس بکەدایە، عبدالله پێی دەگوت: چی بە سەر هیناوی ئاوی بە سەر بهێنەو، سەرچاوەکان دەلێن: عەمر پووبە پووی لێدوانێکی زۆر بۆو وەر لە ژێر ئەو لێدوانە شدا مرد.

ئەنجامی ئەم هیزشە بە سەرکەوتنی ئیبن زویێر بزووتنەو کە تەواو بوو، ئیبن زویێر زیرەکی و لێزانی خۆی سەلماندو توانی کێشە بەبەری بەرژەوێندی خۆیدا ئاوەژوو بکاتەو، ئەو لە سەرەتای سەرھەلدانی بزووتنەو کەیدا بلای دەکردەو: ئەو بەیعتە - لەلایەن معاویەو - بۆ یەزید دانراو پەزنامەندی و پای گشتی موسڵمانانی لە سەر وەرئەگیرا، دەبێ بۆ کاریکی ئاوا پرس وەرگیری؛ بۆیە

۱- الطبقات (۱۸۵/۵)، أنساب الأشراف (۳۰۱۲/۴).

۲- أنساب الأشراف (۳۱۶/۴)، تاریخ الإسلام حوادث سنة ۶۱ هـ.

بانگەشەى بۇ (شوپا) دەكرد، تادوو سالىش لەتەمەنى بزوئەو دەك پاپوورا، هېچ كۆرپانكارىك بەسەر دەسلەت وەيمەنەتى دەولتى (ئومەوى) دا نەھات، نەلە حىجاز نەلە ھەرىمەكانى تر، بەلام ئىبن زوبىر لەپىرى باسكردنى سىفەتە بەدەكانى يەزىد وىستى جىموجۆللىك دژبە يەزىد لەنىو خۆى بنەمالەى ئومەويدا دروست بىكات و دەره نىجام ئەوكەسە نەشپاوه لەپۆستى خىلافەت وازىيىتى.

يەزىد بەو سويندەى كەدەبى ئىبن زوبىر بەكۆتوبەندەو بەيەت بدات كەوتە تەلەى ھەلەيەكى گەورەو؛ چونكە ناچىتە مىشكى هېچ كەسىكى ژىرەو ھاوەلىكى پىزدارى شەست سالە سەر بۇ داوايەكى ئاواى وەك يەزىد دانەنوئىتى.

ئىبن زوبىر توانى كردارەكانى يەزىد بەتايىبەتى ئەم پەلامارە سەربازىيە بىكاتە شاىتە و بەلگە لەبەر چاوى دانىشتوانى حىجاز، كە يەزىد پىاويكى خۆسەپىنەو شپاوى سەركردايە تىكردنى موسلمانانى نە.

ھەروەھا ئەم پووداوه نىشانىدا: ئىبن زوبىر خاوەن مافىكى پەوايە و پووبەپووى خەلىفەيەكى ستەمكارى وابۆتەو، كەسوارى ئەسپى بىرپارە تاكپەويەكانى خۆى بوو.

ھەلوئىستە توندوتىژەكانى ەمرى كۆپى سەعەدى والى مەدىنە ھۆيەكى تر بوو بۇ خۆشەويست بوونى و ئىبن زوبىر لەلايەن خەلكى حىجازو بەھىز ترىوونى بزوئەو كەى دەگىرپەو: ئەم والىيە لەگەل دانىشتوانى مەدىنە تووپەو توند بوو و خۆى بەزان بو و گۆى بۇ ئامۆزگارى ئەوان نە دەگرت.^۱

گىرپانەو ەكان دەربارەى (ەمرى كۆپى زوبىر) سەرىكى دەزگاي پۇلىسى مەدىنە وسەركردەى سوپا پەلامارەدەرەكەش دەلئىن: ەمر خۆ بەزل زان وخۇ پى شاپى وسەمكار بوو، بىزانىايە كەسىك لاىەنگرى (عبدالله)ى براىەتى بەندى دەكردو بەر قامچى دەدا، دەگوترا: ەمر توپەيەو قەسى لەگەل ناكرىت، كەسىك بىداندىانە پەشىمان دەبوو.^۲

۱- الموفقيات الزبير بن بكار ص ۱۵۲، نقلًا عن موافق المعارضة ص ۵۳۱.

۲- أنساب الأشراف (۳۱۱/۴)، موافق المعارضة ص ۵۳۱.

ئەم پەلامارە سەربازییە یەزید بەعەمری ئەنجامدا بۆ داگیرکردنی (مەککە) هەلەیهکی یەكجار گەرە بوو؛ بۆیە ئێین زوبیر توانی کاردانەوهی هەلەکە لەلایەن جەماوەری حجازەو بخاتە سەر حیسابی بەرزەوهندی بزوتنەوهەکی.

ئەم پەلامارە نواندنی بۆ پێزی بوو لەبەرانبەر (مەککە)، (مەککە)یەک کە لەسەر دەمی ئەفامی دا پێزو تاییبەتەندی خۆی هەبوو وئیسلا م هات وپێزو پێژی زێدەتری بۆ بپاردا.

کاتێک عەمری کوپی سەعید بوو وای (مەدینە) چوو سەر مینبەر و هەست و نەستی خەلکی مەدینە و روزاند بەقسەکانی، دەربارە ی ئێین زوبیر گوتی: خۆی لە (مەککە) پەناداوه، سوێند بەخودا داگیری دەکەین، ئەگەر بچیتەوه نێو (کەعبە) وه بەکوێزایی هەموو ناحەزیکو بەسەریدا دەسوێتین.

کاتێک سوپاکە ساز کرا، کۆمەڵێک هاوێڵ چوونە لای عەمر و زۆریان باسی حورمەت و پێزو پێژی مەککە و بەیتولحە پام بۆ کرد چەندین ئایەت و فەرموودەیان بەبەلگە بۆ هێنایه وه، پێیان گوت پەشیمان بیتەوه لەهێرشەکی، بەلام نەچوو مێشکیه وه سوپاکە ی بەپێکرد.

مەپوانی کوپی حەکەمی - پیاوی دنیا دیدەو سیاسی - بەعەمری گوت: مەککە داگیرمەکە، لەخودا بترسەو پێزو حورمەتی مائی خودا مەشکێتە، لەکوپی زوبیر گەپێن؛ پیربوو وه تەمەنی لەشەست دایە، ئەو پیاویکی بەئەزموون و دامەزراوو وخواوەن عەزم وئیرادەیه، لەپای خۆی دانا بەزێ وپشتی بەکەس لەهەرد نادری، بەخوا ئەگەر نەشیکوژن - هێندە ی نەماو - بۆ خۆی - بەمردنی ئاسایی - دەمرێ.

عەمر پێی گوت: بەخوا شەپی لەگەڵ دەکەین وله نێو (کەعبە) دا بەگژیدا دەچین، بாலوتبەرزەن لوتیان بشکی، مەپوان گوتی: وه للاهی من ئەم پەلامارە م پێ ناخۆشە.

۱- تاریخ خلیفە ص ۲۳۳ .

۲- أنساب الأشراف (۳۱۲/۴)، مواقف المعارضة ص ۵۳۲ .

۳- همان سەرچاوه (۳۱۳/۴) .

(ٺيبن زويير) ناسناوي (په نابهری خودا) ي به سهر ڇویدا بری، که ناسناويکی ڪاريگر بوو، ده سترڙي بڙ سهر ڇهه می مه ڪکه و په نابهرانی ڪاريکه هاوه لان و شويکه وتوانی نه وان پي ي قایل نابن، که واته به رنگار بوونه وهی سوپا يه ک، که ده يه وي حورمه تي ڇهه م بشکيني واجبی سهرشانی موسلمانانه، نه گهر که سيک توانای بهرگريکردنیشی نه بيت ده بيت له مه ولا هاوسوزو لايه نگري بهرگريکارانی مالی خودا بيت وله گل عبدالله ي ڪوري زويير بيت.^١

به لي کار به وه گهشت چوڻ ٺيبن زويير بهرگري ده ڪر خه لکيش به گشتي له لای (طائف) وه بهرگري يان له مه ڪکه ده ڪرد.^٢

ٺه م پشتيواني وه ست وسوزهی دانيشتوانی حيجاز خستيانه قالبي ڪرداره وه بڙ ٺيبن زويير، بووه مايه ي به هيتر بوونی بزوتنه وه که ي وفراوانتر بوونی ده سه لاتی نه و، هر نه مه ش بووه هڪاري سهر که وتنیکي ناسان وکه مزيانی ٺيبن زويير به سهر عه مری ڪوري زوييرو سوپا هزار که سيه که يدا.^٣

٢ — هيرشی حسين ڪوري نه ميرو گه مارودانی ٺيبن زويير وسوتانی (که عبه):

ٺه م هيرشه سهر يازيه له شام پيڪخرا، سهر ڪرده که ي (موسليمي ڪوري عه قه به ي نه ميري) بوو، (موسليم) له پيگادا مرد، (حسین ڪوري نه ميري سکونی) بوو به سهر ڪرده، چوار پوڙ له مانگی موچه پرهم مابوون گه شسته (مه ڪکه) و سوپا که ي له (حجون) وه تا (بيري مه يمون) دامه زرا، که سنوويکی دورو دريڙه، هوی ٺه م ڪاره ي ده گه پيٽه وه بڙ سهر سروشتي شه پ له (مه ڪکه) که به مشيويه پيچ ده خواته وه.

ٺيبن زويير هه ستاو ده ستي ڪرد به هاندانی خه لک بڙ بهرپه چدانه وه ي سوپا که ي شام وپاراستنی به يتوللاه، بڙ ٺه م به به سته خه لکانی پرگار بوو له پوداوی (الحره) ي

١- مواقف المعارضة ص ٥٣٢.

٢- أنساب الأشراف (٣١٣/٤).

٣- مواقف المعارضة ص ٥٣٣.

٤- (حجون): چپايه کی به رزه ميلونيويک له (ڇهه م) دورو.

٥- (بئر ميمون): بيريکه مه يمونی ڪوري ڇهه م هلی که ندووه.

مەدینه هاتنه پال سوپاکە ی ئین زوبیتر، هەروەها (نەجدە ی کۆری عامیری
 حەنەفی) بە سەرکردایەتی خەڵکانێکی (خەواریج) هاتن پارێزگاری لە مەککە بکەن.^١
 جێی باسە هێرش و بەره‌نگاری دەستی پێکرد، بەلام ژمارە ی جەنگاوەرانی
 گەل ئین زوبیتر کە متر بوون لەو جەنگاوەرانی بە شداری جەنگی (الحرّة) یان کرد،
 هەروەها سوپای شام بە بەراورد لە گەل سوپاکە ی ئین زوبیتر لە پووی ژمارە و چەکو
 چۆڵەو زۆرترو زیاتر بوو؛ بۆیە لە گەرمە ی جەنگدا باری بەرژەوهندی بە لای
 (حەسین ی کۆری نەمیردا) کەوت، ئەمەش بە هۆ ئەو ئین زوبیتر باشتترینی
 هاوێلانی بوونە دەستە چیلە ی ئاگری شەپەکە، وەک: هەردوک براکە ی (مونزیرو
 ئەبوبەکر ی) کۆپانی زوبیتر (موسەبی کۆری عبدالرحمن) و (حوزافە ی کۆری
 عبدالرحمن کۆری عەوام) و (عەمری کۆری عوپووە ی کۆری زوبیتر).^٢

دوای ٣/٢٤٠ پەڕەییە یە کەمی /٦٤٠ (حەسینی کۆری نەمیر) مەنجه‌نیفی لە سەر کۆی
 (ئەبوقوبەیس)^٣ و کۆی (قەیقەعان)^٤ دامەزراند، (میسوهری کۆری مەخپەمە ی)
 گەورە پاویزگاری (ئین زوبیتر) بە هۆ پێکرانی بە بەردێکی مەنجه‌نیق کوزرا، بەمەش
 گەورەترین هاریکاری لە دەستچوو، شەپ درێژە ی کیشا لە دەورە ی مزگەوتی حەرام
 پێچی خواردەووە جێگە و شوێنەکانی ئین زوبیتر دەرکەوتن، دوای ئەو ی
 سەنگەرەکانی پیشەوە ی (ئەبته‌خ)^٥ لە دەستدان، جگە لە (مزگەوتی حەرام) و
 (حیجری ئیسماعیل) شوێنێکی تری بە دەستەووە نەما خۆی تێدا مەلاس بدات.^٦

لە ئەنجامی حەلالکرنی شەپ لە ولاتی (حەپەم) کەخودا (جلالە) و پێغەمبەر ﷺ
 شەپیان تێدا حەرام کردووە، موسیبه‌تی (سوتانی کەعبە) پوویدا.^٧

١- أنساب الأشراف (٣٣٨/٤)، مواقف المعارضة ص ٥٤٥ .

٢- جمهرة نسب قریش ص ٣٦٢ .

٣- (جبل أبي قبيس) :

٤- (قیقەعان): چپایەکە لە مەککە .

٥- تاریخ خليفة ص ٢٥١، بأسانده صحيح حتی ابن جریج .

٦- المحن لأبي العرب ص ٢٠٣ .

٧- مواقف المعارضة ص ٥٤٨ .

يه زيدي ڪوري معاويه له نيتوه پاستي مانگي په بيبي يه ڪه مي نه و ساله دا مرد.^١
هه والي مردني يه زيد - به هڙي دورى نيتوان ديمه شق ومه ڪهه - له سه ره تاي مانگي
په بيبي دووه مي ٦٤ ڪه يشته (مه ڪهه).^٢

سوتاندني (كه عبه) له بهرنامه ي هيچ ڪام له دولايه ني شهره ڪه نه بوو؛ بويه به
قه ومانى نه و ڪاره ساته سام و ترس وبيمپي ڪي گه وره له سر هه ردولا دروست
بوو،^٣ يه ڪي ڪ له خه لگي شام هاواري ده ڪرد: سويند به وزاته ي گياني محمدي له دهسته
هه ردولا له نيتو چوون،^٤ هاوه لائي ٽين زويڙ له ترسي باري ني سزا هه موويان له
به ره به ياني شهوي سوتاني كه عبه دا له گه ل جه نازه ي ٽني ڪ چونه دهره وه ي
مزگه وتي حه پام، ٽين زويڙ سر له سوڙده مابووه ده يگوت: نه ي خودايه نه وه ي
پووي داوه به ده ست نه نقه ستي من نه بووه، خودايه به نده ڪانت به تاواني من
سزاهه ده، نه مه نيتو چاوانمه وه له بهر هه ردوو ده سته دايه.^٥

خه لگي شاميش: نه گه ر چي پي ده چي ڪه سانني ڪيان تيڊا هه بووي گه وره يي
كه سايه تي (ٽين زويڙ) ي وه ڪ پتيويست نه ناسيبي،^٦ به لام ڪه سيان تيڊا نه بووه
گه وره يي وگرنگي و پيڙو پيڙي ڪه عبه ي نه زانيبي؛ چونڪه له ڪاتي ڪدا گه مارڙي
(ٽين زويڙ) ده دن، له نيتو كه عبه دا، له هه مان ڪاتيشدا له نوڙه ڪانياندا پوو
ده ڪه نه (كه عبه) ي پيڙي، ڪه واته مه حاله ڪه سي ڪ له نه وان هه بووي به ده ستي
نه نقه ست (كه عبه) ي سوتاندبي، هه ووه ها نه م بابه ته به بيري (حه سيني ڪوري
نه مير) ي سر ڪرده ي سوپا ڪه شياندا نه هاتووه، ڪاتي ڪ خزمه نزيه ڪه ڪاني (ٽين
زويڙ) و زانياني پيشين و زانياني لي ڪولر باسي نه م موسي به ته ده ڪن، نه وا نه م
ڪاره ساته ناده نه پال هيچ ڪه س وهيچ ڪام له لايه نه ڪاني شه پڪه ر؛ (هيشامي ڪوري

١- انسباب الأشراف (٣٤٤/٤)، تعجيل المنفعة ص ٤٥٣ .

٢- مواقف المعارضة ص ٤٨، أخبار مكة (١٩٧/١) .

٣- أخبار مكة (٢٠٣/١) .

٤- تاريخ خليفة ص ٢٥٢ بأسناد صحيح .

٥- مواقف المعارضة ص ٥٥٢، الأغاني (٢٢٧/٣) .

٦- مواقف المعارضة ص ٥٥٢، صلية الأولياء (٣٣٦/١) .

عوپووی کوپی زوبیر دەلتی: شەپیان لە گەڵ (ئەبن زوبیر) کرد، (کەعبە) لە ماوێ گەمارۆداند سوتا.^١

(ئەبن عبداللە) دەلتی: لەو گەمارۆیەدا (کەعبە) ناگری گرت.^٢

کۆپای موسلمانان: دەربارە سوتانی کەعبە ئەوێ، کە کەس لە خەڵکی شام نیازی سوکایەتی پیکردنی (کەعبە) ی پیرۆزی لە دایدا نەبوو، بە لکو هەموو موسلمانان (کەعبە) بە گەرەو پیرۆز دادەنێن، ئەوان - خەڵکی شامی نەبوو، تەنها مەبەستیان گەمارۆدانی (ئەبن زوبیر) بوو نەک (کەعبە)، (یەزید) کەعبە ی نەپوختوووە نە سوتاندوو، هەرەها جێگرو وەکیلەکانیشی ئەم کارەیان لە نیازو بەرنامەدا نەبوو.^٣

بەم جۆرە یەکیەک لە ئەنجامە تالەکانی ئەم شەپە ی نێوان (حەسینی کوپی نەمیر) و (ئەبن زوبیر) سوتانی (بەیتو لە پام) بوو.^٤

کاتێک (حەسین) هەوالی مردنی (خەلیفە) ی پێگەیشیت یە کسەر نوێنەری ناردە لای (ئەبن زوبیر)، گوتی: (ئەمشەو شوینی گفتوگۆی نێوانمان (ئەبەتە ح) ه، بابەتی گفتوگۆ قسەکردن بوو لە سەر مەسەلە ی خیلافەتی دوا ی یەزید هەندێک لە و قسانە ی (حەسین) کە لە پووی (ئەبن زوبیر) دا کردنی ئەو بوو، کە بانگەێشتی دەکرد بۆ پۆستی خیلافەت و پێ ی گوت: (ئێستا ئەو پیاو - واتە یەزید - مرد، تۆ لە هەموو کەس لە پێشتری بۆ وەرگرتنی پۆستی خیلافەت، هەستە وەرە لە گەلمان بۆ شام تەبەیعەتت بدەینی، ئەم سەربازانە ی لە گەڵ منن؛ هەموویان پیاو ماقول و سوارچاکانی ولاتی شامن بە لێن بێ دوو کەس لە سەر - بە یەتەدان بە تۆ - ناکۆک نابن، دەچین بۆ ئەو ی و خەڵکی هێمن دەکەینەو و بارودۆخیش ئاسایی دەبێتەو، تۆماری خوینی پزای نێوان ئێمە و ئەهلی (حوپرە) و ئێمە و ئێو و دادەخەین و

١- الإصابه (٩٤/٤) عن الزبير بن بكار بسند صحيح .

٢- الإستيعاب (٢٤٣/٣) .

٣- منهاج السنة (٤٤٧/٤)، مواقف المعارضة ص ٥٥٣ .

٤- مواقف المعارضة ص ٥٥٤ .

لاپهري سڀي هلددهينهوه)، عبدالله گوتي: (چون حيساب بڻ ٿو خوينه نه ڪم! به خوا ڪوڙاويڪي خوم به دهه ڪه سي ٿيوه ناگورمهوه).

(حسين) به نهيني قسهي ده ڪردن، به لام (عبدالله) يه ڪ به خو دهنگي هلدديناو ده يگوت: (به خودا نايڪه م).

حسين پي ي گوت: ده ڪ ٿو ڪه سه خه جالته بي دواي ٺمه به ٿينت ده داتي، من گوماني پايه ڪي باشم لي چاوه پي ده ڪردى، نابيستي من به نهيني قسهت بڻ ده ڪم و توش به دهنگي به رز له گه ٿم ده دوي ي، بانگت ده ڪم بڻ (خيلافهت) و توش هه پرهه سي ڪوشتنم لي ده ڪي.^١

دواي ٺوه ليڪ جيا بوونهوه، (عبدالله) بڻي ده رڪهوت به هه له داچووه؛ بڻيه ويستي هه له ڪه راست بڪاتهوه، ڪاتيڪ (حسين) خوي وسوپاڪه ي بارگه يان پيچاويه بگه پڙينهوه بوشام، (عبدالله) نوڀنري نارده لاو پي ي گوت: (ده رباره ي پيشنياره ڪت - ڪه بييمه شام -، ٺوه ناڪم، چونڪه پيم خوش نيه (مه ڪڪه) به جي بيلم، هر له وي به يعه تم بده ني، منيش دلنيا تان ده ڪم ڪه ده تانخه مه هيمنى و ٿاسايشه وه به عه دالته و دادپه روهري حوڪم پرائيتان ده ڪم).

حسين وه لامي دايه وه: ٺهگر خودي خوت نه يه يت نابي، چونڪه ڪه سانتيڪي زوري بنه ماله ي (به ني ٺومه ييه) داواي ٺم پڙسته ده ڪن وخه لگيش پشنگيريان ده ڪات! دواي ٺمه من هيچم له ده ست نايه.^٢

بيلال زه پري ده ٿي: عبدالله ي ڪوري زويڙ داواي له حسين ڪرد مڙه تي بدا، تا پاوڙ به هاوه لاني ده ڪات، به لام هاوه له ڪاني چوونه شاميان پرهت ڪرده وه.^٣

هه ٿبه ته به ي بردن به ناخي ٿين و زويڙو بڻ چوونه ڪاني له زهيني دا دين وده چن سه بارهت به پرهت ڪرده وه پيشنياره ڪي حسين ڪاريڪي گرانه، به لام ده توانين

١- تاريخ الطبري (٤٣٦/٦).

٢- تاريخ الطبري (٤٣٦/٦).

٣- انسباب الاشراف (٥٨، ٥٧/٤)، عبدالله بن الزبير، د. شعاعه الناطور ص ١٠٧.

به چاوی عیبرت وپه ند وه رگرتن له بارودوڅی سیاسی نه وکاته ی حیجاز، ناماژه به مه ندنک هوکار بکه بن:

۱- ئەم جۆرە پېشنىيارە لەلايەن كەسىكى وەك (حەسەن) ھەو قايىلى قىبول نىيە؛ چونكە (حەسەن) سىفەتتىكى پەسىمى و سىياسى ئاواى نىيە لەدەولەتى (ئومەوى) دا بتوانى بېرىارى بەلئىنى ئاوا سەر بەخۇ بدات، لەگەل ئەو ھەشدا دەيگوت: ئەو سەربازانەى لەگەلئىدان پىياو ماقول و سوارچاكانى شامەن، بەلام چۆن دەچىتە مېشكەو: (ئىبن زوبىر) متمانە بەسەر كەردەى سوپاىەك بكات كە تادوئىنى پەلامارى داوھو لەگەلى جەنگاھە، لەلايەكى ترەوھ دژايەتى لەنىو قەسەكانى (حەسەن) دا دەر كەوت بەگوتەى: (ئەگەر خودى خۆت نەيەت بۆ شام، كەسانىك لەنىو بىنەمالەى (بەنى ئومەيە) بەچاوى خۆت دەبىنى كەداواى پۆستى خىلافەت دەكەن وخەلگىش بىشتىوانيان دەكەن.^۲

ب — (حەسین) یەکیك بوو لەسەرکرده کانی جەنگی (حوپرە) ژمارە یەک لەپزگاریوانی ئەم جەنگە لەدەورە ی (ئێبن زوبییر) بوون، بۆ ئەوە ی گومانێک لەدڵ و دەرونی ئەواندا پەیدا نەبێت (ئێبن زوبییر) بەدەنگی بەرز قەسە ی لەگەڵ (حەسین) دا دەکرد، هەر لەبەر ئەمەش بەپاشکاو ی گوتی: ئەو لەبەرامبەر یە ک نەفەر ی کوژاو ی (مەدینە) بەکوشتنەو ی کەمتر لە دەنەفەر پاز ی نابێت لەسوپاکە ی (حەسین) دا.^۲

ج - تا ئەو کاتە (ئێبەن زویبەر) لە شامدا بێ پشتیوان و هاوھەلۆیست بوو، خەڵکی شامیش پێزو خۆشەویستی و سەرھەری ئومەویەکانیان قبول بوو.

د - ئېين زوبير سوپايه كي پيڅراوي سه ربازي وهك (سوپاي ئومه وي) نه بوو، ده توانين به سه ربازه كاني بليين (به رگريكان) اني (مه ككه) و ئېين زوبيرو به س؛ چونكه ئه م جه نكاوهرانه له كاتي ناخوشي دا له ده وره ي كوده بوونه وه و له كاتي

١- عبدالله بن الزبير، ماجد لحام ص ١١٥ .

٢- تاريخ الطبري (٤٣٦/٦) .

٣- عبدالله بن الزبير، ماجد لحام ص ١١٦ .

خۆشى وئاسايى دا بللوه يان لى دەكردو دەچوونەو سەرکارو پىشەى خۆيان،
 ئەگەر ئىبن زويېر سوپايەكى سەربازى پاهىنراوى تايبەتى ھەبوايە بەجۆرىك
 توانىباى سەرکەوتن بۇ (ئىبن زويېر) مسۆگەر بکات، ئەوا لەگەل (ھەسىنى كورې
 نەمىر) بەرەو شام دەپۆيشت.^۱

۱- عبداللە بن الزبير، د. شحادة الناطور ص ۱۱۰، ۱۰۹ .

بەشی چوارەم

بە‌یعه‌تی عبداللهی کۆری زوییر بو‌ خ‌یلافه‌ت.

باسی یه‌که‌م: مردنی یه‌زیدی کۆری معاویه و خ‌یلافه‌تی معاویه‌ی کۆری یه‌زید

یه‌که‌م: مردنی یه‌زیدی کۆری معاویه:

بە‌قسه‌ی هه‌ندێک میژوونوس: یه‌زید له‌ ١٤/په‌بیه‌ی یه‌که‌می ٦٤ک له‌گوندی (حه‌وارین)ی سه‌ربه‌شاری (حه‌میس)ی ولاتی شام له‌ته‌مه‌نی ٢٨سالییدا مرد.

هه‌شامی کۆری وه‌لیدی مه‌خزومی ده‌گیرپه‌وه، که (زوه‌ری) ته‌مه‌نی (خ‌لیفه)کانی له‌زاری باپیریوه نووسیوه، ده‌رباره‌ی (یه‌زید) ده‌لێ:

یه‌زیدی کۆری معاویه له‌ته‌مه‌نی ٣٩سالییدا مردوه، ماوه‌ی خ‌یلافه‌تی ٣سال و ٦ مانگ بووه، گوتراویشه: ٣سال و ٨مانگ بووه.^١

ئه‌بو مه‌عشر ده‌لێ: یه‌زیدی کۆری معاویه له‌پۆژی ٣شه‌مه‌ ١٤/په‌بیه‌ی یه‌که‌م مردوه، ماوه‌ی خ‌یلافه‌تی ٣سال و هه‌وت مانگ و ٢٢پۆژ بووه، معاویه‌ی کۆری نوێژی له‌سه‌رکرد،^٢ گوتراویشه: ماوه‌ی خ‌یلافه‌تی ٣سال و ٩مانگ چه‌ن پۆژ که‌م بووه،^٣ نه‌خشی ئه‌نگوستیله‌که‌ی یه‌زید(رَبُّنَا اللَّهُ) بوو.^٤

دووم: خ‌یلافه‌تی معاویه‌ی کۆری یه‌زید:

معاویه‌ی کۆری یه‌زید سێهه‌مین خ‌لیفه‌ی ئومه‌ویه، ناسناوی: ئه‌بو یه‌زید یان

١- تاریخ الطبری (٤٣٣/٦).

٢- هه‌مان سه‌رچاوه.

٣- تاریخ القضاء ص ٣٢٩.

٤- هه‌مان سه‌رچاوه.

(ئەبو عبدۇلرحمەن) ھ، باۋكى: يەزىدى كۆپى معاۋىيەى كۆپى ئەبو سۇفىيانە، داىكى: ئومو ھاشىم كچى ئەبو ھاشم ى كۆپى عوتبەى كچى پەبىيەى،^۱ پى ى دەگوترا: معاۋىيەى بچووك،^۲ دوابەدۋاى مردنى (يەزىد)ى بابى لە ۱۴/پەبىيەى يەكەمى/۶۴ك بەيەتى خىلافەتى پىئدرا.

پوخسارى معاۋىيە رضي الله عنه: پەنگى سېى بوو، موۋى سەرو پىشى پې بوو، چاۋەكانى گەورە بوون، موۋەكانى سەرى لولپىچ بوون، لوتى بارىك وشوشەىى وبچوك بوو، سەرى خېبوو، دەموچاۋى جوان بوو، موۋەكانى پىشى پېو بارىك بوون، جەستەى پىكو پىك بوو، پىاۋىكى تابلى ى سالىخ وخودا پەرسىت بوو.^۳

۱— ماۋەى ھوكمېرانى:

مىژوو نووسان جىاۋازىيان نۆرە سەبارەت ماۋەى ھوكم گىپرانى (معاۋىيەى كۆپى يەزىد)، جىاۋازىيەكە لەنىۋان (۲۰)^۴ پۆژ تا (۳) مانگدا دىت و دەچى، ەك دەردەكەۋى ماۋەى (۳) مانگە كەپاستىر بى، ەندىك مىژوو نووس دەلئىن ماۋەى (۴۰) پۆژ بوۋە، لە ماۋەى ھوكم گىپرانىدا ەرنەخۇش بوۋە^۵ بۆيەشە چ شوپنەۋارىكى چالاكى ئەو لەو ماۋەى ھوكمەتەكەيدا بەرچاۋ ئايەت، نەخۇشەكەى ەپندە توند بوۋە نەيتۋانىو پىشنىۋىژىش بۆ خەك بكات، ەتا (معاۋىيە) ەفاتى كرد (زوحاكى كۆپى قەيس) پىشنىۋىژى دەكردو كاروبارى خىلافەتى ەلدەسوپراند، (زوحاك) لەسەر ئەم كارەى بەردەوام بوو تا ئەو كاتەى مەپۋانى كۆپى ەكەم كەۋتە سەر ھوكم لەشام.^۶

۲ — دابەزىنى لە پۇستى خىلافەت وبەجىيەشتىنى بۇشورا:

معاۋىيەى كۆپى يەزىد ەستى بەخۇى كرد كە كەۋتتە گىانەلاى مەرگەۋە، كە جاپىدا باھەموو خەك بىتە نوۋىژى جەماعەت، پاش تەۋاۋ بوۋنى نوۋىژ وتارىكى بۆ

۱— تاريخ الطبري (۴۳۴/۶) .

۲— الأمويون بن المشرق والمغرب (۲۸۶/۱) .

۳— البداية والنهاية (۶۶۳/۱۱) .

۴— ەمان سەرچاۋە (۶۶۲/۱۱) .

۵— البداية والنهاية (۶۶۳/۱۱) .

ده‌دان، له‌و قسانه‌ی کردنی: من کاروباری ئێوه‌م که‌وتۆته‌ به‌رده‌ست وله‌پا‌په‌راندنیدا لا‌وازم، نه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ن بۆ پیاویکی به‌هیزی به‌جی دێلم چۆن (صدیق) بۆ (عومه‌ی) به‌جیه‌شت، نه‌گه‌ر ده‌شلێن به‌جی ی دێلم بۆ شوپایه‌کی (٦) نه‌فه‌ری چۆن (عومه‌) به‌م شیوه‌یه‌ په‌تاریکرد، من له‌م کاته‌دا که‌سیکی واشک نابهم بۆ ئه‌م کاره‌ گونجاوو شیاو بی، وازم له‌ خیلافه‌ت هێنا، خۆتان کی به‌گونجاو وشیاو ده‌زانن بیکه‌نه‌ فرمانپه‌وای خۆتان.

ئینجا له‌سه‌ر مینه‌به‌ر دابه‌زی و چوووه‌ ماله‌وه‌، تاوه‌فاتی کرد له‌ماله‌وه‌ بوو و ده‌ر نه‌چوو ^١ و ^٢ ^٣ ^٤ ^٥ ^٦ ^٧ ^٨ ^٩ ^{١٠} ^{١١} ^{١٢} ^{١٣} ^{١٤} ^{١٥} ^{١٦} ^{١٧} ^{١٨} ^{١٩} ^{٢٠} ^{٢١} ^{٢٢} ^{٢٣} ^{٢٤} ^{٢٥} ^{٢٦} ^{٢٧} ^{٢٨} ^{٢٩} ^{٣٠} ^{٣١} ^{٣٢} ^{٣٣} ^{٣٤} ^{٣٥} ^{٣٦} ^{٣٧} ^{٣٨} ^{٣٩} ^{٤٠} ^{٤١} ^{٤٢} ^{٤٣} ^{٤٤} ^{٤٥} ^{٤٦} ^{٤٧} ^{٤٨} ^{٤٩} ^{٥٠} ^{٥١} ^{٥٢} ^{٥٣} ^{٥٤} ^{٥٥} ^{٥٦} ^{٥٧} ^{٥٨} ^{٥٩} ^{٦٠} ^{٦١} ^{٦٢} ^{٦٣} ^{٦٤} ^{٦٥} ^{٦٦} ^{٦٧} ^{٦٨} ^{٦٩} ^{٧٠} ^{٧١} ^{٧٢} ^{٧٣} ^{٧٤} ^{٧٥} ^{٧٦} ^{٧٧} ^{٧٨} ^{٧٩} ^{٨٠} ^{٨١} ^{٨٢} ^{٨٣} ^{٨٤} ^{٨٥} ^{٨٦} ^{٨٧} ^{٨٨} ^{٨٩} ^{٩٠} ^{٩١} ^{٩٢} ^{٩٣} ^{٩٤} ^{٩٥} ^{٩٦} ^{٩٧} ^{٩٨} ^{٩٩} ^{١٠٠}

(معاویه‌ی کورپی یه‌زید) ویستی پێیان بلی: ئه‌وه‌ نه‌وینه‌ی (عومه‌ی) ده‌ستده‌که‌وی، که‌ (ئه‌بو به‌کر) داینا، نه‌وینه‌ی پراویژکارانیکیشی ده‌ستده‌که‌وی، که‌ (عومه‌) داینان! بۆیه‌ ئه‌م ئه‌رکه‌ی به‌خۆیان سپارد.

له‌و گێژانه‌وه‌که‌ی (ئین بن له‌ئێر) دا ئه‌مه‌ی به‌پاشکاوێ گوتوووه‌ که‌ ده‌لێ: (به‌لام پاش چه‌مدوسه‌نا: من له‌ به‌رامبه‌ر پا‌په‌راندنی کاروبارتاندا بی هێزو ده‌سته‌ پاچه‌ بووم، چاوم له‌که‌سیکی وه‌ک (عومه‌ری کورپی خه‌تتاب) گێژا که‌ (ئه‌بو به‌کر) کردیه‌ خه‌لیفه‌، ده‌ستم نه‌که‌وت، گه‌پام به‌دوای (٦) که‌سی وینه‌ی (٦) پراویژکاره‌ که‌ - ی عومه‌ر داینان ده‌ستم نه‌که‌وتن، خۆتان له‌پیشترن بۆ کاروبارتان، کێتان چه‌ز لێیه‌ بۆ ئه‌م کاره‌ هه‌لیبژێرن)، ئینجا چوووه‌ ماله‌وه‌ وتامرد خۆی په‌نه‌ان کرد.

ئه‌م هه‌لویسته‌ی به‌لگه‌یه‌ که‌ ئه‌و نا‌پازی بووه‌ له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی گواستنه‌وه‌ی خیلافه‌ت له‌ شوپاوه‌ بۆ میرات و وه‌سیت، ئه‌و پازی نه‌بوو که‌سیک له‌بنه‌ماله‌ی خۆی بکاته‌ وه‌لی عه‌هدی خۆی، پێیان گوت: ئه‌م په‌یمانه‌ بخه‌ ئه‌سۆی که‌سیکی نیو بنه‌ماله‌که‌ت، وه‌لامیدانه‌وه‌: به‌خوا شیرنایه‌تی سه‌رۆکایه‌تیکردنی ئێوه‌م تام نه‌کردوه‌، جا چۆن تاوانه‌که‌ی هه‌لده‌گرم، ئێوه‌ په‌له‌ی چه‌شتنی شیرنایه‌تیه‌که‌ی

١- البدایة والنهایة (١١/٦٦٣، ٦٦٤).

٢- الکامل فی التاریخ (٢/٦٠٥).

٣- العلم الأسلامي فی العصر الأموي ص ١٣٧.

دەكەن، مەنىش ھەست بە تالايىيەكەي دەكەم، خۇدايە مەن لىي بەرىم و وازى لىي دېنىم.

لەگىرپانە ۋە يەككى تەردا ھاتوۋە: پىي گوترا: ئايا ۋە سىت ناكەي؟ گوتى: تالايىيەكەي بەكەمە توپشوى قىامەتەم و شىرنايە تىيەكەي بۇ (بەنى ئومەييە) بەجى بىلەم؟^۱ دابەزىنى (معاويەي كۆپى يەزىد) لەپۇستى حوكمپانى بەپوداۋىكى تاقانەي نىو مىژۋى مۇقايەتى دادەنرى، زانىومانە سەركانىك وازيان لەپۇستى خۇيان ھىناۋە بەلام لەژىر فشارى ماددى يان مەنەويدا بوۋە، بەلام شاھەك يان سەركانىك واز لەپۇستەكەي بىنى چۈنكە كە سانىكى لەپىشتىرو شىاوتەرەن لەنىو گەلەكەيدا بۇ ئو پۇستە، ئەوا بەسەر ئەم جۆرە سەركانىكە نەكە وتوين، چە حساب لەگەل خۇكرىدىك لەم حسابەي معاويە لەگەل خۇي كىرد جۈانترە بەرزترە؟!^۲

ئەگەر (معاويەي كۆپى ئەبو سۇفىيان) يەكەم خەلىفەي ئومەيى، خىلافەتى لەشۋاپاۋە گۈستەۋە بۇ خاۋەندارىتى، ئىستە لەم بارودۇخەدا (معاويەي دوۋەم) نەۋەي سىتەم خەلىفەي ئومەيى خىلافەت لە خاۋەندارىتى يەۋە دەگۈزىتەۋە بۇ شۋاپا.

چاك وايە بەچاۋى عەدالەت و وىژدانە و بېروانرىتە دەۋلەتى ئومەيى ۋە ھەسەب لەسەر لانى يەكەم واتە خاۋەندارىتى و خۇسەپىنى دەۋلەتەكە نەكرىت، بەلكو ھىسابىش بۇ لانى دوۋەم واتە چاكسازىيەكەي معاويەي دوۋەم و گۈستەنەۋەي خاۋەندارىتى بۇ شۋاپاش بىكرىت.^۳

۲ — كاتىكە مرد، تەمەنى چەند بوو؟، كى نوپۇزى لەسەر كىرد؟

معاويەي كۆپى يەزىد لەتەمەنى (۲۱) سالىدا مرد، دەشلىن: ۲۳ سال و (۱۸) پۇژ بوو، دەلىن: (۱۹) سال بوو، دەلىن: ۲۰ سال بوو، دەلىن: ۲۳ سال بوو، دەلىن:

۱- مروج الذهب (۸۲/۳) .

۲- البدایة والنهاية (۶۶۳/۱۱) .

۳- نظام الحكم في الشريعة والتاريخ (۱۱۶/۱) .

۴- الدولة الأموية المفترى عليها ص ۲۹۲ .

۱۸ سالّ بوو، ده‌لّین: ۱۵ سالّ بوو، خودا چاکتر ده‌زانئ.

خالیدی برای نویژی له‌سه‌ر کرد، ده‌شلّین: عوسمانی کوپی عه‌نبه‌سه نویژی له‌سه‌ر کرد، ده‌لّین: وه‌لیدی کوپی عوتبه نویژی له‌سه‌ر کرد، ئه‌م گێرانه‌وه‌ی دوایه پاسته؛ چونکه معاویه وه‌سیتی بۆ وه‌لید کرد بوو نویژی له‌سه‌ر بکات، (مه‌پوانی کوپی حه‌که‌م) یش ئاماده‌ی ناشتنه‌که‌ی بوو،^۱ مه‌پوان گوتی: ده‌زانن کئ بوو نه‌سپارده‌تان کرد؟ گوتیان: به‌لّ: معاویه‌ی کوپی یه‌زید بوو (مه‌پوان) گوتی: (ئه‌و) ئه‌و (ئه‌بو له‌یلا) یه‌که‌ ئه‌زنو مولفوزاری ده‌رباره‌ی گوتویه‌تی:

إني أرى فتنة تغلي مراجلها
والملك بعد أبي ليلى لمن غلبا.^۲

٤ — ته‌نگزه‌یه‌کی سامناک دوا‌ی مردنی معاویه‌ی کوپی یه‌زید:

معاویه‌ی کوپی یه‌زید ته‌نگزه‌یه‌کی ترسناکی بۆ دوا‌ی خۆی دروستکرد، خالیدی برای منداڵ بوو، ده‌سه‌لاتی (ئێبن زوبیر) یش هه‌ر به‌هێزو فراوان ده‌بوو، خه‌لکێکی زۆری ژێر ده‌سه‌لاتی ئومه‌وی به‌یعه‌تیان دایه، تیبپکی سوپای شام له‌سه‌روی هه‌مووانه‌وه (زوحاکی کوپی قه‌یس) ی فه‌رمانده‌ی دیعه‌شق بریاریاندا به‌یعه‌ت به‌ (ئێبن زوبیر) بده‌ن، تا حالّ به‌وه‌گه‌یی (مه‌پوانی کوپی حه‌که‌م) سه‌رگه‌رده‌ی ئه‌وکاتی (به‌نی ئومه‌ییه) بیری له‌چوونه‌ لای (ئێبن زوبیر) کرده‌وه تا به‌یعه‌تی پێداو ئه‌مان وزه‌مانی لی وه‌ریگریّت، به‌لام هه‌موو ئه‌و سه‌ربازو سه‌رۆکانه‌ی هۆزه‌کانی یه‌مه‌نی، که‌به‌ تواناترین پشتیوانانی به‌نی ئومه‌ییه بوون و خالانی یه‌زید بوون به‌سه‌رکردایه‌تی (حیسانی کوپی مالیک) نه‌یانهیشت خیلافه‌ت له‌ (به‌نی ئومه‌ییه) ده‌رچیت و به‌یعه‌تیان نه‌دا به‌ (ئێبن زوبیر):

ناکۆکی و پشتیویه‌کی زۆر پویداو (شام) شه‌ش مانگ بئ ئیمام وپیشه‌وا بوو، پاشان رێکه‌وتن له‌سه‌ر به‌ستنی کۆبوونه‌وه‌یه‌ک بۆ پاوێژکردن له‌سه‌ر دیاریکردنی

١- البداية والنهاية (١١/٦٦٢، ٦٦٣).

٢- هه‌مان سه‌رچاوه (١١/٦٦٤).

كەسىكى شياو گونجاو بۇ پۇستى خىلافەت و دەره نجام بېرىپكى بۇ دەرىكەن.^۱

(معاویە كوپى يەزىد) دواين خەلىفە لىقى (سوفىيانى) بوو، دواى ئەو خىلافەت لە لىقى (سوفىيانى) يەوہ بۇ لىقى دووہ مى تايەفە (بەنى ئومەييە) واتە: لىقى (مەپوانى) گوزرايەوہ، يەكەم دەسەلاتبە دەستى ئەم لقە (مەپوانى كوپى حەكەم) بوو، زۆرىە لىكۆلە رو مىژوو نووسان بەناوى (خەلىفە) ناوى ناھىتن، دەلئىن ستمكار بووہ لە دژى خىلافەتى ئەمىرى ئىمانداران (عبداللىھ كوپى زويىر) دەرچوہ، سەبارەت (عبدالملك) كوپىشى ھەمان ھەلوئىستيان ھەيە تا ئەو كاتەى (ئىبن زويىر) شەھىد دەبى، كۆپاى جەماوہرى موسلمانانىش لەسەر ئەمەيە.^۲

بەمردنى (معاویە كوپى يەزىد) كۆتايى بە دەولەتى (سوفىيانى) ھات و دەولەتى (زويىر) دەرکەوت، بەلام بەردەوام نەبوو؛ چونكە (بەنى مەپوان) توانى كۆتايى بەم دەولەتە بىنئى، بەپشتىوانى خودا لەلاپەرەكانى دادى زياتر لەسەر ئەم بابەتە دەپۆين.

سېھەم: بەيەھەتى (ئىبن زويىر) بۇ خىلافەت.

دواى مردنى (يەزىدى كوپى معاویە) كەسىك نەبوو شايانى ئەوہ بىن پىي بگوترى (خەلىفە) لەبنەمالەى ئومەوى دا، كاتىك يەزىد وەسىت بۇ (معاویە) كوپى دەكات، ئەمە بەتەنھا بەشى دامەزراندنى بەيەت ناكات؛ چونكە بەيەت بەبى شوپا نابى، زياد لەمەش ئەوانەى بەيەتيان بە (معاویە كوپى يەزىد) دا بوو لەخەلگى (دىمەشق) و دەوروپەرى و كەسە ديارەكانى (بەنى كەلب) تىپەپى نەدەكرد، وىپراى ئەمەش (معاویە كوپى يەزىد) زۆر نەژياو دەسەلاتى بۇ شوپا بەجىھىشت و كەسى لەجىى خۆى دانەناو وەسىتتىشى بۇ كەس نەكرد.

لەھەمان كاتدا: بەيەھەتى خىلافەت لە سەرتاسەرى ولاتانى ئىسلام بۇ (عبداللىھ كوپى زويىر) دامەزرا، وەكو: ولاتى حىجاز، ولاتى (عىراق) و دەوروپەرى تا ئەو پەپى

۱- النظريات السياسية الإسلامية، محمد ضياء الدين الرئيس ص ۲۰۲ .

۲- الأمويون بين المشرق والمغرب ص ۲۰۹ .

سنوری پۆژ هەلات، ولاتی (مصر) و دەورووبەری تا ئەو پەڕی سنوری پۆژناوای جیهانی ئیسلام، نۆزبە ی نۆزی ولاتی شام، جگە لە هەندیک شوین لە (دیمەشق): (زوحاکی کوپی قەیسە فەهەدی) و لە (حیمس): (نوعمانی کوپی بە شیر) و لە (قەنسرین): (زوفری کوپی حاریسی کیلابی) و لە (قەلەستین): (ناتیلی کوپی قەیس) بە یەعتیان دا بە ئیبن زویبێر، (روحی کوپی زنباعی جوزامی) بە یەعتی نەدا، لە شامیش جگە لە ناوچە ی (بەلقا)، کە (حیسانی کوپی مالیکی کوپی بە حەدە لی کەلبی) ی تیدا بوو، کەس بە یەعتدان بە ئیبن زویبێر پەت نە کردەووە.^١

بە م جۆرە بە یەعتی خیلافەت بۆ (عبدالله ی کوپی زویبێر) لە جیهانی ئیسلامدا دروست بوو و بوو بە (خەلیفە) ی شەری.^٢

(عبدالله) کاربە دەستانی خۆی بە سەر هەری ئەمەکاندا دامەزراندن، خەریکە تەواوی سەرچاوەکانی میژوو یە کە دەنگ بن لە سەر ئەو، کە هەموو ولاتانی جیهانی ئیسلام پۆستی خیلافەتیان بە سەر (عبدالله) دا سەپاندوووە و کردوویانە بە (خەلیفە) ی خۆیان؛ بۆیە ژمارە یەک لە زانایان و میژوو نووسان بە پاشاکاوی دەلێن: بە یەعتی (ئیبن زویبێر) بە یەعتیکی شەری بوووە ئەو لە (مەپوای کوپی حەکەم) شایانتر و لە پیشتەر بوو بۆ ئەم پۆستە.^٣

(ئبن عبدالبر) لە (مالک) هەو دە گێڕێتەو: ئیبن زویبێر لە مەپوانی کوپی حەکەم باشتەر بوووە و شایانتر بوو بۆ ئەو کارە، بە هەمان شێوە لە (عبدالمک) ی کوپیشی.^٤

(ئبن کثیر) دەلێ: بێگومان (ئیبن زویبێر) دوا ی مردنی (معاویە ی کوپی یەزید) ئیمام و پێشەوای موسلمانان بوو، لە بواری زانست و ژیرییدا لە (مەپوانی کوپی حەکەم) پێگە یشتووتر بوو، دوا ی ئەو ی پرایەکان لە سەر تاسەری ولاتانی ئیسلام بۆ بە یەعتدان بە عبدالله ی کوپی زویبێر بوونە یەک، بە لām (مەپوان) لە بە یەعت دە رچوو و

١- سیر اعلام النبلاء (٣٧٣/٣)، عبدالله بن الزبیر، محمود شاکر ص ٦٦ .

٢- عبدالله بن الزبیر، محمود شاکر ص ٦٨ .

٣- عبدالله بن الزبیر للخراشي ص ١١٧ .

٤- الإستیعاب (٩١/٣) .

به ربهره كاني ي كرد).^١

هر كام له (ابن حزم) و (سيوطي) ايش دلتيان له سر شهرعي بووني خيلافه تي (نئين زويپر)، پتيان وايه: مه پواني كوپي حكه م و (عبدالملك) ي كوپي سته مكار بوون وله ژير فهرماني (خليفه) ي شهرعي ده رچوون، هه روه ها (ذهبي) ايش شهرعيه تي خيلافه تي (نئين زويپر) ساغ ده كاته وه به (نه ميري نيمانداران) ي داده ني.^٢

١- به يعه تي (نئين زويپر) له (حيجاز):

دانيشتواني حيجاز به په له و بن دواكه وتي به يعه تيان به (عبدالله كوپي زويپر) دا، نه م كاره يان شتيكي ناسايي بوو؛ چونكه (حيجاز) مه لبه ندي پاپه رين و دژايه تيكردني حوكمه تي (به ني نومه ييه) بوو.

(ابن سعد) ده گيرپته وه: نه و كه سايه تيان ه ي بوونه پيشه نك وده سته پيشخه ريان كرد له به يعه تدان: (عبدالله ي كوپي موثعي عه ده وي) عبدالله ي كوپي ريزواني كوپي نومه ييه ي جه مه حي، حاريسي كوپي عبدالله ي كوپي نه بي په بيغه، عوبه يدي كوپي عومه ير، عوبه يدوللاي كوپي عه لي كوپي نه بيتاليب، عبدالله ي كوپي جه عفر).^٣

ژماره يه ك كه سايه تي نيو حيجاز به يعه تيان پينه دا، له نيوياندا (٣) كه سايه تي پيزدارو كاريگه ري ديار ي و حيساب بؤ كراو بوون له هه موو جيهاني نيسلامدا به گشتي و به تايبه تيش له (حيجاز) دا: نه و (٣) كه سه: عبدالله ي كوپي عومه ري كوپي خه قتاب، نيين عه بباس، محمدي كوپي حه نه فييه، خه ريكه سه رچاوه كان كوك بن له سر نه وه: هيچ كام له م (٣) كه سايه تيه له ماوه ي ژيانياندا به يعه تيان به (عبدالله ي كوپي زويپر) نه داوه.^٤

١- البداية والنهاية، نقلاً عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١١٧ .

٢- المحلي (٩٨/١١)، عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١١٧ .

٣- تاريخ الخلفاء للسيوطي ص ٢١٢، ابن الزبير، للخراسي ص ١١٨ .

٤- سير اعلام النبلاء (٣/٣٦٢) .

٥- انساب الاشراف (١/٣٥٢)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١١٩ .

٦- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١١٩ .

پشتيواني (عالي كوري نه بي تالبي) كردوه، كاتيڪ ئومه ويه كان هاتنه سهر حوكم و (معاويه) يه زيدي له جيي خوي دانا، خيرا به يعه تي دا به (يه زيد) پابه ند بووه به م په يمانه وه كاتيڪ (ئين زويير) به يعه تي (يه زيد) په تکرده وه، نه زانراوه كه م و زور له لايه ن (ئين عه بباس) وهه پشتيواني لي كرابي، له هه مان كاتيشدا دژايه تي خوشي بو (ئين زويير) دهر نه برپوه، دوا به دواي مردني (يه زيدي كوري معاويه) په يوه ندي نيوان نه م دوو پياوه چوه قوناغيكي نوټوه.

كاتيڪ له سالي ٦٤ك به يعه تي هه مه لايه نه درابه (ئين زويير)، داواي له (محمدي كوري حه نه فيه و ئين عه بباس) كرد به يعه تي پي بدن، نه وان گوتيان: تا هه موو ولات بو تو كوده بيته وه خه لك به گشتي له سهر توپيڪ دين^١ نه وكات به يعه تن دده ديني، به لينيان پيدا ناكوكي خويان له گه ليدا دهر نه خه ن.^٢

ئين زويير له سهره تاي كاريدا ناچاري نه كردن به يعه تي پيبدن، په يوه ندي نيوان (ئينو عه بباس) و (ئين زويير) له خوشيدا بوو، ژماريه ك پيو ايت دهنه به لگه له سهر هه ست ونه ستي دلسوزانه ي ئين عه بباس) بو (ئين زويير) وهك دهر ده كه وي له هه نديك هه لويسي دا پشتگيري شي كردوه^٣، ويه پاشكاري باسي چاكو باشه ي نه وي كردوه.^٤

عبدالرزاق له (مصنف) هكه يدا ده گيريه وه:

ئين عه بباس قازي ئين زويير بوو له (مه كه)، به لام دواي په يوه ندي يان ته مو مزي تي كه وت، به پي ي هه نديك گيرانه وه: نيواني نه م دوو كه سايه تيه تي كه چوه، به لام هيچ كام له گيرانه وه كان نه م ناخوشي له بازنه ي گفتوگوي توندوتيز ناترازين.^٥

١- الطبقات (١٠٠/٥).

٢- البداية والنهاية، نقلًا عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٢٥.

٣- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٢٥، الفتح الرياني للساعاتي (١٦٧/٣).

٤- تاريخ ابن عساكر، نقلًا عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٢٥.

٥- الفتح الريان للساعاتي (٩٨/١٢)، أخبار مكة (٧٧/٢).

وهك تیبینی ده‌كړیت (ئین عەبباس) و (محمەدی كوپى حەنەفییە) بە‌جووتە بە‌یعتیان پەت كرده‌وه تاسەری كیشا بۆ تەنگاوبوونی (ئین عەبباس) و ده‌رچوونی بۆ (تایف) و نیشته‌جی بوونی له‌وئ تا ئه‌و كاته‌ی وه‌فاتی كرد.^۱

ئین عەبباس هەمیشە وه‌سفی چاكە‌ی ئین زوبیری كردوه، هەرجار ناوی ئە‌ویان لاهێنا‌بایه: ده‌یگوت: قورئانخوێنه، پاكدامینه، (زوبیر) باوكیه‌تی، (ئە‌بوبەكر) باپیری‌تی، (خەدیجە) پوری‌تی، (عائیشە) پوری‌تی، صە‌فیە نه‌نکی‌تی.^۲

ج — ئین لعه‌نه‌فییە و بە‌یعتی ئین زوبیر:

ئین لعه‌نه‌فییە دوا‌ی مردنی (یەزید) بپاری خۆیدا و گوتی: كه‌به‌یعت نادا بە‌كه‌س تاپرای گشتی له‌سه‌ر یه‌ك ده‌نگ نه‌بێ.^۳

سه‌ره‌تا ئین زوبیر ئین لعه‌نه‌فییە‌ی سه‌غله‌ت نه‌كرد و ناچاری نه‌كرد بە‌یعتی پێیدا، به‌لام دوا‌ی فراوانبوونی ده‌سه‌لاتی و به‌یعت‌پێدرا‌نی له‌لایه‌ن نوێنه‌را‌نی هە‌موو هە‌ریمه‌كانه‌وه‌ و خەریك بوو ئۆمه‌ت له‌سه‌ر خیلافه‌تی ئە‌و كۆك بێ، (ئین زوبیر) هە‌ستی كرد كه‌كاتی ئە‌وه‌ هاتوه‌ (ئین لعه‌نه‌فییە) بێت و به‌پێ‌ی به‌ئینه‌كه‌ی خۆی به‌یعتی پێ‌ بدات، چاریکی ترو له‌سا‌لی ۶۵ك داوا‌ی لێ‌كرده‌وه به‌یعت بدا، به‌لام (ئین لعه‌نه‌فییە) به‌یعتی پێ‌ نه‌دا، ئە‌ویش له‌(شیعه‌ب) به‌ندی كرد.^۴

پێ‌ ده‌چێ‌ (ئین زوبیر) له‌بانگه‌وازه‌كه‌ی (موختاری كوپى ئە‌بی عوبەیدی سه‌قه‌فی) ترسابێ‌ له‌(كوفه‌)، موختار: له‌كاتی گه‌مارۆدانی مه‌ككه‌ له‌سا‌لی ۶۴ك له‌لایه‌ن سوپا‌كه‌ی (حه‌سینی كوپى نه‌میر) ه‌وه، یه‌كێك بوو له‌گه‌وره‌ به‌ریگه‌ركارا‌نی (ئین زوبیر)، ئە‌و وێ‌پرای ئازایه‌تی وله‌خۆ بوور دووی به‌فیلّ وزیره‌کی و‌زرنگیش

۱- سیر اعلام النبلاء (۳/ ۳۵۸).

۲- هە‌مان سه‌رچاوه (۳/ ۳۶۷).

۳- مصنف بن أبي شيبة (۷۳/ ۱۵)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۲۷.

۴- تاريخ خليفة ص ۲۶۲.

بەهرەدار بوو، حەزکردن بەپایەبەرزى و سەرۆكايەتى لەتەختايى نىو چاوانى دا دەخوینرایەوه.^١

بۆى دەرگەوت لەلاى (ئىبن زوبییر) بەئاوات و مرادەکانى ناگات؛ بۆیە چاوى لەشوینىك دەگێرا بۆى بچیت و داخوازیە دەرونیەکانى خۆى تیدا دەستەبەر بکات، دواى تێپەڕینی (٦) مانگ بەسەر ڕووداوى (گەمارق) کەدا و لەپەمەزانی ٦٤ک؛ خۆى گەیانده (عیراق)، لەپێى بانگەوازی سەرخستنى بنەمالەى پێغەمبەر ﷺ بەرزکردنەوهى دروشمى سەندنەوهى تۆلەى خوێنى حوسێن، توانى جەماوەریكى زۆر لەدل بەپەرۆشانى حوسێنو داخ لەدلانى (بنى ئومەییە) لەدەورەى خۆى کۆکاتەوه و پاشان دەستى بەسەر (کوفە) دا گرت.^٢

لەلایەكى ترەوه: موختار بەکێشەى نىوان (ئىبن زوبییر) و (ئىبن لەهەنفییه) ی دەزانى، ویستى بەرەمى کێشەکە قازانجى ئەو لەخۆبگیریت، دەیگوت: کەئەو نوێنەرى (ئىبن لەهەنفییه) یە و بۆیەى ناردووه بۆ (عیراق) تا تۆلەى (ئالوبەیت) بکاتەوه، لەواقیعدا (ئىبن لەهەنفییه) خۆى لەموختارو بانگەوازهکەى بێ بەریکردو، ڕایگەیاندا کە ئەو بۆ (عیراق) ی نەناردووه.^٣

جگە لەموختار(شیعە)ش بانگەشەیان دەکرد بۆلاى (ئىبن لەهەنفییه).

لەبەر ئەمە (ئىبن زوبییر) ترسا دەروازەیهکى تری دژایەتى تیکردنى بەسەردا ئاوەلابیئت و کێشەکەى لى ئالۆزتریب.^٤

وەرزى (حەج) ی سالى ٦٦ک، موختار سوپایەکى ناردە (مەککە)، سوپاکە (ئىبن لەهەنفییه) ی لەزیندان ئازاد کرد، (ئىبن لەهەنفییه) بەبەلگەى ئەوهى کەئەو شەپو ھەرا لە(حەرم) دا بە(حەلال) نازانى، نەیهیشت سوپاکە شەپ لەگەل (ئىبن زوبییر) دا بکات.^٥

١- تاریخ الطبري، نقلاً عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٢٩ .

٢- تاریخ خليفة ص ٢٦٢ .

٣- الطبقات (٩٨/٥) .

٤- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٣٠ .

٥- أنساب الأشراف، نقلاً عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٣١ .

له‌واقیعدا: (ئێبن له‌نه‌فییه) به‌هۆی ئەم سوپایه‌وه مه‌ترسی یه‌کی گه‌وره‌ی بۆ (ئێبن زویڤر) دروستکرد، سه‌رچاوه‌کان ده‌گێڕنه‌وه: (ئێبن له‌نه‌فییه) له‌کاتی هه‌جدا ئالایه‌کی هه‌ڵدا بوو کۆپه‌رکه‌ی ئالاکه‌ی (ئێبن زویڤر)ی ده‌کرد.^۱

(ئێبن زویڤر) ته‌ماشای کرد سه‌رچاوه‌ی هێزو پشتیوانی (ئێبن له‌نه‌فییه) موختارو سوپاکه‌یه‌ت؛ بۆیه نه‌خشه‌ی له‌نێو بردنی موختاری دا‌پشت، پا‌په‌راندنی نه‌خشه‌که‌ی به‌ (موسعه‌بی برای)، که‌ والی (به‌سه‌ره) بوو سپارد، له‌ ۱۴/په‌مه‌زانی/۶۷ ک موسعه‌ب کۆتایی به‌موختار هێنا.^۲

که‌موختار کوژرا، (ئێبن له‌نه‌فییه) له‌ (مه‌که‌که) جێگای پێ لێژ بوو، (ابن سعد) ده‌گێڕێته‌وه پاش ئەمه ئێبن زویڤرعوپوه‌ی برای ناردە‌لای (ئێبن له‌نه‌فییه) و جارێکی تریش داوای لێکرد به‌یعه‌تی بداتی، ئە‌گه‌ر ئە‌مه نه‌کا با چاوه‌پێ‌ی شه‌پێ.^۳

(ئێبن له‌نه‌فییه) هه‌ولیدا خۆی له‌م فشارانه‌ی (ئێبن زویڤر) پزگار بکات، له‌م کاته‌دا هه‌لێکی قۆزته‌وه که‌ (عبدالمک ی کوپی مه‌پوان) داوای لێکردوه سه‌ردانی (شام) بکات، به‌م بیانوه‌وه خۆی وخه‌لکی ده‌وره‌یه‌ری به‌ره‌و شام پۆیشتن وشاری (ئایله) یان هه‌لبژارد بۆ نیشته جێبوون هه‌رچه‌نده ئە‌م شاره سه‌ر به‌ولاتی (شام) بوو وله‌ژێر قه‌له‌مه‌ره‌ی (عبدالمک ی کوپی مه‌پوان) بوو، به‌لام له‌سه‌ر سنووری (حیجان) بوو وشوێنێکی نێوه‌پاست بوو وله‌هه‌ردوک ده‌سه‌لاتداره‌وه دوور بوو به‌لام نیازو داخوازیه‌کانی عبدالمک له‌ (ئێبن له‌نه‌فییه) چ بر‌که‌نتر نه‌بوون له‌نیازو داخوازیه‌کانی (ئێبن زویڤر) عبدالمک پێی پا‌گه‌یاند: ئە‌گه‌ر به‌یعه‌تی پێ بدا سامان و به‌خششێکی به‌نرخێ ده‌دا، ئە‌گه‌ر نا نابێ له‌ (شام) دا نیشته جێبێ، (ئێبن له‌نه‌فییه) به‌و شیوه‌یه‌ی مه‌رجی له‌گه‌ڵ (ئێبن زویڤر گرتبوو)، به‌یعه‌تی عبدالمک یشی په‌تکرده‌وه و شامی به‌جێ هێشت و به‌ره‌و (مه‌که‌که) هاته‌وه، به‌لام (ئێبن

۱- الطبقات (۲/۵)، تأریخ خلیفه من ۲۶۲ .

۲- تأریخ خلیفه من ۲۶۴، عبدالله بن الزبیر للخراسی من ۱۲۱ .

۳- الطبقات (۱۰۶/۵) .

۴- (أیلة) شارێکه له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای (قلم)ی شام .

زوبىير) پىگەي نەدا بېتەۋە نىۋ (مەككە)؛ بۆيە خۆي ۋەھاۋەلانى پەۋيان كەردە (طائف)، دەشلىن پەۋيان كەردە (مەدىنە)، بەھەر حال تا (ئىبن زوبىير) كۆتايى پىھات لەۋىدا نىشتە جى بوون.^۱

۲- بەيغەتى (ئىبن زوبىير) لە (عىراق)؛

مردنى (يەزىدى كۆپى معاۋىيە) سەرى كىشا بۆ شىۋانى بارودۇخى (عىراق) ۋ سەرھەلدانى كىشەۋ ناكۆكى نىۋان ھۆزەكانى ئەۋى لەسەر دەسەلات، (عوبەيدۇللاي كۆپى زياد) بەرەۋ شام ھەلات، پىش ھەلاتنى (خەۋارىج) زىندانىيان شكاندو دەستيان بەگىرە شىۋىنى ۋ خراپەكارى كەرد لەۋلات دا، پاش چەند شەپو ئازاۋەيەك، ھۆزەكانى (بصرە) پىگەۋتن ۋ (عبدۇللاھى كۆپى خارىسى كۆپى نۆفلى كۆپى عبدۇالمطلب) يان كەردە ۋالى (بصرە).^۲

ئىنجا (ئىبن زوبىير) دەستى كەرد بەدامە ززاندىنى كارىيە دەستانى خۆي لەۋىلايەتەكاندا، سەرە ھاتە سەر (بصرە) ۋ (موسەبى) براى كەردە ۋالى ئەۋى، دانىشتوانى (كوفە) (عامرى كۆپى خەلەفى قورپەشى) يان كەردە كار بەپۆۋەبەرى خۇيان،^۳ دەربارەي ئەم كارەيان نامەيەكيان بۆ (ئىبن زوبىير) نارد، ئەۋىش دانى پىداهىنا، لە پاستىدا ئەم ھەلسوكەۋتەي دانىشتوانى (كوفە) بەلگە بوو لەسەر داننان بەخىلافەتى (ئىبن زوبىير)،^۴ بىگومان پەفتارى دانىشتوانى (كوفە) ۋ (بصرە) لەبەرامبەر (ئىبن زوبىير) دا پەفتارىيان بوو لەبەرامبەر خەلىفەي موسلمانان.^۵

ژمارەيەك ھۆكار يارمەتى بەيغەتدانى (ئىبن زوبىير) يان كەرد لەعىراق دا، گىرگىرتىنيان:

* دروست بوونى بۆشايى سىياسى لەۋلات دا بە مردنى (يەزىدى كۆپى معاۋىيە).

۱- الطبقات (۱۰۸، ۱۰۷/۵).

۲- تاريخ خليفة ص ۲۵۸، عبدۇللاھ بن الزبىر، للخراسي ص ۱۳۵.

۳- أنساب الأشراف (۴۰۰/۱)، عبدۇللاھ بن الزبىر ص ۱۳۴.

۴- عبدۇللاھ بن الزبىر ص ۱۳۴.

۵- أريخ الطبري، نقلًا عن عبدۇللاھ بن الزبىر ص ۱۳۶.

* ھەلاتنی (عوبەیدوللای کورپی زیاد) بۆشام.

* کێبەرکی ی ھۆزو خێلەکان لەسەر جەلەوی دەسەلات.

* بەھیز بوونی (خەوارێج) و ھەپەشەیان بۆ سەر ھێمنایەتی.

ئەم ھۆکارانە و ھی تریش ھانی عێراقیەکانیاندا خۆیان پێکخەن و بپاریان
بەکخەن و بچنە ژێر ئالای (ئێبن زوبیر) ھوہ.^۱

۲ — بەیەتی (ئێبن زوبیر) لەشام:

دوا بەدوای مردنی (معاویە ی کورپی یەزید)، تەتمومان وتاریکایی کەش و ھەوای
شامی شیواندو ئالۆزی و جموجۆل ئەوی ی گرتەو، ئەمە ھۆیەکی سەرەکی بوو بۆ
جێگیربوونی بەیەتی (ئێبن زوبیر) لەشام دا، پێش ئەمەش: ھەوالی ئازایی و
خۆپاگریەکانی (ئێبن زوبیر) لەبەرامبەر پەلامارەکی (حەسینی کورپی نەمیر) و،
بەیەتی ھەمەلایەنە ی دانیشتوانی حیزاز بۆ ئەو لەشامدا بلۆیبونەو، ناو
ناوبانگیان بۆ دەرکردبوو.

(بلاونی) ھەلۆیستەکانی ئەوکاتی دانیشتوانی شاممان بۆ بەیەتدان بە (ئێبن
زوبیر) بەم شیوەیە بۆ وێنا دەکات و دەلی: کاتیک (معاویە ی کورپی یەزید) مرد،
زۆریە ی خەلک پووین لە (ئێبن زوبیر) کرد، گوتیان: (ئەو پیاویکی کامڵە لەژیری و
تەمەندا، بەرگری لە (عوسمانی کورپی عەففان) ی ئەمیری ئیمانداران کردووە، کورپی
پیاوہ دلسۆزەکی پێغەمبەری خودایە ﷺ، دایکی کچی ئەبوبەکری صدیقە،
ژمارەیک سیفەتی بەرزو چاک لە زاتی ئەودا ھەیکە لەکەسی تر دانیک، خەریکە
سەرچاوەکانی میژوو کۆین لەسەر بەیەتپێدرانی لەلایەن ھەموو ھەریمەکانی
شامەو، تەنھا (ئەردەن) نەبی، لەقونسرین: (زوفەری کورپی حاریسی کیلابی)^۲
بەیەتی پێدا، لەحمص: (نوعمانی کورپی بەشیری ئەنساری)^۳ بەیەتی پێدا،

۱- عبدالله بن الزبیر للخراسي ص ۱۳۶ .

۲- الأعلام للزركلي (۴۵/۳) .

۳- ھەمان سەرچاوە (۳۶/۸) .

لهه لهه ستن: (نائيلي ڪوري قهيسي جوزامي)^۱ تواني دهه سلات پهيدا بڪات وبانگه شهي خه ڪ بڪات بق بهيعه تي (ٿين زويير).

لهه ديمه شق: (زوحاڪي ڪوري قهيسي فهري)^۲ بهيعه تي پيدا، (ٿين زويير) (زوحاڪي ڪوري قهيسي) به والي شام^۳ دامه زرانده.

ٿه مهه گرنگرين هه ريتمه ڪاني شام بوون ڪه بهيعه تيان به (ٿين زويير) دا.

هه لويستي (خه واريچ) به رامبه بهيعه تي (ٿين زويير):

(خه واريچ) تامردني (په زيد) لهه گه^۴ (ٿين زويير) هاوپه يمان بوون بق پاريزگاري ڪردني (مهه ڪه) ڪاتيڪ مه ترسي لهه سر (مهه ڪه) نه ما، سه ڪرده ڪه يان هاته لاي (ٿين زويير)، تا بيروپاي ٿه وه ريگريٽ سه بارهت به (عوسماني ڪوري عه فغان) ﷺ، به شيوازيڪ وه لامي دانوهه ڪه پييان ناخوش بوو، بهو شيويه ي بق وه سف ڪردن ڪه پتي وه سف ده ڪرا لهه (ٿيمان ويه پاستداناني و دادپه روهري و ٿيحسان و چاڪه و ژياننامه ي خاوين و پر لهه چاڪه و گه پانه وه بق سر هه ق ڪه بق پوون ببوايه وه)، لهه ڪاته دا لهه (عبدالله) دوور ڪه و تنه وه و جودا بوونه وه و پريارياندا به رهو (عيراق و خوراسان) برقون، پويشتن وله و شويئانه دا به لاشه يان و ٿاينيان ومه زه بيان و پچڪه جوراو جوره بي سر وه به رهه ڪانيانه وه بلاو بوونه وه، به رنامه يان لق و پويي زدن وله ژمار نايه و لهه سر بنه ماي جهه ل و هيئي هه واو ٿاره زويي دهرون ويروپاوه پي خراپ دامه زراون، لهه گه^۵ ٿه مه شدا خويان لهه زور ولاتدا سه پانده.

لهه سر داوا نامه يه ڪي (ٿين زويير): سوار چاڪي هي ممه تدار وپاله واني گه وره (موهه لله بي ڪوري ٿه بي فره) لهه مهيداني جهنگدا به رهه نگاريان بقوه، سه ڪرده ي (خه واريچ) ٿه زاريقه: (نافيع ي ڪوري ٿه زپه ق) بوو، موهه لله تواني تيڪيان بشڪيني و (نافيع ي سه ڪرده شيان بڪوژيت، خه واريچ به رهو (فارس) هه لاتن.^۶

۱- هه مان سه رچاوه (۳۴۳/۷) .

۲- الطبقات (۳۸/۵)، الاعلام (۲۴۴/۲) .

۳- انسباب الاشراف (۱۳۲/۵)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۴۱ .

۴- البدايه والنهايه (۶۶۸، ۶۶۷/۱۱) .

۵- الاخبار الطوال ص ۲۴۹، ۲۵۰ .

پروپاگه نده ی کوژدانی (موهه لله ب) گه یشته (بصره)، شار شیوا، (حاریسی کوپی په بیعه) ی والی شار برپاری دا هه لیت، موژده دهر به رهو (بصره) هات و رایگه یاند: (موهه لله ب) ساغ و سه لامه ته، موژده ی سه رکه وتن بلاقووه وخه لك نارام بووه وشاریش ناسایی بووه، والی (بصره) له جیگای خوی مایه وه تا (عبدالله ی کوپی زویڤر) هه والی نیازی هه لاتنه که ی پیگه یشته، (عبدالله) (حاریسی) له والیا یه تی خست وموسعه بی برای له جیگه ی نه ودا کرده والی، موضعه ب: سه ره رشتی ئیداره ی عیراق وفارس و نه هوانی ده کرد.

له و هونراوانه ی سه باره ت به م جهنگه گوتراون وبه (موهه لله ب) یان هه لگوتووه:

إن رباً أنجى المهلب ذالطول لأهل أن تحمدوه كثيراً
لا يزال المهلب بن أبي صفرة معاش بالعراق أميراً.^۱

اعیریکی (خه واریج) یش ئاوا ی به (نافیع) هه لگو تووه:

إن مات غیر مداهن فی دینه ومتی یمر بذكر نار یصعق
والموت أمر لامحالة واقع من لا یصعبه نهارة یطرق
فلئن منینا بالمهلب إنه لأخو الحروب ولیث أهل المشرق.^۲

۱- الأخبار الطوال ص ۲۵۱ .

۲- هه مان سه ره چاوه ص ۲۵۱ .

باسي دووهم: دهرچووني (مهرواني ڪوري جهڪهم) لهڌڙي (ئيبن زويير).

يهڪهم: ناو وينه جهڪهي وڙياني پيش دهرچووني لهڌڙي ئيبن زويير.

ناوي: مهرواني ڪوري جهڪهي ڪوري نه بولعاسي ڪوري ٺومهيي ڪوري
عبدوشه مسي ڪوري عه بدولمه نافه، مهليڪ نه بو عبدالملك ي قورپه يشي ٺومهي يه،
ناسناوي: نه بو لقاسم ونه بولحيڪهم، له (مهڪكه) لهڌايڪ بووه، به (۴) مانگ له (ئيبن
زويير) بچوڪتره فهرمودهي گيٽپاوه ته وه له: (عومر وعوسمان و علي وزهيد).

ٺهم ڪه سانهش فهرموده يان له ٺه وه وه گيٽپاوه ته وه: (سه هلي ڪوري سه عد،
عورپه، عبيدالله ي ڪوري عومر، سعیدی ڪوري مسيب، علي ڪوري حسين،
نه بوبه ڪري ڪوري عبدالرحمن، مجاهدي ڪوري جبر، عبدالملك ي ڪوري مهروان).

ڪاتبی عوسمانی ٺاموڙاي بووه، پوڙاني گه مارڙدراڻي به رگري ليڪردوه، پوڙي
(جهمل) (علي) له هه والي ده پرسی وده ٿي: (يعطني عليه رحم ماسه)

له گهل ٺه مهڊا يه ڪيڪ بووه له سهر ده سته ڪاني لاواني قورپه يشي^۲، داواي پياوه تي و
ٺازايه تي فيل وزيره ڪي و نه زمون بووه^۳، له سهردهمي (عومر) دا قازي بووه^۴.

له سهردهمي (معاويه) دا والي (مهدينه) بووه و (حسهن وحوسهين) له داوي ٺه وه وه
نوڙيان ده ڪردو نه يانده گيٽپاوه^۵.

ٺه گهر گرفتيت له سهردهمي به پٽوه بردني مهدينه يدا بهاتايه پيش، هاوه لاني
ڪوڏه ڪردنه وه پرسی چاره سهر ي پيڏه ڪردن، دوو جامي پٽوانه ي هيٺان و ڪامه يان
پيڪو پيڪ بوو ٺه وه ياني په سندرڪر، به و جامه ده گوترا پٽوانه ي مهروان^۶.

۱- سير اعلام النبلاء (۷۶/۳) .

۲- هه مان سهرچاوه .

۳- هه مان سهرچاوه .

۴- هه مان سهرچاوه .

۵- هه مان سهرچاوه .

۶- البداية والنهاية، نقلًا عن العالم الإسلامي في العصر الأموي ص ۱۴۰ .

لەكتىبى (عن عثمان بن عفان رضي الله عنه) دا كەمىك لەبەسەرھاتى ئەوم نووسىو،
خۆشەويستى زۆرى بۆ (بەنى ئومەييە) ھەبو، زۆر بەتەنگ بەيەتى (يەزىدى كۆپى
معاويە) ۋە بو، كاتىك (يەزىد) مرد، (مەپوان بەخۆى و خزمايەتى (بەنى ئومەييە)
لەگەل سوپا گەپاۋەكەى شام لەگەمارۆى يەكەمى (مەككە) بەرەو شام پۆيشت،
جىي باسە، پۆيشتنى (بەنى ئومەييە) لە (مەدينە) بەئارەزۋى خۆيان بوو.^۱

(مەپوان) بەيەتى نەدا بە (ئىبن زوبېر)، سەرۆك ھۆزەكان و خزمەكانى (بەنى
ئومەييە) لە شام بوون لە دەۋرى ھالان ۋە بەيەت يان پىدا، لە شان و شەپىلكى دا ديار
بوو ھەزى لەگە ورايەتى و كۆيخايەت، ھەز بوون لە كۆيخايەتى ۋە زكرىد
بەمانەۋەى خىلافەت لە بنەمالەى (ئومەوى) دا دوو پالئەرى سەرەكى ئەو بوون بۆ
دەرچوونى لە دۆى (ئىبن زوبېر)، باشترىن بەلگە لە سەر ئەمە: پىش مردنى
دەستپىشخەرىكرد لە ۋەرگرتنى بەيەت بۆ (عبدالملك و عبدالعزىز) كۆپى، كردنە
(ۋەلى عەھد) تا لە ۋاى خۆى جىي بگرنەۋە،^۲ ۋە جاخى دەسەلاتى ئومەوى كۆپ
نەبىتەۋە.

بەپىيى ى چەند گىپرانەۋەيەك: (مەپوانى كۆپى ھەكەم) بپيارىدا بەيەت
بدابە (ئىبن زوبېر)، بەلام لە ۋاساتى بپيارەكەيدا (عوبەيدوللاى كۆپى زياد) و چەند
كەسى تر لە ۋ بپيارەيان پاشگەز كردهۋەو، قەنەعاتيان پىكرد بانگەشە بۆ
بەيەتدان بۆ خۆى بكات.^۳

ھىچ بەدوور نازانرى (مەپوان) بىرى لە مەكردبىتەۋە؛ بەتايبەتى كاتىك
بىنيويەتى لە ھەموو ھەرىمەكانى سەرتاسەرى ۋلاتى ئىسلام بەيەت دەدرى (ئىبن
زوبېر) (بەنو ئومەييەش) لە ۋلاتى شامدا بى سەرى پەوى تىكردوون ۋەرتەۋازەو
لاۋاز بوون ۋە پەوى ھەلۆيستەۋە بى ھىز بوون، ئەمەى ئىستا خستمانە پەو لەگەل
ئەۋەى پىشدا گوتمان دۆنە؛ چونكە ھىساب لە سەر نيازو بپيارى (مەپوان) ناكرى،

۱- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۴۶.

۲- الطبقات (۲۲۶/۵)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۵۱.

۳- الطبقات (۴۰/۵)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۵۲.

بەلكو حىساب لە ئەو ھەلۋىستە كىدارىيە دەكرى ناويەتى، كە لەپە تىكرىنەو ھى بەيەتى ئىبن زوبىر ۋەنگ لەگەل كىردى ۋ دەرچون لەدزى دا خۆى دەردەخات.

نەخشەى جەنگى (مەپوان) لەدزى (ئىبن زوبىر)

بەچەند ھەنگاۋ جىبەجىكرا:

- ۱ — لەنىو بىردنى پشتىوان و ھەوادارانى (ئىبن زوبىر) لەشام، لەگىرنگىر پوداۋەكانى شام كۆبوونەو ھى (جالبىيە) ۋ جەنگى (مەرج پامىت) بوون.
- ۲ — گىپانەو ھى (مەصر) بۆ ژىر حوكمى (ئومەوى).
- ۳ — ھەولدان بۆ گىپانەو ھى حىجانزە عىراق.
- ۴ — دانانى (عبدالمك وعبدالعزىز) بە ھەلى عەھد.

دوۋەم: لە نىۋ بىردنى پشتىوانانى (ئىبن زوبىر) لەشام.

گىرنگى كۆبوونەو ھى (جالبىيە)، جەمگى (مەراج پامىت).

پاش ئەو ھى (مەپوان) جەلەوى سەركىدايەتى پاپەپىنى ئومەوى لەدزى ئىبن زوبىر گىرتە دەست، سەرھەتا پىزەكانى يەكخستىن ۋ كەوتە مەملانى ى (ئىبن زوبىر)، يەكەمجار لەنىۋ (حىجان) دا بەرەوپوى نەچوو، بەلكو پەناى بۆ سەندەو ھى ھەرىمە دوۋرەكان بىرد، تا لەو پىرا دەسەلاتى كەمكاتەو پاشانىش لەنىۋ بىردنى بۆ ئاسان بىت ۲، مەپوان دواى پەيمانى كۆبوونەو ھى (جالبىيە) ى خەلكى شام بەپەسمى چوو سەر حوكم، لەبەر گىرنگى كۆبوونەو ھى (جالبىيە)، كەمىك دەچىنە سەر باسكىردنى:

۱ — كۆبوونەو ھى (جالبىيە):

(نەردەن) ى نىشتەمانى (كەلەبىيان) بەردەوام گۆپاپايەل ۋ فەرمانبەردارى حوكمى (بەنەمالەى ئومەوى) بوو، ھەندىك لەسەرۆك ھۆزەكانى شام داكۆكىيان لەمانەو ھى

۱- عبدۇللاھ بن الزبىر للخراسى ص ۱۵۲ .

۲- ھەمان سەرچاۋە.

پایته ختی خلافهت له شام و سنوور دارکردنی له وولاته دا ده کرد، بۆ وینه: نه وه (حه سینی کوپی نه میر) وه پیشنیاری خلافهت بۆ (ئیبین زویێر) ده کات به مه رجیک بیته شام، وهك ده رده که وی سهرانی شام له خۆپایی وی پاساو داوی مانه وهی مه له ندی خلافه تیان له (دیمه شق) دا نه کردوه، به لکو پشتنه ستور بوون به به لگه وه، پۆزگار حه قیقه تی داواکه یانی سه له ماندوه؛ که خه لکی شام توانای یه کلایی کردنه وهی گۆرانکاریه کانی میژوویان تیدا هه یه؛ دیاره به هۆی پته وی و به میزی په گ وپیشه ی یه کیتی هۆزه یه مه نیه کانی شام و بوونی ده ولته تی ئومه وی له وولاته دا.

له گه ل ئەمه شدا ئەم یه کیتی پته وهی هۆزه کانی شام توشی پاته کاندنیکی گه وه و په رته وازه یه کی سامناک بوو، به جۆریک پووداوه سیاسیه خیراکانی نه وکات ململانییه کی توندیان له نیوان هۆزه کانی (قه یسی ویه مانی) دا دروست کرد، که له دواخۆیه وه به رده وام کاردانه وهی خرابی له سه ر ژیا نی سیاسیه دروست ده کرد.

قه یسیه کان: له م قوناغه دا و له باکووری شام، به یعه تیان به تاکه هه لێژارده ی ده رکه وتوو و سه رکه وتوو په سندرکاو (عبدالله ی کوپی زویێر) دا، کاتیک (زوحاکی کوپی قه یسی فه ری) هاته نیویانه وه زیاتر پشتنه ستور بوون، قه یس که سیك بوو ژیا نی له خزمه ت (معاویه و یه زیدی کوپی) به سه ر برد بوو، ئیستاش دوا ی مردنی (معاویه ی دووه م) کار به پێوه به ری (دیمه شق) ه.

به لام که له بیه کان: هه رچه نده به پوا له ت هه لۆیستیان کزولاواز بوو له نیو به یعه تی به کۆمه لی خه لکی شام به گشتی و بریا نی باکوریان به گشتی بۆ (ئیبین زویێر)، نه وان له سه ر په یمانی پێشدا و ابه سته ییان بۆ (به نی ئومه ییه) مایه وه؛ چونکه ژن و ژنخوای له نیوان نه وان و ئومه ویه کاندای دروست ببوو معاویه ببوه زاویایان و^١ (یه زید) یش له نیویاندا گه وه ببوو.^٢

١- تاریخ الطبری (٢٤٦/٦).

٢- هه مان سه رچاوه .

بەلام دواى ئەمە لەنىو خۇدا پايان جياواز بوو لەسەر ئەو بەيەت بەكى بدەن،
 ھەندىكىيان پايان لەسەر (خالىدى كوپى يەزىد) بوو، كە خالىد مىرد منداڵ بوو،
 ھەندىكى تىرىشيان لە بەيەتدان بە منداڵىكى وەك خالىد پاشە كىشەيان دەكرد، لە
 كاتىكدا خەلگان بە گىشتى پايان لەسەر بەيەتدان بە پىياو ماقول و پىرى قوپرەيش
 (عبداللهى كوپى زويىر) بوو، ئەوا ئەو كۆمەلەى دووھەمى كە لە بيان پايان لەسەر
 (مەپوان كوپى ھەكەم) بوو، بەلای ئەوانەو (مەپوان) لە (عبدالله) باشتر و لە
 پىشترو شايانترە.

دواى ھەول و تىكۆشانىكى زۆر بۆ چاكردەنەوھى نىوانى (قەيسى ويەمانى)،
 ھەردولا پىكەوتن لەسەر كۆبوونەوھە (جالبى) ^۱ بە مەبەستى پايۆژكردن و پىكەوتن
 لەسەر مەسەلەى بەيەت، كە لەبى وئومەويەكان بەرە (جالبى) بە پىكەوتن، لەو
 كاتەدا ھەندىك لە پشتىوانانى ئىبن زويىر زوھاكى كوپى قەيسىيان) واداركرد
 گوپراپەلەيان بىت وئەويش لەگەلەيان كەوت و بەرەو (مەرج پامىت) ^۲ بە پىكەوت.

۱ - پەپرەو كوردنى شورا لە كۆبوونەوھى (جالبى) :

كە لەبەكەكان كۆنگرەى خۇيان لە (جالبى) بەست، سەبارەت بە بەيەتەى خىلافەت
 پايۆژيان كرد، كۆنگرەى (جالبى) كۆبوونەوھەكى مىژوويى يە، دەكرى بە زمانى
 سياسى وەسف بكرىت و ناوى (كۆنگرەى دەستورى) لى بنرى، پىياو ماقول و قەسە
 پۆيشتو و خاوەن ھىزى شام تىيدا بە شداربوون، لەم كۆنگرەيەدا داوھەتى خەلگى
 خاوەن پاو چارەسەرسازى بۆ كرابوو، كە بە ئازادانە بىرو پاى خۇيان دەريپىن،
 دەتوانىن تەماشائى لاىەنىكى ئەم ئەزمونە پايۆژكارىيە سەرگەوتوو بەكىن؛ دەبينىن
 ژمارەيەك ناوى تىدا ھاتونەتە بەرباس ولىكۆلىنەوھە بۆ پۆستى خىلافەت، كە ئەمانە
 لەدەرەوھى بنەمالەى (بەنى ئومەييە) بوون، بەلام دەرەنجام تاتەرازووى (مەپوان)
 سەرگەوت، ئەويش لەبەر چەند ھۆكارىك: وەك (روھى كوپى زىباعى جوزامى) يەك

۱- الجالبى: شارۆچكە پەكى سەريە ديمەشق بەلای جۆلانەوھە .

۲- تاريخ الطبري، نقل عن الدولة الأموية المقتدى عليها ص ۲۶۶ .

لەسەرانی شام باسی دەکات، کاتێک لەکۆنگرەدا گوتی: ئەو خەلکینە ئێوە، کە دەلێن: (عبداللهی کۆپی عومەر) هاوێلی پێغه مبه‌ری خودایه‌ ﷺ و میژوویه‌کی پیشینه‌ و دێرینی هه‌یه‌ له‌ ئیسلامه‌تی دا، به‌لام (ئێبن عومەر) پیاویکی لاوازه‌، کاروباری ئۆمه‌ه‌تی (محمد) ﷺ به‌ پیاوی لاواز به‌ پێوه‌ نابێ.

به‌لام ئەوه‌ی خه‌لك باسی ده‌کات ده‌ریاره‌ی (عبداللهی کۆپی زوبیر) که‌ پیاویکی به‌ تواناو ده‌سه‌لاته‌، به‌خوا ئەوه‌ی ده‌لێن ئاوايه‌، ئەو کۆپی (زوبیر)ه‌، که‌ زوبیر (دلسۆن)ی پێغه‌مبه‌ری خودا بوو، ئەو کۆپی (ئەسماء)یه‌ که‌ ئەویش کچی (ئەبویه‌ کری صدیقه‌) و به‌ (خاوه‌ن دۆپشتین) به‌ ناویانگه‌، ده‌لێن: (ئێبن زوبیر) میژوویه‌کی دێرینی هه‌یه‌ له‌ چاکه‌و ئیسلامه‌تیدا، به‌لێ وایه‌، به‌لام (ئێبن زوبیر): مونا‌فیک و دوو پوه‌، دوو خه‌لیفه‌ی له‌ خه‌لیفایه‌تی خستوون، واته‌ (یه‌زیدو معاویه‌)ی کۆپی، یاخی بووه‌ و خوێنی موس‌لمانانی پشتووه‌، مونا‌فیک و دوو پوو نابێته‌ خاوه‌نی کاروبارو ده‌سه‌لاتی موس‌لمانان، به‌لام (مه‌پوانی کۆپی حه‌که‌م) به‌خوا هه‌رکات به‌هۆی ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی که‌لێنێک دروست بووبێ له‌ نێو موس‌لماناندا، ئەو وه‌ستایانه‌ پری کردۆته‌وه‌ و بۆیه‌کی هه‌یناوه‌ته‌وه‌، ئێن زوبیر به‌رگری له‌ ئەمیری ئیمانداران (عوسمانی کۆپی عه‌ففان) کردووه‌ له‌ پۆزانی گه‌مارۆدرانیدا، شه‌پی له‌ دژی (عه‌لی کۆپی ئەبیتالیب) کردووه‌ له‌ پۆزی (جمل) دا، ئێمه‌ پێمان باشه‌ بۆ خه‌لك به‌ یه‌عت به‌ پیاوه‌ به‌ ته‌مه‌نه‌که‌ - مروان - بداو چاوه‌پێی گه‌وره‌بوونی می‌ر مندا له‌ که‌ - خالید - بێ، ئینجا پا‌کان کۆک بوون له‌ سه‌ر به‌ یه‌عتدان به‌ (مه‌پوان)، دوا‌ی ئەو بۆ (خالیدی کۆپی یه‌زید)، ئینجا بۆ (عه‌مری کۆپی سه‌عیدی کۆپی عاص).^۱

ئەم هاو‌کێشه‌ پاجیاوازه‌کانی به‌ک‌خستن و هه‌موو لایه‌نه‌کانی قایل کرد.^۲

گفتوگۆی نێو کۆبوونه‌وه‌که‌ زۆری خایاند، ژماره‌یه‌ک سه‌ره‌ک هۆزی به‌رچاوی شام و سه‌رانی (به‌نی ئومه‌یه‌یه‌) ناماده‌ییبوون، له‌و که‌سایه‌تیه‌ دیارانه‌: حیسابی کۆپی مالیکی حه‌ده‌لی که‌لبی، حه‌سینی کۆپی نه‌میری سکونی، پوحی کۆپی زنباعی

جوزامى^۱، مالىكى كۆپى ھەبىرەي سكونى، عبدۇللاھى كۆپى مەسەدەي فەزارى، عبدۇللاھى كۆپى عوزاتى ئەشعەرى و ژمارەيەكى تىرىش لەكەسە كارىگەرەكانى^۲ دژىيە (ئىبن زوبىيىر)، بىرۇپاي زۆر ئالوگۇپ كران، تاپاي ھەموان لەسەر (مەپوان) قەرارى گرت.^۳

مەپوان درىغى نەكرد لەبەخشىنى ئىمتىيازاتى پاىيە و سامان بۆ ھۆزەكانى (كەلب و كىندە) تا بەلاى خۇياندا پاكىشى، ئەو بەنھىتى لەگەل ھەموو ئەو سەركە ھۆزانە پىكە و تىبوو كە كارىگەرەيان ھەيە لەسەر جەماوەرە پاكىشان و كۆكردنە و ھەيان لەدەورەي ئەو و پىشتىوانىكردنى، نەخشەي داپشت و توانى لەچەند پىگەي جۇرا و جۆرە و ھە خۆي بگەيە نىتە سەرتەختى ھوكمپانى لەشام و بەسەر ھەموو ئاستەنگە كاندا زال بىيى.^۴

ب — بىرپارە ھەرە گىرنگەكانى كۆپۈنە ھەي (جايىيە):

بىرپارە ھەرە گىرنگەكانى كۆپۈنە ھەي (جايىيە) لەم چەند پىستەدا كۆدەبنە ھەي: بىيەت نەدان بە (ئىبن زوبىيىر).

دورر خستەنە ھەي (خالىدى كۆپى يەزىد) لەبەيەت؛ بەپاساوى ئەو ھەرەب ھەزناكات بەيەت بەمنىدال بىدات، بە تايىبەت لەم كاتەدا، كە لەنىو كىشە و تەنگزەدان.

كەواتە ئەوان پىتۈيىستىيان بەمىردەزمەيەكى شارەزايە پىشپەوايەتى يان بىكات بەرەو سەركەوتن ولەم بارە ناھەموارە پىزگارىيان بىكات.

بەيەتدان بە (مەپوانى كۆپى ھەكەم) ي پىرى كاملى ژىر، دواي گۆنگرە: دەپى (كەپوان) جەلەوى دەسەلات بەدەستە ھەي بگىرەت و خۆي سازو باز بىكات بۆ پووبەپوو بوونە ھەي شوپىنگە و توانى (ئىبن زوبىيىر)، ئەم كارە لە (شام) پا دەستى پى دەكرەت.^۵

۱- تاريخ الطبري (۴۷۲/۶) .

۲- عبد الله بن الزبير للغراشي ص ۱۴۷ .

۳- تاريخ الطبري (۴۷۲، ۴۷۱/۶) .

۴- الدور السياسي لأهل اليمن في الشام، إسماعيل الجبوري ص ۴۷، ۴۶ .

۵- عبد الله بن الزبير للناطور ص ۱۳۲ .

ج — به پئی ی پاوئژ (مه پوان) سه رکردایه تی به رهنگاربوونه وهی (ئین زویپر) دهکات:

سه رکردایه تی کردنی هیزی موعاره زه له لایه ن (مه پوان) وه له سه ر بنه مای پاوئژ وه ستابوو؛ چونکه نه وه به شیوازیکێ ئازاد له لایه ن ئاماده بوانی کۆبوونه وه که دیاریکرا، ئاماده بوان بریتی بوون له خه لکانی سه رکرده و چاره سه ر سازو خاوه ن بپیری شام، به پینگه ی ده ستوری به کده نگ بوون له سه ر (مه پوان)، به م جۆره له م کات وساته دا جیهانی ئیسلام دوو خه لیفه ی هه بوو:

یه که میان: عبداللهی کوری زویپر خه لیفه ی شه رعی وه لئیزدراو له لایه ن زۆرینه ی ئومه تی ئیسلامی.

دووه میان: مه پوانی کوری هه که م سه رکرده ی هیزی موعاره زه و به ره له ستکاری دژبه (ئین زویپر) هه لئیزدراو له لایه ن خاوه ن هیزو بپیار به ده ستانی پایته ختی خیلافه تی (ئومه ی).

له کاتی که دا یه کبونی ده ولت ویه کبیری موسلمانان یه کیکه له وابه کانی ئیسلام؛ بۆیه له پیناوی نه م ئامانجه دا ده بی یه کیک له م دوو خه لیفه یه زالبی به سه ر نه وی تریاندا، به لئێ ناگری شه پ هه لایساو درێژه ی کیشا تا کار به وه گه یشت (عبداللهی کوری زویپر)ی خه لیفه ی شه رعی کوزراو کاروباری ده ولت بو (عبدالمک ی کوری مه پوان) به رقه رار بوو.

دیاره خه لکی شام نه وانه ی دژایه تی (ئین زویپر)یان کردو له (جابه) کۆبوونه وه پایان وابوو: به یعه تدانی خاوه ن هیزو بپیار به ده ستانی پایته ختی خیلافه ت هوکمه کی به سه ر ته وای هه ریم وشاره کاندایه خش ده بی و واجب ده بی له سه ریان: گوپرایه ل وه ره مانبه رداری نه وه که سه بن، که نه وان به یعه تیان داوه تی، به مه ش ده ولت ده بیته وه به یه ک وه جیاوازی پاگان و پزگاری ده بیته.

(ابن حزم): نه م پایه ی داوه ته پال خه لکی شام و ده لئێ: نه وان بۆ گه یشتن به به رژه وه نه کانیان نه م فتویه یان داو وای لیکردن به یعه ت به (مه پوان) و پاشان

(عبدالملك) ي كوري بدهن، به م شتوه به پڙاني خوښي موسلمانان حه لا كرد.^۱
به نيسبت (به يعه تي ئين زويڙ)، پابه ند بوون بوو به پای زږينه، نه گه رچي
به لگي جيگيربوني به يعه تي خه لگي پايتختي (خيلافه ت) ياسايه ك بوو، به يعه تي
صديق و فاروق و ذو النورين و علي و حسن كوري علي له سر بنيات نرابوو، به لام
كاروباره كان گورپانكاري زږو گوره يان به سهردا هاتبوو.

پابه ند بوون به ياساي زږينه: له حاله تي كيښه كيښدا په سند ده كړيت، نه مه
ئيمامي (غه زالي) برياري له سر ددهات وده لئ: كي به يعه تي زياتري پيدراييت
به سر نه واني ترده ه لده بڙيريت، بهر ه لستكاري پای زږينه ده رچوي سنووري
شهره، واجبه به ره و هق و فهرانبه رداري بگيردريته وه.^۲

نيمه پشتگيري نه م پايه ده كه ين؟ چونكه پای زږينه ي موسلمانان بو كوتايي
پيښناني كيښه و ناكوكيه كان وهرده گيريت و نه نجامگيري له سر ده كړيت، نه م
شتوازه ياساي مافي نوممه تي نيسلامي ده سه لميښ بو ه لبراردني سه روك و
خه ليفه يه ك بو خوي^۳ و له هر سه رده ميكدابي.

جگه له مه به لگي زږو زه و نه ده يه له سر په سند كردني پای زږينه، له و
به لگه شهرعيانه: پيغه مبه رﷺ خودي خوي پابه ندي برياريك بووه كه پای زږينه ي
هاوه لاني له سر بووه، نه گه رچي پيچه وانه ي پای نه ويش بووي، كاتيک ه والي
هيري قوره ي شيه كانی بيست بو سر شاري مه دينه، پايڙي به هاوه لاني كرد،
كومه ليك كه نه وان زږينه بوون پايان له سر چوونه ده ره وه بوو بويان، پای
كومه له كه ي تر پای پيغه مبه ريان ه بوو، كه چاك وايه له شارد س نه گه ريان ليږگرن،
كاتيک پيغه مبه رﷺ بيني زږيه ي هاوه لان پايان له سر چوونه ده ره وه يه، كاري
به پای نه وان كردو برياريدا له كيتوي (نوحود) به رهنكاري دوژمن بيته وه.^۴

۱- الفصل الأول في الملل والنحل (۱۶۸/۴).

۲- هه مان سه رچاوه.

۳- نظام الحكم في الاسلام، د. احمد عبدالله ص ۱۳۱.

۴- المرجع السابق ص ۱۳۱.

پڕۆژە‌ی (الدستوری الإسلامي)ی ئاماده‌کراو له‌لایه‌ن (مجمع البحوث الإسلامية) و (الأزهر)، ئه‌نجامی پای زۆرینه‌ی پتۆیست کردوو، ماده‌ده‌ی (٤٦) ئاوايه: به‌یعت به‌زۆرینه‌ی ده‌نگی به‌شداران داده‌مزیت.^١

٢- جه‌نگی (مرج راهط):

کۆنگره‌ی (جابه‌یه) (خیلافه‌تی ئومه‌وی) له‌نیۆ مآلی (سوفیانی)یه‌وه بۆ نیۆ مآلی (مه‌پوانی) گواسته‌وه، ده‌ستی به‌یعت‌دان بۆ (مه‌پوان) درێژکرا، به‌م شیوه‌یه کۆنگره‌که چاره‌سه‌ری کێشه‌ی خیلافه‌تی له‌نیۆ (به‌نی ئومه‌یه)دا کرد، ئه‌مه هه‌نگاوێکی یه‌کلاکه‌ره‌وه بوو، به‌لام به‌رقه‌رار کردنی ئه‌م ده‌سه‌لات و خیلافه‌ته هه‌روا ئاسان نیه‌و ئاسته‌نگی که‌وره‌ی له‌به‌رده‌مدا دروست بوون، (زوحاک)ی کوپی قه‌یسی)ی سه‌رۆکی قه‌یسیه‌کانی پشتیوانی (ئیه‌ن زوبیر)و له‌گه‌ڵ (نوعمانی کوپی به‌شیری ئه‌نساری)ی والی (حمص)و (زوفه‌ری کوپی حاریسی کیلابی)ی والی (قینسرین) له‌ (مرج راهط) کۆبوونه‌وه و خۆیان ئاماده‌و ته‌ییار کردوووه بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی (ئومه‌ویه‌کان)، ئیستا (مه‌پوان) له‌سه‌ریه‌تی بیسه‌لمیانی: که‌ ئه‌و شایانی به‌رپرسیاریتی و هه‌لگرینی باری قورسی (خیلافه‌ت)و به‌رگریلێکردنیه‌تی.

سه‌ره‌تا له‌دیمه‌شقی پایته‌ختی خیلافه‌ته‌وه ده‌سته‌به‌کار بوو، پشتیوانانی (مه‌پوان) توانیان په‌لاماری (دیمه‌شق) به‌ده‌ن و ده‌ستیان به‌سه‌ر داگرته‌وه‌و کاربه‌ده‌ستی (زوحاک)یان به‌ده‌رتنا، به‌قه‌سه‌ی (ابن الاثیر):

ئه‌مه یه‌که‌م سه‌رکه‌وتنی (به‌نی ئومه‌یه) بوو.^٢

مه‌پوان کاتی به‌فیڕونه‌دا سوپایه‌کی له‌هۆزه‌کانی یه‌مانی نیشه‌جی له‌شام (که‌لب و غه‌سان و سکون) ساز کرد، عه‌مری کوپی سه‌عیدی له‌لای پاستی سوپاکه‌وه دانا، عوبه‌یدوللای کوپی زیادی له‌لای چه‌پی سوپاکه‌وه دانا، به‌ره‌و (مرج راهط) به‌پێکه‌وت، جه‌نگ پوویداو ئه‌نجامه‌که‌ی یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی هه‌لوێستی شامی تیدا

١- نحو دستور إسلامي، محمد سيد أحمد، ص١٧٣، نظام الحكم في الإسلام، د. أحمد عبدالله ص١٣٢.

٢- الكامل لابن الاثير (٦١٨/٢).

بوو بۇ (بەنى ئومەييە)؛ چۈنكى قەيسىيەكانى پشتىوانى (ئىبن زوبىر) تېكشكان، (زوحاكى كوپى قەيس) و ژمارەيەكى زۆر لەسەر كرده و پياو ماقولانى (قەيس)ى نىو شام كوژدان، جەنگە كە (۲۰) پۇزى خاياند، ئەم پووداوه لەكۆتايى سالى ۶۴ى كۆچيدا بوو، دەشگوترى لە موخەپپەمى ۶۵ى ك دابووه.^۱

۱- ئە نجامەكانى جەنگى (مرج راهط)؛

- دەسەلاتى (بەنى ئومەييە) لەمەترسى لەنىو چوون پزگار كردو دەسەلاتى لەبالى (سوفيانى) يەوۋە گواستەوۋە بۇ بال (مەپوانى).

- ئومەويەكانى پزگار كرد لە (زوحاكى كوپى قەيسى فەهرى)ى گەورە پشتىوانى دلسۆزى (ئىبن زوبىر).

- (قنسرین) كەوتە ژىر پكېفى ئومەويەكان وزوفەرى كوپى حارىسى سەركارى بەرەو (قرقيسيا) پۆيشت، بەپى ى قسەى (ابن الأثير): (عیازى حەرسى) كاربەپتوۋەبەرى بوو.

- (فەلەستین) كەوتە ژىر دەسەلاتى ئومەوى و (ناتلى كوپى قەيسى جوزامى)ى كاربەپتوۋەبەرى بۇلاى (ئىبن زوبىر) پۆيشت.

- (حمص) گىراو (نوعمانى كوپى بەشىر)ى كاربەپتوۋەبەرى كوژدا.^۲

- بەرپابوونى ململانى ى نىوان يەمانى وقەيسى، بەمە دەمارگىرى خىلەكى خۆى خزانده نىو مەيدانى سىياسەتى بالای دەولەت، ئەگەر چى جەنگى (مرج راهط) سەر كەوتنى كەلبىيەكانى بەدەستەيتنا، بەلام ئەمە سەر كەوتنىكى كاتى بوو، ململانىتى بەردەوامى دوو پەگەزى قەيسى ويەمانى يەككە بوو لەھۆسەرەكەكانى پووخانى دەولەتى ئومەوى.^۳

۱- تاريخ الطبري (۴۷۳/۶)، العالم الإسلامي في العصر الأموي ص ۱۴۳.

۲- الكامل لابن الأثير (۶۱۸/۲)، ابن الزبير للناطور ص ۱۳۷.

۳- تاريخ خلافة بني أمية، نبية عاقل ص ۱۳۰.

ب — ھۆکارەکانی تیکشکانی (قەیسەکان):

— (ئەبن زوبیڤر) بە قورسای پێویستە وە نە چوو نێو ئەو جەنگە وە؛ دەبوا بە سوپایەکی جەربەزەیی بە چە کوچۆلی تەواوە وە بۆ پشتیوانی لایەنگرانی ناردبایە، بە تاییەتی کە دەبیبینی نە یارانی شامی ئیستا پەرتەوا زەن و یەکیان نە گرتۆتە وە.

— پشەبەستنی (مەپوان) لە و جەنگە دا بە پیاوانی شارەزاو بە ئەزمونی شەپۆپێکدادان، وێنە: (حەسینی کوپی نەمیری سکوفی، عەمری کوپی سەعید).
— تەواوی لایەنگرانی (ئەبن زوبیڤر) ئامادەیی جەنگە کە نەبوون، بە لکو والیەکانی بە خۆو ژمارە یەکی کەمی سەربازە وە چوو بوونە نێو جەنگە کە وە.

— (زوحاکی کوپی قەیس) لە کاتی بە جێهێشتنی شاری (دیمەشق) نە هات هێزێکی گەورەیی تێدا بە جێ بێلێ تا پارێزگاری کردنی ئەم شارە گرنگە دەستە بەر بکات، ئومە و یەکان ئەم ھەلەیان قۆستە وە بە ئاسانی دەستیان بە سەر (دیمەشق) دا گرت.

ج — گریانی مەپوان لە (مرج راھط):

گێڤرداوە تە وە: کاتێک سەری (زوحاکیان) بۆلای مەپوان هێنا، ناپەحەت بوو و گوتی: ئیستا کە تەمەنم بەرەو ژوور چوو و ئێسکم باریک بوو و بە ئەندازەی ماوێ تێنویستی گۆڤرێژێکم تەمەن ماوێ^۱ و خەلک دێنم و پێکیان وەردە کەم!^۲، ھەر وەھا دەگێرە وە: لە و پۆژە دا گریاوە و سەری لە قالان وەرتناوە و^۳ گوتوویەتی: پاش ئەوێ پیر بووم و لاواز بووم، وام لێهات لە سەر دەسەلات شەپە شیر بکەم!^۴، لە گێرپانە وە یەکی دا (مالک)، گوتوویەتی: (مەپوان) گوتی: ماوێ (٤٠) سالا قوڤنان دەخوینمە وە، ئیستا خۆم لە نێو مەیدانی خوینپێژی و جەنگو ھەرا دا دەبینمە وە!^۵

۱- عبدالله بن الزبیر للناظر، ص ۱۳۸.

۲- تاریخ الطبری (٤٧٤/٦).

۳- ھەمان سەرچاوە.

۴- البداية والنهاية (٦٧٦/١١).

۵- ھەمان سەرچاوە.

۶- سیر اعلام النبلاء (٤٧٩/٣).

پەشىمان بوۈنەۋەى (مەپوان) لەم ساتە ۋەختەدا كەسەر كەۋتنى بەدەستەپناۋەى سەبارەت بەگرتنى جەلۋى دەسەلات دۇنيا بوۋە ۋېڭەكانى گەيشتن بەئامانجەكانى بۇ خۇشبوۋن، بەلگەيەكى گەۋرەيە لەسەر ھەبوۋنى بزوئەرىكى خىر كە دلى مەپوان بەم شىۋەيە دەجۇشىنى، لەكاتىكدا كە دەبۋايە ئەم سەر كەۋتنە ھەموو تالى ۋ ناخۇشەيەكانى ژيانى لەبىر بەرىتەۋە، دەبۋايە دەستكەۋتى پۇستى حوكمپرانى ھەموو ھۇكارەكانى پەشىمانى ۋ تىكدەرەكانى كەش ۋ ھەۋاي سافى لەئاسمانى خەياللىدا لى پەرەۋىننىتەۋە، بەلام ھالى مەپوان ھالى پەشىمانى يە، ھالىك كەتتى كەۋتوۋە، ھالەتى پەژارە ۋ خەفەت ۋ ھەراق لەدلو دەروۋن دەر دەكات ۋ، ھالەتى پەشىمانى لەكەسىك دوۋر دەخاتەۋە كەتا دۋىنى داۋاي مولك ۋ سەلتەنەتى كىرۋە ۋەمپۇش پىي گەيشتوۋە! ۱

زۆرىەى پا لەسەر ئەۋەن، كە كەسانىك مەپوانيان توۋشى ئەم داۋاكارىە ناپەۋايە كىرۋ پالىيان پىۋەناۋ خىستىانە نىۋ ئەم زەلكاۋە بۆگەنە، خەلگانىك بوۋن خۋازيارى بەرژەۋەندى دىيائى بوۋن ۋەس؛ بۆيە مەپوان لەۋكاتەدا ھەستى بەمەكىرۋ ۋىژدانى كەۋتە ژان ۋ ترسا پىرى ئاخىر شەپ بى، بەتايىبەتەش كەبىنى ھەردوك دەستى لەپىناۋ باتالى پزىۋى دىيادا بەخۋىنى مۇسلمانان سۈرۋ بوۋن.

سىھەم: گرتنەۋەى (مىسپ) ۋ ھەۋلى گرتنەۋەى (عىراق ۋ حىجاز).

جەنگى (مەرج پامىت) ئەنجامى جىگىر بوۋنى دەۋلەتى (مەپوان) ى ئومەۋى لە شامدا لىكەۋتەۋە، ئىنجا (مەپوان) بەرەۋ (مىسپ) ھەنگاۋى نا، بەم ھەنگاۋەى زىرەكى خۇى سەلماند: چونكە مىسپ لەگەل ئەۋەدا ۋلاتىكى گىرگە، ئەۋا بە سەر كەۋتنى لە شۋىننىكى ئەۋادا ھىز ۋ پىزى زىاتر دەبى بۇ پۈۋەپۈۋىۋەۋەكانى لەگەل (ئىبن زوبىر) دا، زالبۋىنى بەسەر (مىسپ) دا كارتىكى قورس نەبوۋ، چونكە مىسپەكان ھەۋادارى دەۋلەتى (بەنى ئومەييە) بوۋن، كە بەيەتەشيان بە (ئىبن زوبىر) دا لەگەل دىسۆزىانەۋە نەبوۋ، بەلكو لە پۈۋى ناچارى بوۋ. ۲

۱- الأمويون، محمد الوكيل (۲۰۷/۱).

۲- العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ۱۴۴.

پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ هێرشه‌که‌ی بکات لایه‌نگرانی (به‌نی ئومه‌یه‌ی میسپی به‌ نه‌ینی بانگکرد،^۱ ئه‌مه‌ پێخۆشکه‌ریکی سه‌ره‌کی بوو تا به‌ ئاسانی ئه‌و ولاته‌ بگریت، خودی خۆی سه‌رکردایه‌تی سوپا هێرش به‌ره‌که‌ی کرد، (عه‌مری کوری سه‌عید و خالیدی کوری یه‌زید و سه‌سانی کوری مالیک و مالیکی کوری هه‌بیره‌ و عبدالعزیزی کوری) له‌گه‌ڵدابه‌و،^۲ چه‌ند شه‌پ و پێکدادانیک له‌ نێوان (مه‌پوان) و (ئین جه‌حده‌م) دا پوویندا، (مه‌پوان) سه‌ره‌که‌وت و (ئین جه‌حده‌م) هه‌لات، پاشان هاته‌وه‌ لای (مه‌پوان) و داوای لێکرد لێی ببورێ و پێگه‌ی پێ بدات به‌ره‌و (مکه‌) ده‌ربجی، ئه‌ویش لێی خۆش بوو و پێگه‌یدا.

ئه‌مه‌ و له‌ جه‌مادی دووه‌می ۶۵ک دا مه‌پوان میسپی گێڤایه‌وه‌ ژێر پکێفی ده‌وله‌تی ئومه‌وی. ^۳ماوه‌ی (۲) مانگ به‌ مه‌به‌ستی ئاسایی کردنه‌وه‌ی بارودۆخ و پێکوپێک کردنی ده‌وله‌ت له‌ (میسپ) دا مایه‌وه‌، کاتیکی ویستی بگه‌ڕێته‌وه‌ شام (عبدالعزیزی) کوری به‌ (والی) له‌و ولاته‌دا دیاریکرد، وه‌ستیکی وای کرد، که‌ به‌لگه‌ بێ له‌سه‌ر سیاسه‌تی به‌هێزی و شاره‌زایی زۆری، (عبدالعزیزی) که‌ بینی به‌ ته‌نها له‌ میسپ به‌جی ده‌مینێ ترس و دڵه‌ پاوکه‌ی له‌سه‌ر دروست بوو، به‌ مه‌پوانی باوکی گوت: ئه‌ی ئه‌میری ئیمانداران نیشه‌جێبوون له‌ ولاتیکیدا چۆنه‌ که‌ که‌ستیکی خانه‌واده‌ی (به‌نی ئومه‌یه‌ی) لێنه‌بی؟! مه‌پوان پێی گوت: پۆله‌که‌م: با چاکه‌ کردن و خێروبێری گشتیان بگرێته‌وه‌، هه‌موویان ده‌بن به‌ کوری بابت، با سه‌روپووت خۆش بێ له‌گه‌ڵیاندا هه‌موویان ده‌بنه‌ خۆشه‌ویست، هه‌ر کامیک له‌ سه‌رکرده‌کانیان وا حالێ بکه‌ که‌ ئه‌و تایبه‌ته‌ به‌ خۆته‌وه‌، ده‌بیته‌ چاودێر به‌سه‌ر ئه‌وانی تروه‌وه‌ و گوێڤایه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری هۆکه‌شی بۆ تۆ مسۆگه‌ر ده‌کات، (بیشری) برات له‌لا به‌جێدێلم، تا وه‌په‌زی خۆتی پێ بشکێنی، (موسای کوری نه‌سیر)م بۆ کردیه‌ وه‌زیرو پاوێژکار، جگه‌ له‌ ئه‌میرایه‌تی کردنی ئه‌م ولاته‌ هیچی ترت له‌ ئه‌ستۆدا نیه‌، ئایا ئه‌مه‌ باشت‌ر نیه‌ بۆ تۆ له‌ خۆ ته‌مه‌به‌لکردنی نێو مال و داخستنی ده‌رگای

۱- الولاة والقضاء الکندی ص: ۴۲، ۴۱.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌ ۴۲.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه‌ ص: ۴۱، العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ۱۴۴.

خانوت؟^۱ (مه پوانی کوپی چه که م) له پښگای گه پانه وهی میسپیدا، دوو هیزی سهربازی هیرشه بهی نامه کردن بۆ سهر عیراق و حیجان، هیرشه که ی سهر (عیراق) به سهر کردایه تی (عوبه یدوللای کوپی زیاد) بوو، نه خشه ی هیرشه که ی به گه مارؤدانی (زوفه ری کوپی حاریسی کیلابی) و خوقوتار کردن له مه ترسی نه و له (قرقیسیا) دهستی پی ده کرد، ئینجا به ره و عیراق و به ره نگار بوونه وهی موسعه بی کوپی زوییر ده چیت، به لام نه م هیرشه له سهرده می (مه پوان) دا هیچ نامانجیکی نه پیکا، کاتیک سوپا له پښگای هیرشه ی (قرقیسیا) و گه مارؤدانی (زوفه) دا بوو نه چهل گه یشته سهری و مرد.

کاتیک عبدالملك هاته سهر حوکم، بریار درا هیرشه که بکریت، که له لاپه پره کانی دوايه دا باسی لیوه ده که یین.

به لام ده رباره ی هیرشه که ی سهر (حیجان): (مه پوان) سوپایه کی (۱۶۰۰) سواره ی به سهر کردایه تی (حوبه یشی کوپی ده لجه تولقینی) له فه له ستین را به ره و نه وی به پیکرد، (چه جاجی کوپی یوسفی سه قه فی) به خوی و بابیه وه له پزی سوپا که دا بوو، که سوپا گه یشته (وادي القری) کاربه دهستی ئیبن زوییر له (مه دینه) راپیکرد،^۲ هیرشه که تا سهرده می عبدالملك به رده وام بوو.^۳

چوارهم: کرانی عبدالملك به والی عهده و مردنی مه پوان:

مه پوانی کوپی چه که م (۲) مانگ پیش مردنی دواين کاری سیاسی خوی به به ستنی به یعت بۆ عبدالملك و عبدالعزيزی کوپی نه نجامدا، به م شیوه ی یاسای به میراتگرتنی ده سه لاتی له ئیسلامدا به رجه سته کرد.^۴

دوا به دوا ی گه پانه وهی له (مصر) پیلانی دانا بۆ:

دوورخستنه وهی خالیدی کوپی یه زید و عه مری کوپی سه عیدی نه شره ق له پۆستی ده سه لات نه م دوو که سه له کۆنگره ی جابیه بریاریان بۆ درا بوو دوا به

۱ - الولاة والقضاء ص: ۴۷.

۲ - أنساب الاشراف (۱۵۰/۵)، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۵۷.

۳ - الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۵۷، عبدالملك بن مروان لضياء الدين الرئيس ص: ۶۰.

۴ - تاريخ خليفة نقلا عن عبدالملك بن مروان للرئيس ص: ۶۰.

دواي مه پوان حوڪم بگرنه دهست، دا يڪي خاليدى ماره ڪرده وه، حه ساني ڪوپى ماليڪي ڪوپى به جده لي ڪه لبي پاسپارد ڪاريڪ بڪات ٽه م دوو ڪه سه له ويلايه تي عهد دور بخاته وه و به ستنى به يعته بق ڪوپه ڪاني مه پوان پڙڪ بخت، عه مري ڪوپى سه عيدي ٽه شرهق دوا به دواي جهنگي لڳه ل موسعه بي ڪوپى زويڙ وه ولداني بق گڙپانه وهى ناتيلي ڪوپى قه يسي حوزامى به رهو (فه لستين) ٺاشڪرايڪرد ڪه ٽه دواي ويلايه تي عهد دهڪات دواي مردنى مه پوان،^١ ٽه م دوايه ي عه مر پالي به مه پوانه وه نا: به هاوڪاري حه ساني ڪوپى ماليڪي ڪوپى به جده لي ڪه لبي به يعته بق عبدالملك و عبدالعزيزى ڪوپى بيه ستنى له ٦٥ ڪوچيدا، مه پوان حه ساني ٺاگادار ڪرده وه، ڪه عه مر ده لئ ٽه وه دواي مه پوان ده سلات ده گريته دهست، حه سان گوتى: من عه مرت لي دور ده خه مه وه، ٽينجا خه لڪي ڪو ڪرده وه و وتارى بق دان و هه موو به يعه تيان دا به عبدالملك و عبدالعزيز و ڪه س نه يار نه بوو.^٢

چهند ميژوونوسٽيڪ: (له جيڊاناني دوو ڪوپه ڪه ي له دواي خوى) به گرنگرين ڪاري مه پوان داده نين به م ڪاره ي حوڪمپاني له نيو بنه ماله ي (مه پوان) دا هيشته وه و سنوريڪي دانا بق ڪيپر ڪيڪردنى ٽه دماماني بنه ماله ي ٽوموه ي له سر گرتنى جلوه ي حوڪمپاني، و ڪوتايي به هه موو ٽه و ڪيشانه هيتا ڪه به مردنى (خه ليفه) سه رهه لده دن وه ٽه و ڪيشانه ي به مردنى (معاويه ي دووه م) هاتنه پيشه وه.^٣

تڙيبينى ده ڪريٽ: مه پوان هه نديڪ له بپياره ڪاني ڪو نگره ي (جابه ي) ي هه لوه شان دوونه وه ڪه په يوه ستن به ٽاينده ي حوڪمپاني يه وه و پابه ندى به لئنه ڪاني نه بووه، حه زى به ڪورته لائنى جيئشينايه تي ڪردوه له نيوان ڪوپه ڪانيدا و گوڙي به به لئيشڪيٽي نه داوه و ده ستنى به حه ز و ٺاواته ڪاني خويه وه گرتوه، له گه ل په چاو ڪردنى به رڙه وه نديه هاويه شه ڪاني خوى و نه ياراني، ڪاريڪي واي ڪردوه قايلبن و به يعته بدهن به ڪوپه ڪاني، له هه مان ڪاتدا خاليدى ڪوپى يه زيدى له بهر چاوى خه لڪي شڪاندوه و جنڙوى سوڪي پيداوه و، ويٽه ي ٽه وي و انيشانداهه ڪه

١- الدور السياسي لأهل اليمن ص: ٥٧.

٢- الانساب البلاذري (١٥٠/٥)، الدور السياسي لأهل اليمن في الشام ص: ٥٨.

٣- الدور السياسي لأهل اليمن في الشام ص: ٥٨.

بۇ جىنشىنايەتى ناشى، ئىنجا لە سەرەتاي سالى ۶۵ك دا بەيەت لە خەك وەردەگىرى بۇ عبدالمك و عبدالعزيزى كوپرى.^۱

مەپوان بە زىرەكى و ئەزموونى بىرى تىزى خۆى حوكمپانى (ئومەوى) لە تەنگرە مېتايە دەر و خستىە نىو مەلبەندى سەرکردايە تىكردن و بېياردان.

ئەمە پووداويكى سادە و بى شويئە وار نەبوو، بەلكو مەستاندەنە وەيەكى نوئى حوكمپانى ئومەوى بوو لە شام و مىسرى و لىخستنى سوفيانەكان و هاتنە سەركارى مەپوانىەكانى لە خۆگرتبوو، هيچ كۆسپ و لەمپەرىكى وا گەورە نەمان لە پىگەى عبدالمك دا تا بەسەر عبداللاھى كوپرى زويىرى خەلىفەى شەرەيدا زالبى و پاشان دەستى بەتال بىت بۇ چاكسازى ئىدارەى دەولەتەكەى، ئەو چاكسازيانەى ئەو ئەنجاميدان: ئەو بە نوئىكردنە وەى راستەقىنەى دەولەتى ئومەوى و چەسپاندنى پاىەكانى حوكومەتتىكى خۆسەپىنى دەناسىتن، لەگەل ئەنجامدانى ھەندىك كارى چاك و باش كە ناتوانىت حاشايان لىبكرىت.

مەپوانى كوپرى حەكەم لە ۳/پرمەزانى/۶۵ك و لە تەمەنى ۶۳ سالىدا مرد، (عبدالمك)ى كوپرى نوئىزى لەسەر كرد، ماوہى (۹) مانگ و (۱۸) پۇژ حوكمى گىپرا، لەنىوان دەرگای (جايە) و دەرگای بچووك دا نىژا.^۲

دوا قسەى (و جبت الجنة لمن خاف النار) بەھەشت بۇ كەسىكە لە ئاگر بترسى بوو، مۆرى ئەنگوستىلەكەى (العزة لله) بوو،^۳ دەربارەى ھۆكارى مردنى (۳) گىپرانە وەى جياواز ھەيە: يەكەميان دەلى: بە تاعون مردووە،^۴ دووہميان دەلى: ھاوسەرەكەى دايكى خالىدى كوپرى يەزىد ژەھر خواردى كردووە، يان سەرىنى لە سەردەمى داناوە تا خنكاوہ،^۵ سىيەم گىپرانە وە دەلى: بە شىوہى ئاسايى مردووە،^۶ دژ بەيەكى گىپرانە وەكان بەلگەن لەسەر ئەوہ، كە راستى ھۆكارى مردنى

۱- البداية و النهاية (۷۱۵/۱۱).

۲- مەمان سەرچاوہ (۷۱۴/۱۱).

۳- مەمان سەرچاوہ (۷۱۳/۱۱).

۴- مروج الذهب (۸۹/۳)، الدور السياسى لاهل اليمن فى الشام ص: ۵۹.

۵- مروج الذهب (۸۹/۳)، الدور السياسى لاهل اليمن فى الشام ص: ۶۰.

۶- الطبقات (۲۳۶/۵).

نه زانراوه، به لām نه و گێرانه وهی هاوسه ره که ی به کوشتنی تۆمه تبار ده کات به چیرۆکی هه لبه ستر او ده چیت و له لایه ن خه لکی نه یاره وه بۆ تانه و ته شه ردان له بنه ماله ی ئومه وی په و اجی پێدراوه، ئه م گێرانه وه له بهر ئه م هۆیانه پهت ده کریته وه:

۱- وینه ی ئه م کرداره له نۆیۆ ژنانی عه ره بدا نه بینراوه، وێپای ئه وه ئه م ژنه خانمیکی ئازاد و شکۆدار بووه و به خزمایه تی له (عبدالشمس) دا به شووه که ی ده گاته وه.

۲- جینگ و پێگی مه پوان له نۆیۆ بنه ماله کهیدا و پله و پایه ی پۆستی جێنشینی ئه م تۆمه ته چاکتر پهت ده کاته وه و به دووری داده نی پوویه پووی ئه م جوړه کرداره بپته وه.

۳- مردنی مه پوان هه چ شوینه واریکی خراپی له نۆیۆ بنه ماله ی ئومه وی به جی نه هیشته، به تایبهت له نۆیان خالیدی کوپی یه زید و عبدالملکی کوپی مه پوان، ئه مه به لگه یه له سه ر ناراستی ئه م گێرانه وه یه.

به لām ئه م گێرانه وه ی ئاماژه ده دا به مردنی سروشتی و ئاسایی یان تووش بوونی به تاعون، پێده چیت و ابیت، چونکه مه پوان ته مه نی له ۶۰ سال تپه پیبوو،^۱ له گه ل ئه مه دا له م به شی ته مه نی پیریهیدا زۆری هه ولدا و ماندوو بوو، ئه مه پشتگیری نه و پایه ده که ن که به ئاسایی مردی.^۲

۱ - الاخبار الطوال ص: ۲۸۶.

۲ - الدور السياسي لأهل اليمن في الشام ص: ۶۰.

**باسي سيههه: عبدالملكي كوري مه پوان و مله لاني له گه ل عبدالله ي
كوري زويير.**

يه كهه: ناو و بنه چه و ناسناو و كه ميك له ژياني.

١- ناو و بنه چه و ناسناو:

عبدالملكي كوري مه پوانى كوري كه كه مى كوري نه بيعاسى كوري نومه ييه، نه بو
وله ليدى نومه وي، دايكى: عايشه ي كچى معاويه ي كوري موغيره ي كوري نه بو عاسى
كوري نومه ييه يه.^١

٢- له دايك بوونى و روخسارى:

عبدالملك وهك يه زيدى كوري معاويه له سالى ٢٦ك له دايك بووه، پيش نه وهى
دهسه لات وهريگريټ له پريزى خودا په رستان و دنيا نه ويستان و زانايان بوو، هاوپتي
هاموشوكه رانى مزگهوت و قورثا خوټنان بوو، لهو چوار كه سايه تيانه بوو، كه له
كوشكى دهسه لات نزيك بوون، ددانه كانى كيفى زيرپيان تيكره بوو، كه سيكي زار
ناوه لا بوو، بوى هه بوو بيتاگا بيت و ميش بچيټه نيو زاريه وه، بويه پتي ده گوترا
(ابو الذباب- خاوه نى ميش)، په نگ سپى و چوارشا بوو، نه لاواز بوو نه قه لهو،
بروكانى تيكه ل بوون، چاوى شين و گه وره بوون، لووتى باريك بوو، دهم و چاوى
دره وشاوه بوو، مووى سه روپيشى سپى بوو و خه نه ي ده كرد، گوتراوه: دواى
نه وهى بۆته حوكمران خه نه ي كردوه.^٢

٣- خوټندن و به نديا ه تي نه و پيش حوكمرانى و ستايشكرانى له لايه ن خه لكه وه:

نافيع ده لئ: شارى مه دينه م بينيوه، كه نجى كى گورج و گوټتر و شاره زاترو

١- البداية و النهاية (٣٧٧/١١).

٢- همان سه رچاوه (٣٧٩/١١).

قورئانخوتىنىكى چاكتىرم لە عبدالمك ى كۆپى مەپوانم تىدا نەبىنىوہ.^۱

ئەمەش لە (ئەبى زەناد) ەوہ دەگىرپىتەوہ:

زانايانى مەدىنە(۴) كەس بوون: سەئىدى كۆپى موسەيىب، عوپوہ، قەبىسەى كۆپى زونەيب، عبدالمك پىش گرتنى جەلەوى دەسلەت.^۲

ئىبن عومەر دەلئى: خەك پۇلەيان دەبى، بەلام (مەپوان) باوكى لىبووہ واتە: عبدالمك،^۳ مەبەستى ئىبن عومەر ئەوہى: عبدالمك تەمەنى بەرەو سەر چوو بوو بەسەر ھاوتەمەنانىدا بەرز بېقوہ.^۴

يەحيى كۆپى سەئىد دەلئى: يەكەمىن كەس نوپۇزەكەى لە نىوہ پۇوہ تا عەسر درىژەى كىشا عبدالمك و چەند لاويكى ھاوپى بوون، سەئىدى كۆپى موسەيىب گوتى: بەندايەتى بە زۆرى نوپۇز و پۇزۇو نىيە، بەلكو برىتيە لە بىر كىرەنەوہ لە كەورەبى خودا و خۇپارىزى يە لە قەدەغە كراوہ كان،^۵ پاست دەكائىللا.

شەبى دەلئى: لەگەل ھەركەسىك دانىشتىم زياتىرم بەسەرەوہ ھەبووہ، جگە لە عبدالمك ى كۆپى مەپوان، ئەگەر قەسەيەكم بۇ گىرپايتەوہ زياتىرى بۇ گىرپاومەوہ، ئەگەر ھۇنراوہ يەكم بۇ خويندېتەوہ زياتىرى بۇ خويندومەوہ.^۶

۴ - بە گەورە دانانى ناوى (الله):

بەيەقى دەگىرپىتەوہ: عبدالمك فلوسىكى لىدەكەوېتە ناو بىرىكى پىسەوہ، يەككىكى بە (۱۳) دىنار بە كرى گرت تا بۇى بىتتە دەرەوہ، سەبارەت بەمە پىى گوترا، گوتى: ئەو فلوسە ناوى (الله) ى لەسەر نوسرا بوو.^۷

۱ - البداية و النهاية(۳۷۹/۱۱).

۲ - ھەمان سەرچاوہ (۳۷۹).

۳ - ھەمان سەرچاوہ.

۴ - الخلافة الاموية للهاشمي ص: ۱۱۶.

۵ - البداية و النهاية(۳۸۰/۱۱).

۶ - ھەمان سەرچاوہ.

۷ - ھەمان سەرچاوہ.

۵ — زىكرى خودا ئە سەفەردا:

ابن ابى الدنيا دەلى: كە عبدالمكك لى پىگادا چاۋى بە درەختىك دەكەوت بە
 ھاۋپىكەى دەگوت: (سبحان الله) مان پى بىكە تا دەگەينە ئەو درەختە، (الله
 اكبر) مان پى بىكە تا دەگەينە ھۆ و بەردە و ھەروەھا.^۱

۶ — نايان راستە دەلىن پىشتى ئە قورئان كىردوۋە؟

گوتراۋە: كاتىك قورئانى لەنىۋ كۆشىدا دانائە گوتىيەتى: ئەمە دواين جار
 بىت،^۲ (ابن كئىر) ئەم پىۋايەتەى بە (ضعيف) واتە بە لاۋاز و بى ھىز دانائە و بە
 دەرپىنى كز (قىل - گوتراۋە) گىپاۋەتەىۋە.^۳

عبدالمكك بە مامۇستاي مندالەكانى خۆى ئىسماعىلى كوپى عوبەيدوللاى كوپى
 أبى المهاجرى گوتوۋە، چۆن فىرى قورئانيان دەكەى ئاۋاش فىرى پاسكۆى يان
 بىكە.^۴

۷ — چ شتىك ئەم گە نىجەى رەۋىشت داداۋە و پىۋاۋەتى ئەۋى جوانكردوۋە؟

ئىن سەد بە سەرھاتىك دەگىپتەۋە بە بەلگە بۆ عبدالمكك، كە مرقۇتىكى
 خۆشەۋىست و لەبەر دل بوۋە بەتايىيەتى لەلەى مامەكانى واتە: پىۋاۋە گەۋرەكانى
 بەنى ئومەييە، پۆزىك معاۋىيەى كوپى ئەبوسوفيان و عەمرى كوپى عاص ~~ھىش~~
 دانىشتىۋون، عبدالمكك بە لاياندا تىدەپەپى، معاۋىيە دەلى: دەبى چ شتىك ئەم
 گەنچەى ئەدەب دادابى و مەردىكى ئاۋا جوانى لى دروستكردى؟ عەمردەلى: ئەى
 ئەمىرى ئيمانداران: ئەم گەنچە (۴) سىفەتى پەچاۋكردون و (۳) سىفەتىشى ۋاز
 لىھىنانون: كاتىك دەكەۋىتە قەسە جوانترىن وشە بە كاردىنى، كاتىك قەسەى بۆ دەكرى
 بە باشى كۆى شل دەكات، كاتىك دەكات بە كەسىك بە جوانترىن زەردەخەنە

۱ - البداية و النهاية (۳۸۰/۱۱).

۲ - مەمان سەرچاۋە.

۳ - مەمان سەرچاۋە.

۴ - مەمان سەرچاۋە.

پووبه پووی ده بیتهوه، هەرگیز قسهیهك ناکات په شیمانی به دوا دابی، له گهل خه لکانی په رست و بی پیز تیكه له نابیت، گالته و گهپ له گهل كه سیك ناکات متمانه ی له سەر ئاوهز و پیاوهتی ئەو نه بیټ.^۱

۸ — وهسیتی بۆ مامۆستای رۆله کانی:

عبدالملك به مامۆستای منداله کانی ئیسماعیلی کوپی عوبهیدوللای کوپی آبی المهاجری گوت: چۆن فیتری قورئان خویندیان ده کهیت ئاواش فیتری پاسگوویی یان بکه، له خه لکی سوک و پهستیان دوربخه رهوه: چونکه ئەوانه خراپه ی نێو خه لکی و پووه له مالو و مشه خۆرن،^۲ سیفهتی توپه بوونیان لی داماله چونکه توپه بوون په وشته جوانه کان تیكه ده دا، سهریان بۆ بتاشه ملیان ئەستور ده بی، فه رمانیان پی بکه سیواک بکه ن و ددان و لا شه ویلگه و زمانیان پاک پابگرن، که ئاویان خوارد هوه با هه لی بملیسن و هه لی نه قورتینن، کاتیك ئە ده بیان داده ده ی یان فیتری په وشتیکیان ده که ی، به نه پیتی ئەم کاره بکه، با له بهر چاوی خه لک که م و سوک نه بن.^۳

۹ — هه لویستی عبدالملك له بهرام بهر (ئین زویڤر) پيش و پاش جلهوی حوکم:

ئەو دوو هه لویستی دژ به یه کی هه بوون له بهرام بهر ئین زویڤر دا: یه که م: پيش حوکمگێڤان: په نای به خوا ده گرت خه لیفه سوپا به رهو (مه) به پی بکات و په لاماری ئین زویڤر و هاوه لانی بدات، پیی وابوو کاری له م جۆره تاوانیکی گه ره یه.^۴

یه حیای غه سانی ده لی: کاتیك موسلیمی کوپی عوقبه چووه (مه دینه)، چووه نێو مزگه وتی پیغه مبه ر (ﷺ)، له ته نیشت عبدالملك دانیشتم، عبدالملك پیی

۱. الطبقات لابن سعد.

۲. هه مان سه رچاوه (۳۸۹/۱۱).

۳. هه مان سه رچاوه (۳۸۹/۱۱).

۴. الخليفة الاموي للهاشمي ص: ۱۱۶.

گوتم: تو له گهل ٽه م سوپايه ي؟ گوتم: به لئ، گوتم: دهك دايكت سنگت بؤ بکوتم!! ده زاني بؤ لاي ڪئ ده پؤي؟ بؤ لاي يه ڪه مين له دايڪبووي ٿيسلامي دواي هيجهرت، بؤ لاي ڪوپي دلسؤزي پٽغه مبهري خودا ﷻ، بؤ لاي ڪوپي (ذات النطاقين خاوهن دوو پشتين)، بؤ لاي ڪه سيڪ پٽغه مبهري خودا خورماي جوراوي ده مي پيرؤزي خستؤته بن مه لاشوي ده چي؟ سويند به خوا نه گهر به پؤڙ بجيته لاي ده بيني به پؤڙوه، نه گهر شهو بجيته لاي ده بيني له نويزدايه، نه گهر خه لڪي سر زهوي گه له ڪؤمهي ڪوشتنن له سر بڪن، خودا هه موويان به سر پووانياندا ده باته دؤزه خ.^۱

هه لويستي دووهم: دواي حوڪم گيپران: به ته ووي پيچه وانه ي هه لويستي پيشه وايه تي، عبدالملك به سر ڪردايه تي (حه جاجي ڪوپي يوسف ي سه قه في) سازوباز ده ڪات و به رهو (مكه) ي به ريده ڪات، ڪاتيڪ ٿين زويپر له په ناي ڪه عبه خو په نا ده دا سوپاڪه گه مارؤي دا تا نه وڪاته ي ڪوشتيان.^۲

دووهم: ژياني سياسيانه ي پيش حوڪم گيپران.

له ڪاره ساتي ڪوڙاني عوسماني ڪوپي عه فان دا ته مهني (۱۰) سال بوو، ٽه م ڪاره ساته يه ڪه مين پوداوي واقعي بوو ڪه گاريگهري خؤي له سر عبدالملك به جي هيشتبوو، ٽه م ڪاريگهريه له ڪاتي گرتني جلوي ده سه لاتيدا ده رڪهوت،^۳ له وتاريڪيدا ده لئ: به لاي ٽيمه وه هه موو شتيڪ له لايه ن ٽي وه وه ڪه ده يڪن قابيلي قبوله جگه له هه لڪردني ٽالا و خو ڪوتان بؤ سر مين به له سر ده مي معاويه ي ڪوپي ٽه بوسوفيان دا يه ڪه م پؤستي ٿيداري وه رگرتوه و بؤته ڪاريه ده ستي (حه جهن)،^۴ ٽواي وه فاتي (زهيدي ڪوپي سابيت) ي ش بؤته سه رپه رشتيڪاري ديواني شاري مه دينه.^۵

۱- تاريخ الخلفاء للسيوطي ص: ۲۱۷.

۲- هه مان سرچاوه.

۳- الدور السياسي لاهل اليمن في الشام ص: ۶۴.

۴- المعارف لابن قتيبة ص: ۳۵۵، الدور السياسي لاهل اليمن في الشام ص: ۶۴.

۵- الطبقات (۱/۲۲۵).

له جیهاد دا به شداری کردوو و سالی ۴۲ك له پێشهوهی ههلمهتیکدا به رهو (پۆم) چوو، ده لێن: له گه ل معاویه ی کوپی هه دیج دا ئه فریقیای گرتوو و معاویه گرتنی (جه له ولا) ی خستۆته ئه ستۆ له ولاتی ئه فریقیا.

ئهو له سه رده می (یه زید) دا ده رباره ی (ئین زویتر) ده یگوت: ئیمړۆ که سیك له سه ر زه زی دا له ئین زویتر باشت نیه،^۱ هه روه ک په یوه ندی له موسعه بی کوپی زویتر په یوه ندی دۆستانه بوو.

به لام ده رباره ی پۆلی سیاسي عبدالملك له سه رده می مه پوانی کوپی هه کم دا: سه ره رشتی ئیداره ی فه له ستینی کردوو و پوحی کوپی زنباع له جیگهیدا کارهکانی به پێوه ده بردن.^۲ ده کری ئه مه بکریته پاساوێک تا له دیمه شق لای باوکی بی و له به پێوه به رایه تی ده وه لدا یاریده ی بکات، سه رده می ئه و کاتی مه پوان سه رده می دۆژمن و نه یاری زۆری ده ره وه و نیوخۆ بوو، که باوکی به ره و میسر به پیکه وت ئه و سه ره ره رشتی ئیداره ی دیمه شقی ده کرد. ئه مانه هه موو به لگه ن له سه ر وریایی و توانای ته وای عبدالملك له به پێوه بردندا.^۳

سێهه م: ئه و زانایانه ی له گه ل عبدالملك بوون.

ژماره یه ک له زانایانی شام به یعه تیان به عبدالملك دا، به لام له چاو ئه و زانایانه ی به یعه تیان به (ئین زویتر) دا. یان ئه و زانایانه ی به یعه تیان پی نه دا ژماره یان زۆر که م بوو و بایی نه وه ند ه ده بوون پای ئۆمه تیان له سه ر پێک بی و کرانی به (خه لیفه)، ئه مه له لایه ک که ته نها زانایانی شام بوون به یعه تیان پێدا، وینه ی ئه و زانایانه: زانای گه وره قه بیزه ی کوپی زونه یب رحمه الله،^۴ یه زیدی کوپی ئه سه وه دی جه پشی رحمه الله هاوپی عبدالملك ده بی له هێرشه که ی سه ر موسعه بی کوپی

۱. تاریخ خلیفه (۱/۶۹).

۲. الطبقات (۵/۲۲۶).

۳. أنساب الاشراف (۵/۱۲۷).

۴. الكامل في التاريخ، نقلًا عن الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۶۵.

۵. الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۶۵.

۶. أثر العلماء في الحياة السياسية في الدولة الاموية ص: ۵۴۲.

زويپىر، دەلئىن: كاتىك ئاپقۇپى ھەردوك سوپايى بىنن گوتى: خۇدايە نىۋاننىڭ بۇ ئەم دوو شاخە بىكە و بە يەك ھەلئە شاخىن، خۇدايە كاميان بە لاتەو ھەلئە وىستە كاروبارى بخەرە بەردەست.^۱

چۈرەم: بزوتنەو ھى (توابىن) و جەنگى (عين الوردە) لە ۶۵ كۆچىدا.

دوا بەدواى مردنى يەزىد و ھەلئەنى عبدالله ى كۆپى زىاد ئالۆزى تەواۋى عىراقى گرتەو، بە پەلە و بى دواكەوتن پىشتىوانانى حوسىن بە مەبەستى تۆلە سەندەو ھى خويىنى حوسىن پەيوەندىان بە يەكتەرەو ھەردەو، چونكە پاش كارەساتەكە گىيانى تۆلە ھەلئەندى و لە پىشتىوانى نەكردنى پەشىمان بوونەو، بۆيە بۇ سىپىنەو ھى تاۋانى سەرنەخستنى حوسىن ھىچ ھۆكارىكى باشتەر لە تۆلە سەندەو ھى خويىنى حوسىن يان دەست نەكەوت تا پەوى خۇيانى لە لاي خۇدا و خەلگ پى سىپى بىكەنەو.^۲

شىعە بە سەركاھەتى (سەردى خوزاعى) زوۋ زوۋ كۆدەبونەو ھەلئەست و شىۋانى كارى خۇيانىان دەخستە بەرىاس و لىكۆلنەو، كۆپونەو ھەكان بابەتى تۆبە و لىخۇشبوۋنى خۇدايان بەسەردا زالبىو، ئىنجا دەستىان بە پىكخستنى ھىزى سەربازى كرد.

(توابون) لە مانگى پەبىيە يەكەمى ۶۵ ك دا و لە پۆزى دىارىكراۋى دەرچونىان و لە (نحىلە) پا بەپىكەوتن، وىستەگى يەكەمى تۆلە سەندەو ھىان (كەرىلە) بو، كاتىك گەشىتنە كۆپى حوسىن كۆلىان ھەستا و گىيان و تۆبەيان كرد، ماۋەى شەو و پۆزىك گىيان و كەوتنە ھالەتى جەزىو ھەلئە و بىپارىاندا بەرەو شام بەپىكەون و پەلامارى عىبدالله ى كۆپى زىاد بەدەن، بەو پىدەنەى ئەو فەرمانى كوشتنى حوسىن دەركردو، بە حىسابى خۇيان چاكتىن پىگەچارەيان ھەلئەزارد بۇ تۆلە سەندەو،^۳ سوپايى (توابىن) بە شارى (ھىت) نىك (فورات) دا تىپەپى، پاشان بە

۱- سىر اعلام النبلاء (۱۳۷/۴).

۲- الكامل في التاريخ (۶۳۵/۲).

۳- تاريخ الطبري، نقل عن تاريخ الدولة الاموية، طقوش ص: ۷۱.

قەراغی پووباردا بەرەو سەر پۆیشت تا گەیشته (قەقیسیا)،^۱ ئەم شارە کۆتا سنووری دەسلاتی ئیبن زویبەر بوو لە عێراق،^۲ زوفەری کوپی حاریسی کیلابی ی ئەمیری (قەقیسیا) بە گەرمی پیشوازی لێکردن، هەردولا بەرژەوێندی هاوبەش واتە: دژایەتی ئومەویەکان کۆی کردبوونەو، (زوفەر) پیشنیاری یەگەرتنی پیزەکانی (توایین)ی لەگەڵ سوپای (ئیبن زویبەر) خستە پوو، بەلام ئەوان ئەم پیشنیاریەیان قبوڵ نەکرد و داوای لێبوردنیان کرد، (زوفەر) داوای لێکردن لەم بێراره (خۆکوژیە)یان پاشگەز ببنەو، بەلام ئەمەشیان پەتکردهو، تویشوو و پێداویستیان پێچایەو و بەرەو شوینی مەبەست بەرێکەوتن.^۳

(توایون) لەگەڵ سوپای ئومەوی لە (عین الوردە)ی خاکی (جزیرە)ی باکویری پۆژئاوای (صفین) و لە سالی ۶۵ک دا بێکەلشاخان، ئومەویەکان جەنگێکی نا بەرمەریان لەگەڵ کردن، سوپایەکی زۆری ئەوان گەمارۆی دان و دەرەنجام سەرۆکەکیان لێ کوشتن و هەموویان لەنیو بردن، جگە لە پوفاعەیی کوپی شەداد، کە بە ژمارەیهکی کەمەو بەرەو (کوفە) گەپایەو.^۴

زەهبی دەربارەیی سلێمان کوپی سردی سەرۆکی (توایین) دەلێ: ئەو پیاویکی بە دین و خودا پەرست بوو، لەگەڵ سوپایەک دەرچوو، کە تۆبەیان لە تاوانی سەرەخستنی حوسێنکردبوو، بۆ سەندنەوێ تۆلەیی خویینی حوسێن دەرچوون، بۆیە ناویان لێترا (سوپای توایین).^۵

ئین کثیر دەلێ: ئەگەر ئەم بێاردان و کۆبوونەوێان لە پێش گەیشتنی حوسێن بایە بۆ شوینی تێدا شەهید بوونی، زۆر بەسوود تر دەبوو و سەرکەوتنی حوسێنی تێدا دەبوو، بەلام گیانفیدایەیان لە کاتیکدا بوو کە (۴) سالی تەواو بەسەر شەهید بوونی حوسێن دا پابردوو.^۶

۱- الکامل فی التاریخ (۲/۶۲۸).

۲- تارێخ الطبری، نقلاً عن تاریخ الدولة الاموية، طقوش ص: ۷۱.

۳- تاریخ الدولة الاموية، طقوش ص: ۷۲، الکامل فی التاریخ (۲/۶۳۹).

۴- تارێخ الطبری، نقلاً عن تاریخ الدولة الاموية، ص: ۷۲.

۵- سیر اعلام النبلاء (۳/۳۶۵).

۶- البداية و النهاية (۱۱/۶۹۷).

تەمەنى سەلىمانى كۆپى سەردەك^۱ پۇڭى كۆزىنى دا گەشىتبۇو (۹۳) سال.^۱

بەپاستى كە مۇڭ لە ھەلۋىستى ئازايانە و بۇيرانەى (توابىن) پادەمىنى ھەناسەى سۈاردەبى، ژمارەيان لە (۴) ھەزار كەس تىننەپەپىبوو، بە باۋەپىكى پتەو و ئازايەتەكى بى ئەنداز و دان بەخۇداگرتنىكى تىر و تەۋاۋە چۈنە نىو گۆپەپانى جەنگەۋە و بە لانى كەم بەرەو پۇۋى (۲۰) ھەزار جەنگاۋەرى شامى بوۋنەۋە و زىيانىكى گەۋرەى گىيانىان لى دان و كۈشتارىكى زۇريان لىكردن تا كار بەۋە گەيشت دەستيان لە خۇيىندا شەلال بوو، ئەگەر زۇرى سوپاى شام نەبۋايە و گەمارۇيان نەدابان و پىڭاكانيان لىنەگرتبان و تىربارانىان نەكردبان بەلى ئەگەر دەرۋەتتىكان بەدەستەۋە مابايە ھەرگىز بە سەرياندا سەر نەدەكەۋتن.^۲

كە مۇڭ بەرامبەر ئەم ئازايەتى و دىلسۆزى و خۇتۋاندنەۋەيان سەرسام دەبى ھىچى بە دەست نامىنى جگە لە پەرسىيارىك: ئەم پالەۋانانە لەكۆى بوون كاتىك حوسىن و كەس و كارى بەرەو پۇۋى مەرگ بېۋنەۋە لە كەربەلا، ئازايەتى و دىلسۆزىكەيان لە كۆى بوو كە پەيمانىان دەشكاند و بە ھاۋار حوسىنەۋە نە دەچۈن؟!.^۳

گەنگەرتىن ھۇى تىكشكانى (توابىن):

۱ - كەمى ژمارەيان لە بەرامبەر ژمارەى سوپاى شام، ژمارەى سوپاى شام زىاتر لە (۲۰) ھەزار جەنگاۋەر بوو، جگە لە و ژمارە سەربازانەى عبىداللاھى كۆپى زىاد بۇ ئىحتىيات مابۋنەۋە و چاۋەپۋان بوون.

۲ — لاۋازى (توابىن) لە بوۋارى تاكتىكى سەربازىدا، ھىچ كام لە سەركردەكانى (توابىن) بەرامبەر نەدەكرا بەعبىداللاھى كۆپى زىادىان حصىنى كۆپى ئەمىر لە بوۋارى شارەزايى و تواناى سەربازىدا، ئەم بىرۋاپايە لەگەل ۋەسفى

۱. ھەمان سەرچاۋە (۷۰۳/۱۱).

۲. الامويون، للوكيل (۳۱۵/۱).

۳. ھەمان سەرچاۋە.

موختاری سه قه فی بۆ سولیمانی کوری سرد یه کده گریتته وه، که ده یگوت: سلیمان پیاویکه شاره زای مهیدانی جهنگ و سیاست نیه.^۱

۳ - بیتوانایی به شدار پیکردن: کاتیك ابن سرد ژماره ی به یعه تده رانی (بصره و مدائن) ه ژمارد (۱۶) هه زار کهس بوون، چونکه ئه م خه لکه پیکنه خرا بوو، بهس (۴) هه زار کهس بۆ جهنگ ئاماده کرا.

۴ - به شدارینه کردنی موختاری سه قه فی له م جهنگه دا، جگه له مهش خه لکی له سلیمان سارد ده کرده وه.^۲

پینجه م: بزووتنه وه ی موختاری ئه بی عوبیدی سه قه فی:

ناوی: موختاری کوری ئه بی عوبیدی سه قه فی درۆزنه، ناوی بابی: ئه میر ئه بی عوبیدی کوری عه مری کوری عومه یری کوری عه وی کورپی عوقده ی سه قه فییه، پیغه مبه ر (ﷺ) له ژياندا بووه که موسلمان بووه، نه زانراوه که هاوه لایه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ی کردبی، عومه ر (ﷺ) کردوویه تی به سه رکرده ی سوپایه ک له فه تحی عیراقدا، پووداوی (جیسری ئه بی عوبید) خراوته پال ئه و. موختار گه وره بوو پیگه یی، بوو به یه کیك له گه وره کانی سه قیف، خاوه نی پا و په وان بیژی و نازایه تی و دانایی بوو، به لام که مدینبوو.^۳ پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (یکون فی ثقیف کذاب و مبیر)، موختار درۆزنه که یه، پڕوپاگه نده ی ده کرد که وه حی بۆ دئ و له غه یب ده زانی، که واته (کذاب) پیک موختاره، (مبیر) یش به واتای له نیویه ر دئ و به سه ر (حجاج) دا ده چه سپیت، قیحه ما الله تعالی خوا پووین پرهش بکات.^۴

موختار دوا ی مردنی یه زیدی کورپی معاویه له سالی ۶۴ هه تاته سه ر شانزی پووداوه کان، ئه ویش له پیزی ئه و که سه نه یارانه بوو سه رده می ئومه وی ژانی پتوه

۱- أنساب الاشراف (۲۰۷/۵).

۲- سیر اعلام النبلاء (۵۴۰/۳)، عبدالله بن الزبیر، للناطور ص: ۱۴۸.

۳- سیر اعلام النبلاء (۵۳۹/۳).

۴- مسلم رقم: ۲۵۴۵.

۵- سیر اعلام النبلاء.

گرتبويون و هيٺانيه ٺاراوه، هرچهند دل و دهر ووني پرېو له پق و كينه بهرامبر به ټالوبهيت. به لام دووړو ټاسا خوي لي كړدېونه دلسوز و پرېواگه ندهي ده كړد كه خوشي ده وين و داواي ټولهي حوسيني ده كړده وه. ^۱ له كتيبې (عن الحسن بن علي بن ابي طالب) دا گيټراومه ته وه: كه نه و فرماني به سه عدي كوپي مه سعودي سه قهفي مامي كړدوه سه سني كوپي علي بگريټ و به خه لات بيداته (معاويه) تا لاي نه و پشكيكي باشي ده سته كوئ. ^۲

ئينجا هه ولي دا په يوه ندي به (عبدالله ي كوپي زويير) هوه بكات و له گه لي پيكي، بؤ نه و مه به سته چند مه رجتيكي به سر عبدالله دا دان: له و مه رجانه:

– ده بي نه و به كه م كه س بيت بجيټه ژوره وه بؤ لاي.

– نابيت (ئين زويير) هيچ برپاريك به بي نه و برپيټته وه و هيچ كاريك به بي نه و پاپه پيني.

– هر كاتيڪ سه ركه وتني به ده سته ټينا، ده بي له كاروياره گوره و گرنگه كاندا پشتي پي ببه ستي. ^۳

به كورتي: ده يه ويست له ده وله ته كه ي (ئين زويير) دا قسه ي هه بيت، به لام هيچ وه لام يكي له لايه ن (ئين زويير) ده ست نه كه وت، ناچار به ره و (كوفه) پويشت و له وي گيسايه وه. ^۴

بارودخي (كوفه) ټالوز بوو، ويستي له ټاوي ليلا پاو بكات، كاغه زي ټوله ي حوسيني هه لدايه سه رمزي قوما، به دروي خوي گوتي: نه م نه ركه ي له لايه ن محمدي كوپي علي ناسراو به محمدي كوپي حنيفه پي سپي دراوه، برپاريدا سواي شه پولي لافاوي شيعه بيت و دهره نجام بگاته كه ناري حوكم و ده سته لات.

نه و له دوا سانه كاني ژيانيدا نه م نياز به ده ي لاي دلسوز و نزيكه كاني خوي دهر پرېوه، نه وان باوه پريان وابوو: موختار پاست ده كات و ټوله (ټالوبهيت)

۱ - البداية و النهاية (۶۶/۱).

۲ - تاريخ الطبري، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۴۸۲.

۳ - الكامل في التاريخ، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۴۸۲.

۴ - البداية و النهاية (۶۶/۱).

دەکاتەوه، موختار لە کاتی گیاندهەرچونیدا و تەنگ پی هەلچرانیدا و لەنیو جەرگی مهیدانی جەنگ بانگی سانیبی کوپی مالیکی ئەشعەری دەکات و پیتی دەلی: پات چیبە؟ سانیب دەلی: پامی خۆتە، دەلی: من پام وایە یان خودا؟ دەلی: پای خودایە، دەلی: وای بۆ تۆ: چەندە گێل و کەودەنی! من تەنها پیاویکم لە پیاوانی عەرەب، تەماشام کرد: (ئیبوزویێر) دەستی بەسەر (حیجان) دا گرتووه، (نەجدە)ش بەسەر یەمامەدا، مەروانیش بەسەر (شامدا)، منیش تەها وەک ئەوانەم و زیاتر نا، بۆیە دەستم بەسەر ئەم ولاتەدا گرت، من وەک یەکیەک لە ئەوان بووم بەلام من زیندەپۆییم کرد، تا بەم پۆزە تالە گەیشتم، ئیستا ئەگەر هیچ نیازتکت نیە بپۆ بۆ خۆت و پزگاری خۆت شەپ بکە، سانیب گوتی: (إنا لله و إنا إليه راجعون).^۱

سانیب بۆیە ئەمە ی گوت: چونکە ئەو کاتە بۆی دەرکەوت موختار هەر کاریکی کردووه تەنها لە پێناوی دەسەلاتداریتی خۆیدا بووه و بە تەنها، هەر بۆیە (نەبی) وەسفی درۆزنی و بێ دینی دەداتە پال موختاری سەقەفی.^۲

لە کاتیکیدا سلیمانی کوپی سەردی خوزامی ی سەرۆکی (تەوابین) خەریکی ئامادەکردنی سوپا بوو بۆ سەر (شام) و عبیدالله ی کوپی زیاد و سەندەنەوی تۆلە ی خوینی حوسین، موختار لەو کاتەدا خۆی زەق کردبۆوه و هەولیدا خەلک لە سلیمان بتهکینیتهوه، پڕوپاگەندەکە ی سەری گرت و (۲) هەزار شیعی ی پاشگەز کردەوه و لە دەورە ی خۆی هالاندن، دەرەنجامی جەنگی (عین الوردە) بە قازانجی موختار تەواو بوو، بۆچوون و پیشبینییهکانی دەرەنجامی شەپەکە بە پاست دانران، بە تەنیا خۆی مایهوه بۆ سەرکردایەتیکردنی شیعه، پزگاربووانی ئەو جەنگە پەنایان بۆ ئەو هینا، بزوتنەوهکە ی بەهێز بوو، شوینکەوتوانی زۆر بوون، ئیبراهیمی کوپی ئەشتەری نەخەعی، کە یەک لە سەرانی کوفە بوو هاتە نیو بزوتنەکە یهوه، بەمە بەهێزتر سەقامگیرتر بوو، کودەتای بەسەر عبدالله ی کوپی موتیعی عەدەوی ئەمیری کوفە ی سەر بە (ئەبن زویێر) کرد و دەستی بەسەر کوفەدا گرت.

۱- تاریخ الطبری (۶/۶۷۷).

۲- سیر اعلام النبلاء (۳/۵۳۹).

موختار و قە لاچۆکردنی بکوژانی حوسین

بەمەبەستی سەلماندنی پڕوپاگەندە ی سەندنەوێ تۆلە ی خوینی حوسین و پاسەتی داواکە ی، پراوەدوی بکوژانی حوسینی داو زۆربە یانی لە کوفەدا کوشتنەو،^۱ ئینجا لە ساڵی ۶۷ ک دە سوپایەکی بە سەرکردایەتی ئیبراھیمی کوپی ئەشتەر پیکخستن و بەرەو پووی عبیدالله ی کوپی زیاد ی پیکردەو، لەلای پووباری (خازەر) ی نزیک (موسل) پێک گەشتن، دەرەنجام سوپاکە ی (ئین زیاد) شکستی خوارد و (ئین زیاد) یش لە گۆرەپانی جەنگدا کوژرا و پەپ هەلاتن.^۲

کاتێک (ئین زیاد) کوژرا (ئین موفەپدەغ) گوتی:

إِن الْمَنِيَا إِذَا مَا زُرْنَ طَاغِيَةً هَتَكَنَ أَسْتَارَ حُجَابٍ وَ أَبْوَابٍ
أَقُولُ بُعْدًا وَ سُحْقًا عِنْدَ لَابِنِ الْخَبِيثَةِ وَ ابْنِ الْكُودِنِ الْكَابِي
لَا أَنْتَ زُوجِمْتَ عَنْ مَلِكٍ فَتَمْنَعَهُ وَ لَا مُتَّ إِلَى قَوْمٍ بِأَسْبَابٍ.^۳

موختار سەرەتا دەستی بە گرتن و کوشتنی ئەو کەسانە کرد کە لەگەڵ ئین زیاد بەشداری کوشتارگە ی کەربەلایان کردبوو، ژمارە یەکی زۆری لە سەرەزلەکان کوشتەو، وە ک: عومەری کوپی سەعدی کوپی ئەبی وەققاسی ئەمیری سوپای کەربەلا، شەری کوپی زیجۆشەنی ئەمیری ئەو هەزار کەسە ی سەرپەرشتی شەھیدکردنی حوسینیان کرد، سەنانی کوپی ئەبی ئەنەس و خەولی کوپی یەزیدی ئەسبوحی و هی تریش.^۴

پۆژی عاشورای ساڵی ۶۷ ی کۆچی پۆژی کوژانی عبیدالله ی کوپی زیاد بوو، ئیبراھیمی کوپی ئەشتەر سەلکە سەری عوبەیدوللای بۆ موختار نارد،^۵ موختار پاش

۱- العراق في العصر الاموي، ثابت الراوي، ص: ۲۵۰، ۲۵۱.

۲- الكامل في التاريخ (۷/۲).

۳- الكامل في التاريخ (۹/۲).

۴- البداية و النهاية (۱۱/۶۶).

۵- تاريخ الطبري، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۴۸۴.

ئەم سەرکەوتنەى بازىنەى دەسەلاتى فراوانبۇ، باكورى عىراق و خاكى (جزیره)ى زەوت كۆرد، كارىبەستانى خۆى لە ھەرىمەكاندا بلۆكردەو،^۱ باج و خەراجى لەو ھەرىمانەو ە بۆ دەھات، زۆر لە خەلگانى نا ە رەب پەيوەنديان پىوھەكرد، چونكە زۆريان پق لە (بنى أمية) دەبۆو^۲ لەلايەكو، لەلايەكى ترەو ە موختار سامانىكى زۆرى خستبوو ە رەديان،^۳ بەم شىوھە دەركەوت موختار دەولەتتىكى تايبەت بە خۆى لە عىراقدا دامەزاند، لە نيوان دەولەتەكى عبدالله لك لەشام و دەولەتەكى ئىبن زوبير لە حىجاز.^۴

۱- ھۆيەكانى سەرکەوتنى بزوتنەو ەى موختار لە قۇناغى يەكەمىدا:

بزوتنەو ەى موختار لە سەرەتادا سەرکەوت: لەبەر ئەم چەند ھۆكارە:
 ۱- زەمىنەى لەبار:

لەكاتىكدا بزوتنەو ەى (توابىن) لە پىى ھەلمەتە شەھادەتخوازيەكى گەيشتە نو ئەنجامەى خۆى بۆ خۆى ھەلباردبوو، پەژارە و پەرشىيەكەى لە (كوفە)دا دەنگى دايەو، دل و دەروونى خەلک پىبوو لە داخ و پق و تۆلە، ئەمە لە لايەك، لە لايەكى ترەو ە (ئىبن زوبير) پشگىرى قەوارەى دەسەلاتى خۆى نەدەكرد لە (كوفە)دا، نە سوپاي دەنارد، نە بە پارە و سامان سەركۆھۆزەكانى بۆ لای خۆى پادەكيشان، بە بۆچوونى ئەو، دەبى مەيدانى جەنگ و ھەرا لە (كوفە)دا بۆ شوپىنكەوتوانى موختار و ئومەويەكان چۆل بکات و ئەم دوو لايەنە لە نىو كۆلە ناشتى جەنگدا بەپەردىن و دوايەش ئەو سود و قازانجى گەورەى بەرىكەويەت.^۵

ب — دەربىرىنى ھەستى سۆز و خۆشەويستى بۆ (بەنى هاشم) لەلايەن موختارەو، ديارى و بەخششى گرانبەھاي بۆ دەناردن و بەردەوام كارى دەكرد بۆ

۱- تاريخ الطبري، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۴۸۴.

۲- الدولة الاموية في الشرق، للنجار ص: ۱۴۳.

۳- العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ۴۸۴.

۴- ھەمان سەرچاوە.

۵- من دولة عمر إلى دولة عبدالملك ص: ۲۰۴، ۲۰۵.

پاکیشانیان^۱.

ج - په‌نگدانه‌وه‌ی که‌سایه‌تیه‌کی به‌رچاو له‌ سه‌رکردایه‌تیه‌که‌ی موختاردا: له‌ کاتی نه‌بوونی سه‌رکردایه‌تیه‌کی سیاسی ناوه‌ندی له‌ (کوفه) دا تا بتوانی ئاراسته‌کانی (شیعه) یه‌کخات و شته سه‌ره‌لداوه نوێکان قبول بکات، هه‌موو ئه‌و فیل و زرنگی و نه‌رمونیانی توانایه‌ی موختار ناکرێ فه‌رامۆش بکریت، ئه‌و به‌و سیفته‌ کاریه‌گه‌رانه‌یه‌وه توانی سود له‌ کاره‌ساتی کوژرانی حوسین و حجری کوپی عدی و (توایین) وه‌ر بگریت و به‌ باری به‌رژه‌وه‌ندی خۆیدا به‌کاریان بێنی، وێپای ئه‌مه موختار خاوه‌ن که‌سایه‌تیه‌کی ده‌رکه‌وتووی مه‌یدانی سیاسه‌ت بوو و له‌ گه‌مه‌کانی ئه‌م بواره‌ شاره‌زا بوو.^۲

د - ئه‌و نه‌خشه‌ زانسته‌ی پێی چۆ پیشه‌وه: نه‌ته‌وه‌کانی ترواته: نا‌عه‌ره‌به‌کان پێکهاته‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناو کۆمه‌لگا بوون، به‌لام به‌شمه‌ینه‌ت و چه‌وساوه‌ بوون، ئه‌وان له‌ بزوتنه‌وه‌که‌ی موختاردا ده‌رفه‌تی هه‌ناسه‌دانیا‌ن ده‌ستکه‌وت، بۆ پزگاری و ئازادی و یه‌کسانی و چاکبوونی بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی یان په‌یوه‌ندیان به‌ موختاره‌وه‌ کرد.^۳

ه - دانه‌مه‌زاندنی کاربه‌ده‌ستانی زرنگولیزان له‌ (کوفه) له‌ لایه‌ن (ئین زوبیر) هوه، وه‌ک دیاره کاربه‌ده‌ستانی ئه‌و له‌ قه‌د قۆناغه‌که‌ نه‌بوون بۆیه کاروباری کوفه له‌ ژێر ده‌ستیان ده‌رده‌چوو.^۴

۲ - کۆتایی هاتنی موختار به‌ ده‌ستی موسعه‌بی کوری زوبیر:

وا په‌چاو ده‌کرا له‌ نێو چوونی موختار و بزوتنه‌وه‌که‌ی له‌ لایه‌ک عبدالملك نه‌جم‌دربایه، به‌م کاره‌ی تۆله‌ی (ئین زیاد) و هه‌موو ئه‌و سه‌رکرده‌ و سوپایه‌ی کردبایه‌وه که له‌ لایه‌ن موختاره‌وه کوژاون و ته‌فر و تونا کران، به‌لام عبدالملك

۱- عبدالله بن الزبیر، للناظر ص: ۱۵۸.

۲- من دولة عمر إلى دولة عبدالملك ص: ۲۰۵.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه.

۴- عبدالله بن الزبیر، للناظر ص: ۱۸۵.

پیشبینیه که‌ی عبدالملك هاته دی، موختار له شه‌ر فروشتن به عبدالملك پانه‌وه‌ستا و ویستی شه‌ر به (ئین زوبیر)یش بفروشت، باکوری عیراق و جزیره‌ی له عبدالملك داگیر کرد و ویستی (بصره)ش له (ئین زوبیر) داگیر بکات و برپاریدا په‌لاماری موسعه‌بی کوپی زوبیری والی (بصره) بدات، لی‌ره‌ را پیکه‌‌ل‌شاخانی نیوان بزوتنه‌وه‌ی موختار و بنه‌ماله‌ی (زوبیر) بووه‌ شتیکی چاوه‌‌پوانکراو و‌حه‌تمی.^۲

١- العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ٤٨٤.

٢. العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ٤٨٥، البداية و النهاية (٦٧/١١).

دهوله تی موختار ئاسه واری سڤایه وه، وهك شه وه هه ر نه بووی، موسلمانان به شاد و خه ندان بوون، چونكه خودی موختار له ناخیدا راستگۆ نه بوو، به لكو درۆزن و كاهین و فیلباز بوو، پڤوپاگه نده ی ده كرد (جبریل) دیتته لای و وه حی بۆ دینی.^۱

پوفاعه ی كۆپی شه دداد ده لئ: كاتیك درۆزنی موختارم بۆ ئاشكرا بوو، شیركه م سوو و له پشت سه ری وه ستا بووم وهك پاسه وان، پڤیارمدا له ملی بده م، له و كاته دا فه رموده یه كم به بیرهاته وه، كه عه مری كۆپی بۆی گێڤاومه وه ده لئ: گویم له پێغه مبه ری خودا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (مَنْ أَمَّنَ رَجُلًا عَلَى نَفْسِهِ فَقَتْلُهُ، أَعْطِيَ لَوَاءَ الْغَدْرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)،^۲ واته: هه ر كه سیك چه پاله دانی كه سیك به خو بگریت و پاشان بیکوژیت، پۆژی قیامهت ئالای غه در و په یمانشكینی ده دریتتی.

به (ئیبین عومه) گوئرا: موختارده لئ وه حیم بۆ دئ، گوئی: راسته، خودا

ده فه رموی:

﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُوحِكَ لِيُوْحِنَ إِلَيْكَ وَأُولِيَآيَهِمْ﴾ (الانعام: ۱۲۱)، واته: شه یتانه كان

وه حی بۆ دۆسته كانیان ده كه ن.

عیکر مه ده لئ: چومه لای موختار، پیزی گرتم و له په نا خو ی داینیشاندم و بۆ شه و میوانداری كردم، ده لئ: پیی گوتم: بچۆ ده ره وه و تار بۆ خه لك بده، ده لئ: چوومه ده ره وه، پیاویك هات و گوئی: ده رباره ی وه حی ده لئیی چی؟ گوتم وه حی دوو جۆره: خودای به رز ده فه رموی:

﴿أَرْجَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ (یوسف: ۳)، واته: هه روه ها خودای به رز

ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ (الانعام: ۱۱۲)، واته: به م شیوازه ئیمه بۆ هه ر پێغه مبه ریک دوژمنیکمان له نیو شه یتانه كانی ئینس و جین دانا، هیندیک له وان بۆ

۱- البداية و النهاية (۶۸/۱۱).

۲- سنن ابن ماجه رقم (۲۶۸۸) حدیث صحیح.

ته فهدان قسهی بریقه داریان بۆ هیندیکی تر به وهی ده نارد، ده لئ بۆم هاتن بمرگن، گوتم: ئه وه چی ده کهن؟ خۆ من موفتی و میوانی ئیوهم، جا وازیان لیهینام، عیکرهمه ویستی به ناپاسته وخۆ درۆ و ده له سه کانی موختار - ئه وانهی په یوهندیان به مه سه لهی وه حیه وه هیه - پوچه ل بکاته وه و ده ریخات که درۆنه.^۱

إبن کثیر ده لئ: زانایان گوتویانه (کذاب - درۆزن) ی ئیو فهدموده که (موختاری کوری ئه بی عوبید) ه، به پواله شیعه گهری ده کرد و له ژیره وهش خه ریکی هانه ت بوو و لای که سه دلسۆز و نزیکه کانی ده یگوت: وه حیم بۆ دئ، به لام نه مزانیوه که گوتبیتی پیغه مبه رم، تهخت و تاراجی به ئاوریشم پۆشراوی بۆ داده نرا و ته عزم ده کرا و پیاوه کانی به پیوه ده وره یان ده دا، به تهخت و تاراجه که یه وه ئیستر هه لیده گرت، تابوته که ی به نی ئیسرائیل چۆن باسی لیوه کراوه له قوڕانی پیرۆزدا، تهخت و تاراجی (موختاریش) ئه و حیسابه ی بۆ ده کرا، بێگومان ئه و گومرا و گومرا که ر بوو، به کوژانی خودا موسلمانانی ئاسووده و حه ساوه کرد، ئه مه دوا ی ئه وه به هۆی ئه وه وه تۆله ی خه لکانیکی سته ملیکراوی له خه لکانیکی سته مکار سه نده وه.^۲

خودای به رز ده فهدموی: ﴿وَكَذَلِكَ تُولِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (الانعام: ۱۲۹)، ناردنی زه وال بۆ زالم سوننه تی که له سوننه ته کانی خودای په روه ردگار، ته ماشا کردنیکی ساده ی میژوی مرقایه تی و ئالوگپی ژیا نی کۆمه لگا کان ئه مه ده سه لمینی.

۲ - هویه کانی پوکانه وهی بزوتنه وهی موختار:

أ - بیزرانی له لایه ن سه ران و ده سترپوشتوانی عه ره ب و پاشان دروستبوونی شه پو گپچه ل له نیوان ئه وان و موختاردا، ئینجا ئه وانه ی به ساغی ده رچوون چوونه

۱- البداية و النهاية (۱/۶۹).

۲- هه مان سه رچاوه.

(بصره) و له گەڵ سوپاکە ی موسعه‌بی کوری زویڤر به گۆ موختاردا چوونه‌وه.

ب - تروشبوونی به سه‌رسام بوون به خۆ و چاو سووربوون: کار به‌وه گه‌یشت به‌که‌سیکی وه‌ک عومهری کوری عه‌لی کوری ئەبیتالیب بۆ: بپۆ بۆ کوی ده‌چی بچۆ، هه‌چ خێروپێرێکت لای مه‌ نیه‌!، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئاماده‌ نه‌بوو نامه‌یه‌کی به‌ ناوی محمدي کوری حه‌نیفه‌ی بۆ ته‌زویر بکات،^۱ ئه‌ویش چووه‌ لای موسعه‌ب و له‌گەڵ سوپاکه‌ی ئه‌و هاته‌وه‌ کوفه‌.

ج - سوپا هه‌رشه‌به‌ره‌که‌ی موسعه‌ب بۆ سه‌ر موختار سوپایه‌کی گه‌وره‌ و به‌هه‌یز بوو موصله‌لله‌بی کوری ئەبی سه‌فره‌ش به‌شداریکرد و سوپاکه‌ی به‌هه‌یزتر کرد، به‌لام سوپاکه‌ی موختار هه‌ینده‌ گه‌وره‌ و به‌هه‌یز نه‌بوو و ئه‌پراهمی کوری ئه‌شته‌ری سه‌رکرده‌ی سوپاکه‌ی موختار به‌شداری جه‌نگه‌که‌ی نه‌کرد، بۆیه‌ جه‌نگه‌که‌ نا به‌راه‌ر بوو و به‌ دۆپانی موختار ته‌واو بوو.

د - ده‌رکه‌وتن و ئاشکرا بوونی درۆی موختار: شه‌عی ده‌لی: ئه‌ین له‌نه‌فیه‌ نامه‌ی به‌ موختاردا نه‌ناردبوو،^۲ و یه‌ک نامه‌یشی به‌ نه‌ئینی پێ نه‌دابوو، گومان که‌وته‌ سه‌ری، چونکه‌ ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وره‌یشی بوون نامه‌یان نه‌دیوو، پیاو ماقولانی عه‌ره‌ب به‌مه‌یان زانی و گوته‌یان: ئه‌م موختاره‌ درۆزنه‌.^۳

ه - وازله‌یه‌تانی له‌لایه‌ن ئه‌ین له‌نه‌فیه‌وه: پۆژێک له‌ په‌نا ده‌رگای (که‌عبه‌) پاره‌ستا و پاریگه‌یاند: (انه‌ کان کذاباً، یکه‌ذب علی رسول الله)،^۴ واته‌: ئه‌و موختاره‌ پیاویکی درۆزنه‌، درۆ به‌ ده‌م پێغه‌مبه‌ری خوداوه‌ هه‌ڵده‌به‌ستی. زیاده‌مه‌ش: (طبری) ده‌گه‌یته‌وه‌: ئه‌ین له‌نه‌فیه‌نامه‌یه‌کی بۆ تاقمه‌که‌ی نوسی: بپۆنه‌ نیو کۆپوکه‌بوونه‌وه‌کان و مزگه‌وته‌کان و به‌ ئاشکرا و به‌ نه‌ئینی زیکری خودا بکه‌ن، جگه‌ له‌ خه‌ڵکانی موسلمان که‌س نه‌که‌ن به‌ سه‌ره‌رشتی و ئه‌مینه‌داری خۆتان، خۆ ئه‌گه‌ر

۱- تاریخ الدولة الاسلامیة، ابن الصقطي ص: ۱۲۱، عبدالله بن الزبیر، للناطور ص: ۱۵۹.

۲- تاریخ الطبری، نقلا عن عبدالله بن الزبیر، للناطور ص: ۱۵۹.

۳- إمبراطورية العرب ص: ۱۵۶، غلوب، نقلا عن ابن الزبیر، للناطور ص: ۱۵۹.

۴- الطبقات الکبری (۱۵۸/۵).

له خۆتان ترسان — شتيكتان به سهر بى — ئاگادار و وريا بن پياوانى درۆزن و ته زوييرچى زيان به ديتان نه گه يهن.^۱

و — داهيتانى شتيكى نامۆ له ئيسلامدا له لايهن موختاره وه: كه (تهخت و تاراج) بوو، به هاوه لاني گوت: هه شتيك له نيو ئوممه تاني پيشيندا هه بووييت، ده بيت له نيو ئه و ئوممه ته شدا هه بيت، له نيو (بني اسرائيل) دا (تابوت) هه بوو و به شه پاشماوه ي بنه ماله ي موسا و هاپوني تيدا هه لگيرا بوو، ئه م تهخته ش له نيو ئيمه دا وه كه تابوته كه ي به ني ئيسرائيله. سهره كه ي هه لده نه وه، كه ته ماشايان كرد: جل و به رگي موختارى تيدا بوو، كۆمه لي (سه به ئيبه) واته (شيعه زيده پۆكان) ده ستيان به رز كرده وه و ۳ جار (الله اكبر) يان گوت.^۲

ز — پتيوستى زۆرى (ئيبن زويير) به عيراق: تاكه سهرچاوه ي مادي و مه عنه وى و مرويى (ئيبن زويير) ته نها (عيراق) بوو له و كاته دا، چونكه شام و ميسرى له ده ست ده رچوو بوون و مانه وه ي موختاريش له عيراقدا هه ر شه له پيگه ي سياسى و ئابورى ده كات و كۆسپيكي گه وره شه له پيگه ي ده ستگه يشتنى به ولاتى فارس كه تا نه وكاته ش له ژيير ده سه لاتى ئه ودا مابۆوه.^۳

۴ — فيرقه ي (كيسانيه) و په يوه ندى به موختاره وه:

سه باره ت به (كيسان) كه ئه م فيرقه يه ي ده خريته پال، پاي جياواز هه ن،^۴ به لام به پاي هه موو لايه ك موختارى كوپى عه بيدي سه قه في له گه ل سهره لدانى له سالى (۶۶) ي كۆچيدا سهر كرده يه تي فيرقه كه ي كردوه.

۱- تاريخ الطبري، نقلًا عن عبدالله بن الزبير، للناظر ص: ۱۵۹.

۲- هه مان سهرچاوه.

۳- عبدالله بن الزبير، للناظر ص: ۱۵۹.

۴- ئايا ده بين ئه و (كيسان) ه: (كيسان) ي خزمه تكارى ئيمامى عه ل بين كه له جه نكي (سه مين) كوژرا؟ يان ده بين (كيسان) ي شاگردى محمدى كوپى حه نه فيه بين؟ يان ده بين (كيسان) ي سهرۆكي پاسه وانه كانى موختارى سه قه في بين؟ يان هه ر خودى (موختاره) ه، چونكه به (كيسان) بانگ ده كرا و ناسناوى (أبو عمرة و أبو اسحاق) بين؟ (الملك و النحل/ ۱۳۳).

(فیرقە‌ی کیسانی): بریتیه له تاقمێک شیعە‌ی زێده‌پۆ (الغلاة) و له دین ده‌رچوو، موختاری سه‌قه‌فی یه‌که‌مین که‌س بوو بیری مه‌هدیایه‌تی له که‌سایه‌تی محمە‌دی کوپی هه‌نه‌فیه‌دا زه‌ق کرده‌وه و ناسناوی (مه‌دی) به‌سه‌ردا بپی، هه‌روه‌ها بیری (بداء) واته که‌شف و بینینی پێشی به‌کاردێنا، له ساڵی ۶۷ی کۆچیدا و که‌مێک پێش کوژرانی ئەم (بیره‌)‌ی لی بڵاوبۆوه، جیی باسه‌ بیری (به‌دائه) و که‌شف و پێشبینی سه‌ره‌تا له‌لایه‌ن پافیزه‌کانه‌وه به‌کارده‌هێنرا و پاش ئەوانیش موختار پڕوپاگه‌نده‌ی بۆ ئەم بیره‌ چه‌وته ده‌کرد، موختار پێشبینی سه‌رکه‌وتنی هاوه‌له‌کانی ده‌خسته‌ پوو، کاتی‌ک ده‌شکان و ده‌دۆپان، ده‌یگوت: خوا بۆی ده‌رخستبوو، ئەم بیره‌ شه‌یتانیه‌ پایه‌ و پێگه‌ی پێدایوو و له کاتی‌که‌وه بۆ کاتی‌کی تر پا‌کانی ده‌گۆڕین، زیاد له‌مه‌ش له پوا‌له‌تدا خۆی وه‌ک پێغه‌مبه‌رێک نیشانده‌دا، بیری داهێنانی (ته‌خت و تاراج)یشی ده‌خسته‌ پا‌ل ئیمامی عە‌لی رضی الله عنه و چه‌ندین بیر و پای تری هه‌له‌به‌ستراوی دیکه‌شی بڵاوده‌کرده‌وه.^۱

بیروباوه‌پی (کیسانییه‌) له تونێله تاریکه‌که‌ی شه‌یتانه‌وه فراژوو بوو و بڵاوبۆوه، ئیمامه‌تی محمە‌دی کوپی عە‌لی ناسراو به‌ ئیبن له‌نه‌فیه‌یان پا‌گه‌یانده‌ به‌ پاساوی ئەوه‌ ئەو له (بصره‌) ئالای داوه‌ته ده‌ست موختار، بیری ته‌ناسوخ و ئالوگۆپی پۆحه‌کانیان بڵاو کرده‌وه، ده‌یانگوت: ئیمامه‌ت بۆ عە‌لی هاتوه‌، پاش ئەو بۆ هه‌سه‌ن و ئیبنجا بۆ حوسێن و دوا‌ی ئەویش بۆ محمە‌دی کوپی هه‌نه‌فیه‌، واتای ئەمه‌ ئەوه‌یه: پوحی خودا هاتۆته‌ نێو لاشه‌ی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ)، پۆحی پێغه‌مبه‌ریش(ﷺ) هاتۆته‌ نێو لاشه‌ی عە‌لی، پۆحی عه‌لیش هاتۆته‌ نێو لاشه‌ی هه‌سه‌ن، پۆحی هه‌سه‌نیش هاتۆته‌ نێو لاشه‌ی حوسێن، پوحی حوسێنیش هاتۆته‌ نێو لاشه‌ی ئیبن له‌نه‌فیه‌، ه‌ی ئەویش هاتۆته‌ نێو لاشه‌ی ئەبو‌ه‌اشمی کوپی‌ه‌وه.^۲ ده‌ریاره‌ی ئیبن له‌نه‌فیه‌ زۆریان زێده‌پۆیی ده‌کرد و ده‌یانگوت: ده‌وره‌ی هه‌موو زانسته‌کانی داوه‌و

۱- الفرق بين الفرق ص: ۵۶، ۵۵، دراسات في الامواء والفرق ص: ۲۴۸.

۲- نشأة الحركات السياسية والدينية في الاسلام، د. فاروق فوزي ص: ۱۰۱.

۳- المقالات والفرق ص: ۲۶، الشيعة العربية والزيدية ص: ۲۵۸.

۴- (الملك والنحل ۱/ ۱۳۱).

زانياريه ڪاني ٺاڻڪرا و په نهان و ته وای گهردوون و مڙوڏ ده زانیت، پاڙ و زانياريه ڪاني له دوو سهيده ڪه ی پیش خوی واته هه سن و حوسین وه رگرتووه.^١
له پاستیدا ئین لهنه فییه: هرگیزا و هرگیز نه یگوتووه من مه دیم و له پاڙ و نهینیه کان ده زانم و دانی بهم جوړه زیده پویانه نه ناوه.

ئین سه عد له گپړانه وه یه کیدا که بؤ (نه بولغوریانی مه جاشینی) به رزکردو ته وه، ده لی: هه وال گه یشته (محمدي ڪوري حنه فییه): که نه وان ده لئین (محمد) شتیکی له زانباری په نهان له لایه، گوتی (محمد) هه ستایه سر پی له نیوماندا و گوتی: سویند به خودا، ئیمه جگه له م شته ی له نیو نه م دوو له وحه دایه شتیکی زیاترمان له پیغه مبهری خودا (ﷺ) به میرات وه رنه گرتووه، ئینجا گوتی: خودایه جگه له م لاپه په یه که به ده سکی شیره که مه وه یه، پرسیارم لیکرد: نه م لاپه په چی تیدا نوسراوه؟ گوتی: (مَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا، أَوْ أَوَى مُحَدَّثًا).^٢

(محمد) له وه لامي هیندیک پرسیاری پیاویک که ده ربارهی هیندیک شتی نهینی بؤی دروست ببون گوتی: دوا ی نه مه: له م جوړه قسه و باسانه دوریکه ونه وه، ده نا شوپه یی و نه نگي یه بؤ ئیوه خو به م شتانه وه خه ریک ده کن، ده ست بگرن به قورپانی پیروزه وه، پیشیناننان به هو ی قورپانه وه پیگه ی پاستیان گرت بهر، دوا که سی ئیوه ش هر به هو ی نه و - قورنان - وه پیگه ی پاست ده گرتنه بهر.^٣

موختار له بهر چهنده هو یه کی سیاسی په واجی به بیری مه دیا تی محمدي ڪوري حنه فییه داوه، واته نه و ویستویه تی به ناوی نه وه وه حوکم بگپړیت و به س و یه کتوز به شداری پیته کات، کاتیک ئین لهنه فییه ویستی به ره و (کوفه) بچیت، نه م هه وال گه یشته موختار و زوری له بهر دل گران بوو، گوتی: مه دی نیشانه یه کی هه یه، نه و دیتنه نیو شاره که تانه وه، پیاویک له ئیوه به شیر لپی ده دا، به لام شیره که نایپریت و زیانی پی ناگه یه نی، نه م نه خشه یه گه یشته وه به ئین

١- هه مان سرچاوه.

٢- الشیعة العربیة و الزیدیة ص: ٢٥٨.

٣- الطبقات (٧٠/٥).

لحه نه فییه، نه ویش نه چوو و له جیگای خۆی مایه وه.^۱
 کثیر عزه ی شاعیر ده باره ی ئین لحه نه فییه گوتویه تی:

الا إن الأئمة من قریش ولاة الحق أربعة سواء
 علي و الثلاثة من بنیه هم الأسباط ليس بهم حنفاء
 فسبط سبط إيمان و برّ و سبط غبته كربلاء
 و سبط لا تراه العين حتی يقود الخيل يقودها لواء
 تغیب لا يرى عنهم زماناً برضوى عنده غسل وماء.^۲

**شه شه م: بزوتنه وهی عه مری کوری سه عیدی کوری عاص (الاشرق) و
 کوژرانی.**

به پێی بریاره کانی کۆنگره ی (جاییه)، ده بوايه دوا به دوا ی مه پوانی کۆپی حه که م
 و خالیدی کۆپی به زید. عه مری کۆپی سه عیدی ئه شره ق پۆستی حوکمرانی
 وه ربگری، به لام مه پوان حیسابی بۆ عه مر نه کرد و له حالێ حه یاتیدا به یعه تی بۆ
 هه ردوک کۆپه که ی خۆی عبدالملك و (عبدالعزیز) پێکخست، ئه م په فتاره ی
 (مه پوان) ناگری پفی له ده روونی عه مردا هه لایساند، به لام خالید نه یکرده خه م و
 مه راق و پووی له لیکۆلینه وه ی زانست کرد، به تاییه تی زانستی کیمیا گه ری.^۳

سه ره تای سالی ۶۹ ی کۆچی عبدالملك به مه به ستی گه مارۆدانی زوفه ری کۆپی
 حاریس به خۆی و به سوپاکه یه وه به ره و (قه رقیسیا) به پێکه وت، عه مری کۆپی
 سه عیدی به سه ر (دیمه شق) وه به جێه یشت، هه ر که عبدالملك ده رچوو، عه مر
 دیمه شقی پاوان کرد و خۆی تیدا دامه زاناند و ده ستی به سه ر به یتولماله دا گرت.

به پێی گێڕانه وه یه کی تر: کاتیک عبدالملك به ره و (قرقیسیا) به پێکه وت عه مریشی
 له گه لدا بوو، به له شه ودا هه لی قۆزته وه و به خۆ و به ژماره یه کی زۆره وه جودا

۱. سیر اعلام النبلاء (۱۱۸/۴).

۲. مه مان سه رچاوه (۱۱۲/۴).

۳. تاریخ خلافة بني أمية، بنیه عاقل ص: ۱۵۲.

ٻڙو و بهرو (ديمه شق) گهرايوه، (عبدالرحمن ي ڪوري ٽوم جهڪامي سه قهفي) والي ديمه شق هلاّت و عهري ڪوري سه عيد چوه نٽويه و دهستي به سر خزينه ڪانيدا گرت،^١ عمر له دو (عبدالرحمن) ي نارد، به لام له وي نه مابوو، فرمانيدا خانوهه ڪي پڙوختري، خه لڪ ڪڙبووه و عمر چوه سر (مينبر) و سوپاس و ستايشي خوداي کرد و گوتي: نه ي خه لڪينه: هر ڪه سايه تيه ڪي قورپه ي شي له پيش مندا چوويته سر نه م مينبره، پي و ابووه به ههشت و ٺاگري ههيه، ڪي فرمانبرداري بي ده چيته به ههشت، ڪي ياخي بي ده چيته دڙهه، من هه والتان پي دهدهم: به ههشت و دڙهه ي خودان و هيچ ڪاميڪيان هي من نين، من ته نها نهوم له سر شانه: به يه ڪساني يه ڪي چاڪ و به خشيني تيرو ته واپه فترتان له گهل بڪه م.^٢

سپيده ي به ياني نه و شهوه: عبدالملك دهرياره ي عمر پرسياي کرد، زوري ليگه پان نه ياندڙيهوه، يه ڪسر بهرو (ديمه شق) گهرايوه، ته ماشاي کرد عمر خوي تيڊا مه لاس داوه، جهنگ و پيڪه لشاخان دهستي پيکرد، (١٦) پڙي خاياند نه نجامي نه بوو،^٣ عبدالملك ته ماشايکرد عمر خوي له قهلايه ڪي پتهوي پڙمي دا مه لاسداوه به زيني نه ستهمه، ناچار داوي له عمر کرد. ناشتي بڪه ن و شه پڙا بگرن.^٤

١ — مهرجه ڪاني (عهر ي ڪوري سه عيد ي ڪوري عاص): بهم شيويه بوون:

— ده بي پڙستي (خيلافهت) دوي عبدالملك بڙ عمر بي.^٥

— ده بي له گهل هه ڪاريه دهستي ڪي عبدالملڪدا ڪاريه دهستي ڪي عمرش هه بيت و له هه موو ڪاروباري ڪي گه وڙه و بچوڪدا پڙوڙي پي بڪات.^٦

— ده بي عمر به سرپه رشتياري (ديوان) و (بيت المال) دامه زريني.^٧

١- البداية و النهاية (١١/١١٤).

٢- هه مان سرچاوه (١١/١١٥).

٣- هه مان سرچاوه.

٤- الامويون، للوكيل (١/٣٦٩).

٥- الدور السياسي لأهل اليمن في الشام ص: ٨٥.

٦- تاريخ خليفة، نقلا عن الدور السياسي لأهل اليمن ص: ٨٥.

لەلايەكى ترەو ە كتيپەكانى ميژوو ژمارەيكە ەكارىيان باسكردوون، بۆ قبولكردنى ئەم مەرجانەى ەمر لەلايەن (عبدالملك)ەوہ:

أ — دابەشبوونى ەۆزى (كەلب)ى خاوەن ەيز و كاريگەرى سياسى، بەسەر عبدالملك و ەمردا، برا كوزى ئەم ەۆزە زيانى گەورەى بۆ ەردولا تيداىە و بەرژەوہندى (كەلب)يش دەخاتە خەتەرەوہ، ئەمە ەۆيەكى سەرەكى بوو بۆ ناشتى.^۱

ب — دەستبەسەرداگرتنى ديمەشقى پايتەخت لەلايەك و زەوتكردنى (بەيتولماله) و (ديوان) كە بە دوو شارەگى ژيانى و پاكيتشانى پشتيوانان دادەنران بۆ دەولەتى ئومەوى لەلايەن (ەمرى ئەشرەق).

ج — مانەوہى زۆربەى ەيزە يەمانىەكانى ترى شام بەبيلايەنى و دوورە پەريزى يان، واىكرد بپيارى پەسمى ناشتى بە دەستى خودى ەۆزى (كەلب) بيت.^۲

د — دەرکەوتنى بزوتنەوہى ەمرى ئەشرەق وەك زلەييزكى سەريازى و پشتيوانى ليكردنى لەلايەن دانىشتوانى (ديمەشق) و عبدالله ى كوپى كرىزى قەسرى ى سەرۆكەۆزى (بەجىلە) بەخۆى و ەۆزەكەيەوہ.^۳

ه — دەشگونجى بۆيە عبدالملك لەگەل ەمر پيکەوتبى، تا كيئشەكە بە ناشتى چارە بکات و دوايەش لەگەل سەرۆكەۆزەكانى شام پيک بيت و (ەمرى كوپى ئەشرەق)يش بە ەرجۆريك بيت لەنيۆبەرى.^۴

۲ — عبدالملك و ناپاكي كردن لەگەل ەمرى كوپى سەعيدى پورزاي:

دواى تپپەپىنى (۴) پۆژ بەسەر پەيمانى ناشتى و ەاتنەوہى عبدالملك بۆ نيۆ (ديمەشق)، عبدالملك بە دواى ەمرى دا نارد بيتە لاي، پاشنيۆەپۆ ەمر خۆى

۱ — انسآب الاشراف (۱۳۹/۴).

۲ — نهاية الأدب (۱۰۲/۲۱)، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۸۶.

۳ — الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۸۷.

۴ — ەمان سەرچاوە.

۵ — الكامل في التاريخ، نقلًا عن الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۸۷.

زڙپڻو شڪرد و شيري له ڪالان دهر ڪيڻشا، هه سستايه سهر پي و به سهر پايه خه ڪه دا هه لنگوت، ڙنه ڪي و نه وانهي له لاي بوون، گوتيان: ٺيڻه به باشي نازانين بجيڻه لاي عبدالملك، به لام به قسهي نه ڪردن، به خو و به (١٠٠) ڪڙيله ي تايبه تي خو به وه به پيڪه وت، عبدالملك فهرماني به پڙه و نه وه ڪاني (مه پوان) ڪردبوو بيڻه دهر وه، به دهر گاوانه ڪهي گوتبوو: ڪه (ٺيڻن سه عيد) به ته نيا بنيريڻه ڙوره وه و دهر گا دابخات، عمر له دهر گا ٺاوا بوو و دهر گا ڪان داخران، له عبدالملك نزيڪ ٻڙه، پيشوازي ليڪرد و له سهر قه نه فه داينيشاند، پاشا ٺاخاوتنيڪي دور و دريڙ، عبدالملك گوتي: هو ڪوپه شيره ڪهي لي وه ريگره، عمر گوتي: (اڻا لله) ٺهي ٺهيري ٺيمانداران. پتي گوت: به ته ماي قسم له گهل بڪهي و شيريشت پي بي! . ٺينجا ڪوپيڙگه ڪه شيره ڪهي لي وه رگرت، ماوه يه ڪ گفتوگويان ڪرد، ٺينجا عبدالملك پوي له عمر ڪرد و گوتي: هو باوڪي ٺومه ييه! عمر گوتي: له خزمه تدام، ٺهي ٺهيري ٺيمانداران، گوتي: تو ڪه منت له جيڻشينا يه تي خست و ڪوده تات به سهر دا ڪردم، ٺه و ڪاته سويندم خوارد: هر ڪاتيڪ بڪه ويته به رده ستم و پر به چاوانم بتبينم، ده بي سهر تاپا ڪوت و زنجيرت بڪم، پڙه ڪاني (مه پوان) گوتيان: دوي ٺه وه ٺازادي ده ڪهي ٺهي ٺهيري ٺيمانداران؟ گوتي: ٺينجا ٺازادي ده ڪم! چون شتي وا له گهل (بابي ٺومه ييه) ده ڪم؟!، پڙه ڪاني مه پوان گوتيان: سوينده ڪهي ٺهيري ٺيمانداران به جيڻگه يه نه، عمر گوتي: ٺهي ٺهيري ٺيمانداران سوينده ڪه به جيڻده گه يه نم، عبدالملك ڪوت و زنجيريڪي له ڙير پايه خه ڪهي دهر هيتا و ٻي هه لدا، ٺينجا گوتي: هو ڪوپه! زنجيري بڪه. ڪوپه ڪه ڪوتوزنجيري ڪرد، عمر گوتي: ٺهي ٺهيري ٺيمانداران توخوا ڪاتيڪ ده مبه نه دهر وه و له بهر چاوي خه ڪ ليڻم بڪه نه وه گوتي: ٺهي بابي ٺومه ييه له ڪاتي سهر مه رگدا ده ته وي مه ڪر و فيل بڪهي؟ نا به خوا. نامانه وي له بهر چاوي خه ڪ ليڻ بڪه يه وه، ده بي ڪوتوزنجيره ڪت به ٺازار و نه شڪه نه وه ليڻ دامالين،

ٺينجا عبدالملك به هه ردوڪ چه په لڙڪي پري دايه و پايڪيڻشا، به جڙيڪ ده موداني به قه نه فه ڪه وت و دداني پيشه وه ي شڪاند، عمر گوتي: ٺهي ٺهيري ٺيمانداران

توخوا با له مه گه وره تر نه شکیت، عبدالملك گوتی: به خوا نه گه بزاتم تو بمینی و وه فادارم بی و قورپه ییش ناشت و ته با بکه ی نازادت ده که م، به لام دوو پیاوی وه ک منوتو له ولاتی کدا پێکه وه کۆنابنه وه به لکو یه کێکیان نه وی تریان ده رده کات.^١

له گێپانه وه یه کی تر دا هاتوه:

عبدالملك عبدالعزيزی برای پاسپارد، تا له نوێژی عه سر ده گه پێته وه بیکوژیت، که پایه وه، بینی نه یکوشتوو، سه رکۆنه ی عبدالعزيزی کرد و جنیوی به خۆی و به دایکی گوتن هه ریه که یان له دایکێک بوون، عبدالعزيز گوتی: خودا و خزمایه تی به گژدا کردم چونکه دایکی پوری عبدالملك بوو و خوشکی مه پوان بوو، ئینجا عبدالملك گوتی: هۆ کوپه! نه و سه ره نیزه م بۆ بینه، بۆی هینا، پایوه شاند و لێیدا، به لام سوودی نه بوو، ئینجا دهستی له بازۆله ی عه مر وه شاند، زانی زژی له به ره و پێکه نی و گوتی: خۆ زێتیۆشه، که واته خۆت ساز کردوو، هۆ کوپه شیر که بینه، شیر که ی هینا، ئینجا فه رمانیدا عه مر بخړیته زه وی، له سه ر سنگی دانیشت، سه ری بپی و ده یگوت:

يا عمرو إن لم تدع شتمی و منقصتی أضربک حیث تقول الهامة اسقونی

دهست و په نه گه کانی له خویند شه لال ببون و خوینیان لی ده تکا، باسکه کانی شۆرپیونه وه و له ره له ریان ده کرد، سام گرتبووی و نهیده توانی له سه ر سنگی پاست بێته وه، ئاماده بوان هه لیانگرت و له سه ر قه نه فه که ی خۆی دایانیشاند و ده یگوت: بهر له مه شتی ئاوام نه دیبوو، هاو ده می دنیا بوو، خوازیاری دوا پۆژ نه بوو، ئینجا سه ره که ی دا به عبدالرحمن ی کوپی ئوموچه که م. نه ویش بر دیه ده ره وه و له به رامبه ره خه لک پاینواند، عبدالعزيزی کوپی مه پوان توره که یه ک پاره ی هه لگرت و چوو ده ره وه، ده می کیسه که ی کرده وه و به نیتو خه لکی دا هه لدا، نه وانیش فرپان فرپانیان له سه ر کرد، گوتراوه: پاشان پاره که بۆ به یقولمال گێپدراوه ته وه،

دهشگوتري: ڪاتيڪ عبدالملك بڻ نويڙي عه سر در چو، ٺه بو زوعه يزه عه ي ڪويله ي سه پهرشتي ڪوشتن ي عه مري ڪردوه.^۱

به م شيويه عبدالملك خوي له مه ترسي مونافيسيڪي به هيڙي پڙگار ڪرد و گويي به پهيمان و پهيمان شڪيني نه دا، ناپاڪي ڪرد، خويني پڙشت، له پيڻاوي گه يشتن به ده سلاٽ عه مري ڪوري سه عيدي پورزاي ڪوشت، موسعه بي ڪوري زويڙي يه ڪه خوشه ويست و هاوپتي خوي له نيو برد، عبدالله ي ڪوري زويڙي باشتين ڪه سي سر زهوي ٺه و زه مانه ي خوي گوتنه ي ڪوشت.

جهوتهم: ٺاشت ي عبدالملك له گهل (پوم) و ته نگه لچيني به (جه راجيمه).

به پره ڇاو ڪردني پشيو ي و ٺالوڙي ٺڌري نيو قه له مروه ي ده سلاٽي ٺومهوي، عبدالملك به ناچاري ٺاشتينامه يه ڪي له گهل (پوم) مؤر ڪرد، به پيئي ٺه مه:

– ده بي ده وله تي عبدالملك سالانه (۳۶۵) هه زار پارچه زيپر و (۳۶۰) ڪويله و (۳۳۰) ٺه سبي په سهن بدا به (پوم).

– ده وله تي ٺومهوي و ده وله تي پوم باج و ده رامه تي (قوپرس و ٺهرمينيا) به يه ڪساني به سر خوياندا دابه ش بگن،^۲ عبدالملك ژماره يه ڪ بارمته ي ليگلدانه وه و له (به عله به گ) داينان،^۳ له به رامبه ٺه مه دا ده بي (پوم) (جه راجيمه) بڪيشيت وه نيوه پاستي ٺيمپراٽوريه تي بيڙهنتي.^۴

عبدالملك ٺاشتي (جه راجيمه) ي له چي اي (الڪام) قبول ڪرد و، ٺاماده بو هه موو پڙٺانتي ٺهيني (۱۰۰۰) ديناريان بداتي.^۵

۱ - البداية و النهاية (۱۱/۱۱۹).

۲ - الفتوح البيزنطية ص: ۱۵۸، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۹۰.

۳ - فتوح البلدان (۱/۱۹۰).

۴ - فتوح البلدان (۱/۱۹۰)، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۹۰.

۵ - أنساب الأشراف (۵/۲۹۹، ۳۰۰)، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۹۰.

هيندهى نه خاياند هه لى وه رگرت و خوى مه ترسى (جه پاچيمه) پزگار كرد، دواى نه نجامدانى په يمانى ناشتى له گه ليان، يه ك له سه ركردنه كانى خوى به ناوى سه حيمى كورپى موهاجيري بۆ لاي سه رۆكى (جه پاچيمه كان) نارد، متمانەى ته واوى پيكرد، به هيزتيكى گه وړه ي سه ربازي يه وه كه بۆ نه م كاره پيكي خستبوو ليى نزيك بۆوه به ره نگاريان بۆوه، له نه نجامدا سه ركردنه كيان كوژدا و هاوه له كانى هه لاتن و نه وانه ي به جي مان چه پاله دران و كويله كان گه پانه وه لاي گه وړه كانيان و بيشه وهر و جوتيره كانيشي بۆ سه رگونه كانيان گه پانه وه.^۱

وهك دهردهكه وی^۱ ئەم ڕێكه و تنه ی عبدالملك له گه^۲ له دهوله تی بێژهنتی هینده ی نه خایاندووه، چونكه (پۆم) په یمانه که یان شکاند، ههروه ها عبدالملك، توانی (نیین زوییر) له نیویه ریته و دهوله تی ئیسلامی بکات یهك و خۆیشی تاکه سه رکرده بی، ئەم سه رکه و تنه ی هانیدا بیر له به ره نگاربوونه وه ی بێژهنتی یه کان بکاته وه که به رده وام سه ره تاته که ی سه ر سنوری جیهانی ئیسلامیان ده کرد، سالی ۷۳ی کۆچی (محمدی کوپی مه پوان) ی برای^۳ بو سه رکرده یه تیکردنی هێرشه کان دیاریکرد و له سالی ۷۴ی کۆحیدا دهستی به هێرشکرد.^۴

ہشتہم: (زوفہری کوری حاریسی کیلابی).

قه‌یسیه هه‌واداره‌کانی (ئێبن زوبێر) دوا‌ی جه‌نگی (مه‌رج پاهیت) یش به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر بیری تۆله‌، زوفه‌ری کوپی حاریس یه‌کیک بوو له‌ سه‌رکرده‌ به‌هێزه‌کانی ئه‌وه‌هۆزه‌، به‌خۆ و به‌هۆزی قه‌یسه‌وه‌ له‌ (قه‌رقیسا) خۆیان مه‌لاس دا‌بوو، ئه‌م شاره‌یان کرد‌بووه‌ و‌یستگه‌ی هێرشه‌کانیان بۆ سه‌ر هۆزی که‌لب، له‌سه‌ر ناوچه‌ سنوره‌یه‌کان، عبدالملك به‌مه‌ زۆر ته‌نگاو بوو، ئه‌و که‌ به‌ نیاز بوو ته‌واوی ناوچه‌کان له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی (ئێبن زوبێر) ده‌ربێنێ، به‌تایبه‌تیش (عیراق) که‌

١- أنساب الاشراف (٣٠١/٥).

٢- الكامل لابن الأثير، نقلًا عن الدور السياسي ص: ٩٢.

۳۔ مہمان سہرحاویہ (۸۴/۳)۔

موسعه بي ڪوري زويٽر ڪوڪي تيڏا ده گيڙي، بويه بپاريدا پيش ٿوهي هيچ ڪام له بهرنامه ڪاني ده ست پي بڪات ده بي هيرش بڪاته سهر (قهرقيسيا) و خوي له مه ترسي (زوفر) پزگار بڪات، ٿوه سوپايه بي بؤ هيرش ڪردنه سهر موسعه بي ساز ڪردبوو پوي پي بهر وه (قهرقيسيا) وهر گيڙا، پيشه ڪي گه ماروڙيدا، به لام پياوه ڪاني (زوفر) ده ستيڙي شخري هيرش ڪي پالوانانه يان ڪرده سهر سوپاڪه ي عبدالملك، عبدالملك بهم هيرشه يان سهر سام بوو و گوتي: دهك خودا پياواني (موزه پ) له په حمه تي خوي دهر ڪا!، به خوا شه پ له گه ل ڪردنيان داموي به دواوه به وازليهنانيان داخ و حهرهت و مهراقه!.

عبدالملك په ناي بؤ ٺاهستي برد، نامه يه ڪي بؤ (زوفر) نارد، داوي لي ڪردبوو گوڙپايه ل و فهرمان به رداربئ دهنه به پيچه وانه وه توشي مه ترسي ده بيت، دوي هه ولداني ڪي زور و ٺاخوا تني ڪي دور و دريڙ (زوفر) وه لام ي داواڪه ي به ٿري به لي دايه وه، به مهر جيڪ هه لڙاردن به ده ست خوي بي: يان وهك دلسوزي ڪي (ٿين زويٽر) ده ميٽي ته وه، يان ده چي ته پال عبدالملك، عبدالملك پازي بوو و بپاريدا (زوفر) و (هوزه يل) ي ڪوري، ڪه سهر ڪرده ي سوپاڪه ي بوو و ته ووي لايه نگرانيان و چه پاله بدات و داوي ٽوله ي خوي پڙاو و مالي له نيوبراويان لي نه ڪاته وه، به لڪو له گه ل ٿه مه شدا عبدالملك مال و پاره يه ڪي زوري دا به (زوفر) تا به سهر خوي و قه يسيه ڪانيدا دابهش بڪات، ٿينجا ڪوتايي ٿه ڪاره يان به ٿه نجامداني هاوسه رگيري هينا له نيوان موسلمه ي ڪوري عبدالملك و په بابي ڪچي زوفر ي ڪوري حاريسي ڪيلابي، (زوفر) فهرماني به (هوزه يل) ي ڪوري ڪرد بچي ته پزي سوپاڪه ي عبدالملك ڪه بؤ هيرش ڪردنه سهر موسعه بي ڪوري زويٽر ي پڙڪه ستوه، چونكه (هوزه يل) وهك خوي به يعه تي (ٿين زويٽر) له ٿه ستودا نيه).

عبدالملك بهرنامه ي دانا بؤ به ديهناني هاوسه نكي له نيوان هه ردوك هوزي يه ماني و قه يسي، سهر ڪرده و ڪه سايه تي هه ردوك لاي به ته رازو له خوي نزيڪ ڪردنه وه، له هوزي (قه يسي) ٿه هم جو ره ڪه سايه تيانهي له خو نزيڪ ڪردنه وه:

۱- الڪامل في التاريخ (۶۱/۳).

۲- هه مان سهرچاوه (۶۲/۳).

زوفه‌ری کۆپی حاریسی کیلابی، هوزه‌یلی کۆپی زوفه‌ر، که‌وسه‌ری کۆپی زوفه‌ر، مه‌سه‌ده‌ی فه‌زاری، ژماره‌یه‌کی تریش.

له‌ هۆزی (یه‌مانی)یش ئەم که‌سایه‌تیانه‌ی له‌ خۆی نزیک کردنه‌وه: هه‌سه‌سانی کۆپی مالیکه‌ی که‌لبی، پوچی کۆپی زه‌نباعی جوزامی، په‌جانی کۆپی هه‌یاتی کیندی، ژماره‌یه‌کی تریش.

هاوسه‌نگی ته‌واوی له‌نیۆ ئەم دوو هۆزه‌ گه‌وره‌ی شامدا پاگرت له‌ ته‌واوی کۆپ و کۆبوونه‌وه و ئەه‌جامدانی کاره‌کانیدا، به‌ زۆری کاربه‌ده‌ستی نیۆ شاره‌کانی له‌ هۆزی قه‌یسی داده‌مه‌زاندن، و کاربه‌ده‌ستی سه‌ر گوند و لادیکانیشی له‌ خه‌لکانی هۆزی یه‌مانی داده‌تان. و هه‌روه‌ها.

نۆیه‌م: زه‌وتگردنی (عیراق) و کۆتایی هی‌نان به‌ موسعه‌بی کۆری زویبەر:

دوای ئەوه‌ی (ئیه‌ن زویبەر) ته‌واوی عیراقی خسته‌وه‌ ژێر پکێفی ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی، پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی نیوان ئەو و عبدالملك بووه‌ شتیکی چاوه‌پوانکراو و هه‌تمی، عبدالملك پاش پاویژ کردنی به‌ ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی، بریاریدا به‌ سه‌رکردایه‌تی خودی خۆی هه‌رشیکه‌ گه‌وره‌ی سه‌ربازی بکاته‌ سه‌ر موسعه‌بی کۆری زویبەر، هه‌ندیک پاویژکار پایان وابوو خۆی له‌ شام بمی‌نێته‌وه‌ و یه‌کێک له‌ که‌سوکاری نزیکه‌ی سه‌رکردایه‌تی سوپاکه‌ بکات، هه‌ندیکه‌ی تریش پایان وابوو خودی خۆی به‌م کاره‌ هه‌سته‌، خۆیسی ئەم پایه‌ی دووه‌می هه‌بوو و گوتی: ئەم کاره‌ گرنگه‌ ته‌نها به‌ که‌سایه‌تیکی قورپه‌یشی خاوه‌ن بیروپای په‌سند پاده‌په‌پی، له‌وانه‌یه‌ که‌سیک بنێرم ئازا بی‌ت، به‌لام خاوه‌ن پا نه‌بی‌ت، من شاره‌زای تاکتیکه‌کانی جه‌نگم، له‌شه‌په‌ شیرو شیربازیشدا شاره‌زام نه‌گه‌ر پتویست بکات، موسعه‌ب ئازایه‌ و په‌روه‌رده‌ی نیۆ بنه‌ماله‌یه‌کی به‌غیره‌ته‌، به‌لام له‌ تاکتیکه‌ی جه‌نگ نازانی و خه‌لکانیکیشی له‌گه‌له‌ دژو پی‌چه‌وانه‌ی ده‌جولێنه‌وه‌، به‌لام من خه‌لکانیکم له‌ پشته‌ دلسۆزیم بۆ

ده‌نوینن سالی ۷۱ی كۆچی و دواي تېپه‌پینی (۴) سال به‌سەر له‌نیوچوونی موختار و ده‌سه‌لته‌كه‌ی، عبدالملك بریاری خۆی ساغ كرده‌وه په‌لاماری عیراق بدات و له‌ژیر ده‌سه‌لاتی (ئین زوبیر)ی ده‌ریبنی، له‌وانه‌یه تا نه‌و ساته وه‌خته تیکه‌له‌چونه‌کانی له‌گه‌ل ئین زوبیر له عیراقدا شیوه نه‌نقه‌ست بووین، چونکه تا پایه‌کانی حوكمپانی له‌شام نه‌چه‌قاندن نه‌یویستوه به‌رهو عیراق به‌پێ بکه‌وی، ئه‌م سالانه‌ی به‌پێ كردن تاوه‌كو پێویسته بتوانی ئه‌م ئامانجه بپێکی، هه‌روه‌ها كێشه‌کانی خۆی له‌گه‌ل زوفه‌ری كوری حاریسی کیلابی چاره‌سەر كردن كه خۆی له (قهرقیسیا) دامه‌زراند بوو، ده‌سه‌للاتی ئومه‌وی له ته‌واوی جزیره پیلێژ كردبوو، عبدالملك به‌ لیژانی و سیاسه‌تی به‌هیزی كێشه‌ی (زوفه‌ری) ناشتیانه چاره‌سەر كرد، به‌م شیوازه كێشه‌ی (قهرقیسیا)ی كۆتایی پێهتیا، كه ماوه‌ی هه‌وت سال بوو وه‌ك دپكێك له‌ چاوی ده‌وله‌تی ئومه‌وی هه‌له‌چه‌قیبوو، ئه‌م كێشه‌ی ناشتیانه چاره‌ كرد و ده‌سه‌لاتی له هه‌ریمی (جزیره) جیگیر كرده‌وه، هه‌ر له‌م چه‌ند ساله‌دا خۆی له‌ عه‌مری كۆپی سه‌عیدی گه‌وره‌ خۆپه‌پیشكه‌ری سامناکی پزگار كرد و گرتی و كوشتی.^۱

كاتێك ویستی به‌رهو عیراق به‌پێكه‌وی، خوا حافیزه‌ی له‌ عاتیکه‌ی كچی په‌زیدی كۆپی معاویه‌ی هاوسه‌ری كرد، عاتیکه گریاو کاره‌که‌ره‌کانیاش له‌گه‌لی گریان، عبدالملك گوتی: خودا(کثیر عزة) بکوژی، ئیستا هه‌رده‌لێی چاوی لیمانه و ده‌لی:

إذا ما اراد الغزو لم یثن همه حِصانُ علیها عقد در یزینها
نهته فلما لم تر النهي عاقه بکت و بکی مما عناها قطينها^۲

ئینجا عبدالملك به‌ خۆی و به‌ سوپاکه‌یه‌وه به‌ په‌له‌ په‌له‌ به‌رهو عیراق پۆی، محمدی كۆپی مه‌پوانی برای كرده‌ پێشه‌نگی سوپاکه و له (مه‌سکه‌ن) بارگه‌یان

۱- الكامل في التاريخ (۵۱/۳).

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (۵۹/۳).

۳- الكامل في التاريخ، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۵۰۱.

۴- البداية و النهاية (۱۱/۱۱۹).

۵- الكامل في التاريخ (۵۱/۳).

خست، موسعەب ھەۋالى بەپىكەۋتنى (عبدالمك) پىگەيشت، سوپاكەي پىكخست و ئىبراھىمى كۆپى ئەشتەرى كىردە پىشەنگى سوپاكە و لە (ئەجمىرا) بارگەي خست.^۱

ئىنجا عبدالمك دەستى بە نامە ناردن كىرد بۆ سەرۆكھۆزەكانى عىراقى نىو سوپاكەي موسعەب، بەلىنى موزدەي خۆشى دەدانى لە پەلە و پاىە و مال و سامان.

ئىبراھىم كۆپى ئەشتەرى سەر كىردەي پىشوروى سوپاكەي موختارى سەقەفى و پىشەنگى ئىستاي سوپاكەي موسعەبىش نامەيەكى لەلايەن (عبدالمك) ھەۋە بۆ ھات، نامەكەي بە مۆركراوى و نەكرارەيى ھەلگرت و داىە دەست موسعەب، موسعەب گوتى: چى تىدايە؟، گوتى: نەمخوئىندۆتەۋە، موسعەب خوئىندىەۋە، دەبىنى بانگى دەكا بۆ لاي خۆي و بەلىنى دەداتى ھەرىمى عىراق بە ئەۋ دەسپىرى و دەيكا بە والى، (ئىبن ئەشتە) گوتى: بەخوۋا عبدالمك ئەۋەندەي لە من ناھومىدە لە كەسى تر ھىندە ھومىد بىراۋ نىە، بزانە نامەي بۆ ھەموۋا ھەلەكانت ناردوۋە، دەربارەي ئەۋ سەرۆكھۆزانە بە قسەم بكە، با لە مىلى ھەموۋيان بدەم، موسعەب گوتى: كەۋاتە دواي كوشتىيان ھۆزەكانيان دىلسۆزىمان بۆ نانوئىن، (ئىبراھىم) گوتى: بە ئاسن دايان دەمركىنم، بىاننىرە بۆ كاخى كىسرا و بەندىان بكە، لەجىي ئەۋان ۋەكىل دايىنى بەسەر ھۆزەكانىانەۋە، موسعەب گوتى: ئەي بابى نوعمان: من ئەۋ كارە ناگەم و لە دژى دەۋەستەۋە، پەحمەتى خودا لە ئەبۇ بەھر ئەحنەفى كۆپى قەيس بىت: كە بەردەۋام ئاگادارى دەكردمەۋە لە غەدر و ناپاكى خەلكى (عىراق)، ھەر دەلىنى چاۋى لەم بارودۆخە بوو كە ئىستا ئىمەي تىكەۋتوۋىن.^۲

ئەمە بەنىسەت خەلكى عىراق سەير نىە، تۆمارى ئەۋان پىرە لە غەدر و ناپاكى و ھەلۆىست كۆپىن، بەلكو عبدالم (پاىگەياند: كە پىش ئەۋەي نامەيان بۆ بنىرى نامەي ئەۋانى پىگەيشتوۋە،^۳ كار بەمە گەيشتبوو ئەم نامە كۆپىنەۋەيە لە نەئىنى دەرجوۋ بوو، كاتىك موسعەب بانگى موھەللەبى كۆپى ئەبى سەفرەي كىرد تەگبىرى

۱- تاريخ الطبري (۴۲/۷).

۲- الكامل في التاريخ (۵۲/۳).

۳- ھەمان سەرچاۋە (۵۲/۳).

پي بکات (موهلهه) گوتی: بزانه خه لکی عیراق نامه یان بۆ عبدالملك ناردوه و نه ویش نامه ی بۆ ناردوون، من له خۆت دوور مه خه وه، موسعه ب گوتی: خه لکی (به سره) نایه ن بۆ جهنگ تا تو نه نیرم بۆ جهنگی (خه واریج)، ئیستا (خه واریج) گه یشتونه ته بازایی (نه هوان)، من پیم ناخۆشه عبدالملك به ره و من هاتییت و به گزیدا نه چمه وه، تو بپۆ شکاندنی نه م کۆسپه منی به سه،^۱ له کاتی نامه و نامه کاری عبدالملك و عیراقیه کاندای، سه رانی سه رکردایه تی سوپاکه ی موسعه ب، سوپای موسعه بیان به جی ده هیشت و په یوه ندیان به سوپاکه ی (عبدالملك) وه ده کرد،^۲ عبدالملك دوا ی بینینی بارودوخه که ده یه ویست کیشه که به بی شه پ کۆتایی پي بیئی و دۆستایه تی و خۆشه ویستیه کۆنه که ی نیوان خۆی و موسعه بی ده کرده پاساو، پیاویکی هۆزی (که لب) ی نارد له موسعه ب و پيی گوت: سه لام له خوارزاکه ت بکه چونکه دایکی موسعه ب (که لبی) بوو، پيی بلی: با واز بیئی له بانگه شه کردنی خه لک بۆ لای براکه ی، منیش واز دینم له بانگه شه کردنی خه لک بۆ لای خۆم، با کاروبار به ته گیر و پاوێژ بیی، موسعه ب پيی گوت: به عبدالملك بلی: شیر له نیوانماندایه.^۳

ئینجا عبدالملك هه لۆیکی تری دا و محمدی کورپی مه پوانی برای نارد له، تا پيی بلی: ئامۆزاکه ت نه مانت ده داتی، موسعه ب گوتی: که سیکی وه ک من جگه له هه لۆیستی سه رکه وتن و زالبوون یان شکان له مه یدانی جهنگدا ئاوړ له هه لۆیستی تر ناداته وه.^۴

ئینجا شه پ دهستی پیکرد، ناپاکي و غه در و خیانه تی خه لکی عیراق ده رکه وت، موسعه ب عوتابی کورپی وه رقای بۆ هیمدادی ئیپراهیمی کورپی نه شته ر نارد، (عوتاب) له وه سه رۆک هۆزانه بوو نامه گۆرینه وه ی له گه ل عبدالملك دا کردبوو، ئیپراهیم نه مه ی به کاریکی خراپ دانا، گوتی: من پیم گوتی (عوتاب) و هاو

۱- الکامل فی التاریخ (۵۱/۳).

۲- تاریخ الطبری (۴۴/۷).

۳- الکامل فی التاریخ (۵۲/۳).

۴- تاریخ الطبری (۴۵/۷).

وینەکانی بۆ من مەنێره، (إنا لله و إنا إليه راجعون)، (عوتاب) لە لای خۆی خەلکی توشی شکان کرد، کاتێک تیکشکا (ئێبن لئەشتەر) ئارامی گرت و لە مەیداندا مایهوه تا کوژرا،^۱ بە کوژرانی (ئێبن لئەشتەر) زیانی گه‌وره له‌موسعه‌ب که‌وت، چونکه سه‌ره‌پای ئازایه‌تیه‌که‌ی، دلسۆزێکی نزیکي نه‌و بوو، له‌به‌ر نه‌وه کاتێک شه‌ر له‌ قۆلی موسعه‌ب گه‌رم ببوو و که‌وتبووه ته‌نگانه‌وه، هاواری کرد: هۆۆ ئیبراهیم! ئیمپۆ ئیبراهیم نیه! ^۲ خەلکی عێراق موسعه‌بیان به‌جێهێشت و توشی شکانیان کرد، کار به‌وه گه‌یشت جگه‌ له‌ (۷) که‌س، که‌سی تری به‌ ده‌وره‌وه نه‌ما،^۳ به‌لام به‌رده‌وام پالەوانانه ده‌جەنگا، له‌ خۆیندا شه‌لال ببوو، پاشان زیادی کوری توبیان له‌سه‌ر کۆشکی (دوجهیل)ی دێری (جاثلیق) و له‌ مەیدانی جه‌نگدا کوشتی،^۴ له‌ جه‌مادی دووه‌می ساڵی ۷۲ی کۆچیدا، که‌ نه‌م هه‌واله‌ گه‌یشته عبدالملك، نه‌و گوتی: بینێژن، به‌خودا حورمه‌تی نێوانمان کۆنینه‌یه، به‌لام ده‌سه‌لات نه‌زۆکه‌و به‌ره‌می خێری نیه.^۵

به‌ کوژرانی موسعه‌ب جه‌نگ کۆتایی هات، عبدالملك چووه‌ نێو (کوفه‌)وه، دانیه‌شتوان به‌یعه‌تیان پێدا، عێراق هاته‌وه‌ نێو باوه‌شی ده‌وله‌تی ئومه‌وی، عبدالملك بیه‌شری کۆپی مه‌پوانی بۆی کرده‌ والی، پێش نه‌مه (عێراق) به‌جی بێلێ سوپایه‌کی ئاماده‌ کرد بۆ په‌لاماری سه‌ر (مکه‌) و کۆتایی هێنان به‌ ئێبن زوبیتر.

۱ - هۆیه‌کانی تیکشکانی موسعه‌بی کوری زوبیتر:

هۆی زۆر پشکیان هه‌بوو له‌ شکانی (ئێبن زوبیتر) له‌ عێراقدا، له‌نێو نه‌و هۆیانه‌دا:

أ - به‌شدار نه‌بوونی موه‌لله‌بی کۆپی نه‌بی سه‌فره‌ به‌ خۆی و سه‌ربازانیه‌وه، نه‌و جه‌نگاوه‌ریکی به‌ جه‌رگ و شاره‌زای کاروباره‌کانی جه‌نگ بوو، موسعه‌ب له‌سه‌ر حه‌زی خه‌لکی (به‌سه‌ره‌) بۆ جه‌نگی (خه‌وارێج)ی نارد، له‌ کاتێکدا (موه‌لله‌ب)

۱- الکامل فی التاريخ (۵۳/۳).

۲- تاریخ الطبری (۴۵/۷).

۳- الکامل فی التاريخ (۵۳، ۵۴/۳).

۴- تاریخ الطبری (۴۴/۷).

۵- هه‌مان سه‌رچاوه‌.

بەموسەبى گوتىبوو: لەخۆتم دوور مەخەو، ئەگەر موسەب (موهەللەبى) لە خۆى دوور نەخستبايەو: سوودى زۆرى لە سوپاكەى و توانا و شارەزايى يەكەى وەردەگرت.

ب - غەدر و خيانەتى سەرۆكھۆزەكانى عىراقى نىو سوپاكەى موسەب، ئەم غەدر و خيانەتە بەھۆى: بەلەين و موزدەكانى عبدالملك و نەبوونى تواناى سرنج پاكىشانىيان لەلايەن موسەبەو سەرى ھەلدا.

ج - مەست نەكرانى سەران و پياوماقولاى عىراق بە بەخشىش و مال و سامان لەلايەن (عبدالله ى كورى زوبىر) ى خەليفە و، ئەم سەرۆكھۆزانە لەگەل موسەبدا ھاتنە (مكة) بەلام عبدالله ھىچى نەدانى.

د - توپە بوونى خەلكانى شىعە بە كوژرانی موختار لەلايەن موسەبەو، شىعە پىي و ابو موختار تۆلەى لە بكوژانى حوسەين كردۆتەو و ھەموويانى كوشتوو: بۆيە كاتىك موسەب پىكرا، زانئيدەى كورى عودامە ئەم دەستەواژەيەى دەريپى: (ياالثارات المختار) واتە: ھاوار بۆ تۆلە سىنانى موختار!

ه - شارەزا نەبوونى موسەب لە بوارى نەخشەى سەربازى يەو، ھەرچەند دوژمنەكانىشى دانيان بە ئازايەتى و پالەوانىتى و خۆپاگرى و نەبەزى ئەودا دىنا.

و - ماندوو بوون و شپىزە بوونى سوپاى زوبىريان، چونكە ژمارەيەك جەنگيان لەنىو عىراقدا ئەنجامدابوو، بەلام سوپاى ئومەويان ھەساو بوو، كاتىك سوپاكەى عبدالملك يان بينى پاليان دايەو و ترس داىگرتن.^٢

ھ - نەئاردنى ھىزى سەربازى بۆ عىراق لەلايەن عبدالله ى كورى زوبىرەو. جىگاي خۆى بوو عبدالله بە ھەموو توانايەكەو بە ھاوارى موسەبەو چووبايە، چونكە لەدەستدانى (عىراق) واتە لەدەستدانى سەرچاوەكانى داھات و سەرتايەكيشە بۆ پووخانى سىياسى.^٣

١- الكامل في التاريخ (٥١/٣).

٢- تحديد الدولة الاموية، للناظر ص: ٨٠.

٣- ھەمان سەرچاوە.

۲ — کاریگەری کوژانی موسەب لەسەر عبدالله ی کوری زوبیر و وتارەگە ی:

عبدالله ی کوری زوبیر کاتی ک هه‌والی کوژانی موسعه‌بی برای پێگه‌یشت، هه‌ستایه‌ سه‌ر پێو وتاریکی خوینده‌وه و گوتی: سوپاس بۆ (الله) که دروستکردن و فرماندان هه‌مووی هی خۆیه‌تی، به‌ ویستی خۆی ده‌سه‌لات ده‌به‌خشی به‌ هه‌ر که‌سیک بیه‌وی، ده‌سه‌لات ده‌سینێته‌وه له‌ هه‌ر که‌سیک بیه‌وی، ویستی له‌سه‌ر کۆ بێ ده‌سه‌لاتداری ده‌کات، ویستی له‌سه‌ر کۆ بێ داماوێ ده‌کات، به‌لام: که‌سیک خاوه‌ن هه‌ق بێ داماوێ ناکا، با به‌ ته‌نیاش بێ و که‌سی له‌گه‌ڵ نه‌بیته‌، خودا که‌سیک عه‌زیز و سه‌ربه‌رز ناکات سه‌ربه‌رشته‌یاره‌که‌ی شه‌یتان و حیزی شه‌یتان بێ. با هه‌موو خه‌لکی شه‌ی له‌گه‌ڵ بیته‌، ناگاداربێ: هه‌والیکمان له‌ عێراقوه‌ پێگه‌یشتوه‌، دلته‌نگمان ده‌کات و دلخۆشیمان ده‌کات، هه‌والی کوژانی موسعه‌بمان پێگه‌یشتوه‌، خودا په‌حمی پێ بکات، ئه‌وه‌ی دلخۆشمان ده‌کات که‌ ده‌زانین کوژانه‌که‌ی شه‌هاده‌ته‌ بۆ خۆی، ئه‌وه‌ی دلته‌نگمان ده‌کات: له‌ده‌ستدانی خۆشه‌ویست جه‌رگسوتانه‌ و خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌ کاتی موسیبه‌ته‌که‌دا نازاری هه‌یه‌، دوا ی ئه‌مه‌ خاوه‌ن پایان ئاوێ بۆ ئارامگرته‌ی جوان و تازی به‌ری پێزارانه‌ ده‌ده‌نه‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئیمێ موسیبه‌تی موسعه‌ب هاتوه‌ به‌سه‌رمدا، پێش ئه‌مه‌ش به‌ (زوبیر) تاقی کراومه‌وه‌، کاره‌ساتی عوسمانیش موسیبه‌تیکی مه‌زن بوو، موسعه‌ب ته‌نها به‌نده‌یه‌ک بوو له‌ به‌نده‌ بچوکه‌کانی خودا و پشتیوانیک بوو له‌ پشتیوانه‌کانم، به‌لام خه‌لکی عێراق خه‌لکی غه‌در و نیفاق داویانه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ و به‌ که‌مترین نرخ

فرۆشتویانه‌ و به‌ کوشتیان داوه‌، به‌خودا ئیمه‌ی ئالی زوبیر وه‌ک پۆله‌کانی (عاص)

له‌ شوینی پالدا نه‌وه‌مان نامرین، به‌خودا که‌سیک له‌ ئالی زوبیر نه‌ له‌سه‌رده‌می جاهیلی، نه‌ له‌ سه‌رده‌می ئیسلامدا له‌ هه‌لاتندا و له‌ پشته‌وه‌را نه‌ کوژاوه‌، مردنی ئیمه‌ مردنی ده‌سته‌ و یه‌خه‌ و خێرایه‌، چ به‌ تیر بێ چ به‌ شیر بێ، ناگاداربێ: دنیا موڵکی له‌نیوچوووه‌ و به‌س موڵکی خودا له‌نیو ناچیت و ده‌سه‌لاتی په‌ها هی ئه‌وه‌، ئه‌گه‌ر دنیا به‌ره‌و لام بیته‌ وه‌ک خۆبه‌زگیری شه‌پانی پێشوازی لیناکه‌م، باوه‌شی پێدا ناکه‌م، ئه‌گه‌ر پشتم تی بکات و وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی بسوتاوه‌ و سوکوچروکه‌ بۆی

ناگىرەم، ئەم قىسەم كىرد و لە خۇدا دەخۋازىم چاۋپۇشى لە منىش و ئۆۈش بىكات.^١

٣ - ھەئەئىستى عبدۇللىك سەبارەت بە كۆۋرانى مۇسەبى كۆپى زۆيۈر:

كەتتىك سەرى بىراۋى مۇسەبى كۆپى زۆيۈر يان لە بەردەستى عبدۇللىك دانا، گىراۋ
گوتى: كاتى خۇى ساتتىك بە بىن ھاۋەلايەتى ئەو خۇشەۋىسەم مەدارم نەدەكرد، تا
شىر كەۋتە نىۋانمانەۋە، بەلام دەسەلات نەزۇك و بىن ۋەفايە.^٢
عبدۇللىك تا نەگەشىتە سەر كۆرسى دەسەلات، باسى دۇستايەتى نىۋان خۇى و
مۇسەبى فەرامۇش كىردىۋو، پاش ئەمە لە ھەموو كۆپۈكۈبۈنەۋەكانىدا باسى
پەۋىشت و كىردەۋە جۋانەكانى مۇسەبى دەكرد، دەيزانى دۋاى نەمانى ئەم باسانە
زىيان بە دەسەلاتەكەى ناگەيەنن.^٣ (ابن كئىر) دەگىرپتەۋە: پۇژتىك عبدۇللىك بە
دانىشتۋانى كۆپەكەى گوت: كى ئازاى عەرەبە؟ گوتيان: (شەبىب، قوتپى كۆپى
فوجائە، فلان، فلان... ھتد) عبدۇللىك گوتى: ئازايەتى ھى كەسىكە كە چەقى
بەستۋە لە نىۋان سەكىنەى كچى حوسىن و عائىشەى كچى تەلحە و دايكى
حەمىدەى كچى عبدۇللاھى كۆپى عامرى كۆپى كىرىزە، دايكى: پەبىبى كچى ئەنەفى
كەلبى يە، گەۋرەى ضاحىيەى عەرەبە، والى عىراق بۈۋە لە ماۋەى (۵) سالى
تەۋاۋدا، ھەزارانى ھەنگاۋتۋە، ئەمانى پىندرا بەلام پەتى كىردەۋە، بە شىرەكەى
ھاتە مەيدانەۋە و ھەداى نەدا تا نەكۆۋرا، ئەو كەسە مۇسەبى كۆپى زۆيۈرە،
كەسىكى بىن فەللى بۈۋ و فەئىرى ئەمبەرەۋبەر نەبۈۋ.^٤

پىندا ھەلگوتنى عبدۇللىك بە بەژن و بالاي مۇسەبەدا، لەمۇدا تۇزقاللىك زىيان
بەدەسەلاتى ناگەيەنى، ئەو بۇلاى پەرۋەردىگارى گەپايەۋە ھەموو دىناى بە زەپق و
بەپق و پاتالەكەيەۋە بۇ بەجىھىشت، دۋاى ئەۋەى مۇسەب مەترسى بۇ دەسەلاتى
عبدۇللىك دروست ناكات، قەيدى نىيە باسى چاكەكانى بىكات و پەرۋشى خۇى بۇ

١ - تارىخ الطبرى (٥٣/٧).

٢ - ھەمان سەرچاۋە (٤٧/٧).

٣ - الامويون (٣٨٠/١).

٤ - البداية و النهاية (١٠٢/١١).

دەربێ، لەبەر ئەمە کاتێک سەری موسەبیان هێنایە بەردەم، عبدالملك گوتی:
بینیژن، سوێند بە خدا: حورمەت و پێزی نێوانمان دێرینە، بەلام دەسلەلات بێ
وەفایە، فەرمانیدا موسەب و عیسی ی کۆری موسەب بینیژن.^١

٤ — لاواندنه‌وه‌ی موسەب له‌لایه‌ن شاعیرانه‌وه:

عبدالله ی کۆری قەسی پوقییات یەکه‌مین شاعیری بزوتنه‌وه‌ی (ئێبن زوبێر) و
بەرگریکاری بەشێک له‌ لاوه‌ندانە‌ی که موسەب دا هەڵی گوتوون:

نعت السحائب و الغمام بأسرها	جسداً بمسكن عاري الأوصال
تُمسي عوائده السباع وداره	بمنازل أطلالهن بوالی
رحل الرفاق و غادروه ناوياً	للريح بين صبا و شمال. ^٢

٥ — سه‌کینه‌ی کچی حوسینی ی هاوسه‌ری موسەب:

موسەب چەند شەویەک بەر له‌ دەرچوونی له‌ کوفه‌ ئەم چەند دێره‌ شیعره‌ی بۆ
سه‌کینه‌ی کچی حوسینی هاوسه‌ری نووسیوو:

و كان عزيزاً أن أبيت و بيننا حجاب فقد أصبحت منى على
و أبكاها للعين واللّه فاعلمي إذا ازددت مثليها فصرت على
و أبكى لقلبي منهما أننى أخاف بألا نلتقي آخر الدهر

دەلێن: موسەب له‌ پۆژی تێدا کوژرانیدا چۆته‌ لای (سه‌کینه‌)، پۆشاکه‌که‌ی
داده‌نی و ملبه‌ندیك له‌بەر ده‌کات و به‌ مله‌پچێک دایده‌پۆشی، شیره‌که‌ی به‌
ده‌سته‌وه‌ ده‌گریت، لیڤه‌دا (سه‌کینه‌) زانی که به‌ته‌مای گه‌رانه‌وه‌ نیه‌، بۆیه‌ هاواری
کرد و گوتی: ئە‌ی هاوار موسەب چەند خه‌مبارم! . ئە‌ویش ناوپی لێدایه‌وه‌ سه‌کینه‌

١- تاریخ الطبری، الأمویون، للوکیل (٣٨١/١).

٢- البداية و النهایة (٦٥٦/١).

ھەموو ئاۋ دلى خۆى بۆ ھەلنە پىشتىبوو و شتى لى دەشاردەو، موسەب گوتى: ھەر
 ئەوئەندەت لە دلدایە بۆ من؟ گوتى: ئەو خۆشەوېستىەى لىم شاردوویەو زۆر
 زۆرتەرە! موسەب گوتى: ئەگەر پىشدا ئاوام دەزانى حالى من و تۆ جورىكى تر
 دەبوو، ئىنجا دەرچوو و نەگەپایەو و کوژرا، (سەكىنە) چووە نىو تەرەکان و بە
 خالەكەى سەر پوومەتى ناسیەو، سەرى بەسەر سەرىدا شۆرکەدەو و گوتى:
 پەحمەتى خوات بەسەردا بېژى وەللاھى چاکترین دۆستى گىانى بە گىانى منى
 (موسلىمە) بووى، چاک لە عەنتورە دەگەم كە دەلى:

و خليل غانية تركت منجداً بالقاع لم يعهد و لم يتكلم
 مهتكت بالريح الطويل إهابة ليس الكريم على لقنا بمحرم^۱

سەكىنە خەدى خۆى ئاۋا موسەبى لاۋاندۆتەو:

فإن تقتلوه الما جد الذي يرى الموت إلا بالسيوف حراماً
 و قبلك ماخاض الحسين منية إلى القوم حتى أوردوه حماماً^۲.

۱ - المنتظم لإبن الجوزي (۱۱۴/۶، ۱۱۵).

۲ - موقف الشعر من الحركة الزبيرية، ص: ۶۰.

باسی چوارهم: کۆتایی هاتنی ئه میری ئیمانداران عبدالله ی کوری
زوبیر رحمه الله :

یه کهم: ههوله کانی دهوله تی ئومه وی بۆ زهوتکردنی (حیجاز) پیش
دوایه مین گه مارۆدانی (ئین زوبیر).

ورده شه پ و په لاماردانی نیوان (ئین زوبیر) و عبدالله له بهرە ی حیجازدا
دریژه یان هه بووه له گرنگترین په لاماری هه ردوولا بۆ سه ره کتری ئه مانه بوون:

۱ - هیرشی حوبه یشی کوری ده لجه ی قینی:

خهریکه هه موو گێرانه وه کان کۆک بن له سه ره ئه وه که (مه پوانی کوپی چه کهم)
دوا ی هاتنه وه ی له (میسر) ئه م هیزه په لامارده ره ی نارد بێته سه ره حیجاز.^۱
وه ک ده رده که وی ئه م په لاماره له دواساته کانی سه رده می مه پواندا ئه نجامدرایی و
پیش ئه وه ی هه یچ ئامانجێک ئامانجێک بپێکی مه پوان مردووه، ئه مه وای له میژوو
نوسانێک کردووه بنووسن: عبدالملك ئه م هیرشه ی به پێکردووه،^۲ ژماره ی هیزه که له
نیوان ۶۴۰۰-۷۰۰۰ جه نگاوه ردا بووه.^۳

(ئین زوبیر) توانی به سه ره ئه م سوپایه دا زال بێ، (حاریسی کوپی په بیعه ی)
والی به سه ره سوپایه کی به سه رکردایه تی (ئین ده لجه) کرده وه، (ئین زوبیر) پیش
له قۆلی خۆیه وه سوپایه کی تری به سه رکردایه تی (عه بباسی کوپی سه هلی کوپی
سه عدی ئه نساری) به پێکرد، تا له گه ل سوپاکه ی (حه نتف) به کبگرن و کۆتایی به
سوپاکه ی (حوبه یش) بێتن، ئه م به ره نگاریونه وه یه به سه رکه وتووی ئه نجامدرا^۴ له
په بزه.

۱- تاریخ الطبری، نقلًا عن عبدالله بن الزبیر، للخراسی ص ۱۸۱.

۲- عبدالله بن الزبیر، للخراسی ص ۱۸۱.

۳- عبدالله بن الزبیر، للخراسی ص ۱۸۱.

۴- تاریخ الطبری (۵۵۳/۶).

۵ - أنساب الأشراف (۱۵۱/۵ - ۱۵۳).

٢ — هيرشي ٺاڻيلي ڪوري قهيسي جوزامي:

دواي مردني حهنتفي ڪوري سهجف له (وادي القري)، (ٺيبن زوبير) فهرماني به (ٺاڻيل) ڪرد بيهريتهوه سهر سنورهڪاني (شام) و پوانگيهڪي سهرياني تيڊا دابمهزيتي،^١ له پيوايهتيڪي ترڊا هاتووه (ٺيبن زوبير) دواي مردني مهپوان (ٺاڻيلي) به پيڪردو فهرماني پيڪرد بجي بؤ فلهستين،^٢ هرچئونيك بيت ههرڊوڪ پيوايهتهڪه پيڪن لهسهر ٺهوه كه عبدالملك ي ڪوري مهپوان تواني له (ٺهجنادين) ڪوتايي به ٺاڻيلي ڪوري قهيس بيتي، بهم شيويه (ٺاڻيل) و هاوهلاني له سالي ٦٦ ي ڪوچي له ولاتي (فلهستين) ڪڙان.

٣ — هيرشي عوپوهي ڪوري عهنيف:

عبدالملك عوپوهي ڪوري ٺهيفي به (٦) هزار جهنگاوهره وه بهرهو (مهدينه) به پيڪرد، فهرماني پيڪرد لاي ڪهس به ميواني دانهبزن، بؤ پيويستيهڪي زور ناچار نهبيت نهچنه نيو (مهدينه) وه، له (عرصة ڪورپاني شان) سهريازگه دروست بڪن، (عوپوه) به پيڪهوت و له (عرصة) ههليدا، بهپتي ٺامارهي گيڙانهوهكه، دهبي حاريسي ڪوري حاتهبي ڪاربهپڙوهبهري (مهدينه) ههلاتبي: چونكه (عوپوه) پڙاني هيني دهچوهه نيو (مهدينه) وه و (جمعه) ي بهخهڪ دهڪرد، پاشان دهگهرايهوه نيو سهريازگه، (عوپوه) ماوهي مانگيڪ بهم شيويه مايهوه، (ٺيبن زوبير) ڪهسي بؤلاهه نارد، هيچ پوهبهپوهوبونهويهڪيش له نيوان سوپاي (عوپوه) و سوپاي (ٺيبن زوبير) پوهي نهڊا، عبدالملك فهرمانيدا ٺهم سوپايه بگهريتهوه شام، ٺهيش گهرايهوه،^٣

٤ — هيرشي (عبدالملك ي ڪوري حاريسي ڪوري جهڪهم):

عبدالملك ي ڪوري مهپوان ٺهم هيزهي بهرهو (مهدينه) به پيڪرد، ژمارهي (٤) هزار

١. ههمان سرچاره (١٥٨/٥).

٢. ههمان سرچاره (١٥٩/٥).

٣. الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٨٥.

جەنگاوەر بوو، کاری پاراستنی ناوچهکانی نیوان مەدینه و شام بوو. عبدالملکی کوپی حاریس هیزه‌که‌ی له (وادی القری) جێگیرکرد، له‌وێرا هیزێکی (٥٠٠) نه‌فه‌ری به‌سه‌رکردایه‌تی (ئه‌بو قه‌مام) نارده‌ سه‌ر (خه‌بیه‌ر و فه‌ده‌ک) که سلێمانی کوپی خالید به‌پێوه‌رایه‌تی ده‌کردن، (سلێمان) هه‌ولی ده‌ربازبوونی دا، به‌لام له‌لایه‌ن ئه‌م هیزه‌ په‌لامارده‌ره‌وه گیراو کوژرا،^١ (ئیبین زویێر) نه‌یده‌توانی به‌ر به‌ په‌لاماره‌کان بگرێت، (حاریسی کوپی خه‌تتاب)ی له‌ پۆسته‌که‌ی لا‌برد و (جابه‌ری کوپی ئه‌سه‌وده‌ی) له‌ جێگه‌ دانا، (جابه‌ری) له‌ قۆلی خۆیه‌وه‌ هیزێ هیزشبه‌ری به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌بویه‌کری کوپی ئه‌بویه‌سه‌ر (ئه‌بویه‌مام) له‌ (خه‌بیه‌ر)، له‌ ئه‌نجامدا (ئه‌بویه‌مام) و هیزه‌که‌ی تێکشکاند.^٢

٥ - هیزشی (تاریقی کوپی عومه‌ر):

ئه‌مه‌ دوا‌هه‌مین هیزش بوو له‌لایه‌ن (عبدالملکی کوپی مه‌ه‌وان)ه‌وه‌ به‌ره‌و(حیجان) به‌پێکرا، ئاما‌نج له‌م هیزشه‌: زه‌وتکردنی ناوچه‌کانی (ئه‌یله‌)و (وادی القری) و به‌ هاواره‌وه‌چوونی کاربه‌ده‌سته‌کانی عبدالملک له‌ کاتی پێویستدا بوو، له‌ هه‌مان کاتیشدا ده‌بیته‌ به‌ربه‌ستێک له‌به‌رامبه‌ر جموجۆله‌کانی(ئیبین زویێر)، والی به‌سه‌ره‌ له‌سه‌ر فه‌رمانی (ئیبین زویێر) هیزێکی (٢) هه‌زار که‌سی به‌ سه‌رکردایه‌تی (ئیبین ئۆراس) بۆ پارێزگاری کردنی(مه‌دینه) نارده‌، ئه‌م هیزه‌ به‌ پێکوپێکی ئه‌رکه‌که‌ی خۆی پا‌ده‌په‌پاند، به‌لام هینده‌ی نه‌برد (ئیبین زویێر) فه‌رمانی به‌ (ئیبین ئۆراس) کرد به‌ره‌نگاری (طارقی کوپی عومه‌ر) ببیته‌وه‌، ده‌ره‌نجامی تێک هه‌لچوونه‌که‌ سه‌رکه‌وتنی (طارقی کوپی عومه‌ر) بوو، تاریق بۆ (وادی القری) گه‌پایه‌وه‌ و خۆی به‌و کاره‌وه‌ خه‌ریک کرد که‌ له‌ لایه‌ن (عبدالملک)ه‌وه‌ پێی سپێدرابوو.^٣

١ - الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٨٥.

٢ - الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٨٦.

٣ - عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٨٧.

دووهم: گه‌مارۆی دووهم و رووخانی خيلافه‌تی ئه‌بن زوبیر:

سه‌رکه‌وتنی عبدالملك به‌سه‌ر موسعه‌ب له‌ جه‌نگی (دتیری جاسلیق) زه‌نگی ئاگاداری بوو بۆ کۆتایی هاتنی ده‌وله‌ته‌که‌ی (عبدالله ی کوری زوبیر)، که‌ ئه‌و کاته‌ له‌ هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا کاروباری بۆ چه‌سپابوو، ده‌وله‌تی ئه‌بن زوبیر له‌ هه‌ریمی (حیجازدا) گه‌مارۆ درا، چونکه‌ له‌ بواری دوو هی‌زی دارایی و سه‌ربازی هه‌زار بوو نه‌یده‌توانی زۆر خۆی پابگریت، هه‌روه‌ک خودی عبدالله به‌ له‌ده‌ستدانی موسعه‌بی برای ئه‌ژنۆی شکان و تووشی خامۆشی بوو، به‌لام ئالاکه‌ی فیه‌ی نه‌دا، تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی له‌ سه‌نگه‌ری به‌رگریدا بوو.

عبدالملك دوا‌ی زالبوونی به‌سه‌ر موسعه‌بدا کاتی به‌فیه‌ی نه‌دا و بپیری دا به‌ ته‌واوه‌تی کۆتایی به‌ ده‌وله‌تی (ئه‌بن زوبیر) بی‌تی،^۱ سوپایه‌کی گه‌وره‌ی ساز کرد و چه‌جایی کوری یوسفی سه‌قه‌فی کرده‌ سه‌رکرده‌ی، چه‌جای به‌سوپاکه‌یه‌وه‌ به‌ره‌و (حیجان) به‌پێکه‌وت، له‌ (طائف) جێگیر بوو، له‌وێ‌را مه‌فره‌زه‌ی سه‌ربازی ده‌ناردنه‌ سه‌ر (مه‌که‌که‌)، (ئه‌بن زوبیر)یش به‌ وێنه‌ی ئه‌و مه‌فره‌زه‌ی سه‌ربازی ده‌ناردنه‌ سه‌ر ئه‌و شه‌ریان ده‌کرد و ده‌گه‌رانه‌وه‌ سه‌ربازگه‌کانیان.^۲

عبدالملك فه‌رمانی به‌ تاریقی کوری عومر کرد (وا‌دی القری) به‌جی بی‌تی و له‌گه‌ڵ سوپاکه‌ی چه‌جای بکه‌وی، تاریق به‌ خۆی و (۵) هه‌زار جه‌نگاوه‌ره‌وه‌ خۆی گه‌یانده‌ چه‌جای.^۳

۱ - گه‌مارۆی ئابووری:

چه‌جای به‌ ئامانجی زیاتر ته‌نگ پێهه‌لچینی (ئه‌بن زوبیر) گه‌مارۆی ئابووری له‌سه‌ر (مه‌که‌که‌) دانا.

۱ - العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص ۵۰۳.

۲ - عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ۱۸۹.

۳ - الطبقات، نقلا عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ۱۸۹.

ئەبن حزم دەگێڕێتەو: عبدالله بە شداری برپاری گەمارۆدانی ئابووری سەر (مەككە) ی کردوو، و کاری پێگرتن بە گەیشتنی خۆراك و دانەوێڵە بە (مەككە) ی بە (خالییدی کۆپی پەبیعە) سپاردوو.^١

ئەم گەمارۆیە کاریگەری لەسەر (ئەبن زوبیڤر) دروست کرد و خەلکی تووشی برسیتیەکی بێرەزا بوون، کار بەو گەیشت (ئەبن زوبیڤر) ناچار بوو ئەسپەکی خۆی بکۆژێتەو و دەرخواردی هاوێڵەکانی بدا.^٢ لە هەمان کاتدا عبدالله ئارد و ئازوخە و نان و کێک و خواردەمەنی جۆرا و جۆری دەناردە دەوری مەككە و بەسەر خەلکی شامدا دا بەش دەکرا،^٣ ئەمە وایکرد بارودۆخی نێو (مەككە) بگۆڕێت ز بوزین لە نێو پشتیوانانی (ئەبن زوبیڤر) دروست ببێت، ئەو بوو یەك لە دواى یەك دەورەى عبدالله یان چۆڵ کرد، هاندەری زیاتری ئەم بەزین و پوخانە ئەو بوو: حەجاج ئەمانى دەدا بە هەر كەسێك واز لە شەڕ بێنێت و لە ئەبن زوبیڤر بکشێتەو.^٤

٢ - دانانی مەنجەنیقی لەسەر چیاکانی (مەككە):

حەجاج ویستی کۆتایی هاتنی دەسەلاتی (ئەبن زوبیڤر) بە دەستی ئەو بێت، بۆیە نامەیهکی بۆ عبدالله نووسی، تا پێگەی بدا شەپی لەگەڵ بکات و بەرەنگاری بێتەو، عبدالله وەلامی دایەو گوتی: پات لەسەر چیه ئاوا بکە، کاکلەى وەلامەكە پەزنامەندى بوو لەسەر داواکەى حەجاج، کە دەیه ویست خۆی بپکێش بکات و پەلاماری (مەككە) و عبدالله بدات، ئینجا حەجاج بە سوپاکەیهو بەرەو (مەككە) بە پێکەوت، مەنجەنیقی لەسەر چیاکان دامەزاندن، ئینجا بە بێ پسانەو بەردبارانی (ئەبن زوبیڤر) کرد لە نێو حەمدا، سوپاکەشى لەگەڵ جەنگاوەرانی (مەككە) دەستە و بەخە ببۆو،^٥ ژمارەیهك لە پیاوماقولاى (مەككە) کە لە

١- جهمرة انساب العرب ص ٢٤٤.

٢- انساب الاشراف (٣٦١/٥)، عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٩٠.

٣- انساب الاشراف (٣٦٠/٥).

٤- هەمان سەرچاوە (١٦٦/٥)، عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٩٠.

٥- انساب الاشراف (٣٥٨/٥).

٦- هەمان سەرچاوە.

سه روپانه وه ئين عومر ده بينرا كه وتنه نيوبژيواني، داوايان له هه جاج كرد واز له به كارهيناني (مه نه نيق) بيني، وه لامي دانه وه و گوتي: به خوا منيش وهك ئيوه نه مه م پي ناخوشه، به لام چ بكم! نه و په ناي بۆ به يت بر دوه؟!

حاجياني نه و ساله له تيكراي ولاتاني جيهاني ئيسلاميه وه گه يشتنه نيو (مه ككه)، به هوي به ردباراني مه نه نيقه وه نه يانتواني ته وافي قدوم بكن، به مه يهك له پوكنه كاني (هه ج) به كي ده خرا، بويه (ئين عومر) خوي له مه سه له كه مه لقورتاند و نامه يه كي بۆ هه جاج نووسي و گوتبووي: (له خوا بترسه، تو ئيستا له مانگي حرام و شاري حرام داي، وا ميواناني خوا له م سه روسه ري سه ر زه مينه وه هاتوون فهرزيك له فهرزه كاني خوا راپه رين و خير و بييري خويان زياد بكن).^١ هه جاج فهرماني به تاريخي كورپي عومر كرد: له ئيستا راپا تاكو تايي (هه ج) كار به مه نه نيقه كان ناكهن، به وه فده كه ي مه ككي گوت: منيش وهكو ئيوه نه مه م پي ناخوشه، به لام (ئين زويپر) په ناي بۆ (بيت) بر دوه،^٢ هه رچونيك بوو مه نه نيقه كاني راگرتن تا خه لك له ته واف كرد ته واو بوون.^٣

دواي ديماي هاتني وه رزي (هه ج)، هه جاج بانگي حاجياني كرد ئينجا بگه رينه وه بۆ ولاته كانيان، چونكه شه ر له دئي (ئين زويپر) ده ست پي ده كريت وه.^٤

بلازي ده گيريت وه ژماره يهك له هاوه لاني هه وليان دا قه ناعه ت به (ئين زويپر) بكن كه لك له نه ماني هه جاج وه رگريت، به لام نه و وه لامي نه دانه وه و سوور بوو له سه ر مانه وه له نيو سه نگه ري به رگريدا، ميژوونوسان چه ند هلويسستكي جواميرانه ي ئين زويپريان بۆ خستويينه ته سه ر كاغه ز له كاتيكا به ره نگاري مه فره زه كاني هه جاج بۆته وه، به زين و دواني خه لكاني ده وروبه ري گوراني به سه ردا نه هينا و شل نه بوو و سل نه بوو، تا دوا هه ناسه له سه قامگيري له سه ر نه و

١- انسباب الاشراف (٣٧٦/٥)، الهجاج بن يوسف المفترى عليه ص ٥٣.

٢- المنتقى في اخبار ام القرى ص ٢٦، الهجاج بن يوسف المفترى عليه ص ٥٣.

٣- الهجاج بن يوسف المفترى عليه ص ٥٤.

٤- انسباب الاشراف (٣٧٦/٥)، الهجاج بن يوسف المفترى عليه ص ٥٤.

بىرۈپايە مايەۋە كە لە پىتئايىدا دەجەنگا.^۱

۲ — ئەسمائەى كچى صديق: ئەخشەى رىيازى ئازادىخۋازان بۇ كۆرەكەى دەكىشىت:

دوای ھاتنى زەرزى (ھەج)، ھەج جارىدا لە نىۋى ھاجياندا: بەرەۋى ۋىلاتەكانتان بېۋىنەۋە: چۈنكە دەست بە بەردبارانى (بىت) دەكاتەۋە.^۲

دەستى بە لىدانى (كەبە) كۆرەۋە، (ئىبن زويىر) كەۋتە تەنگانەۋە، زۆرىنەى ھاۋەلانى دەۋرەيان چۆلگىر، لە نىۋانياندا (ھەمزە ۋە خۇبەيب) كۆپى دەبىنران، داۋايان لە ھەج جارىدا ئەمانيان بىت.^۳

كاتىك (ئىبن زويىر) ئەم ۋەزەى بىنى چوۋە لاي (ئەسمائەى) دايكى ۋى پىنى گوت: خەلگ بە دوو كۆرەكەى خۇشمەۋە بەجىيان ھىشتم ۋە شكاندىانم، جگە لە ژمارەيەكى كەم نەبىت، كە ئەۋانېش ھەر ماۋەيەكى تىر بىر دەكەن، كەسم بە دەۋرەۋە نەماۋە، ئەۋ خىلەى بەنى ئومەييە چ شتىك بخۋازم لە دۇنيادا دەمدەنى، پات چىيە ۋە چۈنە؟

ئەسماء گوتى: بە خوا تۆ چاكتىر شارەزاي بە ناخى خۆت، گەر دەزانى لەسەر ھەقى ۋە بۇ ھەقىش بانگەۋاز دەكەى ھەر لەسەر ئەۋە بېۋى، خۇ ھاۋەلە دىلسۆزەكانت كۆژان، تۆش سەرت شۆپ مەكە ۋە ملت دىرئ مەكە بە گەپچارى دەستى مىندالانى (بەنى ئومەييە)! ئەگەر دەزانى بۇ دۇنياشت كۆرۈۋە، ئەۋا خراپتىن بەندە ئەتۆى، خۆت لە نىۋى بىر، ھاۋەلانت لە نىۋى بىر، ئەگەر دەشلىتى: مىن لەسەر ھەقم، بەلام ھاۋەلەكانم بەزىن ۋە مىنىش لاۋاز ۋە دەستەۋپاچە بووم، ئەمەش كارى مۇۋفى ئازا ۋە دىندار نىيە، چەندەت ماۋە ماۋە لە دۇنيادا؟!، كۆژان لە مىردنى سەرشۆپانە باشترە! (ئىبن زويىر) لە دايكى نىزىك بۆۋە ۋە سەرى ماچ كۆت: بە. خوا ئەمەى گوتت پاي مىنىشە، تا نىمىز بانگەشەم بۇ ھەق كۆرۈۋە ۋە تۆزقالتىك بالىم لە دۇنيا نەداۋە، پىشتم خۇش نەبوۋە تىيدا بىزىم، جگە لە تۈۋرەبوۋىن لەبەر خودا ۋە

۱. ئەبۇللاھ بن زويىر، للخراسى مى ۱۹۹.

۲. الكامل فى التاريخ (۶۹/۳).

۳. ھەمان سەرچاۋە (۷۰/۳).

ھاللاڭ كرانى ھەرامەكانى شىتېكى تر منى ھان نەداۋە بۇ دەرىچوونم، بەلام تەنھا پىم خۇش بوولە پاى تۇ دۇنيا بىم، پۇشنىيى زىياترت بە بىنايىم بەخشى، دايە: تەماشاكە، من لەم پۇژەدا دەكوژىم، دۇلى خۇت تەنگ مەكە و كارى خۇت بە خودا بسپىرە، دۇنيا بە كوپەكەت خراپەيەكى نەكردوۋە، كارى پىسى ئەنجام نەداۋە، لە ھوكىمى خودادا سىتمى نەكردوۋە، ھەواللى سىتمى ھەر كارىبە دەستىكى خۇم پى گەشتىبىت، پازى نەبووم و دۇرى ۋەستامەتەۋە، ھىچ شىتېك بەسەر پەزەمەندى پەروەردگارم ھەلنەبۇاردوۋە، خودايە: ئەم قسانە بە مەبەستى خۇ بە پاكدانان ناكەم، تۇ شارەزاترى بە خۇم، ئەم قسانە دەكەم: تا تازىيە و سەرەخۇشى لە دايەم بىكەم و سەبوورى و تەسەللالتى بى و تۇخۇنى بەسەر دۇدا بى.

دايكى گوتى: ئومىدەۋارم، كە پىشم كەۋتى خودا دل و دەروون ئارام بىكات و تۇخۇنى بداتى، لە ئاقار لە دەستدانى تۇدا، ئەگەر پىشيشىت كەۋتم دەربارەى خۇم ئارام بىكات، بىرۇ دەروە، تا بىيىم ئەنجامى كارت بۇ كوى دەگات.

– عبدۇللاھ گوتى: دايە: خودا پاداشتى خىرت بداتەۋە، لە پىش كوزرانم دا و لە دواى كوزرانم دا بۇم لە خوا بىپايتەۋە.

گوتى: ھەرگىز دەستبەردارى پارانەۋە نابىم. ئىنجا گوتى: كەسانىك ھەن لەسەر ناھەق دەكوژىن و كوژراون، تۇ لەسەر ھەق دەكوژىي، گوتى: خودايە: بە بەزەيى بە لەگەلى، بە دىرژايى شەۋان ھەستاۋە و بۇ عىبادەت پاۋەستاۋە، لە نىۋ دۇل و شىۋە چۆلەكانى مەككە و مەدىنە بە زارى بەپۇژەۋە لە ترسى تۇ كولى ھەستاۋە و گىياۋە، بەرامبەر بە من و بابى چاكەكار بوۋە، خودايە: بە تۇم سپارد و دامە دەست تۇ، پازىم بە بىپارت، لە ھەمبەر لە دەستدانى عبدۇللاھ دا پاداشتى ئارامگران و سوپاسگوزارانم پى بىخەشە!

عبدۇللاھ دەستى گرت ماچيان بىكات، دايكى گوتى: ئەمە خودا ھافىزە و مائىتاۋايىيە، دوور مەكەۋەۋە، عبدۇللاھ گوتى: بۇيە ھاتووم، خواھافىزەت لى بىكەم: چونكە پىم وايە ئەمە دوايىن پۇژى ژيانمە، گوتى: بىرۇ بە چاۋى پوۋنەۋە، لىم نىزىك

به‌وه، تا به خودات بسپێرم، لێی نزیک بۆوه، ده‌سته‌ملانیی کرد و ماچی کرد و ده‌ستی به زړیی به‌ری که‌وت.

گوته‌ی: ئەمه کاری یه‌کیکه‌ نیازیکی له دڵدا بێت.

گوته‌ی: ته‌نها بۆ ئەوه‌م له‌به‌ر کردووه تا به‌ تۆ پابگه‌م.

گوته‌ی: ئەوه به‌ منت پاناگه‌یه‌نیت.

ئینجا زړیکه‌ی به‌ری داگه‌ند و قۆلی لێ هه‌لمالی و ئاودامانی کراسه‌که‌ی گورج کرد، ژێر کراسیکی چنراو له‌ خوری و ئاوریشمی له‌به‌ر بوو، لڤه‌که‌ی له‌ پشتینی هه‌لڤه‌قاند.

دایکی گوته‌ی: خاو و خلیسک مه‌به‌ و جله‌کانت به‌ توندی له‌ خۆت بالێنه‌.

ئینجا (ئێبن زوبێر) پۆیشت و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت:

إني اذا اعرف يومي أصبر

وأیما يعرف يومه الحرّ

دایکی گوته‌ی له‌م قسه‌یه‌ی بوو و گوته‌ی:

سوێند به‌خوا، به‌یستی خودا، ئارام ده‌گری، باپیره‌ت (ئه‌بو به‌کر و زوبێر)ن، دایه‌ گه‌وره‌ت سه‌فیه‌ی کچی عبدا‌لمطلب.^۱

٤ — شه‌هید بوونی (ئێبن زوبێر) په‌زای خوای لێ بێت:

مانه‌وه له‌سه‌ر بیروباوه‌پ نه‌گه‌رچی جیسی مه‌ترسی بێت و به‌ دژی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی خاوه‌نه‌که‌ی بێت، به‌لام به‌ به‌رزترینی سیفه‌ته‌ جوانه‌کان داده‌نریت، ئەم سیفه‌ته‌ به‌ تۆخی له‌ که‌سایه‌تی (ئێبن زوبێر)دا په‌نگی دا‌بووه، بۆیه له‌ پێی بانگه‌شه‌که‌یدا تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی تیکۆشا و نه‌به‌زی و لاوازی لێ به‌ده‌ر نه‌که‌وت و سه‌ری دانه‌نه‌واند.

دوا‌هه‌مین پۆژی ژیا‌نی بوو، دوو پکات نوێژی سونه‌تی به‌یا‌نی کرد، ئینجا چووه‌ پیشه‌وه و بانگه‌ده‌ر قامه‌تی بۆ کرد، پێشنوێژی بۆ هاوه‌لانی کرد، سوپه‌تی ﴿بَٓ

وَالْقَلَمَ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١٠٦﴾ پيت به پيت خويند، ٺينجا سه لامي نويڙي دايه وه، هه ستايه سر پا، سو پاس و ستايشي خوداي ڪرد و تاريڪي ڪاريگهري دا، ٿييدا گوٽي: به بهرڪه وٽني شير سامتان لي نه نيشيت، چه ندين جار هيئندهم و شيروٽير بهر ڪه وٽون به نيوه مردوويي هه ليان گرتوومه ته وه، جيئي هر برينٽڪ له نه وي تريان قوولتر و به نازار تر بووه، چون سر و دم و چاوتان ده پاريزن ناوا شيره ڪانتان بپاريزن، پياويڪم ده ست ناکه وٽ به ده ستي خوي شيره ڪهي خوي شڪانديت و دوايي خوي هيشتبتيته وه له ڙياندا، مرؤف ڪه چه ڪي نه ما وه ڪوڙن لاپه ده بيت، چاوتان مه پر نه پڙق و به پڙقي دنيا، هر ڪه سيڪ له ٿيو به په يوه ندي به هاوه له ڪهي خويه وه هه بيت، پرسيار ڪردن له من خه ريڪتان نه ڪات، مه ٿين: عبدالله ي ڪوري زويير له ڪوييه؟ نه و من له گهل ده سته و تاقمه ي به ڪه مم:

أبي لابن سلمى أنه غير خالد ملاقي المنايا أي صرف تيمما
فلست بمبتاع الحياة بسبّة ولا مرتق من خشية الموت سلماً

له سر به ره ڪه تي خودا هيرش بهرن، هيرشيان بو بردن تا (حه جون) پاشه ڪشه يان پي ڪردن له مه نه نيقيه وه بهرديڪي ٿيگيرا و بهر دم و چاوي ڪه وٽ و تاساندي، دم و چاوي خويندوي بوو، ڪاتيڪ هه ستي به گهرمايي خوين ڪرد ڪه به سر دم و چاو و پيشيدا ديته خواره وه، گوٽي:

فلسنا على الاعقاب تدمي كلو منا ولكن على اقدامنا تقطر الدما^۱

ٺينجا شه پڙيڪي ده سته و به خهي له گهل ڪردن، نه وانيش به هه مووان
گهله ڪومه ڪيان لي ڪرد، پوڙي سي شه ممه و له مانگي جه مادي دووه مدا و له ته مهني
(۷۳) ساليدها ڪوشتيان.^۲

۱- تاريخ الطبري (۷۹/۷).

۲- هه مان سرچاوه (۷۳/۳).

پیاویکی هۆزی (مراد) کوشتنه وهی گرتنه نه ستق، سه ره که ی بۆ چه جاج برد،
(چه جاج و تاریقی کوپی عبدالله) به رامبه ره به سه ری عبدالله پاوه ستان.
تاریق گوتی: ژنان له مه یان زیره کتر نه هیتاوه ته دنیا.

چه جاج گوتی: به دوژمنی ئه میری ئیمانداران هه لده لئی؟

(تاریق) گوتی: به لئی ئه و به هانه ی داینه ده ست، ئه گه ر ئه وه نه بوایه هیچ
به هانه مان نه ده بوو، ئیمه ماوه ی (۷) مانگه گه مارۆمان داوه، به بی ئه وه ی هیزیک
سه ربازی و قه لایه کی دامه زرای هه بیته، وه کو ئیمه پاوه ستاوه و، به لکو له
ئیمه یش زیاتر، ده م به ده مه کیان گه یشته وه عبدالملك، گوتی: تاریق راست
ده کات.^۱

کاتیک (ئین زوبیر) به دارداکرا بۆنی میسکی لێ په خش بوو.^۲ ده لئین: (ئین
زوبیر) له پۆژی شه هید کرانیدا گوتبووی: ئیمه پۆ به کوژاویم ده بیننه وه، ئیمشه و
خه ونم بینن: (ئاسمانم بۆ کرایه وه و چوومه ناوی)، به خوا له ژیان و گوزه رانی دنیا
ماندوو بووم.^۳

ه — نه سمائه به لگه له دژی چه جاج راست ده کاته وه:

که عبدالله کوژا نه سمائه هاته ده ر و به سواری و لاخیک بۆ لای پۆیشت و له
به رامبه ری پاوه ستا، چه جاج له گه ل ده ست و پێوه نده کانی هاته لای، پرسیا ری
ئه سماء کرد و نیشانیاندا، به ره و پیری پۆیشت و له به رامبه ری پاوه ستا و گوتی:
چۆنت بینن؟ خودا هه قی سه رخست و به ده ری خست؟ له وانه یه ناهه ق به سه ر
هه قدا زال بیت، ئیستا تۆ له نیوان سه رانگو یلکی زه لکاوی ناهه ق پاوه ستاوی.

چه جاج گوتی: کوپه که ته له نیو مالی خودادا سته می ده کرد، خودای مه زنیشت
فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يُظْلَمْ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ (الحج: ۲۵).

۱- تاریخ الطبری (۷۳/۳).

۲- هه مان سه رچاوه (۷۳/۲).

۳- سیر اعلام النبلاء (۳۷۸/۳).

ئەوا خودا سزای دا و ئازاری بە ئیشتی چەشت.

ئەسماء گوتی: درۆت کرد، ئەو یەكەمین لە دایك بووی ئیسلامە لە (مەدینە) دا، پیغمبەر (ﷺ) بە هاتنە دونیای شاد بوو، پەنجە ی پیرۆزی خستە بن مەلاشویی، موسلمانان تەكبیریان لێدا و شاری مەدینە لە خوشیان دەدرەوشایەو، ئیستاش دەبینم تۆ و تاقمەكەت بە كوژرانی شادومانن، ئەوانە ی لە پۆزی هاتنە دونیای شادومان بوون زۆر زۆر باشتەر و چاكتەر لە تۆ و تاقمەكەت، كە بە لە دنیا دەرجوونی شادومانن، لەگەڵ ئەمەدا عبدالله بۆ باوك و دایكی چاك بوو، پۆزانی بە پۆزوو بە پێدەكرد و شەوانی بە شەو نوێژ و قورئان خوێندن بە سەر دەبرد، حەرامەكانی خودای بە گەورە دادەنان، كە سەرپیچی خودا دەكرا توو پە دەبوو و پقی مەلەدەستا.^۱

ئەسماء بەم شیوازە بەرگریەکی پڕ شکۆی لە كۆپە شەهیدەكە ی کرد، حەجاج شکستی خوارد و لەو ی پۆیشت، ئەمە گەیشتهو عبدالله، نامە یەکی بۆ حەجاج نارد و لۆمە و سەرزەنشتی کردبوو گوتبووی: چیت داوہ لە کیزی پیاوہ چاکەكە.^۲

۶ — ستایشکردنی (ئێبێن زوبیر) دوا ی شەهید بوونی لە لایەن (ئێبێن عومەر) دەو:

كە (زوبیر) شەهید کرا و پاشانیشت بە سێدارەواکرا، عبدالله ی کۆپی عومەر چوو بۆ لای، گوتی: سلاوی خوات لێ بیت ئە ی (ئەبی خوبەیب)، سلاوی خوات لە سەر بیت ئە ی (ئەبی خوبەیب)، بە لام بە خوا من پێگری ئەم چارەنووسەم لێ دەکردی (۳) جار. سویند بە خوا ئەگەر چاکم نەناسیبای و نە مزانیبا، پۆزوگر و شەو نوێژکەری و سیلە ی پەحم بە جی دەگە یەنی، ئەوا دەمگوت: تۆ خراپترین کەسی نیو ئومەتێکی چاک و پاک ی، ئینجا عبدالله پابووری و هەوالی وەستانەکە ی و

۱- البداية والنهاية (۲۵۹/۱۱).

۲- البداية والنهاية (۲۵۹/۱۱).

قسه‌کانی به‌حه‌جاج گه‌یشته‌وه، چه‌ند که‌سیکی ناردە لای (ئێبین عومه‌ر) و ئه‌ویش له‌ داری دابه‌زاند.^۱

۷ - به‌یعه‌تدانی (ئێبین عومه‌ر) به‌ عبدالله :

کاتێک خه‌ک به‌ گشتی به‌یعه‌تیان به‌ عبدالله دا، (ئێبین عومه‌ر) بۆی نووسی، به‌لام پاشان ئه‌وا من به‌یعه‌تم دا به‌ (عبدالله)ی ئه‌میری ئیمانداران، به‌یعه‌تی گوێزپایه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری به‌ پێی سوننه‌تی خوا و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ گوێزه‌ی توانا.^۲

به‌ پێی گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر: (ئێبین عومه‌ر) له‌ نامه‌که‌یدا ناوی خۆی خستبووه‌ پێش ناوی عبدالله و ئه‌مه‌ی نووسیوو: به‌لام پاشان: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (النساء: ۸۷). پێم گه‌یشتوووه‌ موسلمانان جه‌م بوون له‌سه‌ر به‌یعه‌ت پێدانت، منیش چوومه‌ نێو ئه‌و په‌یمانه‌ی موسلمانان چوونه‌ ناویه‌وه، والسلام.^۳

ژماره‌یه‌ك ده‌ست و پێوه‌ندی خه‌لیفه‌ و یه‌شتیان دلی خه‌لیفه‌ له‌ به‌رامبه‌ر (ئێبین عومه‌ر) دا تێك به‌دن، چونکه‌ ناوی خۆی له‌ پێش ناوی (خه‌لیفه‌)دا نووسیوو، عبدالله گوتی: ئه‌وه‌نده‌ له‌ لایه‌ن (ئهبو عبدالرحمان)ه‌وه‌ بۆ من زۆره‌.^۴ له‌ نامه‌یه‌که‌یدا بۆ چه‌جاجی نووسیوو: نابێ له‌ کاروباری (حه‌ج)دا سه‌رپێچی عبدالله ی کوری عومه‌ر بکات،^۵ چونکه‌ ده‌یزانی (ئێبین عومه‌ر) پایه‌دار و شاره‌زایه‌.^۶

۱- هه‌مان سه‌رچاوه (۲۱/۱۱).

۲- الطبقات (۱۵۲/۴).

۳- الطبقات (۱۵۲/۴).

۴- عبدالله بن عمر، محي الدين مستو ص (۱۰۸)، الطبقات (۱۵۴/۴).

۵- نسب القريش ص (۱۰۸).

۶- عبدالله بن عمر، محي الدين مستو ص (۱۰۸).

٨ - (ئيبن عومەر) و حە جاج:

دواي كۆتايي هاتني (ئيبن زويپر) حە جاجي كوپي يوسفى سە قەفى وەك والى لە (مەككە) دا مايەو، عبداللهى كوپي عومەر بە مەبەستى ئەجامدانى (حەج) يان (عومەر) (مەدينە) ى بەجى دەهيشت و دەرچوو (مەككە)، گوشتار و كردهوەكانى حە جاجي دەبيستن و دەديتن پيچەوانەى شەرعن، دەچوو لای و فەرمانى پيڊەكرد چاکە بکات و لە خراپەکاری دوربکە ویتەو، بە هەموو جورنەت و ئازايەتیهو بەرەنگاری حە جاج دەبوو و پەدى گوشتار و کردارەكانى دەدایەو.^١

حە جاج دواي زالبوونی بەسەر (مەككە) دا وتاریکی دا و گوتی: (ئيبن زويپر) کتیبی خواي دەستکاری دەکرد، لە پياوایەتیکی تر دا هاوو: کتیبی خودای دەگۆپی.

(ئيبن عومەر) هەستا و گوتی: درۆت کرد، درۆ دەکەى، درۆ دەکەى، نە ئەو نە تۆ ناتوانن ئەم کارە بکەن.^٢

حە جاج وتاری جومعهی دەدا، هیندهی درۆت دادپی خەریک بوو کاتی نوێژ بەسەر بجیت، (ئيبن عومەر) هەستا و گوتی: ئەى خەلکینه، هەستن نوێژەکان بکەن، خەلک هەستا و حە جاجیش لەسەر مینبەر دابەزی و نوێژی کرد، کاتیک خەریک بوو بپوا بە (ئيبن عومەر) ى گوت: چ شتیک هەلئای ئەم کارە بکەى؟

(ئيبن عومەر) گوتی: ئیمە بۆ نوێژ کردن هاتووین نوێژ لە کاتی خۆیدا بکە، ئینجا زۆر بلایی بکە، دواي ئەو چەندت حەز لێیە بلی.^٣

هەروەها (ئيبن عومەر) بەتوندی ناپەزایی خۆی لە درۆ حە جاج دەریپوو، سەبارەت بەو بى پێزیی دەینوینی لە بلۆکردنەوێ چەكۆچۆل لە نێو حەپەمى (مەككە) دا و بەپەلاکردنی پیاوەكانى بە نێو شاردا و تەنگ پى هەلچینى موسلمانان و ژيان لى تالکردنیان.

١- عبدالله بن عمر، محي الدين مستو ص (١٠٨).

٢- الطبقات الكبرى (١٨٤/٤)، سير اعلام النبلاء (٢٣٠/٣).

٣- الطبقات (١٨٥/٤ - ١٨٦)، سير اعلام النبلاء (٢٣٠/٣).

له گێڕانه‌وه‌یه‌کی (صحیح) دا، سه‌عیدی کوری جوبێز ده‌لێ: کاتێک (ئێین عومه‌ر) نوکه‌ پمبه‌که‌ی به‌رکه‌وت له‌گه‌ڵیدا بووم، ئەم نوکه‌ پمبه‌ له‌ ئاوژینگی و‌لاخه‌که‌یدا له‌ بنه‌ پێی هه‌ڵچه‌قی، له‌ و‌لاخه‌که‌م دابه‌زیم و‌ بۆم ده‌رکێشا، ئەم پووداوه‌ له‌ (مینا) بوو له‌ کاتی په‌جمدا بوو، ئەم هه‌واله‌ گه‌یشته‌ هه‌جاج و‌ سه‌ردانی کرد، هه‌جاج گوتی: نه‌گه‌ر ده‌مزانێ کێ ئەم پمبه‌ی تیگرتووی؟

(ئێین عومه‌ر) گوتی: تۆ تێت گرتم و‌ هه‌نگاوتم.

هه‌جاج گوتی: چۆن؟ (ئێین عومه‌ر) گوتی: له‌ پۆژێکی وه‌کو پۆژانی جه‌ژن و‌ په‌جمدا چه‌کت هه‌لگرتووه‌، که‌ نه‌ده‌بوو هه‌لت بگرتایه‌، نه‌خۆت و‌ نه‌ پیاوه‌کان، چه‌کت هه‌ینایه‌ نیو (هه‌په‌م)، نابێ چێکیش بێته‌ نیو (هه‌په‌م)، له‌ پیاویه‌تیکی تر دا: ئیسحاقی کوری سه‌عید ده‌لێ: بابم گوتی: کاتێ هه‌جاج سه‌ردانی (ئێین عومه‌ر)ی کرد من له‌وێ بووم، گوتی: نه‌و چۆنه‌؟ گوتی: باشه‌، گوتی: چیت به‌رکه‌وتووه‌؟ گوتی: نه‌و که‌سه‌ به‌ سه‌ره‌ پمب هه‌نگاوتمی که‌ فه‌رمانی دا چه‌ک هه‌لبگیرێ له‌ پۆژێکدا که‌ هه‌لال نه‌بوو چه‌کی تێدا هه‌لبگیریت: مه‌به‌ستی هه‌جاج بوو.^۱

کاتێک هه‌جاج چوو ده‌ره‌وه‌ و‌ پۆیشت، (ئێین عومه‌ر) گوتی: له‌ ژیانی دنیا دا ته‌نها ناخ و‌ خه‌فەت بۆ (۳) شت هه‌لده‌کێشم: له‌م سی شتانه‌ ئەمه‌ی باس کرد: شه‌پ نه‌کردن له‌ دژی ئەم کۆمه‌له‌ و‌ تاقمه‌ سته‌مکاره‌ی ئەو هه‌موو خراپه‌یان به‌سه‌ر هه‌یناوی،^۲ (ذهبی) ده‌رباره‌ی تاقمه‌ سته‌مکاره‌که‌ ده‌لێ: مه‌به‌ستی پێ هه‌جاو تاقمه‌که‌ی بووه‌. منیش ده‌لێم: ئەوه‌ی نارده‌ووشیه‌تی.

۹ — به‌رنامه‌ی (ئێین عومه‌ر) له‌ کاتی ئاشووبه‌کاندا:

(ئێین عومه‌ر) له‌ گۆپه‌پانی پووداوه‌ سیاسیه‌کان دووره‌ په‌ریز نه‌بوو، به‌لکو تێبینی و‌ لێکۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تی خۆی بۆ ته‌واوی بێنه‌ و‌ به‌رده‌ و‌ گۆپانکارییه‌کان هه‌بوو، ئەو به‌ هه‌لوێسته‌ زه‌ق و‌ دیاره‌کانی له‌ به‌رامبه‌ر ئەو فیتنه‌ و‌ ئاشووبانه‌ی

۱- سیر اعلام النبلاء (۲/۲۳۲).

۲- سیر اعلام النبلاء (۲/۲۳۲).

۳- الطبقات (۴/۱۸۵).

تووشى نوممه تي ٿيسلامى بيوون له خه لڪانى تر جيا ده ڪرايه وه.

ده ڪري بلټم ٺهه ماشوب و ناڙاوانه پهرده يان له سهر حيكهه تيكي فراوان و بيروبوچوونيكي پووناك هه گدايه وه كه پٽويسته دهر باره ي پوداوه كان بگريته بهر. له راستيدا (ٺيبن عومر) و بوچوون و هه لويسته ڪانى له وسهرده مه دا: وه ڪ ماموستا و قوتا بخانه يه ڪ بوو، خه لڪانيكي زور چاويان لي ده ڪرد و بهر چاويان پووشن ده بووه و شوينيان هه لده ڪرت.^١

سوفياني سهوري ده لي: شوين پٽي (عومر) هه لده ڪيري له جهماعه تدا، شوين پٽي ڪوپه ڪه شي هه لده ڪيري له ڪاتي په رته وازه بييدا.^٢

گرنگترين پهفتاري (ٺيبن عومر) له بهرام بهر پوداوه ڪانى ناشووبدا:

ا — دووره پهريزي له ڪوشتار ودا ڪوڪي ڪردن له سهر خويني موسلمانان:

چهنه پريوايه تيڪ ٺهه هه لويسته ي (ٺيبن عومر) له هه رديو ڪاتي ناشووبي يه ڪه م و دووه مه دا پوشتنر ده ڪه نه وه.

قاسمي ڪوپي عبدالرحمن ڪوتي: له ناشووبي يه ڪه مه دا به (ٺيبن عومر) يان ڪوت: ناچيته دهر و جهنگ بڪه ي؟ ڪوتي: ڪاتيڪ جهنگم ڪردووه ڪه به ڪانى له نيتوان (پوڪن) و (دهرگا) ي (بهيت) دانرايوون، تا خوا له خاكي عهره به نه يهيشتن، من هه ز ناڪه م شه پ له ڪه ل ڪه سيڪ بڪه م و بلي: (لا اله الا الله)....

ڪوتيان: ٺهه ي بيروپات چيه؟ تو ده ته وي هاوه لاني پٽه م بهر (ﷺ) يه ڪتر له نيتو بهرن و ڪه سيان نه مينيت و پاشان بگوتري: بهيعت بدن به (عبدالله ي ڪوپي عومر) و بيڪه نه ٺهيري ٿيمانداران.

ڪوتي: وه لاهي ٺهه له دلي مندا نيبه، به لام ٺهه ڪر ڪوتتان: (حي على الفلاح) به ده متانه وه ديم، به لام ڪه ٺهه ڪر په رته وازه بن له ڪه ل ڪه ستان نابم، ٺهه ڪر هه موشتان ڪوڪ بن ليتان جودا نابمه وه.^١

١- أثر العلماء في الحياة السياسية في الدولة الأموية ص (٣٢٥).

٢- عبدالله بن عمر، محي الدين مستو ص (١١٢).

له کاتی ناشوویی (ئێبین زوبیر) دا. دوو پیاو هاتنه لای و گوتیان: خه‌لك به بیروپای خۆیان ده‌ست به‌کار بوون، تۆش (ئێبین عومه‌ر) ی و هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ری خوای، چ شتیك پێگای چوونه ده‌ری ئی گرتووی؟
(ئێبین عومه‌ر) گوتی: پێتان ده‌لێم: خودا له‌سه‌ری هه‌پام کردووم خوینی برای موسڵمانم بپێژم.

گوتیان: ئە‌ی خودای به‌رز نه‌یفه‌رموو: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ البقرة: ۱۹۳.

گوتی: کاتی خۆی جه‌نگمان کرد تا ناشوب نه‌ما و گه‌ردنکه‌چی بۆ خودا هاته‌دی.

کاتیك تیگه‌یشتن پای ئە‌و له‌گه‌ڵ پای ئە‌وان تیك ناکاته‌وه، گوتیان: ده‌ریاره‌ی عه‌لی و عوسمان چ ده‌لێی؟

(ئێبین عومه‌ر) گوتی: قسه‌م له‌سه‌ر عوسمان و عه‌لی چۆن و چ بێ؟! کاتیك ده‌بینم: عوسمان خودا لێی خۆش بووه، به‌لام ئێوه پێتان ناخۆشه‌ خودا لێی خۆش بووه، (عه‌لی)یش: خۆ ئامۆزای پێغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ) و زاویه‌تی و به‌ ده‌ستی ئامازه‌ی کرد و گوتی: ئە‌مه‌ش ماله‌که‌یه‌تی وه‌ك ده‌بین.^۱

ئێبین عومه‌ر ﷺ هه‌ر به‌وه نه‌وه‌ستا خۆی له‌ شه‌پ و براکوژی دوورخاته‌وه، به‌لكو چه‌ند پێگایه‌کی تریشی گرته‌به‌ر له‌ پێناو دوورخستنه‌وه‌ی موسڵمانان له‌ خوینپێژی نێوانیان، له‌ سه‌رده‌می ناکۆکی نێوان (ئێبین زوبیر) و عبدالله ملک ی کوپی مه‌روان دا هه‌ولێ جێدیدی دا بۆ کۆتایی پێهێنانی شه‌پی نێوانیان و پاگرتنی خوینپێژی موسڵمانان.^۲

۱- حلیه‌ الاولیاء (۲۹۴/۱).

۲- پێوايه‌ تێکی (وامذا بنته) واته ئە‌مه‌ش کچه‌که‌یه‌تی به‌ پێی پێوايه‌ ته‌که‌ی سه‌ره‌وه (وهذا بیته) ئە‌مه‌ش ماله‌که‌یه‌تی.

۳- أثر العلماء فی الحیاة السیاسیة ص (۳۲۸).

مدانتي ده گيڙپڙتو ه: عبدالله ي ڪوري عومر نامه يه ڪي بڙ عبدالملك نووسي و
تييدا: فرماني پيڪردبوو: له خوا بتسي و خوي له شهر بڪشيته وه، عبدالملك بڙي
نووسي پڙو ه: ڪه ٿو له مه ولا واز له ده سلات دينيت و ڪاروبار به (شوپا)
به پڙو ه ده با.

ڪاتيڪ (ٺين عومر) ٺهه ي بڙ (ٺين زويپر) نووسي: ٺاوي لي نه دايه وه.^۱

ب — هاندان بڙ گوڙپڙي ٺي و فرمانبه رداري ٺيمام، بهرگرتن له هه لايساندن قتيله ي
ناشوب و په رته وازه ي له رادا:

ٺين عومر ﷺ ده ٺي: له خيلافه تي عوسماندا يه ڪيڪ بڙ لام هات، ده بيستم
فرمانم پي ده ڪات گازنده ي عوسمان بڪم!، ڪه قسه ڪي ته واو بوو، گوتم: ٺه و
ڪاتش پيغه مبهري خوا(ﷺ) له نيو انماندا بوو، ده مانگوت: دواي پيغه مبهري(ﷺ)
باشترين ڪه ساني ٺوممه ته ڪي برپتين له: (ٺه و به ڪر) ٺينجا (عومر) دواي ٺه و يش
عوسمان، وه ٺلاهي ٺيمه نه مانزانپوه عوسمان ڪه سي به ناهق ڪوشتب ي و تاوانتي ڪي
گه وري ٺه نجام دابي، ٺيو ده تانه وي و ڪو فارس و پڙم په فتار بڪن، ٺه وان
سه رڙ ڪه ڪانپان به ڪوشتن نه بي نامرن، چاوه ڪاني (۴) فرمي سميان هه ٺوه راندن،
ٺينجا گوتم: اللهم لاترد ذلك^۲ خوايه ٺه مه پوونه دا.

سالمي ڪوري عبدالله ي ڪوري عومر ده ٺي: بابم گوتم: عوسمان هه ندي ڪاري به
چه نجام گه ياندن، خه ڪ گاتزنده يان ڪرد، ٺه گهر (عومر) ٺه ڪارانه ي ٺه نجام دابان
ڪه س گازنده ي نه ده ڪرد و ورته ي ٺيو نه ده هات.^۳

بنڙپه عبدالله ي ڪوري عومر چه نده سوور بووه له سهر بهرگري ڪردن له
عوسمان ي ڪوري عه فان و پاراستني ڪه رامه تي و بهرپهرچ دانه وه ي ٺه و ٺوممه تانه ي
خه لڪي ٺاواوه گيڙ له دڙي عوسمان دروستيان ده ڪرد، ڪاتيڪ عوسمان زاني
مهينه ته ڪه ده وريه بووه و خهريڪه سهر ده ڪيشيت بڙ ليڊاني، بانگي عبدالله ي ڪرد و

۱ انساب الاشراف (۱۹۵/۵).

۲ المعجم الكبير للطبراني (۲۸۵/۱۲)، ابن عمر، محي الدين مستو ص (۸۲).

۳ العواصم من القواصم ص (۱۰۴-۱۰۵)، ابن عمر، محي الدين مستو ص (۸۳).

دهرباره ی گه له کۆمه ی ئاژاوه چیه کان پاوێژی پێکرد، عوسمان پێی گوت: بپوانه
ئه وانه ده لێن چی؟! ده لێن: (یان واز بێنه یان ده تکوژین، (ئێبن عومه) گوتی:

ئایا تۆ ههتا ههتا به تابه له دنیا دا ده مێنی؟

عوسمان گوتی: نا، عبدالله وتی: زیاد له کوشتن چی کهت به سه ر ده هیمن؟
عوسمان گوتی: نا، (ئێبن عومه) گوتی: ئایا به ههشت و دۆزه خی تو یان له لایه؟

عوسمان گوتی: نا، (ئێبن عومه) گوتی: که واته ئه و کراسه ی خودا له به ری
کردوی دای نه نئی، ده نا ده بیته سوننه تیک، هه رکات خه لکانیک له (خه لیفه) بێزار
بن: یان وازی پێ لێ دێن، یان ده یکوژن.^۱

ئهم پاوێژچوونه ی (ئێبن عومه) به لگه یه له سه ر دووربینی و خوێندنه وه ی
زیره کانه ی ئه و بۆ پاشه پۆژ و ده ره نجامی کاروباره کان، ئه و ئاماده یی خۆی
ده ربهری: چه ک هه لگریت و به رگری له عوسمانی ئه میری ئیمانداران بکات و
به ره نگاری ئاژاوه چیه کان و گه مارۆ ده رانی مالی خه لیفه ببیته وه.
(ئێبن سه عد) له (نافیع) وه ده گێڕیته وه:

(ئێبن عومه) له پۆژی گه مارۆ دهانی عوسمان دا دوچار خۆی زڕیپۆش کرد، کاتیک
عوسمان کوژرا: ته ماشای کرد ئوممهت که وتۆته ته نگژه ی مه ینه ته وه، چونکه
کوژرانی (خه لیفه) به م شیوازه تاوان و سه رپێچیه و به لایه کی سامناکه و
ئه نجامه که ی له سه ر ئوممه تدا ده شکێته وه، بۆیه کاتیک ئاژاوه چیه کان خه لیفه یان
شه هید کرد و پۆستی خیلافه تیان خسته پێش (ئێبن عومه) گوتی: ئهم کاره تان
تۆله ی خۆی هه یه، به خوا خۆی بۆ ته رخان ناکه م، بپۆن یه کێکی تر دانین.^۲

ئێبن عومه (رضی الله عنه) ئامۆزگاریه کانی خۆی بۆ خه لک چڕ کردبووه له یه کگرتوویی و
برایه تی و دوورکه وتنه وه له په رته وازه یی و ناکوکی و براکوژی و پشتنی خوینی
یه کتری به ناهه ق.

۱- العواصم من القواصم ص (۱۳۰).

۲- تاریخ الطبری، نقلا عن أثر العلماء في الحياة السياسية ص (۲۳۲).

پياويك بوي نوسيبوو: هه موو زانستم بو بنوسه وه، نه ویش بوي نوسيبوو: زانست فراوانه، به لام نه گهر بيت خوشه به ناساني بگه پييته وه لای خودا: نهوا با كۆلت سووك بي و خويني موسلمانان مه خه كۆلته وه، با سكت مالي موسلماناني نه كه ويته ناوه وه، زمانت له باسكردني نامووسي موسلمانان بگروهه پابه ند به به كۆمه لي موسلمانانه وه، نه مه بكه، والسلام.^۱

ج — به ده مه وه چووني بانهيشتي لايه نه ناكۆكه كان بو هاوكاري له چاكه كردندا بو خزمه تي به رژه وندي گشتي:

گيردراوه ته وه: (ئيبين عومەر) له سهرده مي ناشوب و پشيويدا چووييت لای هه ر نه ميريك، نويزي له دواوه كردوو و زه كاتي مالي خوي داوه تي.^۲
پيي گوترا: نويز له گه ل نه مه ده كه ي و له گه ل نه وه ش ده كه ي كه يه كتری ده كوژن؟!.

ئيبين عومەر گوتي: هه ر كه س بلي: (حيّ على الصلاة) به ده مي وه ده چم، كي بلي: (حيّ على الفلاح) به ده مي وه ده چم، به لام به لام هه ر كه س بلي: (حيّ على أخيك المسلم وهره به گز برای موسلمانندا بچو ده ليم: نا.^۳

ئيبين عومەر پيگه يه كي به رزي له نيو ئوممه تدا هه يه، چونكه هاوه لايه تي پيغه مبه ري خواي كردوو و زانا و خودا په رست و دنيا نه ويست بوو، عبدالله ي كوربي موحه يريز په حمه تي خواي لي بيت عبدالله ي كوربي عومه ري به هه وييني هيمنايه تي سه ر زه وي وه سف كردوو و ده لي: وه للاهي مانه وه ي (ئيبين عومەر) له زياندا به مايه ي نه مان و هيمني داده نيم بو خه لكي سه ر زه وي.^۴

۱- تاريخ ديمشق، نقلًا عن أثر العلماء في الحياة السياسية ص (۳۳۴).

۲- الطبقات الكبرى (۱۴۹/۴).

۳- هه مان سه رچاوه (۱۷۰/۴).

۴- تهذيب التهذيب (۳۳۱/۵)، أثر العلماء في الحياة السياسية ص (۳۳۷).

د - (ئەبن عومەر) بانگەشە ی واجب بوونی گەردنگە چی پەهای بۆ سولتان ئەکردوو:

— بەیعتدانی بە زۆریشی بە جەواز دانەناو، یان ئەوی لە ژیایدا بەدی دەکریت کە گواپە بەنگەپە ئەسەر گرتگی ئەدانی بە کاروباری سیاسی مۆسڵمانان؛

چونکە بەشداری تێدانەکردوو: بە پێچەوانەو: بە ئەکو عبدالله هەمیشە پارسەنگێک بوو لە هاوکیشە ی سیاسی سەردەمی ئومەیدا، شیوازی کاری: گەفت و گۆ کردن و پەنا بردن بوو بۆ شورا و دوورکەوتنەو بوو لە براکوژی، کاتیکیش ناکۆکی و هەرا لە نێو مۆسڵماناندا سەری هەلدا، بێلایەنی و دوورەپەریزی خۆی پاگەیاندا، ئەم کارە ی بریتی نەبوو لە خۆ دوورخستەو لە کاری سیاسی و ژیانی سیاسی، بە ئەکو جۆریک بوو لە تێپامان و بیرکردنەو و ئاگادار بوون بەسەر هەلۆیستی لایەنە ناکۆکەکان و دوورکەوتنەو لە پشتنی خوینی مۆسڵمانان و ململانی کردن لە پێناوی سولتە و دەسەلاتدا، لە گەل کارکردنی بەردەوام و شیلگیرانە ی بۆ خۆشکردنی زەمینەپەکی لەبار و کەش و هەوایەکی گونجاو کە هێز و لایەنەکانی ئومەت کۆدەکاتەو لەسەر یەک، لە لایەکی ترەو هەلۆیستی بێ لایەنی (ئەبن عومەر) لە سەرەتای پووداوەکاندا دەگەرێتەو بۆ مەترسی کەوتنە نێو فیتنە و ئاژاوەکانەو و یەکلا بوونەو ش بۆ لایەنێکیان کاریکی گران بوو بە لایەو.

(ئەبن عومەر) دەیگوت: پێم بە خۆم ئەدا دەستم بچیتە شەپەو و پەژێوانیش نیم، مەوۆ جەنگاوەری پێی هەق بێ فەزلی زۆرتر و باشتر.

لێرەدا چەندین بەلگە و حەقیقەتی مێژوویی هەن دەیسەلمێنن: کە کاتیکی (ئەبن عومەر) حەجایی بینی چ سەمێکی گەورە لە حەپەمی (مەککە) ئەنجام دەدا و خۆینپێژی تێدا دەکات و بێ پێزی خۆی و سولتەکی بەرامبەر بە پێرۆزی حەپەم دەنوێنیت، بە ئێ لەو کاتەرا بیروپرای خۆی لە بێلایەنی گۆپیو، بە ئەکو پەشیمان

۱- مع المسلمین، مصطفى الحلی (ص: ۵۴).

۲- الطبقات (۱/۶۴).

بوتوه كه له پړزي سوپاكه ي (علي كوپي نه بي تاليب) دا نه بووه و دږي (معاويه) نه جه نكاوه، چونكه به بډوونى نه و (معاويه) ياخي بووه و له دږي شرعيه تي (علي) دهرچووه و به باغي و ياخي و ستمكار دپته هه ژمار، (هه بيبي كوپي سابيت) ده گپړپته وه: (نئين عومر) له كاتي سهره مرگيدا گوتي: شتيكي خراپ له خومدا به دي ناكه م، جكه له وه له گه ل (علي كوپي نه بي تاليب) له دږي تاقمه ياخيه كه نه جه نكام.^۱

كه ميك له وه پيش و ته يه كي تريماني گپړايه وه كه گوتبووي: (له ژياني دونيامدا جكه له (۳) شت مهراق بډ هيچ شتيك ناخوم: يه كه م به پډوو بووني پډوگار، دوهم شه ونويږي شه وگار، سنيهم له دږي تاقمه ياخيه كه ش شه پم نه كرد كه نه وه ي نه شيا به سهرين هينانين)،^۲ (هي) ده لئ: مه به ستي له تاقمه كه ي هه جاجه.^۳

له هه ندي كتبي (ميډوو) دا هاتووه: كه گوايه نئين عومر عبدالله ي كوپي زويپرشي له كومه لي ياخي و ستمكار و پړپه په هه شمار دووه، په شيمان بوتوه له وه ي له دږي نه جه نكاوه، چونكه به دهرچوو داده نرپت له ژپر حوكمپاني (به ني نومه ييه) و ستم ي ليكردون په يمانه كه ي هه لوه شان دوونه وه.^۴

نهم پړوايه ته چهند تيپيني و پرهنه ي له سهره:

– نه گهر (عبدالله ي كوپي عومر) له كاتي ناشوويده باوه پي ناوا بووايه كه (به ني نومه ييه) له پيشترن و شايانترن بډ (خيلافه ت له (نئين زويپر)، بي شك به يعه تي ده داني، به لام نه مه ي نه كرد، جا چون په شيمانه له پړزي نه واندانه بووه بډ شه پ، كه له كاتيكا نه سلان به يعه تي نه داوني!!

– قسه كاني تري (نئين عومر) كه له پړوايه ته پاسته كاتدا هات جهخت له سهر كومه كي باغي و ياخي ده كه نه وه كه (به ني نومه ييه) و پړوايه كانيان بوون، به

۱- سير اعلام النبلاء (۲۳۲/۳).

۲- هه مان سهرچاوه.

۳- هه مان سهرچاوه.

۴- هه مان سهرچاوه (۲۲۹/۳).

تایبه تیش هه جاج، قسه کانی دواژیانی پشتیان پی ده به ستری و سه نه دی
پیوایه ته کانیشیان (صحیح) ن.^۱

ئه م هه لوێستانه ی به شداری ئه م پایه پوچه ل ده که نه وه که (ئین عومه) به
پیشه نگه (قوتابخانه ی گهردنگه چی سیاسی ی سولتان) داده نین، به تایبه تی (ئین
عومه) ئه و که سه یه که ئه م فهرمووده یه ی له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) وه
گێڕاوه ته وه: ((على المرء المسلم السمع والطاعة فيما أحب أو يكره إلا أن يؤمر في
معصية فلا سمع ولا طاعة)).^۲

فهرمووده که به لگه یه له سه ر گوێپایه لی نه کردنی سولتان کاتیک فهرمانی به
سه رپیچی کردن ده رکرد و له فهرمانی خودا ده رچوو، بۆیه ناکریت (ئین عومه)
پێچه وانه ی فهرمووده یه ک بجوولیته وه که خۆی گێڕابیته وه، پاو بۆچوونی (ئین
عومه) پاست ئه مه یه: (گوێپایه لی و فهرمانبهرداری بۆ ئه و خه لیفه شه رعه یه که به
یه کده نگه و پای زۆرینه ی موسلمانان هه لبژێردراوه و به یعه تی پێدراوه، واجبه
گوێپایه لی بۆ بکری، مادام فهرمانی به سه رپیچی کردن ناکات، ئه گه ر سته می کرد و
لایدا نابێ گوێپایه لی بکری، به لکو پێویسته ئامۆژگاری بکری، ئه گه ر ئامۆژگاری
سوودی نه بوو له و کاته دا پێویسته په نا بۆ دژایه تی کردنی ئاشکرا به ردی، به لام
په نابردن بۆ توند و تیژی و شه پ له گه ل کردنی مه کپوه، چونکه خوینی تیدا
ده رژیت و یه کیتی کۆمه لی موسلمانان لاواز ده کات.^۳

۱۰ — به رنامه و بیروپای (ئه هلی هه ق) ده رباره ی (ئین زوبیر):

نه وه وی له سه رچی (موسلیم) دا ده لی: (ئین زوبیر) به بیروپای ئه هلی هه ق
سته م لێکراوه، هه جاج و هاوه لانی له دژی ده رچوون، دوا ی کۆژانی (ئین زوبیر)
هه جاج ده چیته لای (ئه سمائه ی) دایکی و پتی ده لی: بینیت چیم به سه ر کۆپه که ت

۱. الفقهاء والخلفاء، سلطان بن حثلین (ص: ۶۶).

۲. مسلم رقم (۱۸۲۹).

۳. الفقهاء والخلفاء (ص: ۶۶).

ھىتا؟!)، (ئەسمانە) گوتى: تۆ دىيات لى تىكدە، ئەۋىش ئەۋ دىيائى لى تىكدە،
پىغەمبەر(ﷺ) ھەۋالى دايىنى: لە ھۆزى (سەقىف) دا لە نىۋبەرەك و درۆزنىك پەيدا
دەبن، درۆزىنەكە مان بىنى واتە: (موختار)، بەلام (لە نىۋبەرەكە) خەيال ئاكەم جگە
لە تۆكە سىكى تر بىت.^۱

۱۱- بوخاندنى (كەعبە) و بىنا كۆرۈنەۋى لە سەردەمى (ئىبن زويۇر) دا:

سالى (۶۴) ى كۆچى (ئىبن زويۇر) كەعبە پوخاند، چونكە دىۋارەكانى لار
بىۋىنەۋە،^۲ و داپوخابوون لە سۆنگەى بەردبارانى مەنجه نىقەكەى (حصين ى كوپى
نەمىر) و سوپاكەى.^۳

كاتىك (ئىبن زويۇر) وىستى (بەيت) بپوخىنى، پاپۇژى بە خەلك كىرد، جابرى
كوپى عبدۇللاھ و عوبەيدۇللاى كوپى عومەير دەريارەى ئەمە پاپۇژى خۇيان دەريپى،
(ئىبن عەبباس) گوتى: ئەگەر ئەمە بگەى دەترسم كەسانىكىش دواى تۆ بىن و بە
تۆرەى خۇيان بپوخىتن و چاكى بگەنەۋە و پۇز و حورمەتى بە كەم بزانن، بەلام من
پىم چاكە كوتى داپمابى چاكى بگەيتەۋە لە بەيت و لەۋ بەردانە گەپى كە
پىغەمبەر(ﷺ) بۆى ناردوون، (ئىبن زويۇر) گوتى: ئەگەر مالى ھەر كەسىكتان
بسوتى دانانىشىت و پازى نابىت تا نۆزەنى نەكاتەۋە، ئەى چ لە مالى خوداى
پەرۋەردگار تان دەكەن؟!^۴

ئىنجا (ئىبن زويۇر) (۳) پۇژ لە سەرىك نوپۇزى ئىستىخارەى دەكرد و داۋاى لە
خودا دەكرد بۆ ئەنجامدانى ئەم كارە پى خپرى بۆ پوون بكاتەۋە.^۵
ئىنجا لە چۈارەمىن پۇژى تەكبىر و پا و ئىستىخارەدا پىپارى تەۋاۋى دا و خۇى
بۆ ئەم كارە يەكلا كۆرەۋە، خەلك پەرت و بلاۋ بوون، ھەندىكىان بەرەۋ (تائىف)
ھەلاتن، ھەندىكى تىرىش بەرەۋ (عەرپەفات) و (مىنا) پۇششتن، (ئىبن زويۇر) بە خۇى و

۱- مسلم، رقم (۲۵۴۵).

۲- تاريخ الطبري (۵۲۰/۶).

۳- شذرات الذهب (۳۰۸/۱).

۴- البداية والنهاية (۶۹۱/۱۱).

۵- البداية والنهاية (۶۹۱/۱۱).

عه بدیکی حه به شی لاق باریک به ئومیدی ئه وهی خاوه ن قاچه باریکه حه به شی که ی بهیت ده پوختنی ئه و بی و بهس که له فهرمووده ی (صحیح) دا ناوی هینراوه دهست به کار بو.

دهستی به هه لوه شانندی دیواری (پوکن) کرد، تا گه یاندیه سه ر بناغه ته ماشایان کرد بناغه ی بهیت گه یه نراوه ته وه به (حیجر) ئیسماعیل و به رده کانی بناغه ی وه ک په نجه کانی دهست پیزه ند کراون، (ئیه ن زوبیر) په نجا پیاوی بانگ کردن و کردنی به شاید له سه ر نه مه، که (حیجر) یش له چوارچێوه ی (بهیت) دا بووه و کاتی خۆی به جێیان هیشته وه ئینجا (بهیت) ی بینا کرده وه و (حیجر) یشی خسته وه نێو چوارچێوه ی سنووری به یته وه.

له باری ته ختانیه وه دوو ده رگای بۆ (بیت) دانان، ده رگایه ک بۆ پێداچوونه ژووره وه و ئه وه ی تریش بۆ پێدا هاتنه ده ره وه، به رده په شه که چونکه درزی دابوو به زیو قایمی کرده وه و به دهستی خۆی له شوینی خۆی دانایه وه، پانتاییه که ی له (۱۷) باسکه وه (۲۷) باسک فراوان کرد، دیواره کانی (که عبه) ی به میسک سواخ دا، پۆشاک (دیباچ) ی به به ردا کرد، ئینجا چووه مزگه وتی عائیشه له (ته نعیم) ئیحرامی عومره ی بهست، ته وافی (بهیت) ی کرد و نوێژی له لای مه قامی ئیبراهیم کرد و سه عی سه فا و مه روه ی نه جامدا، ئینجا پاکسازی ته وای (بهیت) و ده ور به ری کرد و هه رچی دار و به رد و خاشاک و خوینی وشکه لاتووی پاشماوه ی شه پ هه بوو هه مووی فرێدایه ده ره وه، چونکه به هۆی به ردارانی مه نجه نیقه وه دیواره کانی (که عبه) له سه ر پێرا بۆ خوارێ داته پابوون و شوپ ببوونه وه و به دوکه ل په شه لاتبوون و به رده په شه کهش له نێو ناگردا درزی دابوو.

هۆی تۆژهن کردنه وه ی بیانی (که عبه) له لایه ن (ئیه ن زوبیر) وه له نێو دوو کتێبه (صحیح) هه که ی بوخاری و موسلیم و کتێبه کانی (مه سنه د و سونه ن) دا دهست ده که ویت، له چه ند رێبازی که وه له عائیشه ی دایکی ئیماندارانه وه گێژراوه ته وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرموویه تی: ((لولا حدثان قومك بكفر، لنقضت الکعبة،

ولادخلت فيها الحجر فان قومك قصرت بهم النفقة ، وجعلت لها باباً شرقياً و باباً غربياً يدخل الناس من احدهما ، ويخرجون من الآخر، ولألصقت بابها بالارض، فإن قومك رفعوا بابها، ليدخلوا من شاؤوا ويمنعوا من شاؤوا))،^١ واته: نه گهر هؤزه که ت له سهرده می نه فامی نزیك نه ده بوون، که عبه م ده پوو خاند، (حیجر) م ده خسته نیو چوارچیوهی که عبه وه، چونکه هؤزه که ت به هؤی که م ده رامه تیه وه لییان که م کردوته وه ده رگایه کم له لای پۆژه لاته وه بۆ ده کرده وه و ده رگایه کی تریشم له لای پۆژئاوه بۆ ده کرده وه، تا خه لک به یه کیاندا بچنه ژوره وه و به ده رگایه کی تریشدا چوبانایه ده ره وه، ده رگاکه یشم ده هینایه وه سر ته ختی زه وی، چونکه هؤزه که ت ده رگاکه یان به رز کردبوه تا به ئاره زوی خویان کییان پی خوش بیت پی بدنه بجیته ژوره وه و بۆ کیشیان پی ناخوش بیت پیگای پی نه دن.

(ئین زوبیر) به گویره ی نه م فهرمووده پیرۆزه که له عایشه ی پوریه وه وهی گرتبوو (که عبه) ی بینا کرده وه، خودا پاداشتی خیری بۆ بنووسیت.

سالی (٧٢) ی کۆچی هه جاج کۆتایی به (ئین زوبیر) و ده سه لاته که ی هینا و کوشتی و هه لی واسی، پاشان دیواری لای باری سه ره وه ی هه لوه شانده وه و (حیجر) ی له (بهیت) جودا کرده وه، وه کو پیشدا، به رده زیاده کانی بردنه نیو که عبه وه و سه فته ی کردن، ده رگاکه ی برده وه شوینی خوی و به رزی کرده وه، ده رگای لای خۆراوای لابرده و شوینه که ی قه پات کرد، تا ئیستاش هه ر به م شیوه یه، نه م کاره ی هه جاج نه نجامیدا به فه رمانی عبدالملک بوو، چونکه فه رمووده پیرۆزه که ی پی نه گه یشتبوو، کاتیکیش فه رمووده که یان بۆ خوینده وه، گوته: خۆزگه وازمان له (ئین زوبیر) و نه و کارانه ی هینا که به نه نجامی گه یاندن و سه ره رشتی کردوون.^٢

١- البخاری، رقم (١٥٨٣، ٤٤٨٤).

٢- البداية والنهاية (٦٩٣/١١).

سێیه‌م: هۆکاره‌کانی ڕووخانی خیلافه‌تی (ئێبن زوبیر).

له کاتی خۆینده‌وه و توێژینه‌وه‌ی ئەم بابته‌دا چەند هۆکارێک خۆ زه‌ق ده‌کە‌نه‌وه که له پشت ڕووخانی خیلافه‌تی (ئێبن زوبیر) و سه‌رکه‌وتنی (نومه‌وییه‌کانه‌وه) ١٠٠٠، گرنه‌گرتین ئەم هۆکارانه:

١ - ئێبن زوبیر (حیجاز) ی کردبووه مه‌لبه‌ندی خیلافه‌ت:

ژماره‌یه‌ک لێکۆله‌ر^١ یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر ئەمه که گه‌وره‌ترین هۆی ئاوابوونی ئەسته‌یره‌ی ده‌سه‌لاتی ئێبن زوبیر مانه‌وه‌ی بوو له (مه‌که‌که) دا،^٢ ئەگه‌رچی له سه‌ره‌تای بزوتنه‌وه‌که‌یدا ١٠٠٠ ڕووی کردۆته (مه‌که‌که) و به‌لگه‌ی به‌ ده‌سته‌وه ١٠٠٠،^٣ به‌لام سووریوونی له‌سه‌ر مانه‌وه له (مه‌که‌که) و کردنی به‌ باره‌گای (خیلافه‌ت)، له به‌رزه‌وه‌ندی ئەودا نه‌بوو، چونکه (حیجان) به‌ گشتی و (مه‌که‌که) به‌ تایبه‌تی به‌ شوێنێکی گونجاو دانانرێت بکریته مه‌لبه‌ندی ده‌وله‌تێکی گه‌وره‌ی و پهلێ بۆ مه‌مور لایه‌ک هاویشته‌بێت، (مه‌که‌که) دای کۆچی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌له به‌ ڕیزه‌کانی ده‌وری سیاسی خۆی له ده‌ست دا، و ده‌وره‌ سیاسیه‌که بۆ (مه‌دینه) گوازییه‌وه و تا کۆتایی خیلافه‌تی عوسمان به‌رده‌وام بوو، کاتیکیش ئاشوب به‌ شه‌هیدکرانی عوسمانی خه‌لیفه سه‌ری مه‌لدا، عه‌لی کورپی ئەبو تالیب چووه (عیراق) و (کوفه‌ی) کرده پایته‌ختی (خیلافه‌ت)، ئینجا (معاویه) دای وازه‌ینانی خیلافه‌ت بۆ ئەوه له لایه‌ن حه‌سه‌نی کورپی عه‌لیه‌وه له شام (دیمه‌شق) ی کرده پایته‌ختی خۆی، پاشان ده‌وره‌ سیاسیه‌که بۆ حیجاز به‌ تایبه‌ت (مه‌که‌که) و مه‌دینه) نه‌گه‌ڕایه‌وه، ده‌کرێت کارتیکه‌ره‌کانی مانه‌وه‌ی ئێبن زوبیر له (مه‌که‌که) دا له‌م چەند خاله‌دا کورت بکه‌ینه‌وه:

١- شوێن:

مه‌که‌که وه‌ک زانراوه له ١٠٠٠ شوێنی جوگرافیه‌وه له (شام) و (عیراق) دووره،

١- وه‌کو (ناور، قه‌بلان، خراشي) و ه‌ی تریش.

٢- عبدالله بن الزبیر، للخراسي (ص: ١٩٣).

٣- عبدالله بن الزبیر، للخراسي (ص: ١٩٣).

ٺهڻ ڏو هريه گرنگرتين قوناغه ڪاني ملانتي نيوان (ٺين زويئر) و (بهني ٺومه ييه) يان به خوه بيني، ٺهڻ ڏوره دهسته دهرفه تي به (ٺين زويئر) نه دا ٺاگاداري پووداوه ڪان بيت و چاوديئي ملانتي نيوان سوپاي خوي و سوپاي ڏوژمن بڪات و په يوهندي به رده وامي به شوينڪه و ٽووانيه وه هه بيت، به لکو لايهني په يوهندي و هه والگري زور بيهيڙ بووه، به م شيويه (ٺين زويئر) نه يده تواني برياري گونجاو و پر به پيستي پووداوه ڪاني سهر گزپه پاني سياسي و سهر يازي دهريڪات. له لايه ڪي تريشه وه ٺومه وييه ڪان پڙڪ به پيچه وانه وي نه وه وه، خودي خويان راسته وخو له نيو پووداوه ڪاندا ده ٺيان، شاري (مه ڪهه) ش ده ڪه ويته نيو ڊولتي ڪي گه مارڊورا و به ژماره يه ڪ چيا و لوتڪه ي به رزن شيويه ٺه مه شيويه نيچيري ڪه په ناي بو ٺه و ڊوله بردووه و پاوچياني ده وري ده دان و پڙگا ڪاني ده رچوون و به هاواره وه چووني لي ده گرن، بينيمان سالي (٦٤) ي ڪوچي ڪاتيڪ (هه سيني ڪوري نه مير) گه ماروي (مه ڪهه) ي دا، خهريڪ بوو (بزوتنه وه ڪه ي ٺين زويئر) به ته واده تي بفه وتي، به لام مردني (يه زيدي ڪوري معاويه) بووه هوي ڪشانه وه ي ٺهڻ سوپايه و بزوتنه وه ڪه ش له له نيوچوون پزگاري بوو.

ب - لايهني ٺابووري:

(حيجن) به گشتي و (مه ڪهه) ش به تاييه تي بو داهاتي ٺابووري و خورد و خوراك پشتي به داهاتي ولاٽاني ده وروپهري ده به ست، به تاييه تي ولاٽي (شام و ميسر)، گيراني پڙگه ڪاني ٺهڻ داهات و خوراكه ش ده بووه هوي په يداووني قات و قپي و برسياه تي و شپزده بووني دانيشتوانه ڪه ي، (به نو ٺومه ييه) له ڪاتي ملانتي يان له ڪه ل (ٺين زويئر) دا زوريان سوود له م هڪاره وه رگرت، هه ر دوايه دواي گرته وه ي (شام و ميسر) پڙگه يان له و هاريڪاريانه گرت ڪه بو شاري مه دينه ده نيران،^١ به شيويه ڪي سروشتي (مه دينه) تووشي چ بيت، (مه ڪهه) ش تووشي نه وه ده بيت، له هه ر دوو گه ماروي يه ڪه م و دووه مدا ٺهڻ چه ڪه گه يان به ڪاره ٺينا و^٢ گه ماروي ٺابووريان خسته سهر حيجاز به گشتي و (مه ڪهه) به تاييه تي.

١- فتوح البلدان للبلاذري (ص: ٢١٨)، عبدالله بن الزبير (ص: ١٩٤).

٢- عبدالله بن الزبير، للخراسي (ص: ١٩٤).

ج - هیڙی مرۆیی:

بزوتنه‌وه‌ی فتوحاتی ئیسلامی کۆچکردنی ژماره‌یه‌کی زۆری هۆزه‌کانی به‌ دوای خۆدا هێنا به‌ره‌ و لاته‌ فه‌تح کراوه‌کان، به‌تایبه‌تی عێراق و میسر و شام^١، ئەمه‌ بووه‌ هۆی لاسه‌نگی تا ته‌رازوی دابه‌شبوونی دنیشتوان له‌ نێوان عێراق و شام له‌ لایه‌ک و حیجاز له‌ لایه‌کی ته‌ره‌وه‌، حیجاز به‌ ده‌ست که‌می کادیرو و هیڙی مرۆیه‌وه‌ ده‌ینالاند، له‌ واقیعه‌دا هه‌ر ئەم که‌م و کورپه‌ نه‌یه‌شت ئین زوبیر سوپایه‌کی گه‌وره‌ و به‌ هیڙی وا دروست بکات. که‌ هه‌میشه‌ ئاماده‌ و له‌ سه‌ر پێ بێت و هه‌ر کاتی که‌ بیه‌وێ په‌لاماری دوژمنی پێ بدات و به‌رگری له‌ خۆ بکات، بۆیه‌ ده‌بینین له‌ کاتی که‌دا هیڙش ده‌کرێنه‌ سه‌ر حیجاز و (مه‌که‌)، (ئین زوبیر) هه‌میشه‌ داوای به‌ هاواره‌وه‌چوون ده‌کات له‌ عێراقه‌وه‌ بیگاتی، به‌م شیوازه‌ (ئین زوبیر) جولانه‌وه‌کانی خۆی به‌ عێراقه‌وه‌ ده‌به‌ستێته‌وه‌، ئه‌ویش به‌گۆڕه‌ی هێمن بوونی بارودۆخی ئه‌و و ئاماده‌باشی والیه‌که‌ی تا به‌ هاواریه‌وه‌ بچێت، به‌مه‌ش هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی زۆر له‌ ده‌ست (ئین زوبیر) به‌ فیرۆ ده‌چوو.^٢

٢ - سیاسه‌تی له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی و دارایی دا:

ئه‌گه‌ر چی (ئین زوبیر) له‌ دیاری کردنی چه‌ند والیه‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو، له‌ هه‌موو حاڵه‌ته‌کاندا ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ی به‌ ده‌ست نه‌هێناوه‌، دیاره‌ جێگیر بوونی له‌ (حیجان) دا و نه‌گه‌رانی به‌ سه‌ر هه‌ریمه‌ ئیسلامیه‌کاندا، ده‌رفه‌تیان نه‌دایه‌ تا دانیشتیوانی ئه‌و هه‌ریمانه‌ له‌ پووی ته‌بیات و بۆ چوونیاوه‌ بناسێت، وێنه‌یه‌کی داب و نه‌ریت و حاڵه‌تی ده‌رونیان بکێشێت و والی گونجاویان به‌ سه‌ره‌وه‌ دابه‌زرێنێت، له‌وانه‌ زه‌قترین وێنه‌ بۆ جێگیرنه‌بوونی حوکمرانی (ئین زوبیر) له‌م بواره‌دا هه‌ریمی (عێراق) بێت به‌ هه‌ردووک شاری (به‌سه‌ره‌ و کوفه‌)یه‌وه‌، عێراق له‌و سه‌رده‌مه‌دا

١ - هجرة القبائل العربية الى البلاد المفتوحة، للعلي (ص: ٢٣، ٥٧).

٢ - عبدالله بن الزبير، للخراسي (ص: ١٩٥).

مەلەندى چەندىن ھۆز و تايەفە و بزوتنەۋەى سىياسى و عەقىدەى و مەزھەبى جۇراۋجۇر بوو، پىتۈستى بە والىھەكى كامىل و سىياسى و ژىرى واپوۋى بىتۈنى ئەمانە لە ژىر بالى ئىدارەكەى خۇيدا كۆبكەتەۋە و پىكىيان بخات و ئاراستەيان بىكات، ئەگەر تەماشايەكى ژياننامە و ھەلۋىستەكەى والىھەكانى (ئىبن زوپىر) بىكەين لە عىراقدا ئەم لاۋازىيان لەپۇرى ئىدارەۋە پىتۈ دەبىنن و خودى خۇيان بوونەتە ھۆى جى پى لىژبوۋنى ھالە سىياسىيەكە، يەك لە والىھەكانى (ئىبن زوپىر) لە عىراقدا عبدۇللاھى كوپى موتىيەى عەدەۋى بوو بەسەر (كوفە)ۋە، كە نەيتۈانى بەرەنگارى موختارى ئەبى عوبىدەى سەقەفى بىتەۋە و لە بەرامبەرىدا بەزى و (كوفە)ى بەجىيەشت بەشۈۋەيەكى گىشتى والىھەكانى (ئىبن زوپىر) نەيتۈانى زەبت و پەبتى ئەم ھەرىمە بىكەن كە بە گەرەتەرىن سەرچاۋەى ھىزى مالى و مۇزى و دەۋلەتەكەى دەژمىرا لە پوۋبەپوۋنەۋەيدا لەگەل ئومەۋىيەكان، ئەم خراب بەپىۋەبىردنەى عىراق ھۆيەكى پاستەۋخۇى پوخانى خىلافەتى (ئىبن زوپىر) بوۋە ئەمە كاتىك دەرگەۋت كە خەلگەكەى ژىرەژىر لە دژى موسەبى كوپى زوپىر پەيۋەندىيان بە ئومەۋىيەكانەۋە كىر بەلام دەرپارەى پەيۋەندى (ئىبن زوپىر) بە والىھەكانىيەۋە: ۋەك دىبىرئىت ئەۋ ھەر والىھەكى لە ھەر ھەرىمەك دانابايە. ئەۋا ھەرىمەكەى لە ھەموو بوارەكانى بەپىۋەبىردنەۋە تا بە بۋارى شەپكردن و سەربازىش دەرگات بە خودى والىھەكە دەسپارد، ئەۋ دەستى نەدەخستە كار و بارى والىھەكانى، ۋەك دەلەين خەرىك بوو پەيۋەندى بە ھەندىكىانەۋە بىچپىت، ئەم سىستى پەيۋەندىيە بوۋە ھۆى خىرا گىرانى ئەۋ ھەرىمانە لە لايەن ئومەۋىيەكانەۋە، گىرانى (قرقىسىيا) بەلگەيەكى پوۋنە لەسەر ئەمە، زوفەرى كوپى ھارىسى كىلابى والى ئەۋ ھەرىمە بوو، ماۋەى چەند سالىك لە بەرامبەر عبدۇلملك ۋەستايەۋە و جەنگا، پىگاي دەرچوۋنى بەرەۋ عىراقى لى گىرا، ماۋەيەكى زۆرى خاياند ھىمدادى نەگەيشتى، (ئىبن زوپىر) ھىزى بە ھاۋارەۋە نەنارد، لە كۆتايىدا و بە ناچارى خۇى بە دەستەۋە دا و چوۋە ژىر بالى دەسەلاتى

عبدالملىكى كۆپى مەروانەو، دىۋى ئەوۋى ھۈزەيلى كۆپى زوفەر (زوفەر)ى بابى خستە سەرئەو باوۋەپەى كە عبدالملىك لە (ئىبن زۆيىر) باشتر دەبى لە بەرامبەرياندا.^۱

بەلام دەربارەى سىياسەتى ئابورى (ئىبن زۆيىر)، وپراى كەمى داهاتى ئابورى ئەو، تىبىنى دەكرىت لە بۆچۈنەكانىدا سەبارەت بەو مال و سامانەى لەبەر دەستىدايە، كاريگەرى خەلىفە پاشىدەكانى لەسەر بوۋە، بە تايىبەتى عومەرى كۆپى خەتتاب ﷺ دەيەويست لە پوۋى بەخشىنەوۋە شوپىن پىي پىيازى ئەوان ھەلبگرىت، پىي واپوۋ بەيتولمالە: مالى خوايە، مافى موسلمانانە، بەكارھىنانى لە پوۋى شەرىعەكەيەوۋە نەبىت دروست نىە، زۆر داكۆكى لەم بۆچۈنە دەكرە، ئەم سىياسەتە لەو كاتەدا نەدەچۈۋە مىشكى زۆرىەى خەلگەوۋە، چونكە (خەلك) ۋەك د. العىش دەلتى: توانايان نەبوۋ لەم سىياسەتە بگەن و ھەزمى بگەن.^۲

(ئىبن زۆيىر) بەيتولمالەى نەكرە ئامرازىك، بۆ داكوتانى پاىەكانى دەۋلەتەكەىو پاكىشانى خەلكى ئازا و شارەزا و كارامە لە دەۋرەى خۆى و سەرخستنى پىپۆژەى شوپاكەى و بەھىزكردى ھىزەكانى لە پوۋى چەك و چۆلەوۋە، بە شىۋەيەكى ئاسايى ژمارەيەكى باشى لە پىشتىوانانى خۆى لە دەستدان، لە كاتىكدا زانىمان (ئومەويىەكان) مال و سامانى گىشتيان بەسەر سەروك ھۆز و كەسانى دىار و شاعىراندا ھەلدەپشت تا بە لاي خۇياندا پايانكىشەن.

۳ — بەخۇنەگرتنى سەروك ھۈزەكانى عىراق؛

ھوكمپانان دەتوانن زۆرىەى سەروك ھۈزەكان بە مال و سامان و بەخشىن بە لاي خۇياندا پاكىشەن، چونكە چەكى مال و سامان ترسناكە و كاريگەرە و دلان كەمەندكىش دەكات و كار لە دل و دەروون دەكات، گىپدراۋەتەوۋە: موسەبى كۆپى زۆيىر) دوابەدىۋى كۆتايى ھىنان بە موختار و كوشتنى، بە خۆى و سەروك

۱ - انساب الاشراف (۳۰۵/۵).

۲ - الدولة الاموية (ص: ۲۰۷).

ھۆزەكانى عىراقى ھە ھەچىتە (مەككە) و سەردانى (ئىبن زوبېر) دەكەن، موسەب دەلى: ئەى ئەمىرى ئيمانداران، لەگەل سەرك ھۆز و پىاوماقولاى عىراق ھاتوومە خزمەتتان، ھەرىكەك لەم پىاوانە لە نۆ ھۆزەكەى خۆيدا برا گەورەىە و پەىرەوى لى دەكرىت، ئەم پىاوانە ئەو كەسانەن كە بە پەلە و بى دواكەوتن بەىعەتتان بە جەنابتان دا، ژيانيان بە بانگەشەى تۆ بەخشى، سەرىچى كەرانى تۆيان لە ناو برد، ھەوليان داوھ و دەدەن دوژمنەكەت بنېر بكن، تكاىە لەو مال و سامانە بەخشىشيان پى بدەن، عبدالله ى كوپى زوبېر گوتى: بەخۆت و كۆىلەكانى عىراق ھاتووتە لام، فەرمانم پى دەكەى لە مالى خودا بىاندەمى؟! كارى ناوا ناكەم، سوپند بە خوا ھەزم دەكرد ئالوگۆرم پى كرىبان چۆن ئالوگۆپى دىنار بە درھەم دەكرىت، (١) نەفەرم لە ئەمانە دەدا بە ىەك نەفەرى شام.^١

لە رپواىەتلىكى تردا ھاتووه: (أبو حاضر الأسدي) ى قازى بەسرە گوتى: پەندىك ھەىە بۆ ئىمە و بۆ ئىوھ ئەى ئەمىرى ئيمانداران، ئەوىش ئەو دىرە شىعرەى (أعشى)ىە:

علقناك عرضاً وعلقت رجلاً...غيري وعلق أخرى غيرها الرجل

ئەى ئەمىرى ئيمانداران: ئىمە خۆمان بە تۆوھ بەستۆتەوھ و تۆش دلت بە خەلكى شامەوھەى، خۆ خەلكى شام خۆيان بە (مەروان)وھ بەستۆتەوھ، ئىستا ئىمە چى بكەىن؟!

شەبى دەلى: ھىچ وەلامىم وەك ئەو وەلامە جوان و پىر بەپىستە نەبىستوھ!^٢ پاش ئەمە ئىبن زوبېريان لىخست و نامەيان بۆ عبدالملك نووسى كە: بەرەو لامان وەرە^٣ بۆ عىراق.

١- العالم الاسلامي في العصر الاموي (ص: ٥٠٦).

٢- البداية والنهاية (١١/١٤٦، ١٤٧).

٣- العالم الاسلامي في العصر الاموي (ص: ٥٠٦).

٤- به‌یعه‌ت پی‌ نه‌دانی له‌ لایهن (به‌نی هاشم) و دژایه‌تی کردنی ده‌وله‌ته‌که‌ی:

عبدالله ی کورپی عه‌باس و (محمدی کورپی عه‌لی ناسراو به‌ ئیبن له‌نه‌قییه) و چه‌ندین که‌سایه‌تی تری به‌نی هاشم به‌یعه‌تیان به‌ (ئیبن زویبەر) نه‌دا، ئه‌ویش به‌ نه‌رم و نیانی هه‌لسوکه‌وتی له‌ گه‌ڵ نه‌کردن، به‌ لکو جاروبار توند و تیژیشی له‌ دژ به‌ کار دێتانه‌.

٥- زیده‌پوویی موسعه‌بی برای له‌ خوین ریژیدا دوا‌ی کوتاییه‌ییان به‌ موختار:

موسعه‌ب هاته‌ لای (ئیبن عومه‌) و سه‌لامی لی‌کرد و گوتی: تو کێی؟ گوتی: من برازا که‌تم، موسعه‌بی کورپی زویبەر گوتی: والی عیراق؟ گوتی: به‌لێ، ئینجا به‌ (ئیبن عومه‌) ی گوت: پرسیا‌رت لی‌ ده‌که‌م ده‌ریاره‌ی خه‌لکێک: دوزمنایه‌تیان کرد و له‌ فه‌رمان ده‌رچوون و شه‌ریان کرد و تا کاتی‌ک شکستیان خوارد، ئینجا چوونه‌ نیو قه‌لایه‌که‌وه‌، خو‌یان تیدا مه‌لا‌سدا و داوا‌ی ئه‌مانیان کرد تا نه‌کوژرین، ئه‌مانیان پیدرا به‌ لام دوا‌یه‌ کوژران؟

(ئیبن عومه‌) گوتی: ئه‌ی موسعه‌ب: ئه‌گه‌ر مرقئیک لای به‌ره‌به‌یانیه‌ک بکه‌وی‌ته‌ نیو ناژه‌لی (زویبەر) ه‌وه‌ و (٥) هه‌زار مه‌پ سه‌ری‌بپی، تو ئه‌و که‌سه‌ به‌ (زیده‌پۆ) نازانی؟ وه‌لام به‌ ده‌وه‌. گوتی: به‌لێ، که‌سی‌ک له‌ پۆژیکدا پینچ هه‌زار مه‌پ سه‌ر بپریت، من به‌ (زیده‌پۆ) ی داده‌نیم، ئیبن عومه‌ر گوتی: بۆ ناژه‌لی به‌ زیده‌پۆ ده‌زانی به‌لام بۆ مرقئی به‌ زیده‌پۆ نازانی؟ باشه‌ تو خودا نا‌په‌رستی لی‌ ناترسی؟ نازانی خودا چ زاتیکی به‌ سامه‌؟ که‌سانی‌کت کوشته‌وه‌ خودایان به‌ یه‌ک ده‌زانی! ئایا تییاندا نه‌بوو به‌ زۆر پیکرابوو و تۆبه‌ له‌ تاوانه‌که‌ی ده‌گیرایه‌وه‌، یان هه‌موویان بوو

نه قام بووه و ئوميدي گهړانه وي لي ده كړا.^۱

ئو كوشتاره زږه ي موسعې له عيراق نه نجاميدا دل و دهر ووني عيراقيه كانې پر كړد له توپه يې و پق و توله، پي ده چيت ئو هه لويسته ي عيراقيه كان له جهنگي (دير جالسيق) به رامبه ر به موسعې نوانديان په يوه ندي به نه موه هه بوييت، ئو كه سه ي موسعې كوشت (زيادي كورې زوييان) بو، كاتيك چووه لاي عبدالملك، فرمانيدا هه زار ديناري زږي به خشيش پي بدن، به لام (زياد) ئم به خشيشه ي پت كرده وه و هيچي وهر نه گرت و به (عبدالملك) ي گوت: من به فرماني تو و له سر داوي تو نه مكوشتووه، به لكو له توله ي (نابي) برامدا كوشتوومه ته وه.^۲

گوتراوېشه: (زايدة ي كورې قودامه ي سه قه ي) به شداري كوشتنې موسعې كرده وه و كاتيك كوشتوويه تي گوتوويه تي: هاوار بو تو له سيناني موختار!^۳

۶- به كه م داناني ده سه لاتي ئومه وي له لايه ن (ئيبين زويير) هوه:

ده بوايه (ئيبين زويير) نه يه لالا ئومه ويه كان دواي مردني به زيد له (مه دينه) دهر چوويان و به ره و شام پويشتبان، به تاييه تي (مه پواني كورې حه كه م) و (عبدالملك) ي كورې، نه گهر (ئيبين زويير) پشتگيري ئم كوچه ي كردبان ئومه ويه كان كه سيكيان ده ست نه ده كه وت له په رته وازه يې پزگاريان بكات و پيزه كانيان پيك باخته وه و ده سه لاتيان بو بگيپته وه، (مه پواني كورې حه كه م) تا نه گه يشته شام بيري له حوكمراني نه كرده بوه، له لايه كي تر يشته وه (عبدالله ي كورې زويير) وه پيوست پشتيواني پشتيواناني خو ي له شام نه ده كرد و به جيدي گرنكي به نه وي نه دا، كه ده بوايه له م ساته وه خته دا به خو ي و سوپايه كي گه وړه و به هيزه وه به ره و شام بجيت و پاشماوه ي ده سه لاتي ئومه وي له په گه وه دهر كي شيت.

۱- مصنف ابن ابي شيبة (۸۵/۱۵).

۲- الكامل في التاريخ (۵۴/۳).

۳- الكامل في التاريخ (۵۴/۳).

۷ - گوی نه‌دانی به لایه‌نی راگه‌یاندن و پروپاگه‌نده:

واته بایه‌خی به شاعیران نه‌ده‌دا و به پیشک‌ش کردنی به‌خشیش و دیاری مه‌ستی نه‌کردن، راسته ده‌سته شاعیرێك خۆبه‌خشانه به شیعره‌کانیان پشتگیری عبدالله و بانگه‌وازه‌کی ئه‌ویان کردووه، به‌لام زۆریه‌ی شاعیران به‌بی به‌رامبه‌ر ئه‌م کاره‌ نا‌که‌ن که له بانگه‌سه‌کان له لایه‌ن ئه‌وانه‌وه په‌واجیان پی ده‌دری‌ت:

عوبه‌یده‌ی کوپی قه‌یسی پوقییات^۱ له ستایشی عبدالله دا گوتوویه‌تی:

أنت ابن معتلج البطاح	گَدَدُهَا فَكَدَّاهَا
فألبیت ذي الأركان	فأمست من يطحائها

تا ئه‌و شوینه‌ی ده‌لی:

ولدت أعزّ مباركاً	کالبدر وسط سکائها
في ليلة لا تحس فيه	سحرها وعشائها
ان البلاد سوى بلادك	ضاق عرض فصائحها
فاجمع بني الى بنيك	فانت خير رعائها
نشهدك منا مشهداً	ضنكاً على أعدائها
نحن الفوارس من قریش	يوم جد لقائها ^۲

ئومه‌ویه‌کان له گۆره‌پانه‌کانی جه‌نگی راگه‌یاندن و پروپاگه‌نده‌ی له‌گه‌ڵ عبدالله دا سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌یان به ده‌ست هێنان، ئه‌وان سه‌روه‌ت و سامان و پول و پاره‌یه‌کی زۆر و زه‌وه‌ندیان ده‌کرده‌ شاباشی شاعیران، بۆیه ده‌بینین شاعیره‌کانیان به‌که‌یفی خۆیان به‌به‌ژن و بالای ئومه‌ویه‌کانیان هه‌لده‌گوت و تانه و تاشه‌ری خراپیشیان له عبدالله ده‌دان، ته‌ماشاکه‌ن چۆن آعشی ی کوپی ربیعه‌ی شاعیری

۱- دیوان عبیدالله بن قیس، تحقیق محمد یوسف (ه‌: ۱۱۷).

۲- موقف الشعر من الحركة الزيرية (ه‌: ۲۶).

نومہوی تانہ و تہ شہر لہ عبداللہ دہدات:

آل الزیر من الخلافة کالتی عجل النتاج بجمليها فأحاليها
أو كالضعاف من الحمولة حُمِلت مالا تطيق فضيحت أحمالها
قوموا اليهم لاتناموا عنمه كم للغواة أطلتم امهالها
ان الخلافة فيكم لا فيهم مازلتم أركانها وثمانها
أمسوا على المعروف مغلقاً فانفض يمينك فافتح أقفالها^۱

۸ - بہ کارہینانی لیڈان و توند و تیژ ی زیاد لہ گہل عہ مری برای:

شیوازی لہ نیو بردنی عہ مری کوپی زویئر لہ لایہن عبداللہ ی کوپی زویئر وہ و
دوای بہ دیلگرتنی، کاردانہ وہی خرابی لیکہ وتوہ بۆ سہر خودی عبداللہ، وای لہ
خہ لک کرد بہ پیاوکی بی سۆز و بہ زہیی تہ ماشای بکہن، و لہ مہ ولا ہاوسۆزیان
نہ بیت لہ گہل کیٹشہ یہ کدا۔

عہ مری کوپی زویئر بہ تۆمہ تی ہاوسۆزی و پشتیوانیان لہ گہل عبداللہ ی کوپی
زویئر لہ مہ دینہ لہ خہ لکی دہدا، ئەم کارہی لہ لایہن دہولہ تہ کہ یہ وہ پی
سپیژدرا بوو، کہ واتہ ئەمہ بہرہ می تہ بیعی و سروشتی پۆستہ کہی بوو، ہہرچہ ندہ
حاشا لہ تاوان و ستہم و غہلہ تی خودی خووشی ناکریت، بۆیہ زۆربہ ی خہ لک
خۆزگیان دہ خواست عبداللہ عہ مری بہ ند کردبایہ و بہس، یان داوای لہ و کہ سانہ
کردبایہ کہ عہ مری سزای داوان چاوپۆشی لی بکہن و لہ ہہلہ کانی بیوون،^۲
ہہندیکیش پییان وایہ عبداللہ تہ نہا خوازیاری کورسی دہ سہلات بوو، دہنا ناوا
دلپہ قانہ و بی پہ حمانہ لہ بہ رامبہر براکہی ہہلہ سوکہ وتی نہ دہ کرد،^۳ شاعیرانی
دوژمنی ئەم پوودا و ہیانم بہ سوودی خویان و نومہ وییہ کان شکاندہ وہ، تہ ماشا چۆن
زوحاکی کوپی فہ یروزی دہیلہ می گالتہ بہ عبداللہ و بانگہ وازی دنیا نہ ویستی و

۱- موقف الشعر من الحركة الزيربية (ص: ۸۷).

۲ - موقف المعارضة في خلافة يزيد (ص: ۵۳۵).

۳ - موقف المعارضة في خلافة يزيد (ص: ۵۳۵).

چاکسازی که ی ده کات و ده لئ:

تخبرنا ان تكفيك قبضة وبطنك شبر أو أقل من الشبر
وانت إذا نلت شيئاً قضمته كما قضمت نار الغضا حطب السرر
فلو كنت تجزي أو تبيت بنعمة قريباً لردتک العطوف علی عمرو^۱

عبدالله ی کوری زوبیری ئه‌سه‌دی ی شاعیری ئومه‌ویش به‌م شیوه‌یه به‌سه‌ر
عبدالله و بانگه‌وازه‌که‌یدا ده‌یکا به‌ه‌را:

تحدث من لاقيت انك عاذا مصرعت قتلي بين زمزم وركن
قتلتهم احاكم بالسياط سفاهة فيالك للرأي المشلل والأمن^۲

تا ئه‌و شوینه‌ی ده‌لئ:

قطعت من الأرحام ما كان واشجا علی الشيب واتبغت المخافة^۳

۹- بالاده‌ستی دوژمنانی عبدالله :

جیی سه‌رسوپمان نیه تا قمی (به‌نی ئومه‌ییه) بالاده‌ستتر و ده‌ست پژیشتووتر
بن، له‌ بوار ی ئیداره و به‌پژوه‌بردندا له‌ عبدالله ی کوری زوبیر، (به‌نو ئومه‌ییه) له‌
سه‌رده‌می (معاویه) وه‌ پۆستی حوکمپانیان وه‌رگرت و شاره‌زای هونه‌ری
به‌پژوه‌بردن بوون، به‌لام عبدالله ی کوری زوبیر له‌م بواره‌دا تازه بوو و ته‌نانه‌ت
سه‌رقالیه‌کان نه‌یانهیشت به‌ خودی خۆی سه‌رپه‌رشتی ه‌ریمیک له‌ ه‌ریمه‌کانی
ده‌وله‌ته‌ ده‌وله‌ته‌ فراوانه‌که‌ی بکات، ه‌روه‌ها له‌ بوار ی سه‌ریازیشدا: ه‌ست ده‌که‌ین
(به‌نو ئومه‌ییه) له‌ تاکتیکی جه‌نگی و سه‌رکردایه‌تی کردنی سوپادا زۆر له‌ عبدالله

۱ - الحرب الزیبري فی ادب العصر الاموي، ثریا ملحس (ص: ۲۲۵).

۲ - ه‌مان سه‌رچاوه (ص: ۲۲۸).

۳ - ه‌مان سه‌رچاوه (ص: ۲۲۸).

دهست پويشتوتور و شاره زاترن، زه قترين به لگه ي نه م قسه يه مان نه وه يه: ته ماشا ده كه ين مه پواني كوپي حه كم خودي خوي سهر كرده يي نه و سوپايه ي كرد كه هيرشي كرده سهر ولا تي (ميسر) و له ژيپر پي و الي عبدالله ي هينايه دهر وه و خستيه وه ژيپر پكي ي ده وله تي نومو ويه وه، نينجا دواي نه مه (عبدالملك) ي كوپي ده كاته سهر كرده ي نه و سوپايه ي كه بچ جهنگي عيراق ده نيري، به م كاره يان ده يان بيني راسته و خو چ شتيك له گوپر پاني پو دواوه كاندا ديته ناراه و له لايه كي تريشه وه لايه ني دهر ووني و مهنه وي هيزه هيرش به ره كه نه ده پووخا و بهرز ده بوه.

له به رامبه ريشدا ده بينين عبدالله ي كوپي زويپر خوي له (مه كه) ده مينتيته وه و بو پيكان ي نامانجه كاني و به ده سته يني سهر كه وتنه كاني جهنگ پشت به سهر كرده ي سوپاكان، يان و الي هه ريتمه كاني ده به ستي، عبدالملك په خنه له م سياسي ته ي عبدالله ده گري و ده لي: نه گهر عبدالله ي كوپي زويپر خليفه بووايه وهك خوي گوتوييه تي خوي دهر ده خست و خودي خوي سهر كرده يي تي پشتيوانه كاني ده كرد و كلكي خوي له حه پهم نه ده چه قاند.^١

وهك ده كري: نه م جهنگ و ململانيان ده كريت ده بينين: (به نو نومو ييه) هه ميشه لايه ني هيرش بهر و په لاماردهر بوون، عبدالله ي كوپي زويپر ش هه ميشه له سهنگه ري بهرگري و بهر هنگاريدا بووه.^٢

١٠- كهش و ههوا و زه مينه ي په يدا بووني بزوتنه وه ي (عبدالله ي كوپي زويپر):

نه گهر به ويژدانه وه قسه بكه ين، ده بي بلين: نه و بارودوخه ناسازه ي بزوتنه وه كه ي عبدالله ي له خوگر تبوو به هو كاري هه ره گه وره ي پووخاني خيلافه ته كه ي داده نري، چونكه له م سهر ده مه دا چه ندين بزوتنه وه ي مه زه بي و

١- الطبقات (٢٣٢/٥).

٢- عبدالله بن الزبير، للخراشي (ص: ١٩٩).

سیاسی و عەشیرەتگەری لە شەرع دەرجوو پەیدا بوون و ئارامی و ئاسایشی جیهانی ئیسلامییان تێکدا، ئەوە لە کاتی کەدا ئارامی سیاسی بە گەرنگترینی مەرجی پاوە ستاو بوونی حکومەتێکی دامەزراو دادەنرێت، ماوەیەکی دوور و درێژ عبدالله بە شەپی (خەواریج) هەکان سەرقال بوو، بزوو تنە وە کە ی موختاریش زۆری ماندوو کرد و کاتیکی زۆری ئی بە زایەدا و خەڵکانێکی زۆری ئی بە کوشت دا، ئەم بزوو تنە وە مەزەبیانە هێندەیان عبدالله بە خۆوە سەرگەرم کرد کار بە وە گەشت کە متر بیر لە پێکوپێک کردنی دەوڵەتە کە ی بکاتە وە، لە هەمان کاتیشدا وزە یەکی زۆری ماددی و مۆبیان ئی بە فێرۆدا.^۱

چوارەم: لاواندە وە ی عبدالله ی کوری زوبیر

عبدالله ی کوری زوبیر لە لایەن ژمارە یە ک شاعیرە وە بە قەسیدە ی دوور و درێژ و گریان هێنەر و خەمبار لاواندراوە تە وە، میژوو تۆماری کردوون و شە و گاریان و سەر سە دە کان و ئالوگۆپی زەمانە و لافاوی هێرشە کان بە لایدا نە داون.

(عبدالله ی کوری آبی مسروع) دە یلاوێنێتە وە و دە ئی:

لقد أدرکت کتائب أهل حمص لعبدالله طرفاً غير وعمل
شجاع الحرب اذ شدت وقوداً وللحادين خير محل رجل
ومن ذا يكره الأبطال منه اذا إعتنشوا طريقاً غير سهل
فما للشامتین بنا أصیبوا وقلّوا من سراتهم لمثل^۲

(قەسی کوری هە یسە می سە لە می) دە ئی:

فقدنا مصعباً وأخاه لما نفت سماؤهما المخولا
وكنّا لا إیرام لنا حريم نستحب في مجالسنا الذیولا

۱. عبدالله بن الزبیر، للخراسی (ص: ۱۹۹).

۲. تاریخ دیمشق، لابن عساکر (۱۹۳/۳۰).

اذا أمن الجناب وإن فرغنا ركبنا الخيل واجتنبنا الشليلا
 ونرمي بالعدواة من رمانا ونوطئهم بها وطأ ثقيلا
 فيالهي ولهي أبي وأمي لقد أصبحن بعدها ذليلا
 ويالهي على مافات مني ألا أصبحت في القتلى قتليلا
 ولم أصبح لأهل الشام نصبا يذكرني ابن مروان الدحولا
 فلا رقدا يعد ولا غناء ولا اذنا ولا حبسا جميلا
 ولكن بين ذلك بين بين لقد ضل ابن مروان السبيلا.^١

١- تاريخ ديمشق، لابن عساكر (١٩٣/٣٠، ١٩٤).

ناوه پۆک

- پیشه کی ۷
- به شی یه که م ۱۱
- ناو بنه چه و ناسناو پتگه یشتن وشپوه ی و ۱۱
- یه که م: ناو بنه چه و ناسناوی ۱۱
- دووه م: له دایکبوونی و به یعه تدانی به پتغه مبه ر ﷺ ۱۱
- سپهه م: (زویتری کوری عه ووام) ی باوکی عبدالله ﷺ: ۱۲
- چواره م: (ئه سمانه ی کچی صدیق) ی دایکی عبدالله ی کوری زویتر ﷺ: ۱۴
- گرنگترین سیفه ته کانی ئین زویتر: ۲۰
- له وتاره به ناویانگه کانی: ۲۶
- چهند شایه دی یه که له سه ر سه خاوه تی ئین زویتر: ۲۸
- به شی دووه م: عبدالله ی کوری زویتر له سه رده می ئه بویه کر ۳۱
- ۱ - له یه پمۆک: ۳۱
- ۲ - ئین زویتر له گه ل عومه ری کوری خه تقاب ﷺ: ۳۲
- ۳ - نووسینه وه ی په راوگه کانی قوپان له سه رده می عوسماندا ﷺ: ۳۲
- ۴ - جیهاد و تیکۆشانی له باکوری ئه فریقیا له سه رده می عوسماندا ﷺ: ۳۳
- ۵ - به رگریکردن له عوسمان کاتی گه مارۆدرانی: ۳۵
- به شی سپهه م: بزوتنه وه ی عبدالله ی کوری زویتر له سه رده می ۳۹
- ئه و کاره ساتانه ی له سه رده می یه زیددا پوویندا ۴۴
- به شی چواره م: به یعه تی عبدالله ی کوری زویتر بۆ خیلافه ت ۶۷
- باسی یه که م: مردنی یه زیدی کوری معاویه و خیلافه تی معاویه ی کوری یه زید ۶۷
- باسی دووه م: ده رچوونی (مه پوانی کوری حه که م) له دژی (ئین زویتر) ۸۴
- یه که م: ناو و بنه چه که ی وژیانی پیش ده رچوونی له دژی ئین زویتر ۸۴
- نخشه ی جهنگی (مه پوان) له دژی (ئین زویتر) ۸۶
- دووه م: له نۆو بیردنی پشتیوانانی (ئین زویتر) له شام ۸۶
- سپهه م: گرته وه ی (میسپ) و هه ولی گرته وه ی (عیراق و حیجان) ۹۶
- چواره م: کرانی عبدالملک به والی عه د و مردنی مه پوان: ۹۸
- باسی سپهه م: عبدالملکی کوری مه پوان و مملانیی له گه ل عبدالله ی کوری زویتر ۱۰۲

- يەكەم: ناو و بىنچە و ناسناو و كەمىك لە ژيانى. ۱۰۲
- دووه: ژيانى سياسىيانەى پىش حوكمگىپان. ۱۰۶
- سىيەم: ئەو زانايانەى لەگەل عبدالمك بوون. ۱۰۷
- چوارەم: بزوتنەوہى (توابىن) و جەنگى (عين الورده) لە ۶۵ كۆچىدا. ۱۰۸
- پىنجەم: بزوتنەوہى موختارى ئەبى عوبىدى سەقەفى: ۱۱۱
- موختار و قەلاچۆكردى بكوژانى حوسىن. ۱۱۵
- شەشەم: بزوتنەوہى عەمرى كوپى سەعیدى كوپى عاص (الاشرق) و كوژرانى. ۱۲۵
- حەوتەم: ناشتى عبدالمك لەگەل (پۆم) و تەنگەلچىنى بە (جەپاجىمە). ۱۳۰
- هەشتەم: (زوفەرى كوپى حارىسى كىلابى). ۱۳۱
- تۆيەم: زەوتكردى (عىراق) و كۆتايى هىنان بە موسەبى كوپى زوبىر: ۱۳۳
- باسى چوارەم: كۆتايى هاتنى ئەمىرى ئيمانداران عبداللى كوپى زوبىر ب: ۱۴۳
- يەكەم: هەولەكانى دەولەتى ئومەوى بۆ زەوتكردى (حىجان). ۱۴۳
- دووه: گەمارۆى دووه و پووختانى خىلافەتى ئىبن زوبىر: ۱۴۶
- سىيەم: ھۆكارەكانى پووختانى خىلافەتى (ئىبن زوبىر). ۱۶۹
- ۱ - ئىبن زوبىر (حىجان)ى كرىبوو مەلبەندى خىلافەت: ۱۶۹
- ۲ - سياسەتى لە بەرپۆەبەرايەتى و دارايى دا: ۱۷۱
- ۳ - بەخۆنەگرتنى سەركە ھۆزەكانى عىراق: ۱۷۳
- ۴ - بەيەت پى ئەدانى لە لاين (بەنى هاشم) و دژايەتى كردنى دەولەتەكەى: ۱۷۵
- ۵ - زىدەپۆى موسەبى براى لە خوین پىژىدا دواى كۆتايىيەنان بە موختار: ۱۷۵
- ۶ - بە كەم دانانى دەسلەتتى ئومەوى لە لاين (ئىبن زوبىر)ەوہ: ۱۷۶
- ۷ - گوئ ئەدانى بە لاينى راگەياندىن و پىروپاگەندە: ۱۷۷
- ۸ - بەكارهينانى لىدان و توند و تىزى زىاد لەگەل عەمرى براى: ۱۷۸
- ۹ - بالادەستى دوژمنانى عبداللى: ۱۷۹
- ۱۰ - كەش و ھەوا و زەمىنەى پەيدا بوونى بزوتنەوہى (عبداللى كوپى زوبىر): ۱۸۰
- چوارەم: لاواندەوہى عبداللى كوپى زوبىر. ۱۸۱
- ناوہ پۆك. ۱۸۳

Filename: اخر تصميمين زبير مصححة
Directory: C:\DOCUME~1\VAIOCO~1\LOCALS~1\Temp\Solid
Documents\SolidConverterPDF\Create
Template: C:\Documents and Settings\Vaio Computer\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
Title: خلافتی نمیری نیمانداران
Subject:
Author: Sarwar
Keywords:
Comments:
Creation Date: ۱۰:۴۶:۰۰ ۲۰۰۹/۰۸/۱۳ م
Change Number: ۲,۱۳۷
Last Saved On: ۱۰:۵۱:۰۰ ۲۰۰۹/۱۱/۱۷ م
Last Saved By: shno
Total Editing Time: ۹۹۹ Minutes
Last Printed On: ۱۰:۰۸:۰۰ ۲۰۰۹/۱۱/۱۸ ص
As of Last Complete Printing
Number of Pages: ۱۸۴
Number of Words: ۳۵,۷۴۸ (approx.)
Number of Characters: ۲۰۳,۷۶۴ (approx.)

Printed by

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing

التنفيذ الطباعي
دار المعرفة
مطبعة جنتري جيني

Tel: 834509, 834630, Fax: 835414, Beirut-Lebanon
<http://www.dar-el-marefah.com>

E-mail: info@marcfah.com

